

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
1965-1966

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 1966

ΜΕΡΟΣ Α'

ΓΕΝΙΚΩΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ ἵδρυσις Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν περιλαμβάνετο μεταξὺ τῶν σχεδίων τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Τῷ 1911 ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος κατέθεσε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἀποστόλου Ἀλεξανδρῆ καὶ νομοσχέδιον περὶ ἰδρύσεως τοιαύτης σχολῆς. Τῷ 1924 ὁ ἐκ Κύπρου πολιτευτῆς Γεώργιος Φραγκοῦδης, ἵνα καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἵδρυσιν, συνέστησε τὸ σωματεῖον τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως». Ὁ τελευταῖος, ὡς πρόεδρος τούτου, διενήργησεν ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίου τῆς ὑπὸ ἵδρυσιν σχολῆς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Γαλλίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν Β. Ἀμερικῆς καὶ Κύπρου. Θερμοὶ συνεπίκουροι τῶν προσπαθειῶν του τούτων ὑπῆρξαν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, πρῶτος δωρητὴς ἐν τῷ ἐράνῳ, καὶ ὁ ἐν Παρισίοις Ἑλλήν πρεσβευτὴς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων Νικόλαος Πολίτης. Τῇ 2 Ἰανουαρίου 1927 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος ἐν οἰκοπέδῳ παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ παρὰ τὸν Ἰλισὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ναύαρχου Παύλου Κουντουριώτου. Τὸν ἀγιασμόν ἐτέλεσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Χρυσόστομος. Τῷ 1930, ἐπικουροῦντος τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Γεωργίου Παπανδρέου, ἡ κυβέρνησις Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐπεχορήγησε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου. Ὁ ἀποβιώσας κατ' Ἰούνιον 1930 ἐν Παρισίοις Ἀλέξανδρος Ἰ. Πάντος, ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων, κατέλιπε διὰ διαθήκης του, συνταχθείσης τῷ 1915, ἅπασαν τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Τῇ 18 Νοεμβρίου 1930 ἐγένετο ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχολῆς, καθ' ἣν ὁ τότε πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κηρύξας τὴν ἑναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του δὲν ἠδύνατο, λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν του, νὰ διδάξῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐν σχολῇ, προοριζομένη νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς δημοσίας ζωῆς καὶ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἔθνους. Ἡ τελετὴ ἐληξε δι' ἐνάρξεως τῆς πρώτης διδασκαλίας ὑπὸ τοῦ καὶ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητοῦ Κυριάκου Βαρβαρέσου. Πρῶτος πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπῆρξεν ὁ καὶ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητῆς Στυλιανὸς Σεφεριάδης καὶ πρῶτος διευθυντὴς ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης. Ὡς ἔμβλημα τῆς σχολῆς ὀρίσθη ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀριστοτέλους.

Τῇ 5 Ἰουνίου 1931 διὰ συμβάσεως ὑπογραφείσης μεταξύ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Πάντου, καὶ τοῦ προέδρου τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως» Γεωργίου Φραγκοῦδη ἡ τελευταία αὕτη ἐδώρησε τὸ κτίριον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὑπὲρ πραγματώσεως τοῦ σκοποῦ τῆς διαθήκης Πάντου. Ἐκτοτε ἡ Σχολὴ ὠνομάσθη «Πάντειος».

Ἀπὸ τοῦ 1930 μέχρι τοῦ 1937 ἀπετέλεσεν ἡ σχολὴ ἰδιωτικὸν ὀργανισμόν, παρέχουσα εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτῆς μόρφωσιν εἰς τὰς πολιτικές, οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐν γένει ἐπιστήμας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδίδαξαν ἐν αὐτῇ οἱ Κ. Ἀμαντος, Κ. Βαρβαρέσος, Μ. Βολονάκης, Χρ. Εὐελπίδης, Δ. Καλιτσουνάκης, Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Π. Κανελλόπουλος, Ἀ. Κεραμόπουλος, Σ. Κουγέας, Θ. Κουτούπης, Β. Λαμπρινάκης, Ν. Λούβαρις, Ἡ. Λιακόπουλος, Σ. Μενάρδος, Ἀ. Μυράτ, Κ. Παπαλεξάνδρου, Γ. Πετρόπουλος, Χρ. Σγουρίτσας, Στ. Σεφεριάδης, Ἀ. Σίδερης, Π. Σκουριώτης, Ἀ. Σπουργίτης, Ἰ. Συκουτρῆς, Θ. καὶ Κ. Τσάτσος, Γ. Φραγκοῦδης, Π. Φωτήλας κ.ἄ.

Ἐπὶ κυβερνήσεως Ἰ. Μεταξᾶ διὰ τοῦ νόμου 886/1937 ἀνεγνωρίσθη ἡ Σχολὴ ὡς δημοσία Ἀνωτάτη Σχολή, ἐν τῇ τάξει τῆς πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας. Ὡς πρῶτος πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ὠρίσθη, ὁ Δ. Λάμπας καὶ ὡς πρῶτος διευθυντὴς ὁ Δ. Σταύρου. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1939 ἰδρύθη παρὰ τῇ Παντείῳ παρὰ τὴν πρώτην Σχολὴν τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης καὶ δευτέρα δημοσίας διοικήσεως, λειτουργήσασα μόνον ἐπὶ διετίαν, διὰ δὲ τοῦ νόμου 540/1943 προεβλέφθη ἡ ἴδρυσις καὶ τρίτης Σχολῆς δημοσιογραφικῶν σπουδῶν. Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1943 περίοδον ἐδίδαξαν μεταξύ ἄλλων εἰς τὴν Πάντειον ὡς καθηγηταὶ οἱ Π. Βάλληνδας, Ἡ. Γάφος, Ἀ. Γαζής, Δ. Δελιβάνης, Π. Δερτιλῆς, Ξ. Ζολώτας, Κ. Καραβᾶς, Σ. Κατηφόρης, Ἀ. Κεραμόπουλος, Β. Λαμπρινάκης, Κ. Τσάτσος, Ἀ. Ἀνδρεάδης, Κ. Εὐσταθιάδης, Γ. Μαντζούφας, Ν. Κούμαρος, Γ. Ῥωμανός, Γ. Πετρόπουλος, Β. Παπαδάκης, Ν. Φωκᾶς καὶ ἄρκετοὶ ἐκ τῶν νῦν ὁμοτίμων ἢ ἐν ἐνεργείᾳ καθηγητῶν.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Π.Α.Σ.Π.Ε.), κατὰ τὸ Β. Διάταγμα 672/1963 εἶναι Ἰδρυμα Ἀνωτάτης Παιδείας καὶ λειτουργεῖ ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἰσότιμος ἀπολύτως πρὸς τὰ δύο παρ' ἡμῖν Πανεπιστήμια καὶ τὰ λοιπὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τοῦ Κράτους. Λειτουργεῖ δ' ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Πολιτείας, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξ. Πάντου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὀρησχευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ.

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1963-1964 καὶ ἐφεξῆς, ἡ φοίτησις ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κατέστη τετραετής. Ἀπὸ δὲ τοῦ τετάρτου ἔτους ἡ Σχολὴ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ἥτοι εἰς τὸ Τμήμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ εἰς τὸ Τμήμα Δημοσίας Διοικήσεως. Ἡ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ πτυχίον Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μετ' εἰδικῆς μνείας τοῦ Τμήματος, τὸ ὁποῖον ὁ φοιτητὴς παρηκολούθησε κατὰ τὴν εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν φοίτησίν του. Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄνω Β.Δ. 672/1963 ἐγγραφέντας φοιτητὰς ἐξακολουθεῖ ἰσχύον τὸ παλαιὸν καθεστὼς τριετοῦς φοιτήσεως.

Δύνανται ὅμως καὶ πτυχιούχοι τριετοῦς τῆς Σχολῆς νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ τέταρτον ἔτος, ὅποτε μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις λαμβάνουν καὶ τὸ πτυχίον τετραετοῦς φοιτήσεως.

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον κατὰ πάντα πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ Τμήματος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. ἰδρύθη παρὰ τῇ Παντείῳ Σχολῇ Ἰνστιτούτον Δημοσίας Διοικήσεως, προοριζόμενον διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίους ὑπαλλήλους μέχρι 3ου βαθμοῦ καὶ οὐχὶ πρεσβυτέρους τῶν 35 ἐτῶν, πτυχιούχους Πανεπιστημίου ἢ ἄλλων ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν, καὶ ἰδιώτας πτυχιούχους ὡσαύτως, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ προσεχῶς. Εἰς τοὺς ἀποφοίτους τοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως παρέχεται εἰδικὸν πιστοποιητικόν.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς εἶναι οὐσιωδῶς διάφορος ἐν σχέσει πρὸς τὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουσι τὰ λοιπὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα. Μολονότι ἔχει ἑδρας τινὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς ἑδρας ἐτέρων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ Σχολῶν τινων τῶν Πανεπιστημίων, ἐν τούτοις ἔχει ὅλως διάφορον ἀποστολήν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἀκολουθοῦσα τὰς νεωτάτας κρατούσας ἀντιλήψεις παρὰ τῇ διεθνείᾳ ἐπιστημονικῇ κοινωνίᾳ, περὶ τοῦ ἐνδεικνυομένου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς πολιτικῆς, περιλαμβάνει κύκλους μαθημάτων νομικῆς (ἰδίως περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον), οἰκονομικῆς, κοινωνιολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ ἱστορικῆς φύσεως, ὡς ἀπαραίτητον περιεχόμενον ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας.

Εἰδικώτεροι σκοποὶ τῆς Παντείου Σχολῆς εἶναι :

α) Ἡ παροχὴ ἀνωτέρας πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, ἡ καλλιέργεια τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ προετοιμασία διὰ τὸν δημόσιον βίον.

β) Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ μετεκπαίδευσις δημοσίων ὑπαλλήλων, ἰδίᾳ διὰ τοῦ ἰδρυθέντος Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως, καὶ

γ) Ἡ ἐξύψωσις τοῦ λειτουργήματος τῆς δημοσιογραφίας ἐν Ἑλλάδι.

δ) Ἡ ἐνέργεια ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.

ε) Ὁ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμὸς τῆς κρατικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς ποικίλας περιοχὰς τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου τῆς χώρας καὶ

στ) Ἡ συμπαράστασις τῆς Σχολῆς πρὸς ἀνύψωσιν τῆς δημοσίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Γενικῶς ἡ Πάντειος Σχολὴ συμπληροῖ καὶ ὁλοκληροῖ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας, πληροῦσα τὰ ἐν τῇ ἀνωτάτῃ ἐκπαιδεύσεως ὑφιστάμενα κενὰ καὶ ἐκπληροῦσα οὕτως ἰδίαν ἀποστολὴν καὶ ἴδιον προορισμόν, διάφορον ἐκείνου, ὃν ἐπιδιώκουσιν ἕτεραι σχολαὶ πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας.

Ἀρχαὶ τῆς Παντείου Σχολῆς εἶναι ὁ Πρύτανις, ἡ Σύγκλητος καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν αὐτῆς, ἃς συντρέχει ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς.

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Δ. ΛΑΜΨΑΣ	1937-1941
Ν. ΛΟΥΒΑΡΗΣ	1941-1943
ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ	1944-1946
Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ	1946-1948
Π. ΠΕΡΔΙΚΑΣ	1948-1950
ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ	1950-1951
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ	1951-1952

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ	1952-1958
Π. ΠΕΡΔΙΚΑΣ	1958-1960
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ	1960-1961
Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ	1961-1962
Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ	1962-1963
Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ	1963-1964
Δ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ	1964-1965

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

(1942 καὶ ἔφεξῆς)

- (1943) ΣΜΥΡΙΑΔΩΝ ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ (τῆς Ἱστορίας τῶν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν, 1942-1943).
- (1950) ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗΣ (τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, 1942-1950).
- (1956) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρως Ἑλλάδος, 1942-1956).
- (1961) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΥΒΑΡΙΣ (τῆς Εἰσχωγῆς εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἐπιστήμας, 1942-1955).
- (1964) ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ (τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας, 1943-1956).

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΕΣ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

- (1959) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ (Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς).
- (1959) ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΡΝΑΒΟΣ (Γεν. Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς).

ΜΕΡΟΣ Β΄

**ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ, ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ,
ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ, ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ, ΕΦΟΡΕΙΑΙ, ΚΤΛ.**

ΑΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α΄

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Β΄

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Πρύτανις :	ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ
Προπρύτανις :	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ
*Αντιπρύτανις :	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ
Συγκλητικοί :	
Τακτικοί :	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΖΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
*Αναπληρωματικοί :	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Εισηγητής :	ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ Β. ΚΟΥΓΕΑ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ

Δ. ΒΕΖΑΝΗΣ (Τάξεως καὶ Ὑγιεινῆς).

Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Διδασκαλία καὶ Βιβλιοθήκη).

Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ (Φοιτητικὴ Ἀντίληψις, Διοικήσις, Οἰκονομικά, Νομο-
παρασκευαστικά, Πειθαρχικά).

Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ (Μορφωτικαὶ ἀνταλλαγαί).

Γ. ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ (Τεχνικὸς τομεὺς καὶ κτιριακά, Γραφεῖον Πνευματικῶν
σχέσεων, Ἰνστιτούτα, Ξέναι Γλῶσσαι).

Γ'

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἡ Γενική Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαιδευτικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Σχολῇ, συγκροτεῖται δέ :

Προκειμένου περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἀρχῶν τῆς Σχολῆς, Καθηγητῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων, ἢ περὶ ἐξετάσεως ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τακτικὸν ἢ ἐκτακτὸν Καθηγητὴν, ἐκ τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν.

Προκειμένου περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὴν Σχολήν, ὡς καὶ περὶ πάντων τῶν λοιπῶν θεμάτων, ἐκ τῶν ἐπιτίμων, ὁμοτίμων, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Καθηγητῶν καὶ τῶν ἐντεταλμένων ὑφηγητῶν.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Α'. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΚΑΙ ΥΦΗΓΗΤΑΙ

I. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

- ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΥΓΕΑΣ (τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ) (1950).
 ΧΡΥΣΟΣ ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ (τῆς Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς) (1951).
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ (τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου) (1955)
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ (τῆς Ἐφηρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας) (1959)
 ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ (τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας) (1960).
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΝΤΗΣ (τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου μετὰ στοιχείων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας) (1964)
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν) (1965)
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ (τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος) (1965)
 ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ – ΣΤΡΑΤΗΣ (τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου) (1965)

II. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

- ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς (Τακτικός : 27 Ὀκτωβρίου 1961)
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΖΑΝΗΣ, τῆς Γεν. Πολιτειολογίας καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Ἱστορίας Πολιτικῶν Θεωριῶν (Τακτικός : 27 Μαρτίου 1965)
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου μετὰ στοιχείων Πολιτικῆς Δικονομίας (Τακτικός : 10 Αὐγούστου 1965)
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ, τῆς Ἀνακριτικῆς καὶ τῆς Ἐγκληματολογίας (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)

- ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΠΙΝΤΟΣ, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας (Τακτικός : 27 Ὀκτωβρίου 1961)
- ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Λογιστικῆς (Τακτικός : 14 Ὀκτωβρίου 1957)
- ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ, τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου (Τακτικός : 25 Ὀκτωβρίου 1957)

III. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΕΠΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙ

- ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, τοῦ Κοινωνικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς

IV. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

- ΠΛΑΤΩΝ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ, τῆς Κοινωνιολογίας (4 Αὐγούστου 1965)

V. ΥΦΗΓΗΤΑΙ

- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΡΑΚΑΤΟΣ, τῆς Στατιστικῆς (21 Ἀπριλίου 1966)

Β'. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΒΟΗΘΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΩΝ

- ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΚΟΠΕΤΟΥ, Τοῦ Σπουδαστηρίου Πνευματικῶν Ἐπιστημῶν (16 Δεκεμβρίου 1950)
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΟΥΣΗΣ, Τοῦ Σπουδαστηρίου Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, Δρ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1 Φεβρουαρίου 1952)
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ, Τοῦ Σπουδαστηρίου Νομικῶν Ἐπιστημῶν, Δρ Πανεπιστημίου τῆς Ῥώμης (31 Ἰουλίου 1952)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΩΝ ΕΔΡΩΝ

- ANNA ABAMEA, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας Νεωτέρας Ἑλλάδος (19 Δεκεμβρίου 1963)
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΜΑΚΟΛΛΑΣ, παρὰ τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (19 Δεκεμβρίου 1963)

- ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΑΡΚΑΔΑΚΗ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἀνακριτικῆς καὶ Ἑγκληματολογίας (19 Δεκεμβρίου 1963)
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ Διοικητικοῦ Δικαίου, Δρ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς (13 Ἰανουαρίου 1964)
- Α. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΤΡΑΤΗ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ Διεθνούς Δικαίου (28 Μαρτίου 1964)
- ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ Γενικῆς Πολιτειολογίας καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου (13 Φεβρουαρίου 1964)
- ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΜΙΝΑΡΗΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου (19 Δεκεμβρίου 1963)
- ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΛΙΝΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας (8 Δεκεμβρίου 1964)
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς (25 Φεβρουαρίου 1964)
- ΓΙΟΥΛΙΚΑ ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΥ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Ἱστορίας Πολιτικῶν Θεωριῶν (5 Ὀκτωβρίου 1965)
- ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου (13 Ἰανουαρίου 1964)
- ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΒΗΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Λογιστικῆς (19 Δεκεμβρίου 1963)
- ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ, παρά τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου (19 Δεκεμβρίου 1963)
- ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΡΛΑΒΑΝΤΖΑΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου (25 Φεβρουαρίου 1964)
- ANNA ΠΟΤΑΓΑ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν (Ἡδη ἀπεχώρησε)
- ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (29 Ὀκτωβρίου 1964)
- ΕΛΕΝΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, παρά τῇ ἔδρᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (25 Φεβρουαρίου 1964)
- ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Κοινωνιολογίας (7 Σεπτεμβρίου 1965)
- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΚΑΙΟΣ, παρά τῇ ἔδρᾳ τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Διεθνούς Δικαίου (Ἡδη ἀπεχώρησε)

Γ'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ἐπὶ βαθμῷ Ἐπόπτου

Δ'. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

(Λόγω μὴ ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς σχετικῆς Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸ Τμῆμα Ξένων Γλωσσῶν ἐσταμάτησε τὴν λειτουργίαν του).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΧΑΛΟΥ – ΚΟΥΓΕΑ, Γενικὸς Γραμματεὺς. (Α' κατ.)

Α'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ - ΧΡΥΣΑΝΘΗ, Προϊσταμένη τῆς Γραμματείας
ἐπὶ βαθμῶ 5ω (Α' κατ.)

I. ΤΜΗΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ,	ἐπὶ βαθμῶ 7ω (Α' κατ.)
ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΚΡΗ – ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ,	ἐπὶ βαθμῶ 8ω (Α' κατ.)
ΒΑΡΒΑΡΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ,	ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)
ΣΑΒΒΑΣ ΧΑΛΙΟΥΛΙΑΣ,	ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΟΥΣΤΟΣ	(ἤδη ἀπεχώρησε) (Β' κατ.)

II. ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΩΣ

ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ – ΜΑΝΔΑΡΗ, ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)

III. ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ, ἐπὶ βαθμῶ 6ω (Α' κατ.)

IV. ΤΜΗΜΑ ΠΤΥΧΙΩΝ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ – ΣΙΓΑΛΑ,	ἐπὶ βαθμῶ 6ω (Α' κατ.)
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ,	ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)

V. ΤΜΗΜΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΟΡΑ,	ἐπὶ βαθμῶ 8ω (Α' κατ.)
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ,	ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)

VI. ΤΜΗΜΑ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΜΑΡΙΑ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ, ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)

Β'. ΤΜΗΜΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ, (ἤδη ἀπεχώρησε)

Γ'. ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΜΑΡΙΑ ΠΕΡΑΝΤΑΚΟΥ, (ἤδη ἀπεχώρησε)
ΕΛΛΗ ΤΣΑΛΙΚΟΓΛΟΥ, (ἤδη ἀπεχώρησε)

Δ'. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ

ΙΣΜΗΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ, ἐπὶ βαθμῶ 10ω (Β' κατ.)

Ε'. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΑΡΓΥΡΩ ΛΙΟΥΔΑΚΗ – ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, ἐπὶ βαθμῶ 9ω (Β' κατ.)

ΣΤ'. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΜΑΡΙΝΑ ΡΙΣΒΑ, ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)

Ζ'. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΔΕΣ, Διευθυντής, ἐπὶ βαθμῶ 2ω (Α' κατ.)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Προϊστάμενος Λογιστηρίου
ἐπὶ βαθμῶ 3ω (Α' κατ.)
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΑΓΓΛΑΟΥΕΡ – ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ἐπὶ βαθμῶ 6ω (Α' κατ.)
ΜΑΡΙΑ ΒΑΡΕΛΛΑ, ἐπὶ βαθμῶ 8ω (Α' κατ.)
ΗΛΙΑΣ ΖΑΧΟΣ, ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑ, ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)

Η'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ, Προϊστάμενος Δ/ντῆς ἐπὶ βαθμῶ 3ω (Α' κατ.)
ΜΙΧΑΗΛ ΚΥΡΙΑΖΗΣ, ἐπὶ βαθμῶ 8ω (Β' κατ.)

ΖΩΗ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ,
ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΙΣΣΑ,

ἐπὶ βαθμῶ 8ω (Α' κατ.)
ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)

Θ'. ΤΜΗΜΑ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΩΝ

ΠΟΛΥΜΕΡΙΑ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ,
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΡΙΣΣΙΝ,
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΛΥΚΟΥ,
ΡΟΥΜΠΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ,
ΣΟΦΙΑ ΤΣΟΥΛΦΑ,
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΑΣΧΟΥ,

ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)
ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)
ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)
ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)
ἐπὶ βαθμῶ 11ω (Β' κατ.)
(ἤδη ἀπεχώρησε)

Γ'. ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ,

(ἤδη ἀπεχώρησε)

ΙΑ'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ (Γ' Κατ.)

Ι. ΚΛΗΤΗΡΕΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ,
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ,
ΗΛΙΑΣ ΜΑΡΚΟΣ,
ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΠΑΔΟΧΑΣ,
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΥΚΟΥΝΑΚΗΣ,
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΖΕΜΗΣ,

ΙΙ. ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑΙ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ,
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ,
ΕΛΕΝΗ ΜΕΣΗΜΕΡΗ,
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΑΡΓΥΡΟΥ,
ΑΝΘΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ,
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ,

ΙΙΙ. ΘΥΡΩΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΒΕΡΤΗΣ,

(ἀπεβίωσε)

ΙV. ΚΗΠΟΥΡΟΙ

(κενὰ θέσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ - ΕΦΟΡΕΙΑΙ - ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Α'. ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

I. ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ Βοηθητικοῦ Διδακτικοῦ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν φοιτητῶν καθήμεντα Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ.

II. ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ Βοηθητικοῦ Διδακτικοῦ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ καθήμεντα Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ.

Β'. ΕΦΟΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

I. ΕΦΟΡΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Πρόεδρος :

Ὁ Συγκλητικὸς καθηγητὴς Γ. Δασκαλάκης.

Μέλη :

Οἱ καθηγηταὶ Γ. Βλάχος, Ἰ. Γεωργάκης, Γ. Κουσουλάκος, Π. Πέρδικας, Μ. Στασινόπουλος (τῶν Νομικῶν Ἐπιστημῶν), Α. Ἀγγελόπουλος, Ἰ. Παρασκευόπουλος, Ἰ. Πίντος, Ἰ. Σπανδανόπουλος (τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν), Π. Σταματιάδης (τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν).

II. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Πρόεδρος :

Ὁ Ἀντιπρύτανης καθηγητὴς Γ. Τενεκίδης.

Ἀντιπρόεδρος :

Ὁ Συγκλητικὸς καθηγητὴς Γ. Δασκαλάκης.

Μέλη :

Οἱ καθηγηταὶ Α. Ἀγγελόπουλος, Γ. Βλάχος καὶ Ἰ. Πίντος.

Γενικὸς Γραμματεὺς :

Ὁ καθηγητὴς Ἰ. Γεωργάκης.

III. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΥΠΟΥ

Πρόεδρος :

Ὁ Συγκλητικὸς καθηγητὴς Γ. Δασκαλάκης

Μέλη :

Οἱ καθηγηταὶ Μ. Στασινόπουλος καὶ Π. Σταματιάδης, ἡ Γεν. Γραμματεὺς Β. Κουγέα.

IV. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

Πρόεδρος: Ὁ Πρύτανις καθηγητῆς **Ἰ. Παπαζαχαρίου.**
 Μέλη: Ἡ Γεν. Γραμματεὺς **Β. Κουγέα**, ὁ Προϊστάμε-
 τοῦ Λογιστηρίου **Ν. Παπαγεωργίου.**

V. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Πρόεδρος: Ὁ Πρύτανις καθηγητῆς **Ἰ. Παπαζαχαρίου.**
 Μέλη: Ὁ Ἀντιπρύτανις καθηγητῆς **Γ. Τενεκίδης** καὶ
 ὁ καθηγητῆς συγκλητικὸς **Γ. Δασκαλάκης.**

VI. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Πρόεδρος: Ὁ Πρύτανις καθηγητῆς **Ἰ. Παπαζαχαρίου.**
 Μέλη: Ἡ Γεν. Γραμματεὺς **Β. Κουγέα**, ὁ καθηγητῆς
 Σωματικῆς Ἀγωγῆς **Γρ. Πανουτσόπουλος.**

VII. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Πρόεδρος: Ὁ Ἀντιπρύτανις καθηγητῆς **Γ. Τενεκίδης.**
 Ἀντιπρόεδρος: Ὁ κρηνητῆς **Ἰ. Γεωργιάκης.**
 Μέλη: Ὁ καθηγητῆς **Ἰ. Πίντος** καὶ ἡ Γεν. Γραμμα-
 τεὺς **Β. Κουγέα.**

VIII. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Πρόεδρος: Ὁ καθηγητῆς **Γ. Δασκαλάκης.**
 Μέλη: Οἱ καθηγηταὶ **Γ. Κουσουλάκος** καὶ **Π. Στα-**
ματιάδης, ἡ Γεν. Γραμματεὺς **Β. Κουγέα**
 καὶ ὁ Διευθυντῆς τοῦ Λογιστηρίου **Κ. Δέδες.**

IX. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ

Πρόεδρος: Ὁ καθηγητῆς **Γ. Βάχος.**
 Μέλη: Οἱ καθηγηταὶ **Γ. Κουσουλάκος** καὶ **Π. Σταμα-**
τιάδης. ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου
Ν. Παπαγεωργίου καὶ ἡ Προϊσταμένη τῆς
 Γραμματείας **Χρ. Χρυσάνθη.**

X. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Πρόεδρος: Ὁ Προπρύτανις **Γ. Παπαχατζῆς.**
 Μέλη: Ὁ καθηγητῆς **Μ. Στασινόπουλος** καὶ ἡ Γεν.
 Γραμματεὺς **Β. Κουγέα.**

Γ'. ΧΟΡΩΔΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

(ἐν τῇ Σχολῇ)

Διευθυντής : Ὁ καθηγητὴς τῆς Μουσικῆς ΘΑΝΟΣ ΕΡΜΗΛΙΟΣ

Δ'. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ καθηγητὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς Γ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

1. ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
(ὁδὸς Κοδριγκτῶνος καὶ Μαυρομματαίων)
2. ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΔΕΛΤΑ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΜΕΡΟΣ Γ'
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1965 — 1966

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- Ώρα 8-9 π.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. Γ. Παπαχατζής)
 » 12-1 μ.μ. Είσαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Καθ. Γ. Δασκαλάκης)
 » 1-2 μ.μ. Είσαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Καθ. Γ. Δασκαλάκης)
 » 5-6 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Καθ. Γ. Παπαχατζής)
 » 6-7 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Καθ. Γ. Παπαχατζής)

ΤΡΙΤΗ

- Ώρα 11-12 μ. Οικονομικὴ Γεωγραφία (Καθ. 'Ι. Πίντος)
 » 12-1 μ.μ. Είσαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Καθ. Γ. Δασκαλάκης)
 » 4-5 μ.μ. Λογιστικὴ (Καθ. 'Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. Λογιστικὴ (Καθ. 'Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Είσαγωγή εις τὴν Φιλοσοφίαν (Καθ. Δ. Βεζανῆς)
 » 7-8 μ.μ. Είσαγωγή εις τὴν Φιλοσοφίαν (Καθ. Δ. Βεζανῆς)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- Ώρα 3-4 μ.μ. Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Καθ. Π. Πέρδικας)
 » 4-5 μ.μ. Λογιστικὴ (Καθ. 'Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Καθ. Π. Πέρδικας)

ΠΕΜΠΤΗ

- Ώρα 11-12 μ. Οικονομικὴ Γεωγραφία (Καθ. 'Ι. Πίντος)
 » 5-6 μ.μ. Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Καθ. Π. Πέρδικας)
 » 6-7 μ.μ. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Καθ. 'Ι. Παρασκευόπουλος)
 » 7-8 μ.μ. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Καθ. 'Ι. Παρασκευόπουλος)
 » 8-9 μ.μ. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Καθ. 'Ι. Παρασκευόπουλος)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- Ώρα 3-4 μ.μ. Λογιστική (Καθ. **Ί. Σπανδανόπουλος**) (Έπανάληπ-
τικόν φροντιστήριον, έπιστ. βοηθός Γ. Καφούσης)
- » 4-5 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. **Γ. Παπαχατζής**)
- » 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. **Γ. Παπαχατζής**)
- » 6-7 μ.μ. Πολιτική Ίστορία Νεωτέρας Έλλάδος (Καθ. **Γ. Παπα-
χατζής**)
- » 7-8 μ.μ. Πολιτική Ίστορία Νεωτέρας Έλλάδος (Καθ. **Γ. Παπαχατζής**)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- Ώρα 3-4 μ.μ. Οικονομική Γεωγραφία (Καθ. **Ί. Πίντος**) (Έπανάληπτι-
κόν φροντιστήριον, έπιστ.μ. βοηθός Χ. Λιναρδόπουλος)
- » 4-5 μ.μ. Οικονομική Γεωγραφία (Καθ. **Ί. Πίντος**)
- » 5-6 μ.μ. Εισαγωγή εις τó Δημόσιον Δίκαιον (Καθ. **Γ. Δασκαλάκης**)
- » 6-7 μ.μ. Εισαγωγή εις τó Δημόσιον Δίκαιον (Καθ. **Γ. Δασκαλάκης**)
- » 7-8 μ.μ. Άρχαι Ίδιωτικοῦ Δικαίου (Καθ. **Π. Πέρδικας**)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- Ώρα 4-5 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. **Μ. Στασινόπουλος**)
- » 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. **Μ. Στασινόπουλος**)
- » 6-7 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. **Μ. Στασινόπουλος**) (Έπα-
νάληπτικόν φροντιστήριον, έπιστ.μ. βοηθός Γ. Σακκάς)
- » 7-8 μ.μ. Άστικόν Δίκαιον (Καθ. **Γ. Κουσουλάκος**) (Έπανά-
ληπτικόν φροντιστήριον, έπιστ.μ. βοηθός Γ. Άρμυκόλλας)

ΤΡΙΤΗ

- Ώρα 4-5 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Καθ. **Γ. Τενεκίδης**)
- » 5-6 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Καθ. **Γ. Τενεκίδης**)
- » 6-7 μ.μ. Θεωρητική και Ίδιωτική Οικονομική (Καθ. **Ί. Παρα-
σκευόπουλος**)
- » 7-8 π.μ. Θεωρητική και Ίδιωτική Οικονομική (Καθ. **Ί. Παρα-
σκευόπουλος**)
- » 8-9 μ.μ. Θεωρητική και Ίδιωτική Οικονομική (Καθ. **Ί. Παρα-
σκευόπουλος**)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- "Ωρα 3-4 μ.μ. 'Αστικόν Δίκαιον (Καθ. Γ. Κουσουλάκος)
 » 4-5 μ.μ. 'Αστικόν Δίκαιον (Καθ. Γ. Κουσουλάκος)
 » 5-6 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Καθ. Γ. Τενεκίδης)
 » 6-7 μ.μ. Γενική Πολιτειολογία (Καθ. Δ. Βεζανής)
 » 7-8 μ.μ. Γενική Πολιτειολογία (Καθ. Δ. Βεζανής)

ΠΕΜΠΤΗ

- "Ωρα 11-12 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Καθ. Γ. Τενεκίδης)
 » 4-5 μ.μ. Ποινικόν Δίκαιον (Καθ. 'Ι. Γεωργάκης)
 » 5-6 μ.μ. Ποινικόν Δίκαιον (Καθ. 'Ι. Γεωργάκης)
 » 6-7 μ.μ. Δημοσία Οικονομία (Καθ. "Α. 'Αγγελόπουλος)
 » 7-8 μ.μ. Δημοσία Οικονομία (Καθ. "Α. 'Αγγελόπουλος)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- "Ωρα 4-5 μ.μ. Ποινικόν Δίκαιον (Καθ. 'Ι. Γεωργάκης)
 » 5-6 μ.μ. Ποινικόν Δίκαιον (Καθ. 'Ι. Γεωργάκης)
 » 6-7 μ.μ. Γενική Πολιτειολογία (Καθ. Δ. Βεζανής) ('Επαναλη-
 πτικόν φροντιστήριο, επίσημ. βοηθός Δ. Καρακώστας)
 » 7-8 μ.μ. Γενική Πολιτειολογία (Καθ. Δ. Βεζανής) ('Επαναλη-
 πτικόν φροντιστήριο, επίσημ. βοηθός Δ. Καρακώστας)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- "Ωρα 11-12 μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. Μ. Στασινόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. Δημοσία Οικονομία (Καθ. "Α. 'Αγγελόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Κοινωνιολογία (Καθ. Π. Σταματιάδης)
 » 7-8 μ.μ. Κοινωνιολογία (Καθ. Π. Σταματιάδης)
 » 8-9 μ.μ. Κοινωνιολογία (Καθ. Π. Σταματιάδης) ('Επαναληπτι-
 κόν φροντιστήριο, επίσημ. βοηθός Θ. Στρατηγόπουλος)

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- "Ωρα 9-10 π.μ. 'Εγκληματολογία (Καθ. 'Ι. Παπαζαχαρίου)
 » 10-11 π.μ. 'Εγκληματολογία (Καθ. 'Ι. Παπαζαχαρίου)
 » 11-12 π.μ. 'Εγκληματολογία (Καθ. 'Ι. Παπαζαχαρίου)
 » 4-5 μ.μ. Στατιστική (Καθ. 'Ι. Σπανδανόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. Στατιστική (Καθ. 'Ι. Σπανδανόπουλος)

ΤΡΙΤΗ

- Ώρα 9-10 π.μ. Έγκληματολογία (Καθ. **Ί. Παπαζαχαρίου**) (Έπανα-
ληπτικόν φροντιστήριο, έπιστ. βοηθός Αϊκ. Δαρκαδάκης)
- » 10-11 π.μ. Έγκληματολογία (Καθ. **Ί. Παπαζαχαρίου**) (Έπανα-
ληπτικόν φροντιστήριο, έπιστ. βοηθός Αϊκ. Δαρκαδάκης)
- » 11-12 μ. Έγκληματολογία (Καθ. **Ί. Παπαζαχαρίου**)
- » 6-7 μ.μ. Πολιτική Έπιστήμη και Έστορία τών Πολιτικῶν Θεω-
ριῶν (Καθ. **Γ. Βλάχος**)
- » 7-8 μ.μ. Πολιτική Έπιστήμη και Έστορία τών Πολιτικῶν Θεω-
ριῶν (Καθ. **Γ. Βλάχος**)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- Ώρα 4-5 μ.μ. Έμπορικόν Δίκαιον (Καθ. **Π. Πέρδικας**) (Έπαναληπτι-
κόν φροντιστήριο, έπιστ. βοηθός Π. Παπαγαρυφάλλου)
- » 5-6 μ.μ. Έφηρμοσμένη Οίκονομική (Καθ. **Α. Άγγελόπουλος**)
- » 6-7 μ.μ. Έφηρμοσμένη Οίκονομική (Καθ. **Α. Άγγελόπουλος**)

ΠΕΜΠΤΗ

- Ώρα 11-12 μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Καθ. **Γ. Τενεκίδης**)
- » 12-1 μ.μ. Άγροτική και Έμπορική Πολιτική (Καθ. **Ί. Πίντος**)
- » 4-5 μ.μ. Δημόσιον Λογιστικόν και Δημοσιονομική Νομοθεσία
(Καθ. **Μ. Στασινόπουλος**)
- » 5-6 μ.μ. Δημόσιον Λογιστικόν και Δημοσιονομική Νομοθεσία
(Καθ. **Μ. Στασινόπουλος**)
- » 6-7 μ.μ. Έμπορικόν Δίκαιον (Καθ. **Π. Πέρδικας**)
- » 7-8 μ.μ. Έμπορικόν Δίκαιον (Καθ. **Π. Πέρδικας**)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- Ώρα 5-6 μ.μ. Πολιτική Έπιστήμη και Έστορία τών Πολιτικῶν Θεωριῶν
(Καθ. **Γ. Βλάχος**)
- » 6-7 μ.μ. Έφηρμοσμένη Οίκονομική (Καθ. **Α. Άγγελόπουλος**)
- » 7-8 μ.μ. Έφηρμοσμένη Οίκονομική (Καθ. **Α. Άγγελόπουλος**)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- Ώρα 5-6 μ.μ. Άγροτική και Έμπορική Πολιτική (Καθ. **Ί. Πίντος**)
- » 7-8 μ.μ. Έφηρμοσμένη Οίκονομική (Καθ. **Α. Άγγελόπουλος**)

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- Ὡρα 3-4 μ.μ. Κοινωνιολογία (Καθ. Π. Σταματιάδης)
 » 4-5 μ.μ. Κοινωνιολογία (Καθ. Π. Σταματιάδης)
 » 5-6 μ.μ. Κοινωνιολογία τοῦ Δικαίου καὶ Θεσμοὶ (Καθ. Ἰ. Γεωργάκης).
 » 6-7 μ.μ. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Καθ. Γ. Κασσιμάτης)
 » 7-8 μ.μ. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Καθ. Γ. Κασσιμάτης)

ΤΡΙΤΗ

- Ὡρα 5-6 μ.μ. Εἰδικὰ Θέματα Φιλοσοφίας (Καθ. Δ. Βεζανῆς) (καὶ ἐπαναληπτικὸν φροντιστήριον, ἐπιστ. βοηθὸς Ἀ. Σκοπέτου)
 » 6-7 μ.μ. Συνταγματικὸν Δίκαιον (Καθ. Γ. Δασκαλάκης)
 » 7-8 μ.μ. Συνταγματικὸν Δίκαιον (Καθ. Γ. Δασκαλάκης)
 » 8-9 μ.μ. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Καθ. Ἰ. Παρασκευόπουλος)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- Ὡρα 5-6 μ.μ. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Καθ. Ἰ. Παρασκευόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Καθ. Γ. Κασσιμάτης)
 » 7-8 μ.μ. Συνταγματικὸν Δίκαιον (Καθ. Γ. Δασκαλάκης)

ΠΕΜΠΤΗ

- Ὡρα 4-5 μ.μ. Κοινωνιολογία τοῦ Δικαίου καὶ Θεσμοὶ (Καθ. Ἰ. Γεωργάκης)
 » 5-6 μ.μ. Διεθνὲς Δίκαιον (Διεθνεῖς Ὁργανισμοὶ) (Καθ. Γ. Τενεκίδης)
 » 6-7 μ.μ. Διεθνὲς Δίκαιον (Διεθνεῖς Ὁργανισμοὶ) (Καθ. Γ. Τενεκίδης)
 » 7-8 μ.μ. Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Καθ. Γ. Βλάχος)
 » 8-9 μ.μ. Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Καθ. Γ. Βλάχος)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- "Ωρα 5-6 μ.μ. Διεθνείς Σχέσεις (Καθ. Γ. Τενεκίδης)
 » 6-7 μ.μ. Διεθνείς Σχέσεις (Καθ. Γ. Τενεκίδης)
 » 7-8 μ.μ. Πολιτική Έμπιστήμη και Ιστορία Πολιτικών Θεωριών
 (Καθ. Γ. Βλάχος)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- "Ωρα 5-6 μ.μ. Έμπορικόν Δίκαιον (Καθ. Π. Πέρδικας)
 » 6-7 μ.μ. Έμπορικόν Δίκαιον (Καθ. Π. Πέρδικας)
 » 8-9 μ.μ. Ειδικά θέματα Ιστορίας (Καθ. Γ. Παπαχατζής)

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- "Ωρα 3-4 μ.μ. Αναγκωτική (Καθ. Ί. Παπαζαχαρίου)
 » 4-5 μ.μ. Ίδιωτικόν Διεθνές Δίκαιον (Καθ. Γ. Κουσουλάκος)
 » 5-6 μ.μ. Ίδιωτικόν Διεθνές Δίκαιον (Καθ. Γ. Κουσουλάκος)
 "Ωρα 6-7 μ.μ. Κοινωνικόν Δίκαιον και Κοινωνική Πολιτική (Καθ. Γ. Κασιμάτης)
 » 7-8 μ.μ. Κοινωνικόν Δίκαιον και Κοινωνική Πολιτική (Καθ. Γ. Κασιμάτης)
 » 8-9 μ.μ. Στοιχεία Πολιτικής Αιζονομίας (Καθ. Γ. Κουσουλάκος)

ΤΡΙΤΗ

- "Ωρα 4-5 μ.μ. Οικονομική Γεωγραφία (Καθ. Ί. Πίντος)
 » 5-6 μ.μ. Τεχνική τής Όργανώσεως και Λειτουργία τής Δημο-
 σίας Διοικήσεως (Καθ. Γ. Δασκαλάκης)
 » 6-7 μ.μ. Λογιστική (Καθ. Ί. Σπανδανόπουλος)
 » 8-9 μ.μ. Τεχνική τής Όργανώσεως και Λειτουργία τής Δημο-
 σίας Διοικήσεως (Καθ. Γ. Δασκαλάκης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- "Ωρα 5-6 μ.μ. Λογιστική (Καθ. Ί. Σπανδανόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Δημοσία Οικονομική (Καθ. Α. Άγγελόπουλος)
 » 7-8 μ.μ. Δημοσία Οικονομική (Καθ. Α. Άγγελόπουλος)
 » 8-9 μ.μ. Τεχνική τής Όργανώσεως και Λειτουργία τής Δημο-
 σίας Διοικήσεως (Καθ. Γ. Δασκαλάκης)

ΠΕΜΠΤΗ

- "Ωρα 5-6 μ.μ. Δημοσία Οικονομική (Καθ. Α. Άγγελόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. Μ. Στασινόπουλος)

- Ώρα 7-8 μ.μ. Συνταγματικόν Δίκαιον (Καθ. Δ. Βεζανής)
 » 8-9 μ.μ. Συνταγματικόν Δίκαιον (Καθ. Δ. Βεζανής)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- Ώρα 4-5 μ.μ. Ποινικόν Δίκαιον (Καθ. Ί. Γεωργάκης)
 » 7-8 μ.μ. Κοινωνικόν Δίκαιον καί Κοινωνική Πολιτική (Καθ. Γ. Κασσιμάτης)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- Ώρα 4-5 μ.μ. Οικονομική Γεωγραφία (Καθ. Ί. Πίντος)
 » 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. Γ. Παπαχατζής)
 » 6-7 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Καθ. Γ. Παπαχατζής)
 » 7-8 μ.μ. Έφρημοσμένη Οικονομική (Καθ. Α. Άγγελόπουλος)
 (Έπαναληπτικόν φροντιστήριον, έπιστημονικός βοηθός Ν. Κωνσταντινίδης).

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΑΡΧΑΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον.

Περὶ Δικαίου καὶ τῶν κανόνων αὐτοῦ. — Κανόνες Δικαίου, κανόνες ἠθικῆς καὶ λοιποὶ κανόνες συμπεριφορᾶς. — Περὶ διακρίσεων τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου. — Στοιχεῖα περὶ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ Δικαίου καὶ τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ. — Τὸ Δίκαιον κατὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀρχαιότητα. — Ἡ Ἰουστινιανέως Κωδικοποίησις. — Ἡ Μετιουστινιανέως ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου. — Τὸ Δίκαιον εἰς τὸ Βυζάντιον. — Τὸ Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ. — Τὸ Δίκαιον μετὰ τὴν Ἀναγέννησιν. — Ἡ σύγχρονος θεωρία. — Αἱ κωδικοποιήσεις τοῦ Δικαίου. — Τὸ Κανονικὸν Δίκαιον. — Ἰδιωτικὸν καὶ Δημόσιον Δίκαιον. — Ὑποδιαίρεσεις καὶ ἄλλοι κλάδοι τοῦ Δικαίου.

Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ἀστικοῦ Δικαίου.

Ἱστορία τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Νεωτέρᾳ Ἑλλάδι. — Περὶ κανόνων τοῦ Δικαίου καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ. — Αἱ πηγαὶ τοῦ Δικαίου. — Διακρίσεις τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου. — Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον. — Ἑρμηνεία τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου. — Τὸ φυσικὸν πρόσωπον. — Τὰ νομικὰ πρόσωπα. — Περὶ δικαίων ἢ δικαιομάτων. — Δικαιοπραξίαι. — Συμβάσεις. — Αἱρέσεις καὶ προθεσμίαι. — Ἀντιπροσώπευσις καὶ πληρεξουσιότης. — Συναίνεσις καὶ ἔγκρισις. — Ἀξιώσις, ἀγωγή καὶ ἔνστασις. — Περὶ παραγραφῆς. — Ἀσκήσις δικαιώματος ἀνωμόλως.

Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον

Ἔννοια τοῦ Δημοσίου Δικαίου. — Δίκαιον καὶ Κοινωνικὸς Ἐλεγχος. — Δημόσιον Δίκαιον. — Ἰδιωτικὸν Δίκαιον. — Αἱ πηγαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου. — Ἑρμηνεία. — Βιβλιογραφία.

Τὸ Κράτος ὡς νομικὴ ἔννοια. — Τὸ Κράτος καὶ τὸ Δίκαιον. — Τὰ στοιχεῖα τοῦ Κράτους καὶ ἡ δικαϊκὴ διαμόρφωσις των.

Αἱ νομικαὶ μορφαὶ τοῦ Κράτους. — Σύνταγμα καὶ Κράτος. — Μορφή Κράτους. — Διαιρέσεις τῶν κρατικῶν μορφῶν — Μοναρχία — Ἀριστοκρατία —

Δημοκρατία — Αὐταρχικά καὶ Δημοκρατικά Κράτη — Ἀνεπτυγμένα καὶ ὑπανάπτυκτα Κράτη — Ἐνώσεις Κρατῶν — Ὁμοσπονδίαί — Συνομοσπονδίαί.

Τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους. — Ἐννοια τοῦ κρατικοῦ ὀργάνου. — Ἀνώτερα — Κατώτερα — Ἀμεσα — Ἐμμεσα — Ὑποχρεωτικά — Προαιρετικά.

Λαὸς — Βουλὴ — Βασιλεὺς — Κυβέρνησις — Διοικητικὴ καὶ μὴ Διοικητικὴ Γραφειοκρατεία.

Αἱ λειτουργίαι τοῦ Κράτους. — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις — Νομοθετικὴ — Διοικητικὴ — Δικαστικὴ — Σύνταγμα — Νόμος — Διάταγμα — Διοικητικὴ πρᾶξις — Διοικητικὴ ἀπόφαισις.

Θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου. — Νομιμότης — Καλὴ Πίστις — Δημόσιον Συμφέρον — Προστασία Πολίτου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

Πρόλογος — Εἰσαγωγή. — Σημασία καὶ χρησιμότης τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης. — Ἐννοια Πολιτικῆς Ἐπιστήμης. — Πολιτικὴ Τέχνη. — Ὑποδιαίρεσεις τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης. — Μέθοδοι. — Κλασσικαὶ μέθοδοι — Πολιτικοὶ θεσμοί. — Πολιτικὴ Συμπεριφορὰ. — Ἱστορία τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.

Εἰσαγωγικαὶ Ἐννοιαί. — Ἐπίδρασις. — Δύναμις. — Κοινωνικὸς ἔλεγχος. — Κοινωνικοὶ περιορισμοί. — Κρατικὴ δύναμις. — Κυριαρχία. — Αὐθεντία. — Δίκαιον. — Σύνταγμα. — Ἀξίαι.

Τὸ Κράτος. — Ἐννοια. — Στοιχεῖα (Χῶρος — Λαὸς — Ἔθνος — Οἰκονομία — Κοινωνικὴ διάρθρωσις — Κοσμοθεωρία — Κυριαρχία — Δίκαιον — Κυβέρνησις). — Δικαίωσις τῆς υπάρξεως τοῦ Κράτους. — Σκοποὶ τοῦ Κράτους. — Κρατικαὶ λειτουργίαι. — Τύποι Κράτους (Αὐτοκρατορίαι — Κράτη). — Γεωργοοικονομικαὶ μορφαὶ Κρατῶν.

Κυβέρνησις (Κεντρικὴ). — Ἱστορικαὶ μορφαὶ Κράτους. — Ἐξωτερικὰ γνωρίσματα. — Σύγχρονοι μορφαὶ (Αὐταρχικὸν Κράτος — Δημοκρατία). — Κυβέρνησις — Ὀλιγαρχία. — Ἐλεγχοὶ Πολιτικοὶ — Κοινωνικοί.

Κυβέρνησις — Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις. — Αὐτοδιοικούμεναι ἐνώσεις. — Εἰδικαὶ μορφαί: Θρόνος, Ἐκκλησία, Ἐργατικὰ Σωματεῖα, Διοικητικὴ Γραφειοκρατία. — Συμμαχικὸς παράγων. — Δικαιοσύνη.

Τεχνικὴ Κυβέρνησις. — Δημοσία Διοίκησις.

Μεταβολὴ καὶ ἐξέλιξις. — Εἰρηρικὴ ἐξέλιξις. — Αναθεώρησις Συντάγματος. — Σιωπηρὰ ἀλλοιώσεις. — Ἐπανάστασις. — Ῥυθμὸς μεταβολῆς. — Πολιτικοὶ τύποι. — Ἀνθρώπινοι τύποι ἡγετῶν μεταβολῆς.

Πολιτικὴ Δυναμικὴ. — Πολιτικαὶ Ὁμάδες (γενικῶς). — Τὸ Κοινόν. — Ἀνοργάνωτος μᾶζα. — Ἀντιπροσώπευσις (γενικῶς). — Πολιτικὰ Κόμματα. — Ὁργανωμένα συμφέροντα.

Πολιτική συμπεριφορά.—'Ατομον (αὐταρχική — δημοκρατική προσωπικότης). — Νομική — οὐσιαστική τοποθέτησις : πολίτης — ξένος — άτομικά δικαιώματα — ἐλευθερία. — Κοινή γνώμη. — Δημόσιον αἶσθημα. — Πολιτική γνώμη. — Πολιτικὸν αἰσθητήριον. — Πολιτική συνείδησις. — Πολιτική εὐθύνη. — Πολιτική δρᾶσις. — Εἶδη : Μορφαὶ συμμετοχῆς. — Πολιτική ἀπάθεια. — 'Ηγεσία. — 'Οπαδοί. — 'Εκλεκτική συμπεριφορά.

Διεθνῆς πραγματικότης.—Διεθνῆς Κοινωνία. — Διεθνῆς 'Οργάνωσις. — Διεθνεῖς σχέσεις. — Διεθνὲς Δίκαιον.

Πολιτικαὶ 'Ιδεολογίαι. — 'Εννοια καὶ περιεχόμενον. — 'Ανάλυσις. — 'Ιστορία. — Συντήρησις. — 'Ανατροπή.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Η περίοδος τῶν τοπικῶν συνταγμάτων καὶ τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων (τῆς πρώτης 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας.). — 'Ο «νόμος τῆς 'Επιδαύρου» (καταστατικὸς χάρτης τοῦ 1822). — 'Η Β' ἐν 'Αστρει 'Εθνοσυνέλευσις (1823). — 'Η τρίτη 'Εθνοσυνέλευσις (ἐν Τροιζῆνι, 1827). — 'Η διακυβέρνησις τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου. — 'Η Δ' 'Εθνοσυνέλευσις (ἐν 'Αργεῖ, 1829). — 'Επικύρωσις τοῦ πολιτικοῦ πραξικοπήματος. — Δολοφονία τοῦ Καποδιστρίου καὶ 'Εθνοσυνέλευσις ἐν Προοίχ. — 'Η περίοδος τῆς ἀπολύτου μοναρχίας (1833-1843). — 'Η περίοδος τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας (1844-1862). — 'Η περίοδος τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας με βάσιν τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ (ἀπὸ τοῦ 1864). — 'Η περίοδος τοῦ ἀναθεωρηθέντος συντάγματος (ἀπὸ τοῦ 1911). — 'Η περίοδος τῆς δευτέρας 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας (1927-1935). — 'Η σύγχρονος περίοδος.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Θεμελιώδεις ἔννοιαι. — 'Εννοια καὶ ἀντικείμενον τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου. — Πηγαὶ τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου. — Σύνταγμα, νόμοι καὶ συνταγματικὰ ἔθιμα («συνῆθαι τοῦ πολιτεύματος»). — Οὐσιαστική καὶ τυπική ἔννοια τοῦ συντάγματος. — 'Ο καταστατικὸς χάρτης τῆς χώρας. — 'Η συντακτικὴ ἐξουσία καὶ αἱ συντεταγμένοι ἐν τῷ κράτει ἐξουσίαι. — 'Η διαδικασία τῆς ἀναθεωρήσεως ἐξουσία συντεταγμένη. — Τὸ ἐν 'Ελλάδι σύνταγμα (1864-1911) καὶ τινες διατάξεις τοῦ συντάγματος τοῦ 1927. — Τὸ ἰσχύον Σύνταγμα ἔτους 1952. — Παράλληλος ἰσχύς πρὸς τὸ συνταγματικὸν κείμενον καὶ ἐτέρων ἡϋξημένης τυπικῆς δυνάμεως κειμένων. — Οἰκουμενικὴ διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἔτους 1948. — Διάκρισις συντάγματος καὶ συνταγματικοῦ κειμένου. — Τακτικὴ, ἑκτακτος καὶ ἐξαιρετικὴ ἀσκησις τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας. —

Νομικὴ ἰσχὺς τῶν διαφορῶν συνταγματικῶν κανόνων. — Ἀρχὴ τοῦ ἐνιαίου συντάγματος. — Τὸ συνταγματικὸν κείμενον τῆς 1-1-1952. — Ἑρμηνευτικαὶ δηλώσεις. — Συντακτικαὶ πράξεις καὶ ψηφίσματα. — Ἀγραφοὶ κανόνες δικαίου συνταγματικῆς ἰσχύος. — Γενικαὶ ἀρχαί. — Γενικαὶ ῥῆτραι, συνθετικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐννοίας τοῦ συντάγματος. — Τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ἐλληνικοῦ Συντάγματος ἔτους 1952. — Τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλληνικοῦ Συντάγματος. — Λαϊκὴ κυριαρχία. — Δημοκρατία. — Κράτος δικαίου. — Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι. — Οἱ θεμελιώδεις θεσμοὶ τοῦ Συντάγματος. — Διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν». — Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα. — Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος.

Ἡ κατὰ τὸ σύνταγμα ὁργάνωσις τῆς Πολιτείας. — Ὁ λαὸς ἀνώτατον ὄργανον τοῦ κράτους. — Ἡ διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν». — Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. — Παρ' ἡμῖν ἰσόβιος καὶ κληρονομικός. — Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα ἀρμοδιότητες αὐτοῦ. — Νομικὴ αὐτοῦ θέσις ἐν τῇ νομοθετικῇ, τῇ ἐκτελεστικῇ καὶ τῇ δικαστικῇ «ἐξουσίᾳ». — Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας. — Οἱ Ὑπουργοί. — Νομικὴ θέσις καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν κατὰ τὸ σύνταγμα. — Ἀρμοδιότης προσυπογραφῆς τῶν βασιλικῶν πράξεων. — Ποινικαί, ἀστικαὶ καὶ κοινοβουλευτικαὶ εὐθύναι τῶν ὑπουργῶν.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς ἐν Ἑλλάδι. — Σχέσις μεταξὺ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ κοινοβουλίου. — Ὁ Βασιλεὺς, οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἡ Βουλὴ ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι. — Συνέπειαι τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς. — Ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς. — Σύνοδοι τῆς Βουλῆς τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι. Τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν. — Οἱ ἐν γένει κανόνες λειτουργίας τοῦ συστήματος τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως.

Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Βουλῆς. — Ἡ ἐκλογὴ τῆς Βουλῆς. — Καθολικὴ, ἄμεσος καὶ μυστικὴ ψηφοφορία. — Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα. — Ἐκλογικὸν δίκαιον. — Ἐκλογικὸν δικαίωμα ἐνεργητικὸν καὶ δικαίωμα ἐκλογιμότητος. — Ἡ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν. — Ἐκλογικὰ συστήματα (πλειοψηφικόν, ἀναλογικὸν κλπ.). — Ἀνακήρυξις τῶν ἐπιτυχόντων καὶ διαδικασία αὐτῆς. — Ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς. — Ἐκλογοδικεῖον. — Ὁργάνωσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ λειτουργία αὐτῆς. — Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς. — Ἀπαρτία. — Πλειοψηφία. — Ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ ὅρια αὐτῆς. — Πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ. — Ἀρμοδιότητες τῆς Βουλῆς (νομοθετικὸς παράγων — συγκατάθεσις εἰς ὠρισμένας βασιλικὰς πράξεις, σύναψιν συνθηκῶν, ἀπονομὴν χάριτος εἰς ὑπουργοὺς κλπ., ἔλεγχος τῆς κυβερνήσεως). — Διαδικασία καταρτίσεως τῶν νόμων. — Ἐπερωτήσεις, ἐρωτήσεις, συστάσεις. — Προνομίαι καὶ ἀσυλῖαι τῶν βουλευτῶν ἐκ τοῦ Συντάγματος.

Αἱ λειτουργίαι τῆς Πολιτείας. — Κριτήρια διακρίσεως τῶν κρατικῶν πράξεων ὑπὸ ἐποψίν οὐσιαστικοῦ περιεχομένου. — Νομοθετικὴ, διοικητικὴ καὶ δικα-

στική λειτουργία. — Εἰδικώτερον «οὐσιαστικὸς νόμος» καὶ «τυπικὸς νόμος». — Νόμος καὶ διάταγμα. — Νόμοι ἀντισυνταγματικοί. — Κυρώσεις τῶν παραβάσεων τῆς συνταγματικῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος, ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας. — Ἡ νομιμότης ἐν τῇ διοικήσει. — Εἶδη διαταγμάτων.

Συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν, κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, χάρις, ἀμνηστία. — Ἡ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Βουλῆς. — Συνταγματικοὶ περιορισμοί. — Ἡ διαδικασία καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. — Ἰδιότυπος νόμος. — Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸ πρῶμα τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου. — Περὶ χάριτος καὶ ἀμνηστίας.

Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι. — Περὶ πολιτικῶν, ἀστικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἐν γένει. — Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας. — Ἡ ἐλευθερία τῆς πνευματικῆς κινήσεως (τύπος, ἀλληλογραφία, τηλεπικοινωνία, ἐκπαίδευσις, συναθροίσεις, σωματεῖα). — Ἡ συνταγματικὴ προστασία τῆς ἰδιοκτησίας. — Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὰς ἀρχάς.

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία. — Ἡ «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» κατὰ τὸ Σύνταγμα. — Ἐπίσημος ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. — Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας (ἐρμηνεία τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος). — Ἀπαγόρευσις τοῦ προσηλυτισμοῦ. — Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐννοία τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος. — Στοιχεῖα τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος. — Λειτουργίαι τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος. — Δυνατότητες συγκρίσεως. — Πολιτικαὶ Ἀξίαι. — Πολιτικὰ συμφέροντα.

Εὐρώπη :

Τὸ Βρετανικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Κοινοβουλευτισμὸς καὶ πολιτικὴ.

Τὸ Γαλλικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Προεδρικὸς Κοινοβουλευτισμὸς (1959) καὶ Δημοκρατία.

Τὸ Γερμανικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Κοινοβουλευτικὴ Ὁμοσπονδία καὶ Κοινωνικὸν Κράτος.

Τὸ Ῥωσικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Αὐταρχικὴ Πολιτεία καὶ ἰδεολογικὸς ἀγών.

Ἀμερική :

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Φιλελευθέρᾳ Προεδρικῇ Δημοκρατίᾳ καὶ διεθνῆς ἀτομικισμός.

Ἀσία :

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῆς Κίνας.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Ἀσιατικὸς αὐταρχισμός καὶ τεχνολογικὴ ἐπανάστασις.

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῶν Ἰνδιῶν.

Ἱστορία—Στοιχεῖα—Λειτουργίαι—Ἐπίδρασις—Δημοκρατία καὶ ἀγὼν ἐπιβιώσεως.

Πολιτικὸν Σύστημα καὶ Κοινωνικὴ ἢ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις.

Οἰκονομία — Ἐκβιομηχάνισις—Ἀστισμός — Ἐκπαίδευσις.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ἐννοια Ὁργανώσεως.—Ὁργάνωσις—Συνταγματικὴ Ὁργανωτικὴ Ἐξουσία—Ἐκτασις Ὁργανώσεως—Ὁργανωτικοὶ Νόμοι — Νόμος καὶ Ὁργάνωσις.

Κοινωνικαὶ Οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις. — Κοινωνικὴ διάρθρωσις καὶ οἰκονομικὸν σύστημα.—Ἀλληλεπίδρασις μορφῶν καὶ περιεχομένων ὀργανώσεως.

Ὁργανωτικαὶ Ἀρχαί.—Ὁργανωτικαὶ μονάδες.—Κριτήρια διακρίσεως — ἱεραρχία — ἔλεγχος — συντονισμός, ἀπόδοσις, οἰκονομία — ἀποφυγὴ συγκρούσεων.

Ὁργανωτικαὶ Μέθοδοι. — Γενικοὶ κανόνες — ἰδιαιτέρα σχήματα — ὀργάνωσις καὶ ἐξέλιξις.

Πολίτευμα καὶ Ὁργάνωσις.—Αὐταρχικὸν Κράτος καὶ Ὁργάνωσις.—Δημοκρατία καὶ Ὁργάνωσις. — Ὅρια Ὁργανώσεως καὶ Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Ἔθνος καὶ Κράτος.—Κράτος καὶ Διοίκησις.—Δημόσιον δίκαιον καὶ ἰδιωτικὸν δίκαιον.—Κριτήριον διακρίσεως αὐτῶν.—Ἡ Διοίκησις ὡς ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας. — Φορεὺς αὐτῆς ἡ Πολιτεία. — Θεωρία τῆς νομικῆς προσωπικότητος. — Αἱ λειτουργίαι τῆς Πολιτείας. — Διοίκησις καὶ Δικαιοσύνη. — Ἡ θεωρία τοῦ «χωρισμοῦ τῶν ἐξουσιῶν». — Ἐννοια καὶ ὅρισμός τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. — Θέσις τούτου ἐν τῷ εὐρυτέρῳ κλάδῳ τοῦ Δημοσίου Δικαίου. — Τὸ Διοικητικὸν Δίκαιον ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει. — Ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος, ἡ ἄσκησις δημο-

σίας ἐξουσίας, τὸ συναφὲς πρὸς ταύτην «προνόμιον» τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας κλπ. — Ἡ ὑποταγὴ τῆς Διοικήσεως εἰς τὸν νόμον. — Σχέσεις τῶν τριῶν λειτουργιῶν πρὸς ἀλλήλας. — Νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις. — «Ἀστυνομικὸν Κράτος» καὶ Πολιτεία Δικαίου. — Δημόσιον ἐξ ὑποκειμένου δίκαιον.

Πηγαὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. — (Σύνταγμα, νόμοι, νομοθετικὰ διατάγματα, κανονιστικὰ διατάγματα καὶ λοιπαὶ κανονιστικαὶ πράξεις). — Ἐγκύκλιοι. — Διοικητικὸν ἔθιμον καὶ διοικητικὴ πρακτικὴ. — Νομολογία. — Ἐναρξεις καὶ λήξεις ἰσχύος νόμων καὶ διαταγμάτων. — Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως. — Ἡ θεωρία τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. — Σχέσις πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὴν τεχνικὴν τῆς διοικήσεως. — Μέθοδος ἐρεύνης ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου. — Νομικοὶ τύποι τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου μεταφυτευθέντες εἰς αὐτήν. — Διοικητικαὶ πράξεις καὶ κανόνες ἐκδόσεως αὐτῶν.

Γενικοὶ κανόνες ὁργανώσεως τῆς Δημοσίας Διοικήσεως. — Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι. — Τὰ καθ' ἕκαστα ὅργανα. — Ἐννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν. — Ὅργανα ἄμεσα καὶ ἔμμεσα. — Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὅργανα. — Ἡ διοικητικὴ ἱεραρχία. — Ὁ ἱεραρχικὸς ἔλεγχος. — Τὰ συστήματα διοικητικῆς ὁργανώσεως (ἀτομικὸν καὶ συλλογικόν, συγκεντρωτικὸν καὶ ἀποκεντρωτικόν, αὐτοδιοίκησις τοπικὴ καὶ καθ' ὕλην κλπ.). — Ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ Ὑπουργοί. — Τὰ συμβούλια τῆς κεντρικῆς Διοικήσεως. — Συμβούλιον Ἐπικρατείας, Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους, Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. — Αἱ διοικητικαὶ περιφέρειαι τοῦ Κράτους. — Ὅργανωσις τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως γενικῆς ἀρμοδιότητος (Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Ἐπαρχοί). — Περιφερειακὰ ἄρχαί εἰδικῶν κλάδων.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Α'. Οἰκονομία, Κοινωνικὴ (Ἑθνικὴ) Οἰκονομία, Κοινωνικὴ Οἰκονομική.

Ι. Ἡ ἔννοια - ὁρισμὸς Οἰκονομίας.

1. Ἡ ἀναγκαιότης τῆς οἰκονομίας.
2. Ἡ στενότης τῶν μέσων.
3. Αἱ ἀπεριόριστοι ἀνάγκαι.
4. Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή.
5. Τα ἀγαθὰ καὶ τὰ εἶδη τῶν ἀγαθῶν.
6. Αἱ ἀνάγκαι καὶ τὰ εἶδη τῶν ἀναγκῶν.
7. Αἱ νομοτέλειαι τῆς θεραπείας τῶν ἀναγκῶν.

II. Ἡ Οἰκονομία καὶ ἡ κοινωνικὴ ζωή.

1. Ἡ κοινωνικὴ οἰκονομία.
2. Ἡ οἰκονομικὴ ἀντίληψις τῆς ἱστορίας — ὁ ἱστορικὸς ὕλισμός.
3. Ἡ σχέσις τῆς οἰκονομίας μετὰ τῶν λοιπῶν πλευρῶν—περιοχῶν—τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.
4. Τὰ μέσα πολλαπλασιασμοῦ — τῆς ἐπαυξήσεως — τοῦ πλούτου.

III. Ἡ κοινωνικὴ Οἰκονομική.

1. Ἡ ποικιλία τῶν φαινομένων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.
2. Τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς.
3. Ἡ ἐπιστήμη γενικῶς, καὶ ἰδίᾳ ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη.
4. Ἡ διαίρεσις τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης καὶ αἱ βοηθητικαὶ ταύτης ἐπιστήμαι.
5. Τὸ πρόβλημα τῶν οἰκονομικῶν νόμων.
6. Αἱ μέθοδοι τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης.

IV. Αἱ βασικαὶ μορφαὶ ὁργανώσεως τῆς οἰκονομίας (Οἰκονομικῆς ὁργανώσεως).

1. Ἡ κλειστὴ οἰκιακὴ οἰκονομία.
2. Ἡ ἐλευθέρᾳ—συναλλακτικῇ ἀγοραίᾳ οἰκονομία (οἰκονομία ἀγορᾶς).
3. Ἡ διευθυνομένη—ἀναγκαστικὴ οἰκονομία.
4. Ἡ ἐπικρατοῦσα μικτὴ μορφή ὁργανώσεως τῆς οἰκονομίας.

V. Τὸ Κράτος καὶ ἡ Οἰκονομία.

1. Τὸ Κράτος ὡς μέρος τῆς οἰκονομίας.
2. Ἡ ἐκτόπισις τῆς ἐλευθερίας διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους διευθυνομένης—ἀναγκαστικῆς οἰκονομίας.
3. Αἱ τυπικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ ἐλευθέρᾳ—ἀγοραίας καὶ διευθυνομένης—ἀναγκαστικῆς οἰκονομίας.
4. Αἱ διαφοραὶ μεταξὺ μορφῶν ἢ τύπων οἰκονομικῆς ὁργανώσεως καὶ οἰκονομικῶν συστημάτων.
5. Ἡ κεφαλαιοκρατικὴ καὶ ἡ σοσιαλιστικὴ οἰκονομία.

Β'. Ἡ Οἰκονομικὴ Παραγωγή καὶ οἱ Συντελεσταὶ αὐτῆς.

I. Ἡ παραγωγικὴ διαδικασία εἰς τὴν Οἰκονομίαν.

1. Ἡ ἔννοια—ὀρισμός τῆς οἰκονομικῆς παραγωγῆς.
2. Αἱ βαθμίδες τῆς παραγωγῆς.
3. Οἰκονομία καὶ τεχνική.
4. Παραγωγικότης καὶ ἀποδοτικότης.

II. Ὁ συντελεστής τῆς παραγωγῆς ἐργασία.

1. Ἡ ἐργασία ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔννοιαν.
2. Αἱ δυνατότητες ἐπιτυχοῦς ἀναπτύξεως τῆς ἐργασίας.

3. Ἡ διαφορὰ ἐργασίας καὶ ἐμπορεύματος.
4. Τὰ κίνητρα πρὸς ἐργασίαν.
5. Τὰ εἶδη ἐργασίας.
6. Ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων :
 - α) Τὰ εἶδη καταμερισμοῦ τῶν ἔργων,
 - β) Ἡ σημασία τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων,
 - γ) Τὰ μειονεκτήματα τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων.
7. Τεχνικὴ πρόοδος καὶ ἀνεργία.
- 8) Συστήματα ἐργασίας.

III. Ὁ συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς - γύσις (ἔδαφος).

1. Ζωτικὸς χῶρος καὶ οἰκονομικὸς χῶρος.
2. Ἡ οἰκονομικὴ ἐξάρτησις τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς φύσεως.
3. Τὸ ἔδαφος ὡς φορεὺς ὑλῶν καὶ χῶρος ἐγκαταστάσεως.
4. Ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐδάφους.
5. Ὁ νόμος τῆς φθινούσης προσκυζήσεως τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐδάφους.
6. Ἡ γεωγραφικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐπέκτασις τοῦ ἐδάφους.
7. Αἱ προφητεῖαι τοῦ Robert Malthus.
8. Ἡ ἀπόσπαισις συστατικῶν στοιχείων τοῦ ἐδάφους.
9. Τὸ ἔδαφος ὡς χῶρος ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς :
 - α) τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς,
 - β) τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς.
10. Ἡ ἰδιόζουσα σημασία τοῦ ἐδάφους εἰς τὴν οἰκονομίαν.

IV. Ὁ συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς - κεφάλαιον.

1. Οἱ δύο ὅρισμοι τῆς ἐννοίας τοῦ κεφαλαίου.
2. Τὸ κεφάλαιον εἰς τὴν «κεφαλαιοκρατικὴν» οἰκονομίαν.
3. Αἱ μορφαὶ ἐπενδύσεως τοῦ κεφαλαίου.
4. Τὰ παραχθέντα μέσα παραγωγῆς :
 - α) Οἰκονομικὴ σημασία καὶ ὅρια τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου.
 - β) Τὰ παραχθέντα μέσα παραγωγῆς ὡς τρίτος συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς.
 - γ) Τὰ παραχθέντα μέσα παραγωγῆς ὡς συντελεστὴς ἐπαυξήσεως τοῦ πλούτου.
 - δ) Ἡ διάθεσις τῶν παραγωγικῶν μέσων εἰς τὴν οἰκονομίαν.
 - ε) Ἡ σημασία τῶν παραγωγικῶν μέσων διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

V. Ἡ συνένωσις τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς ὑπὸ μορφῇ ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἐπιχειρήσεων.

1. Ἡ ἐκμετάλλευσις καὶ αἱ μορφαὶ ἐκμεταλλεύσεως :
 - α) Τὰ μεγέθη τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

- β) 'Η βιομηχανική και βιοτεχνική παραγωγή.
- γ) 'Ο νόμος τής βιομηχανικής πληθοπαραγωγής.
- δ) 'Ο νόμος τής συμπληρωματικότητας.
- ε) 'Ο γενικός νόμος τής φθινούσης προσauζήσεως τής αποδόσεως.
- 2. 'Η επιχείρησις και αί μορφαί επιχειρήσεων :
 - α) 'Ο όρισμός τής έννοίας τής επιχειρήσεως.
 - β) 'Ατομικαί και έταιρικαί επιχειρήσεις.
 - γ) Προσωπικαί και κεφαλαιουχικαί έταιρεΐαι.
 - δ) Συνεταιριστικαί επιχειρήσεις.
 - ε) Δημόσιαι επιχειρήσεις και μικταί επιχειρήσεις.
- 3. 'Η συγκεντρώσις επιχειρήσεων και αί μορφαί συγκεντρώσεως :
 - α) Kartell,
 - β) Συνδικάτον,
 - γ) Trust,
 - δ) Fusion.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Περί Οικονομικής Γεωγραφίας. — Στατική και δυναμική έννοια — Χωρικός προγραμματισμός — Προσδιορισμός τών μονάδων του χώρου — Μέθοδος έρεύνης όμοιογενοῦς και άνομοιογενοῦς χωρικής μονάδος — Πόλοι έλξεως.

Φυσικόν περιβάλλον. — Κλίμα — 'Εδαφος — 'Ανθρώπινος παράγων έν τῷ χώρῳ — Κίνησις πληθυσμοῦ — 'Εσωτερική και έξωτερική μετανάστευσις — 'Αστυφυλία — Πληθυσμιακή θεωρία.

'Οργάνωσις χωρικής μονάδος άγροτικής οικονομίας. — Νόμος φθινούσης αποδόσεως — 'Οργάνωσις χώρου και έγκατάστασις βιομηχανικῶν επιχειρήσεων — Θεωρία έγκαταστάσεως βιομηχανίας — Κριτήρια έπιλογής του χώρου.

'Οργάνωσις χώρου και ενεργειακαί πηγαί. — Στερεά και ύγρά καύσιμα — 'Ηλεκτρική ενέργεια έξ ύδατοπτώσεων. — 'Ατομική ενέργεια — ήλιακή — αιολική κλπ. — 'Οργάνωσις χώρου, οίκονομική άγορά και έμπόριον.

Προβλήματα γενικής και περιφερειακής ανάπτυξεως. — Οικονομικά χαρακτηριστικά ύπαναπτύκτων χωρῶν. — Μεθοδολογία περιφερειακής ανάπτυξεως είς ύπαναπτύκτους χώρας. — Θεωρίαί περί οίκονομικῶν βαθμίδων και σύγχρονοι διαφοραί άνεπτυγμένων και ύπαναπτύκτων περιοχῶν.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

1. Γενικαί άρχαί τής Λογιστικής. — 'Ορισμός, έννοια πει περιεχόμενον τής περιουσίας. — Πηγαί προελεύσεως τής περιουσίας (ίδιον και ξένον κεφάλαιον). — Ταξινόμησις τής περιουσίας και τών πηγῶν προελεύσεώς της (έννοια

καὶ ὁρισμὸς τοῦ λογαριασμοῦ). — Ἐννοια τῶν ὄρων Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ. — Ἐννοια, ὁρισμὸς καὶ ἀπεικόνις τοῦ Ἰσολογισμοῦ. — Μορφαὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ. — Ὅρισμός, περιεχόμενον καὶ σκοπὸς τῆς Λογιστικῆς. — Διάκρισις τῆς Λογιστικῆς εἰς στατιστικὴν, δυναμικὴν καὶ στατικὴν.

Περὶ λογαριασμῶν, λογιστικῶν βιβλίων καὶ μεθόδον τηρήσεως διαφόρων λογαριασμῶν. — Περὶ λογαριασμῶν. — Ἀπεικόνις τῶν λογαριασμῶν, παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμῶν. — Περὶ διπλογραφικοῦ συστήματος. — Περὶ λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν (ἄξιων, προσωπικῶν καὶ ἐξόδων καὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως). — Περὶ λογιστικῶν βιβλίων : ἐπιστήμων (βιβλίων Ἀπογραφῶν, Ἡμερολογίου καὶ Βιβλίου ἀντιγραφῆς Ἐπιστολῶν) καὶ προαιρετικῶν (Γενικῶν Καθολικῶν, Προχείρων, Ἀναλυτικῶν Καθολικῶν, Βιβλίων Ταμείων, Γραμματίων κλπ.). — Περὶ ἀπογραφῆς (καταμέτρησις καὶ ἀποτίμησις). — Περὶ προσωρινοῦ ἰσοζυγίου καὶ καταστάσεως συμφωνίας, περιληπτικῶν καὶ εἰδικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀριθμοῦ ἰσοζυγίων. — Περὶ μικτῶν λογαριασμῶν (Ὅρισμός καὶ διακρίσεις αὐτῶν. Περὶ ἐκκαθαρίσεως μικτῶν λογαριασμῶν). — Περὶ ἀντιθέτων λογαριασμῶν. — Περὶ διαμέσεων καὶ στατιστικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀντικυζομένων χρεοπιστώσεων λογαριασμῶν (Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν πάσης φύσεως μετὰ γραμματίων συναλλαγῶν). — Μέθοδος τηρήσεως τοῦ λογαριασμοῦ (Ἐμπορεύματα ὡς μικτοῦ, ὡς ἀμιγροῦς λογαριασμοῦ, ἄξιας, διὰ πολλοπλῶν λογαριασμῶν). — Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμπορεύματος κέρδους. — Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐμπορεύματα παρὰ τρίτοις». — Περὶ προαγορῶν καὶ προπωλήσεων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ περὶ ἀγοραπωλησίας ἐμπορευμάτων μέσῳ ἀνταποκριτῶν. — Περὶ λογαριασμῶν τάξεως. — Περὶ τῶν ὑπὸ αἵρεσιν λογαριασμῶν. — Περὶ ἀπλογραφίας. — Περὶ ἀποσβέσεων. — Περὶ συντάξεως Ἰσολογισμοῦ τέλους χρήσεως, ὡς καὶ περὶ κλεισίματος τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκ νέου ἀνοίγματος αὐτῶν. — Περὶ ἐγγραφῶν εἰς ξένον νόμισμα. — Περὶ λογιστικῆς τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν (ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν, ἀνωνύμων καὶ συμμετοχικῶν). — Περὶ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ἐγγραφῶν (ἀμερικανικοῦ κλπ.). — Περὶ λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὁργανώσεως ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου. — Περὶ λογιστικῶν σχεδίων.

2. Ἐφηρμοσμένη Λογιστικὴ :

α) Λογιστικὴ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐταιρειῶν καὶ Συνεταιρισμῶν :

- 1) ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν ἐταιρειῶν,
- 2) συμμετοχικῆς ἐταιρείας,
- 3) ἀνωνύμου ἐταιρείας,
- 4) ἐταιρείας περιωρισμένης εὐθύνης,
- 5) συνεταιρισμῶν.

β) Τραπεζιτική Λογιστική (στοιχεῖα).

γ) Βιομηχανική Λογιστική (στοιχεῖα).

δ) Ἀγροτική Λογιστική (στοιχεῖα).

3. Οικονομική Λογιστική :

α) Ἐρευναι ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καταστάσεων.

β) Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κέρδους.

γ) Περὶ τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μεθοδολογικά καὶ θεωρητικά προβλήματα εἰς τὴν ἱστορικὴν ἔρευναν καὶ εἰς τὴν ἱστοριογραφίαν.—Γενικὴ ἱστορία, ἱστορία τοῦ πολιτικοῦ βίου, ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ γενικώτερον.—Αἱ ἔννοιαι «ἱστορία τοῦ ἑλληνισμοῦ» καὶ «πολιτικὴ ἱστορία τοῦ ἔθνους». — Ἡ κληρονομία τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τὰ ἐκ τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς ἰδανικά (πατρίς, ἐλευθερία, δημοκρατία πνεῦμα ἐρεύνης ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἰδεώδη ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου κλπ.).

Βυζάντιον καὶ περίοδος Ὀθωμανικῆς κυριαρχίας.—Ἡ ἐθνικὴ ἑλληνικὴ ἰδέα ἐπὶ τουρκοκρατίας κατὰ τὸν 18ον ἰδίᾳ αἰῶνα. — Κοινωνικαὶ διαφοροποιήσεις. — Πνευματικὸς καὶ οἰκονομικὸς βίος εἰς τὸ Βυζάντιον, εἴτα δὲ εἰς τὴν ὑπόδουλον χώραν καὶ εἰς τὸν ἑλληνισμόν τῆς διασποράς. — Ἑλληνοχριστιανικά ἰδεώδη (ὀρθοδοξία, ἱστορικαὶ ἀναμνήσεις καὶ ἄλλα κεντρικὰ πνευματικὰ ρεύματα στηρίζαντα τὴν ἐθνικὴν ἐνότητα). — Οἱ κύριοι παράγοντες τῆς ἐθνεγερσίας. — Ἡ μεγάλη ἐπανάστασις καὶ ἡ γένεσις τοῦ κράτους. — Τὸ πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου τοῦ 1830. — Ἡ ἐποχὴ τοῦ Καποδιστρίου. — Ἡ Ὀθωνικὴ χρονικὴ περίοδος καὶ ἡ πορεία ἰθνητηρίων τινῶν ρευμάτων ἰδεῶν ἐν τῇ χώρᾳ. — Ἡ «μεγάλῃ ἰδέᾳ» τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μοναρχίας τοῦ Ὀθωνος μέχρι τοῦ 1922. — Ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς ἀπολύτου μοναρχίας εἰς τὴν συνταγματικὴν καὶ εἴτα εἰς τὴν βασιλευομένην δημοκρατίαν. — Ὁ πολιτικὸς βίος ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ (1875) μέχρι καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ μεσοπολέμου. — Τὰ πρόσφατα γεγονότα. — Ὁ κοινωνικὸς βίος εἰς τὴν ἀναγεννηθεῖσαν. Ἑλλάδα. — Τὸ ἐργατικὸν καὶ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα καὶ ἡ ἀντιμετώπισίς των ἀπὸ τοῦ 1909 καὶ ἐφεξῆς. — Ἐπιδράσεις τῆς πολιτικῆς τῶν τριῶν προστατιδίων δυνάμεων καὶ ἄλλων ἰσχυρῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τῆς χώρας ἀπὸ τοῦ 1830 καὶ ἐφεξῆς. — Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ. — Πανευρωπαϊκαὶ τάσεις πρὸς ἐγκαθίδρυσιν συνδέσεων πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ χαρακτῆρος ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν ἀντίκτυπος εἰς τὴν

Ἑλλάδα. — Ὁ κοινὸς πνευματικὸς πολιτισμὸς στοιχεῖον ἐνότητος τῶν Εὐρωπαϊῶν. — Ἡ μορφή τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ (ιδίᾳ τοῦ σημερινοῦ τεχνικοοικονομικοῦ πολιτισμοῦ) καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ἐπιπτώσεις εἰς τὸν πολιτικόν, τὸν κοινωνικόν, τὸν πνευματικόν καὶ τὸν οἰκονομικόν βίον τῆς χώρας.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

Τί εἶναι Φιλοσοφία; — Τί διαφέρει τῆς σοφίας; — Τί διαφέρει τοῦ μύθου, τί διαφέρει τοῦ δόγματος, τί διαφέρει τῆς Θρησκείας;

Τί δὲν εἶναι Φιλοσοφία; — Φιλοσοφία καὶ Σοφιστική. — Ἡ ἀρνητικὴ ὄψις τῆς σοφιστικῆς, ἡ θετικὴ τῆς ὀψις.

Τί διαφέρει ἡ Φιλοσοφία τῆς Ἐπιστήμης; — Ποῖα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Φιλοσοφικῆς ἐρεῦνης ἐν συγκρίσει μὲ τὴν Φιλοσοφικὴν σχέψιν. — Ἡ φιλοσοφία ὡς ἔρευνα τῶν ὀριακῶν προβλημάτων. — Ποῖα εἶναι τὰ ὀριακὰ προβλήματα : α) τὸ κοσμολογικὸν καὶ τὸ ἀνθρωπολογικὸν πρόβλημα, β) τὸ γνωσιολογικὸν πρόβλημα, γ) τὸ ἠθικὸν πρόβλημα, δ) τὸ αἰσθητικὸν πρόβλημα;

Φιλοσοφία καὶ Μεταφυσική. — Φιλοσοφία, Ἐπιστήμη καὶ Τεχνική. — Τί διαφέρει ἡ Ἐπιστήμη τῆς Τεχνικῆς; — Τί εἶναι ἡ Τεχνική, τί ἡ Ἐπιστήμη καὶ εἰς ποῖα σημεῖα διαφέρει ἡ τεχνικὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης;

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ

I. Αί θεμελιώδεις έννοιαι.—Τὸ ἀντικείμενον τᾶς γενικῆς πολιτειολογίας.—Γενική πολιτειολογία καὶ νομική ἐπιστήμη.—Γενική πολιτειολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ δικαίου.—Γενική πολιτειολογία καὶ κοινωνιολογία.—Γενική πολιτειολογία καὶ πολιτική.—Γενική καὶ εἰδική πολιτειολογία.—Ἡ θέσις τῆς πολιτειολογίας ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐπιστημῶν.—Ἡ μέθοδος τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Ἡ χρησιμότης τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.

II. Εἰσαγωγικαὶ έννοιαι.—1. Προέλευσις, ἐξέλιξις καὶ θάνατος τοῦ κράτους.—Βασικαὶ γραμμαὶ μιᾶς κοινωνιολογίας τοῦ κράτους : α) Γενικά—Κοινωνιολογία καὶ Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας.—Ἡ έννοια τοῦ ἱστορικοῦ νόμου (Ἡ φιλοσοφία τοῦ Hegel) —Ἡ φιλοσοφία τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ Spengler.—Ἡ ἱστορικὴ φιλοσοφικὴ θεωρία τοῦ Φυλετισμοῦ.).—β) Στοιχεῖα κοινωνιολογίας τοῦ κράτους (Ἡ προέλευσις τοῦ κράτους : Πρωτότυπος, παράγωγος προέλευσις, αἱ θεωρίαι.—Ἡ ἐξέλιξις τοῦ κράτους : Ἡ κοινωνικοποίησις τοῦ κράτους.—Ἡ ἀνακλίνουσα τῶν πολιτειακῶν μορφῶν—Τὸ σύγχρονον στάδιον ἐξελιξέως).—γ) Ὁ θάνατος τοῦ κράτους.—2. Ἡ δικαιολόγησις τοῦ κράτους (Αἱ ἀναρχικαὶ θεωρίαι—Αἱ προσθετικαὶ θεωρίαι περὶ δικαιολογήσεως τοῦ κράτους—Ἡ θετικὴ δικαιολόγησις τοῦ κράτους).

Ἡ έννοια τοῦ Κράτους.—Τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς έννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ κοινωνιολογικὰ στοιχεῖα τῆς έννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ πολιτικὰ στοιχεῖα τῆς έννοίας τοῦ κράτους.

Προβλήματα τῆς κυριαρχίας.

Ὁμοσπονδιακὰ καὶ συνομοσπονδιακὰ κράτη.

Ἡ έννοια τῆς συντακτικῆς καὶ ἀναθεωρητικῆς ἐξουσίας.

Ἡ έννοια τοῦ Δικαίου.—Ὁρισμός τοῦ δικαίου καὶ διάκρισις αὐτοῦ ἀπὸ συναφῶν φαινομένων.—Ἡ θετικὴ θεωρία τοῦ ἐθίμου.—«Νομικὸς» καὶ «νομοθετικὸς» ὅρισμός καὶ χαρακτηρισμός.—Ὁ «ἀποδέκτης» τοῦ «κανόνος δικαίου».—Δίκαιον καὶ δικαίωμα.—Αἱ σχολαὶ τοῦ δικαίου.—Ἡ διαίρεσις τοῦ δικαίου.—Ἡ ἐρμηνεία τοῦ δικαίου.

Κράτος καὶ Δίκαιον.

Κράτος καὶ Διεθνὲς Δίκαιον.

Τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς θεωρίας τοῦ Κράτους.

Κριτική ἀνάλυσις τῶν περὶ Κράτους συγχρόνων θεωριῶν. — Ἡ θεωρία τοῦ Jellinek — τοῦ Kelsen — τοῦ Duguit — τοῦ May Weber — τοῦ Σοσιαλισμοῦ — τοῦ Smend — τοῦ Carl Schmidt — τοῦ Oswald Spenser — τοῦ Laski — τοῦ Radbruch — τοῦ Stammer.

Αἱ Πολιτειακαὶ Πράξεις (Σύνταγμα — Νόμος — Διάταγμα — Δικαστικὴ Ἀπόφασις).

Εἰδικαὶ Πολιτειακαὶ Πράξεις (Προϋπολογισμός — Ἐπικύρωσις Διεθνῶν Συνθηκῶν — Χάρις καὶ Ἀμνηστία).

Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα.

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία.

Κράτος καὶ Παιδεία.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Κράτους (Γενικὴ γραμμὴ τῆς Θεωρητικῆς καὶ Πρακτικῆς Πολιτικῆς).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. — Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (δῆμοι καὶ κοινότητες). — Σύστικαι καὶ κατάργησις αὐτῶν. — Ἐδαφικαὶ μεταβολαί. — Καθορισμὸς ὁρίων. — Δημόται. — Μητρώα. — Δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί. — Ὅργανα βουλευόμενα καὶ ἐκτελεστικά. — Ἀνάδειξις αὐτῶν, ἀρμοδιότητες, κανόνες λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων. — Ἐποπτεία τῆς πολιτείας ἐπὶ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων. — «Πειθαρχικά» καὶ ἄλλα διοικητικὰ μέτρα κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν. — Μορφαὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν βουλευομένων συλλογικῶν ὀργάνων (ἐποπτεία νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆς, προληπτικῆς καὶ κατασταλτικῆς). — Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι. — Ὑπηρεσιακὴ κατάστασις, μονιμότης κλπ. (ἐρμηνεία τοῦ νέου κώδικος). — Περιουσία καὶ πόροι τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων. — Προϋπολογισμός. — Προαιρετικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι. — Διαδικασία κατάρτισεως καὶ ψήφισεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπ' αὐτοῦ (ἀρμοδιότης τοῦ νομάρχου πρὸς αὐτεπάγγελτον ἐγγραφὴν κλπ.). — Ἀπολογισμός. — Ταμειακὴ ὑπηρεσία. — Ἔργα καὶ προμήθειαι δήμων καὶ κοινοτήτων. — Συμβάσεις παραχωρήσεως δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐκποιήσεως ἀκινήτων, μισθωτικά, δανειστικά. — Δουλεῖται δημοσίου δικαίου ἐπὶ δημοτικῶν ἀκινήτων. — Σύνδεσμοι δήμων καὶ κοινοτήτων. — Ἡ ἔννοια τῆς δευτεροβαθμίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς καθ' ὅλην αὐτοδιοικήσεως. — Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἀσχοῦντα διοίκησιν, ἕτερα πλὴν τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν. — Νομικὴ προσωπικότης καὶ ἔκθεσις δημοσίας ἐξουσίας. — Κριτήρια διακρί-

σεως αὐτῶν ἀπὸ παρεμφερῶν νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου. — Τρόποι συστάσεως τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν. — Διατὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸν δημόσιον διοικητικὸν ὀργανισμόν; — Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ιδιότητος αὐτῶν. — Πληθωρισμὸς αὐτῶν εἰς τὰ νεώτερα κράτη. — Μειονεκτήματα τῆς ὑπερβαλλούσης ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος. — Κατηγορίαι τῶν ὀργανισμῶν τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως. — Κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν. — Διοικητικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὑπάλληλοι αὐτῶν. — Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν (διοικητική, οἰκονομική κλπ.).

Νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς Διοικήσεως ἐν γένει. — Ἐνιαία νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς τε ἐν στενῇ ἐννοίᾳ κρατικῆς διοικήσεως καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. — Κανόνες νομιμότητος διέποντες τὴν λειτουργίαν πασῶν τῶν διοικητικῶν τούτων ὑπηρεσιῶν. — Ἡ δρᾷσις τῆς δημοσίας διοικήσεως ὑπὸ ἐποψίν ὕλης καὶ βαθμοῦ ἐπεμβάσεως. — Ἀντίρροποι ἐν τῇ διοικητικῇ ἐπιστήμῃ κατευθύνσεις. — Ἀτομιστικαὶ καὶ κοινωνιστικαὶ θεωρίαι. — Οἱ πέντε θεμελιώδεις κλάδοι τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας. — Εὐρυνσις τοῦ κύκλου τῆς δημοσίας διοικητικῆς δράσεως εἰς τὰ σύγχρονα κράτη. — Διοικητικὴ δρᾷσις παράλληλος πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ «προνομιακὴ» ἢ «μονοπωλιακὴ». — Διάφορος ἐκάστοτε τρόπος νομικῆς ρυθμίσεως: δεσμευομένη καὶ κατ' εὐχέρειαν διοικήσεις. — Ἡ διακριτικὴ εὐχέρεια τῆς διοικήσεως. — Διάγνωσις αὐτῆς, ἔκτασις (πλαίσιον, ἀκραῖα ὅρια, φραγμοὶ) καὶ κανόνες νομίμου ἀσκήσεως αὐτῆς (νομικὰ ἐλαττώματα ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς διακριτικῆς εὐχερείας). — Ἡ αὐτεπάγγελτος ἐνέργεια τῆς διοικήσεως καὶ ὅρια αὐτῆς. — Ὁ διοικητικὸς καταναγκασμός. — Οἱ καθ' ἕκαστον κανόνες νομιμότητος ἐν τῇ διοικητικῇ δράσει. — Ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τῆς διοικήσεως («τεκμήριον τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας»). — «Ἐπιφυλάξεις» τοῦ νομικοῦ κανόνος. — Περιεχόμενον τοῦ κανόνος νομιμότητος (ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον: ἀρμοδιότης τοῦ ὀργάνου — στοιχεῖον διαδικασίας: τήρησις τῶν «οὐσιωδῶν τύπων» — νομιμότης τοῦ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου τῆς ἐνεργείας). — Ἡ νομιμότης τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς διοικήσεως νομικῶν κανόνων. — Αἱ «ἐφ' ἅπαζ» ἐξουσιοδοτήσεις. — Ἀποκλεισμός τῆς «ἀτομικῆς» ρυθμίσεως τῆς ὑπεξουσιοδοτήσεως, τῆς «κατ' ἀναλογία» ἐξουσιοδοτήσεως. — Ἀντικείμενα ἀπαιτοῦντα «εἰδικὰς» ἐξουσιοδοτήσεις. — Ἄλλοι κανόνες νομιμότητος (ἀνακλητόν, ἀναδρομικότης κλπ.). — Οἱ κανόνες τῶν ἱεραρχικῶν ἐπεμβάσεων. — Ἀρμοδιότης ἱεραρχικῆς διαταγῆς καὶ ὑπηρεσιακῆ ὑποχρέωσις ὑπακοῆς. — Ὅρια ταύτης. — Ἱεραρχικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν νομικῶν πράξεων τῆς διοικήσεως. — Προληπτικὸς καὶ κατασταλτικὸς ἔλεγχος νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆς. — Ἐλεγχος αὐτεπάγγελτος καὶ ἐπὶ προσφυγῇ. — Ἡ ἱεραρχικὴ προσφυγὴ, ἄτυπος καὶ τυπικὴ (ἐνδικοφανής).

Κατηγορίαι πράξεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως. — Ὑλικαί, τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐνεργεῖαι. — Νομικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως. — Πράξεις μονο-

μερεῖς καὶ διοικητικαὶ συμβάσεις. — «Εἰδικαί» ἢ «ἀτομικαί» ἢ «ἐν στενῇ ἐννοίᾳ» διοικητικαὶ πράξεις δικαιοπρακτικοῦ χαρακτήρος. — Ἑννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν. — Πρόσθετοι ὅρισμοι εἰς τὰς διοικητικὰς πράξεις (αἱρέσεις, προθεσμίαι, ὅροι). — Διοικητικαὶ πράξεις ἀνυπόστατοι καὶ ἀπλῶς ἀνίσχυροι (ἄκυροι, ἀκυρώσιμοι κλπ.). — Κατηγορίαι διοικητικῶν συμβάσεων. — Σύνθετοι διοικητικαὶ ἐνέργειαι. — Κανονιστικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως μὴ περιέχουσαι νομικοὺς κανόνες (ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ.).

Αἱ ἔννομοι σχέσεις Δημοσίου Δικαίου. — Δημόσια ἐξ ὑποκειμένου δίκαια. — Πηγὴ τούτων ἢ αὐθυπαγωγὴ τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς νομικοὺς φραγμούς. — Δημόσια ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιωτῶν. — Ἀντιστρόφως δικαιώματα τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ ὑποχρεώσεις ταύτης ἐναντι τῶν διοικουμένων. — Ὑποκείμενα ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐνόμων σχέσεων. — Σύστασις, ἀλλοίωσις καὶ κατάλυσις αὐτῶν. — Περιεχόμενον αὐτῶν. — Αἱ δημοσίου δικαίου παροχαί. — Εἰδικώτερον ἢ δημοσίου δικαίου ἀποζημίωσις. — Ἀστικὴ εὐθύνη τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀσκούντων διοίκησιν νομικῶν προσώπων διὰ ζημίας προξενηθείσας ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Δίκαιον τῶν διοικητικῶν διαφορῶν. — Αἱ ἔννοιαι τῆς διοικητικῆς διαφορᾶς καὶ τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας. — Τὸ κράτος «δικαίον» ὡς θεμέλιον τῆς ἐννοίας τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης. — Αἱ καθ' ἑκάστα κατηγορίαι τῶν διοικητικῶν διαφορῶν. — Συστήματα διοικητικῆς δικαιοσύνης. — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἐν Ἑλλάδι. — Οἱ δικασταὶ τῶν διοικητικῶν διαφορῶν κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους. — Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια. — Γενικοὶ χαρακτήρες αὐτῶν. — Κανόνες ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας. — Ἡ ἐνώπιον αὐτῶν τηρουμένη διαδικασία. — Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ τῆς «οὐσίας» ἢ τῆς «πλήρους δικαιοδοσίας». — Ὁ θεσμὸς τῆς συγκρούσεως καθηγόντων. — Ὁ θεσμὸς τῆς ἀιτήσεως ἀκυρώσεως. — Ἐνδίκαια μέσα κατ' ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων. — Ἡ αἵτησις ἀναίρεσεως. — Αἱ ὑπαλληλικά προσφυγαί. — Φορολογικὰ δικαστήρια καὶ εἰδικὰ διοικητικὰ δικαστήρια.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὴ θεωρία τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου.

Διεθνῆς Κοινότης καὶ διεθνῆς δικαιοπραξία. — Κοινωνικοὶ λόγοι ἐπιβάλλοντες τὴν διαμόρφωσιν Διεθνoῦς Κοινότητος καὶ τὴν ἔννομον ῥύθμισιν τῶν διεθνῶν σχέσεων. — Τὸ ἀνέφικτον τῆς οἰκονομικῆς αὐταρκειᾶς τῶν κρατῶν. — Αἱ οἰκονομικαὶ διαπολιτειακαὶ ἀνταλλαγαὶ καὶ ἡ ἀνάγκη ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς ῥυθμιστικοὺς κανόνες Δικαίου. — Ἡ ἀσφάλεια τῶν κρατῶν καὶ ἡ ἀνάγκη διεθνoῦς θεμελιώσεως αὐτῆς. — Ἡ ἔννοια τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας. — Ἡ

περὶ δικαίου συνείδησις τῶν λαῶν. — Ἡ Διεθνὴς Δικαιοπραξία καὶ αἱ ποικίλαι αὐτῆς μορφαί : ἡ διπλωματικὴ πολύκεντρος ὀργάνωσις· περιφερειακαὶ καὶ οἰκουμενικαὶ ὀργανώσεις.

Ἡ νομικὴ ὑπόστασις τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. — Ἡ νομοθετικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνή πλαίσια. — Ἡ δικαστικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνή πλαίσια. — Ἡ ἐκτελεστικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνή πλαίσια. — Αἱ κυρώσεις ἐν τῷ Διεθνεί Δικαίῳ. — Δίκαιον καὶ καταναγκασμός. — Ἀναγνώρισις τῆς νομικῆς ὑποστάσεως τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Πολιτείας.

Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. — Ἡ ἐλληνικὴ παράδοσις. — Οἱ ῥωμαϊκοὶ χρόνοι. — Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ. — Βυζάντιον. — Ὁ δυτικὸς κόσμος κατὰ τὸν Μεσαίωνα. — Νεώτεροι χρόνοι : ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453) μέχρι τῆς εἰρήνης τῆς Βεσφαλίας (1648). — Ἀπὸ τῆς εἰρήνης τῆς Βεσφαλίας μέχρι τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης (1815) : ἡ πύκνωσις τῶν διεθνῶν σχέσεων· ἡ Ἀμερικανικὴ ἀνεξαρτησία· ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1789 καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ «ἐθνικοῦ κράτους». — Ἀπὸ τοῦ 1815 μέχρι τοῦ 1914. — Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Διευθυντήριον (Ἡ Πενταρχία καὶ τὸ Concert Européen). — Τὰ κινήματα πρὸς ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ ἐθνικὴν ἐνοποίησιν (ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνοτήτων). — Ἡ ἀποικιακὴ ἐπέκτασις τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. — Ἡ διεύρυνσις τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων τῆς Διεθνοῦς Κοινότητος. — Ὁ Παναμερικανισμός. — Αἱ Συνδιασκέψεις τῆς Χάγης τῶν ἐτῶν 1899 καὶ 1907. — Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ μεσοπολεμικὴ περίοδος (1920-1939). — Νομικὴ φύσις, σύνθεσις καὶ ὅργανα τῆς Κ.τ.Ε. — Ἡ Κ.τ.Ε. ὡς ὄργανον ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν. — Αἱ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς προβλεπόμεναι κυρώσεις. — Λόγοι ἀποτυχίας τῆς Κ.τ.Ε. — Τὸ θετικὸν αὐτῆς ἔργον. — Αἱ συμμαχικαὶ διακηρύξεις (1941-1945) καὶ ὁ Ὀργανισμός τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. — Γένεσις, σύνθεσις καὶ ὅργανα τοῦ Ο.Η.Ε. — Σκοποὶ καὶ ἀρχαὶ τοῦ Ο.Η.Ε. — Ἡ τεχνικὴ ὑπεροχὴ τοῦ Ο.Η.Ε. ἐναντὶ τῆς Κ.τ.Ε. — Μεταπολεμικὴ περίοδος. — Ἡ βραδύτης περὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ὀφειλομένη εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν δύο μειζόνων Δυνάμεων. — Διαμόρφωσις νέων ἀνεξαρτήτων κρατῶν καὶ τάσις πρὸς περαιτέρω ἀνεξαρτοποίησιν ὑπεζουσίων πολιτειῶν. — Ἡ σύγχρονος τάσις τῶν κρατῶν πρὸς ὁμοσπονδίωσιν.

Αἷτια τῆς βραδείας ἐξελίξεως τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. — Ἀνασχετικοὶ παράγοντες παρεμποδίζοντες τὴν διαμόρφωσιν ἀρτίως συγκεροτημένου διεθνοῦς δικαίου.

Δημόσιον Διεθνὲς καὶ Ἐσωτερικὸν Δίκαιον. — Αἱ μεταξὺ τῶν δύο τούτων κλάδων τοῦ δικαίου ὑφιστάμεναι διαφοραί. — Σχέσεις Διεθνοῦς καὶ Ἐσωτερικοῦ Δικαίου. — Τὸ πρόβλημα ἐν τῇ θεωρίᾳ : ἡ дуαδικὴ θεωρία· ἡ μονιστικὴ θεωρία. — Τὸ πρόβλημα ἐν τῇ πράξει : ἡ διεθνὴς νομολογία καὶ συναφεῖς συνταγ-

ματικὰ διατάξεις. — Τὸ 'Ελληνικὸν ἐν προκειμένῳ Δίκαιον. — 'Ελεγχος τῆς ἑλληνικῆς νομολογίας.

Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον καὶ 'Ιδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.

Διεθνὲς Δίκαιον καὶ 'Επιστήμη τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.

Βιβλιογραφία τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου.

Αἱ πηγαὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

Αἱ Συνθήκαι. — Ὅρισμός. — Χαρακτηριστικά. — Εἶδη συνθηκῶν. — Συνθήκαι πολυμερεῖς καὶ συνθήκαι διμερεῖς. — Συνθήκαι - συμβόλαια καὶ συνθηκαι-νόμοι. — Προϋποθέσεις ἐγκυρότητος τῆς συνθήκης. — Ἡ ἰδιότης τοῦ κυριάρχου κράτους. — Ἡ ὑπαρξὶς κυβερνήσεως *de jure* ἢ *de facto*. — Τὸ ἄρτιον τῆς βουλήσεως τῶν συμβαλλομένων («πλάνη, βία καὶ ἀπειλή»). — Τὸ θεμιτὸν καὶ τὸ δυνατὸν τοῦ ἀντικειμένου τῆς συνθήκης. — Ἡ συμμόρφωσις τῶν κρατῶν πρὸς τοὺς περὶ συνάψεως συνθηκῶν συνταγματικούς αὐτῶν κανόνας. — Ἡ δικαστρία συνομολογήσεως τῶν συνθηκῶν. — Γενικοὶ κανόνες συνομολογήσεως τῶν συνθηκῶν : διαπραγματεύσεις, ὑπογραφή, ἐπικύρωσις, ἀνταλλαγὴ ἢ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων, κύρωσις καὶ δημοσίευσις τῶν συνθηκῶν, πρωτοκόλλησις αὐτῶν (κατάρτησις τοῦ συστήματος τῆς μυστικῆς διπλωματίας). — Εἰδικοὶ κανόνες καὶ διαδικασίαι ἐπὶ πολυμερῶν συνθηκῶν : προσχώρησις, ἐπιφύλαξις. — Παρεκκλίσεις ἀπὸ τῆς συνήθους διαδικασίας συνάψεως συνθηκῶν : σύμφωνα ἀπλοποιημένης μορφῆς, σύμφωνα κυρίων. — Αἱ Διεθνεῖς Συμβάσεις Ἑργασίας ἰδιότυπος κατηγορία διεθνῶν συνθηκῶν. — Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἰσχὺς τῶν συνθηκῶν. — Θεωρητικὴ θεμελίωσις τοῦ ὑποχρεωτικοῦ χαρακτῆρος τῶν συνθηκῶν. — Ἡ θεωρία τοῦ ἀυτοπεριορισμοῦ καὶ τῆς *Vereinbarung*. — Ἡ ἀρχὴ *pacta sunt servanda*. — Ὁ κανὼν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος τῶν συνθηκῶν καὶ τὸ πραγματικὸν γεγονὸς τῶν συχνῶν αὐτοῦ παραβιάσεων. — Συνθήκαι ὑπὸ αἵρεσιν καὶ συνθήκαι ἀντίθετοι πρὸς ἀγγράφους ἢ συμβατικούς κανόνας δικαίου. — Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συνθηκῶν. — Ἡ ἰσχὺς τῶν συνθηκῶν κατ' ἑκτελεστικὴ ἐξουσία. — Αἱ συνθήκαι ὡς πρὸς τὰ συμβαλλόμενα κράτη. — Αἱ συνθήκαι καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. — Αἱ συνθήκαι καὶ ἡ νομοθετικὴ ἀξουσία. — Αἱ συνθήκαι καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία. — Αἱ συνθήκαι ὡς πρὸς τὰ ἄτομα. — Αἱ συνθήκαι ἐναντὶ τῶν τρίτων κρατῶν. — Συνθήκαι εὐνοοῦσαι τρίτα κράτη : *Pacta in favorem tertii*. — Ἡ ῥήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους. — Συνθήκαι ὑποχρεοῦσαι τρίτα κράτη : *Pacta in obligandum tertii*. — Ὁ Ὄργανισμός τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τὰ («εκπονδα κράτη»). — Χρονικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν συνθηκῶν. — Ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τῶν συνθηκῶν. — Ἡ ἐρμηνεία τῶν συνθηκῶν. — Ἀρμοδιότης ἐρμηνείας τῶν συνθηκῶν. — Μέθοδος ἐρμηνείας τῶν συνθηκῶν. — Λύσις τῶν συνθηκῶν. — Διαλυτικὴ προθεσμία. — Διαλυτικὴ αἵρεσις. — Ἐκτέλεισις τῶν συνθηκῶν. — Ἀδυναμία ἐκτελέσεως καὶ ἀνωτέρα βία. —

Καταγγελία. — 'Αναθεώρησις. — Εὐχέρεια καταγγελίας συνθήκης-συμβολαίου, συνεπεία παραβιάσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου. — Παραίτησις κράτους ἀπὸ τῶν πλεονεκτημάτων συνθήκης. — 'Η ἀλλαγὴ κυριαρχίας ἐπὶ ἔδαφικῶν περιοχῶν. — 'Η ἐπίδρασις τοῦ πολέμου ἐπὶ τοῦ κύρους τῶν συνθηκῶν. — 'Η ἀπρόβλεπτος καὶ ριζικὴ μεταβολὴ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ὡς λόγος λύσεως τῶν συνθηκῶν : ὁ κανὼν *rebus sic stantibus*. — Αἱ κυβερνητικαὶ ἢ συνταγματικαὶ μεταβολαί.

Αἱ μονομερεῖς δικαιοπραξίαι.

Τὰ διπλωματικά ἔγγραφα.

Οἱ διεθνεῖς ἐθιμικοὶ κανόνες. — Συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐθίμου. — Τρόποι διαπιστώσεως ἐθιμικοῦ κανόνος. — Φύσις τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου. Γνωρίσματα, ιδιότητες καὶ σημασία τοῦ διεθνoῦς ἐθιμικοῦ δικαίου. — Περιεχόμενον καὶ κωδικοποίησις τοῦ διεθνoῦς ἐθιμικοῦ δικαίου.

Αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Δικαίου ὡς πηγὴ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου. — Λόγοι ὑπάρξεως τρίτης αὐτοτελοῦς πηγῆς τοῦ διεθνoῦς δικαίου. — Φύσις τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου ὡς τρίτης πηγῆς τοῦ διεθνoῦς δικαίου. — Περιπτώσεις γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου ἐφαρμοζομένων εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις. — Γενικαὶ ἀρχαὶ οὐσιαστικοῦ δικαίου. — Γενικαὶ ἀρχαὶ δικονομικοῦ δικαίου.

Οἱ δευτερεύοντες ῥυθμιστικοὶ παράγοντες τῶν διεθνῶν σχέσεων. — Κανόνες ῥυθμιστικοὶ ἐξατομικευμένων περιπτώσεων. — Αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις. — Αἱ ἀποφάσεις τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν. — 'Η ἐπιείκεια. — Τὸ Ἐσωτερικὸν Δίκαιον. — 'Η ἐπιστήμη ὡς ἥσσαν παράγων διαπλάσεως τῶν διεθνῶν κανόνων καὶ ὡς μέσον ἀποσαφηνίσεως αὐτῶν.

Τὰ ὑποκείμενα τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

Τὰ κράτη. — 'Η ἀνεξαρτησία τοῦ κράτους. — Ἱστορικὴ διαμόρφωσις τῆς ἐννοίας τῆς ἀνεξαρτησίας. — 'Η ἐννοία τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἡ ἐπιστήμη. — Αἱ περὶ ἀπολύτου κυριαρχίας τοῦ κράτους δοξασαί. — Αἱ περὶ «σχετικῆς» ἢ «περιορισμένης» κυριαρχίας διδασκαλίαι. — 'Η κυριαρχία καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη τοῦ διεθνoῦς δικαίου. — Συμπεράσματα. — Αἱ κατευθύνσεις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν κρατῶν καὶ ἡ ἐννοία τῆς κυριαρχίας. — Περιεχόμενον τῆς ἐννοίας τῆς ἀνεξαρτησίας. — Τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ κράτους ὡς ἀνεξαρτήτου πολιτειακῆς ὀντότητος. — Ἐδαφικὴ ἀρμοδιότης τοῦ κράτους. — Προσωπικὴ ἀρμοδιότης τοῦ κράτους. — Ἀρμοδιότης τοῦ κράτους λόγῳ ἀσκήσεως δημοσίας ὑπηρεσίας. — Φύσις τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ κράτους ὡς ἀνεξαρτήτου νομικοῦ προσώπου τοῦ διεθνoῦς δικαίου : ἀποκλειστικότης, αὐτονομία, πληρότης. — Περιορισμός τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κράτους λόγῳ προσχωρήσεως αὐτοῦ εἰς Συμμαχίαν ἢ εἰς Ἐνωσιν ὁμοσπονδιακοῦ χαρακτῆρος. — Περιορισμός τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κράτους λόγῳ ὑπαγωγῆς αὐτοῦ εἰς

τοὺς κανόνες τοῦ διεθνοῦς δικαίου. — Τὸ ἀναπλλοτρίωτον τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κράτους.

Συνέπειαι τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους. — "Ὅρια τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ. — 'Ἡ ἰσότης τῶν πολιτειῶν. — 'Ισότης νομικῇ καὶ ἰσότης λειτουργικῇ. — 'Ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως. — Περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἐπέμβασις εἶναι θεμιτὴ. — 'Ὁ Διεθνὴς Οἰκονομικὸς Ἐλεγχος (Δ.Ο.Ε.) ἐν 'Ελλάδι. — Τὸ δόγμα τοῦ Μονρόου. — Ἐξέλιξις τοῦ δόγματος τοῦ Μονρόου κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους. — Τὸ δόγμα Ντράγκο. — Ἀπαγόρευσις χρησιμοποίησεως βίας πρὸς εἰσπραξιν χρηματικῶν ὀφειλῶν. — Τὸ δόγμα Πόρτερ. — 'Ἡ ἐτεροδικία τῶν κρατῶν. — Πρακτικὴ σημασία τοῦ θεσμοῦ. — Ἱστορικὴ θεμελίωσις. — Ἐκτάσεις τοῦ προνομίου τῆς ἐτεροδικίας. — Πράξεις ἐξουσίας καὶ πράξεις διαχειρίσεως. — Τὸ παρ' ἡμῖν κρατοῦν σύστημα. — Ἐκτέλεισις τῶν κατ' ἄλλοδαποῦ κράτους ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Κράτη τελοῦντα ὑπὸ εἰδικῶν διεθνῶν καθεστῶς. — 'Ἡ διηγετικὴ οὐδετερότης. — Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν διηγετικῶς οὐδετέρων κρατῶν. — Βέλγιον, Λουξεμβούργον, Ἑλβετία, Αὐστρία. — 'Ἡ οὐδετεροποίησις. — Οὐδετεροποιημένα ἢ ἀπεστραχτικοποιημένα ἐδάφη ἐν 'Ελλάδι.

Κράτη ὑπεξούσια. — 'Ἡ ὑποτελεία ἐν στενῇ ἐννοίᾳ. — Τὰ προτεκτοράτα. — 'Ἡ de facto ὑπεξουσίότης. — 'Ὁ θεσμὸς τῆς ἐγγυήσεως ἐν τῷ διεθνῇ δικαίῳ. — Νομικὴ φύσις, μορφαί, ἀντικείμενον καὶ συνέπειαι τῆς ἐγγυήσεως. — Ἀνισοι συμμαχικοὶ δεσμοί. — Σφαῖρα ἐπιρροῆς.

'Ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Κύπρου.

'Ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος. — 'Ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος ὡς καθωρίσθη ὑπὸ τῶν διεθνῶν δικαιοπραξιῶν τῶν ἐτῶν 1827-1830. — 'Ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν.

Τὰ ἀτομικὰ ὡς ὑποκείμενα τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. — Δικαιώματα χορηγούμενα εἰς τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ συμβατικοῦ διεθνοῦς δικαίου. — Δικαιώματα χορηγούμενα εἰς τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ ἐθιμικοῦ διεθνοῦς δικαίου. — Οἱ ἄλλοδαποί. — Οἱ ἀπόλιδες. — Οἱ πρόσφυγες. — 'Ἡ Οἰκουμένη Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου. — 'Ἡ Σύμβασις τῆς Ρώμης τῆς 4-11-1950.

Δικαιώματα χορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἰς ομάδας ἀτόμων. — Ἀναγνώρισις δικαιωμάτων ἐμπολέμου εἰς τοὺς ἐπικινεστᾶτας. — Αἱ μειονότητες. — 'Ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

'Ἡ διεθνὴς εὐθύνη τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἀτόμων.

Νομικὴ φύσις, γενικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ θεωρητικὴ θεμελίωσις τῆς διεθνοῦς εὐθύνης τῶν κρατῶν.

Λειτουργία τῆς διεθνοῦς εὐθύνης τῶν κρατῶν (θεωρία τῆς διπλωματικῆς προστασίας). — Προϋποθέσεις ἀσκήσεως τῆς διπλωματικῆς προστασίας. —

Συνέπειαι ἀσχέσεως τῆς διπλωματικῆς προστασίας. — Ἐφαρμογαὶ τῆς διεθνοῦς εὐθύνης. — Ἀποτελέσματα τῆς διεθνοῦς εὐθύνης. — Λόγοι ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς διεθνοῦς εὐθύνης.

Ἡ διεθνὴς εὐθύνη τῶν ἀτόμων. — Τὸ διεθνὲς ποινικὸν δίκαιον : ἐγκλήματα κατὰ τῆς εἰρήνης. — Ἐγκλήματα πολέμου. — Τὸ ἐγκλημα τῆς γενοκτονίας.

Κρατικὰ ὄργανα τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ διεθνεῖς λειτουργοί.

Κεντρικὰ ὄργανα. — Ἀρχηγὸς τοῦ κράτους. — Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐξωτερικὰ κρατικὰ ὄργανα.

Διπλωματικοὶ πράκτορες. — Γενικά. — Νομικαὶ προϋποθέσεις τῆς ἀναλήψεως καθηκόντων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων. — Λῆξις τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς. — Καθήκοντα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων. — Ὑποχρεώσεις τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων. — Ἀσυλία τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων. — Θεωρητικὴ θεμελίωσις τῶν διπλωματικῶν ἀσυλιῶν.

Πρόξενοι. — Ὁργάνωσις τοῦ προξενικοῦ θεσμοῦ. — Διαδικασία διορισμοῦ τῶν προξένων. — Καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν.

Οἱ διεθνεῖς λειτουργοί. — Ἀρμοδιότητες. — Προνόμια. — Δικαστικὴ προστασία. — Ἐνδixa μέσα.

Πεδία εἰδικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Ποταμία περιοχὴ. — Διεθνεῖς ποταμοί. — Νομικὸν καθεστῶς.

Διεθνεῖς διώρυγες.

Θαλασσία περιοχὴ.

Ἀνοικτὴ θάλασσα. — Νομικὸν καθεστῶς. — Νομικὴ θέσις τῶν πλοίων εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν. — Δικαιοδοσία τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς σημαίας τοῦ πλοίου. — Διεθνὴς διακονισμὸς τῆς ἀσφαλείας τῆς θαλάσσης. — Ἐξαιρετικὰ δικαιώματα ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Ἐσωτερικὰ ὕδατα. — Νομικὴ θέσις τῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα εἰσερχομένων ἢ εὕρισκομένων ἄλλοδαπῶν πλοίων.

Αἰγιαλίτις ζώνη. — Νομικὴ φύσις. — Ἐκτασις. — Ἀσκησις καὶ περιορισμοὶ τῆς κυριαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ παρακτίου κράτους.

Συνορεύουσα ζώνη. — Ἡπειρωτικὴ ὕφαλοκορητίς. — Νομικὸν καθεστῶς τῶν κόλπων καὶ ὄρμων.

Τὸ καθεστῶς τῶν στενῶν καὶ πορθμῶν.

Ὁ ἐναέριος χῶρος.

Τὸ δίκαιον τοῦ διαστήματος.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ένοχικόν δίκαιον : 'Ολόκληρον τὸ Γενικὸν μέρος, ἤτοι : θεμελιώδεις ἔννοιαι, χαρακτήρ, πηγαί.— Εἶδη τῶν ἐνοχῶν. Τόκος. Περὶ ἀποζημιώσεως.— 'Εκπλήρωσις τῆς ἐνοχῆς. — 'Ανώμαλος ἐξέλιξις τῆς ἐνοχῆς. — 'Ενοχαὶ ἐκ δικαιοπραξίας, καὶ δὴ ἰδίᾳ ἐκ συμβάσεων.—'Απόσβεσις τῶν ἐνοχῶν.—Μεταβίβασις τῶν ἐνοχῶν (ἐκχώρησις, ἀναδοχή, χρέους). — 'Ενίσχυσις τῆς ἐνοχῆς (ἐγγύησις, ἀρραβών, ποινικὴ ῥήτρα).

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Αἱ πνευματικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου. 'Η θεωρία τοῦ ποινικοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς ποινῆς.

Πνευματικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὀρίζοντες τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου. — Πνευματικὰ ρεύματα καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη. — Τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν «πρόβλημα» τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ἑκτασίς του. — 'Η «κρίσις» τῆς ἐποχῆς μας εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην. — 'Ο «φιλελευθερισμὸς» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην. — 'Ο «κοινωνισμὸς» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην. — Κριτικὴ φιλοσοφία καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη. — Τὸ σύγχρονον «ἀντιορθολογικόν» κίνημα καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη. — Πολιτικαὶ κοσμοθεωρίαι καὶ ποινικὸν δίκαιον.

'Η ἐπιστήμη τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. — 'Η μεθοδολογικὴ διάθρωσις τῆς καθόλου ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰ κριτήρια αὐτῆς. — Τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου. — Αἱ βασικαὶ ἔννοιαι τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

'Επισκόπησις τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου. — 'Η ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας. — Αἱ «σχολαί» τοῦ ποινικοῦ δικαίου. — 'Η «ἀντιεγκληματικὴ πολιτικὴ» καὶ τὸ ποινικὸν δίκαιον.

'Η θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἔννοια τοῦ ποινικοῦ νόμου. — Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις ὀρισμένου δράστου. — Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις (τυπικὴ καὶ οὐσιαστικὴ). — Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις, ἀσυγγνώστως τελεσθεῖσα.

'Εμφανίσεις τοῦ ἐγκλήματος. — Τὸ ἐγκλημα ὡς μὴ περατωθεῖσα πρᾶξις (ἀπόπειρα). — Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις πλειόνων δραστῶν (συμμετοχή). — Τὸ ἐγκλημα ὡς πραγματικὴ ἢ νομικὴ ἐνότης (συρροή).

'Η ποινὴ ὡς ἔννομος συνέπεια τοῦ ἐγκλήματος.—'Η νομικὴ φύσις τῆς ποινῆς. — Λόγοι αἱρόντες ἢ μετριάζοντες τὴν ποινὴν. — Τὰ εἶδη τῶν ποινῶν καὶ ἡ ἱστορία των. — Κριτικὴ τοῦ «συστήματος» τῶν ποινῶν τοῦ νόμου. — 'Η φιλοσοφία τῆς ποινῆς.

Τὰ ἀσφαλιστικά μέσα. — Ἡ νομικὴ φύσις τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων. — Ἡ ἱστορία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων. — Ὁ νέος Ποινικὸς Κώδιξ καὶ τὰ ἀσφαλιστικά μέσα.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἑρμηνεία θεμάτων ἐκ τοῦ εἰδικοῦ μέρους τοῦ Ποινικοῦ νόμου. — Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος. — Ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας. — Ἐγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀσκήσεις ἐπὶ πρακτικῶν θεμάτων.

Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἡ γενικὴ διάπλασις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. — Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Μορφή καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Αἱ ἀρχαὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Αἱ πηγαὶ τῆς ἐλληνικῆς ποινικῆς δικονομίας. — Προβλήματα ἐφαρμογῆς καὶ ἐρμηνείας τῶν κανόνων τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ ποινικὴ δίκη. — Ἡ ποινικὴ δίκη ὡς ἔννομος σχέσις. — Τὰ στάδια τῆς διαδικασίας. — Τὰ δικαστήρια. — Ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία. — Οἱ παράγοντες τῆς ποινικῆς δίκης. — Τὰ ἀποδεικτικά μέσα.

Αἱ ἀποφάσεις. — Ἡ ἔφεσις. — Ἡ ἀναίρεσις. — Ἡ ἀναψηλάφησις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

I. Εἰσαγωγή.

1. Ἐννοια καὶ ἀποστολὴ τῆς Κρατικῆς Οἰκονομίας.
2. Δημοσία Οἰκονομική: Ἡ ἐπιστήμη τῆς Κρατικῆς Οἰκονομίας.
3. Αἱ κυριώτεραι μορφαὶ τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.
4. Τὰ ὅρια τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως καὶ ἡ φορολογικὴ δυναμικότης.

II. Ὁ καθορισμὸς τῶν κρατικῶν δαπανῶν καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν δαπανῶν.

1. Κρατικαὶ ἀνάγκαι καὶ κρατικαὶ δαπάναι.
2. Κατάταξις τῶν κρατικῶν δαπανῶν.
3. Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς πολιτικῆς τῶν δαπανῶν.

III. Τὰ μέσα πρὸς κάλυψιν τῶν κρατικῶν δαπανῶν. Ἡ ἐπιχειρηματικὴ δράσις τοῦ Κράτους.

1. Γενικά.
2. Γενικὴ θεωρία τῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως.
3. Αἱ κρατικαὶ ἐκμεταλλεύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

IV. Ἡ φορολογικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους.

1. Ἐννοια καὶ δικαιολογητικὴ βάσις τῆς φορολογίας.
2. Σκοποὶ καὶ λειτουργίαι τῆς φορολογίας.
3. Αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς φορολογίας.
4. Ἡ κατανομή τοῦ φορολογικοῦ βάρους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φορολογικῆς ἱκανότητος.
5. Ἡ σύνθεσις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.
6. Ἐπιδράσεις τῆς φορολογίας καὶ ἀντιδράσεις τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.
7. Ἡ μεταβίβασις τοῦ φόρου καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιπτώσεως.

V. Οἱ κατ' ἰδίαν φόροι.

1. Ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος.
2. Φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.
3. Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν δαπανῶν (ἔμμεσοι φόροι).
4. Ὁ γενικὸς φόρος καταναλώσεως.
5. Δασμοὶ ἐν γένει.
6. Φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας.

VI. Ἡ πιστωτικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους.

1. Γενικὴ θεωρία τῆς Δημοσίας Πίστεως.
2. Ἡ ἔκδοσις τῶν δανείων.
3. Μορφαὶ δανείων.
4. Ἡ ἀπόσβεσις τῶν δανείων.
5. Τρόποι μειώσεως τοῦ βάρους τοῦ δημοσίου χρέους.
6. Ἡ δανειακὴ πολιτικὴ τῶν κυριωτέρων χωρῶν.

VII. Ἡ Δημοσιονομικὴ διοίκησις.

1. Δημοσιονομικὸν Πρόγραμμα καὶ Προϋπολογισμός.
2. Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.
3. Κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ.
4. Ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ.
5. Ἐλεγχος ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι. — Περιεχόμενον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας. — Κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα καὶ αἷτια γενέσεως αὐτῶν. — Ἀντικείμενον τῆς θεωρητικῆς οἰκονομικῆς καὶ θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν. — Θεμελιώδεις ἔννοιαι ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ : οἰκονομικὰ ἀξίαι, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος, παραγωγή κλπ. — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας : οἰκιακὴ παραγωγή, ἀγοραστικὴ παραγωγή, ἐμπορικὴ παραγωγή, προκεφαλαιοκρατικὴ καὶ κεφα-

λαιοκρατική. — Μορφαὶ τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ὀργανώσεως (ἀτομιστική, κοινωνιστική κλπ.). — Διευθυνομένη ἢ προγραμματική οἰκονομία. — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας παρ' ἄλλοδαποῖς καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Παραγωγή, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος. — Μέσα ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ. — Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς παραγωγῆς. — Ἐργασία καὶ εἶδη αὐτῆς. — Ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας. — Ἡ συνεργασία πρὸς παραγωγήν. — Ἡ συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς. — Τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα τῆς στενότητος ἐργασίας καὶ τῆς ἀνεργίας. — Τὸ ἔδαφος ὡς φορεὺς πρώτων ὑλῶν. — Τὸ ἔδαφος ὡς τόπος ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς. — Τὸ κεφάλαιον. — Τὰ κίνητρα τῆς ἀποταμιεύσεως. — Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

Γενικὴ θεωρία τῶν τιμῶν. — Ἡ ζήτησις οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ αἱ δαπάναι προμηθείας (τιμαὶ) αὐτῶν. — Οἰκονομικοὶ νόμοι συναφεῖς. — Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς ἰσορροπίας ἢ ἐνιαίας τιμῆς. — Προσδιοριστικὰ αἷτια τῶν τιμῶν. — Μονοπώλια. — Ἡ διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος. — Οἱ μισθωτοί. — Οἱ ἐργατικοὶ μισθοί. — Ἡ ἔγγειος πρόσοδος. — Ὁ τόκος καὶ τὰ προσδιοριστικὰ αὐτοῦ αἷτια. — Αἱ περὶ τόκου θεωρίαι. — Τὸ ἐπιχειρηματικὸν κέρδος.

Χρῆμα, πίστις καὶ νομοθετικὰ συστήματα. — Ἡ κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν. — Ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ ἀξία. — Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ διεθνὴς συναλλαγὴ. — Ἡ πίστις ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ. — Αἱ τράπεζαι καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν. — Θεωρία τῶν νομισματικῶν συστημάτων. — Ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ διμεταλλικὸς κανὼν. — Τὰ διευθυνόμενα νομισματικὰ συστήματα : τὸ τιμαριθμικὸν νόμισμα — τὸ νόμισμα σταθερᾶς κυκλοφορίας — τὸ σύστημα τῆς σταθερᾶς ἀξίας τοῦ χρήματος.

Ἡ κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν. — Τὸ κρατοῦν σύστημα. — Οἱ σοσιαλιστικοὶ τρόποι. — Οἱ κεφαλαιούχοι εἰσοδηματῖαι. — Οἱ μισθωτοί. — Οἱ ἐπιχειρηματῖαι.

Αἱ οἰκονομικαὶ διακινύσεις.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Α'. Εἰσαγωγή : 1) Ἀντικείμενον—μέθοδος. — 2) Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις μεθόδου ἐρεῦνης. Σχολαί. — 3) Σύγχρονοι κατευθύνσεις. — Σχέσις θεωρίας καὶ ἐμπειρικῆς ἐρεῦνης (κατὰ βάθος κοινωνιολογίας).

Β'. Κοινωνικαὶ ομάδες — Διακρίσεις : 1) Στοιχειώδεις ομάδες (ἄμεσος ἐπικοινωνία) : α) Οἰκογένεια, β) Ὁμάς παιγνιδίων, γ) Ὁμάς πρεσβυτέρων (μικραὶ κοινότητες). — 2) Δευτερογενεῖς ομάδες (ἔμμεσος ἐπικοινωνία) :

α) Κοινωνικαὶ τάξεις, β) Πολιτικαὶ ομάδες, γ) Οἰκονομικαὶ ομάδες (ομάδες συμφέροντος – ομάδες ἀσχοῦσαι πίεσιν), δ) Ὑπαλληλία ὡς ὁμάς – Γραφειοκρατία, ε) Θρησκευτικαὶ ομάδες, στ) Ὁ Στρατὸς ὡς κρατικὴ ὁμάς, ζ) Τὸ Ἔθνος, η) Τὸ Κράτος, θ) Ἡ Κοινότης.

Φαινόμενα εἰς τὰς ομάδας : I. Ἡ ἡγεσία τῆς ὁμάδος. II. Ὅμαδική στάσις. III. Ὅμαδική συμπεριφορά : α) Συμπεριφορὰ ἀτόμων συνιστώντων πλῆθος. β) Συμπεριφορὰ ἀτόμων συνιστώντων μᾶζαν. γ) Συμπεριφορὰ ἀτόμων συνιστώντων κοινόν.

Γ'. Κοινωνικὴ ψυχολογία : Στάσις – Στερεότυπον – Προκατάληψις. Κοινωνικὴ προσωπικότης. Δυναμικὴ τῆς ὁμάδος : Κοινωνιομετρία.

Δ'. Εἰδικοὶ κλάδοι Κοινωνιολογίας.

Ε'. Κοινὴ Γνώμη : Ἐννοια, παράγοντες καὶ προϋποθέσεις σχηματισμοῦ της.

ΣΤ'. Κοινωνιολογία τοῦ Πολιτισμοῦ.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰδικὸν Μέρος

Α'. Περὶ τῶν συμβατικῶν κανόνων. — Γενικὰ περὶ συνθηκῶν. — Συνομολόγησις, ἱκανότης, ἐγκυρότης, σύνταξις, μονογράφησις, προσχώρησις, ἐπιφύλαξις, ἐπικύρωσις, μετατροπὴ, καταχώρησις. — Ἀποτελέσματα, ἐρμηνεία καὶ λῆξις τῶν συνθηκῶν. — Σύγκρουσις πρὸς ἄλλους κανόνας.

Β'. Περὶ ὁργανώσεως τῆς διεθνoῦς κοινωνίας. — Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις, Ἀμφικτιονίαι, Ἱερὰ Συμμαχία, Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν. — Ὁργανισμὸς Ἠνωμένων Ἑθνῶν, ἀρχαί, σκοπός, ἀρμοδιότης, ὄργανα, λειτουργία. — Περιφερειακὴ ὁργάνωσις, Παναμερικανικὴ Ἐνωσις, Σοβιετικὸς συνασπισμὸς, Ἀραβικὸς σύνδεσμος, Βαλκανικὸν Σύμφωνον, Ἀτλαντικὴ Συμμαχία. — Εἰδικῶς ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης : θεμελίωσις, κύρια χαρακτηριστικά, θεσμοί, ἀρμοδιότης καὶ νομικὴ αὐτῶν φύσις, σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων διεθνῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ὁργανισμῶν.

Γ'. Περὶ εἰρητικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν. — Πολιτικὰ μέσα, διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις, φιλικαὶ ἐνέργειαι, μεσολάβησις, διενεῖς ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπεῖαι, συνδιαλλαγὴ, συστήματα τῆς Κ.Τ.Ε., τοῦ Ο.Η.Ε καὶ τῶν περιφερειακῶν ὁργανώσεων. — Νομικὰ μέσα. — Διαιτησίας μορφαί, διαδικασία, ἀποτελέσματα, περιπτώσεις ἐφαρμογῆς. — Διεθνὴς Δικαιοσύνη, Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης : ὁργάνωσις, ἀρμοδιότης, ἐφαρμοστέον δίκαιον, καθήκοντα, διαδικασία, κῦρος τῶν ἀποφάσεων, νομολογία. — Διάφορα δικαστήρια.

Δ'. Περὶ διεθνoῦς ἀσφαλείας. — Ἐγγυήσεις, διμερεῖς, περιφερειακαί, γενικαὶ Κ.Τ.Ε. καὶ Ο.Η.Ε. — Κυρώσεις, διπλωματικαί, οἰκονομικαί, στρατιωτικαί. — Συστήματα τῆς Κ.Τ.Ε., τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῶν περιφερειακῶν ὁργανώσεων περὶ συλλογικῆς ἀσφαλείας.

Ε'. Περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τῆς αὐτοδικίας. — Τὸ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τὸν πόλεμον, ἱστορικὴ ἐξέλιξις, θεωρία τῆς Ἐκκλησίας, περιορισμοὶ τοῦ θετικοῦ δικαίου. — Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν, Σύμφωνον τῶν Παρισίων, περιφερειακὰ σύμφωνα. — Ὁργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἑθνῶν, κατάργησις τοῦ δικαιώματος, ἐξαιρέσεις τῆς νομίμου ἀμύνης καὶ στρατιωτικῶν κυρώσεων. — Περιφερειακὰ σύμφωνα, συλλογικὴ ἄμυνα, ἀντίποινα στρατιωτικῆς φύσεως. — Παραίτησις τοῦ πολέμου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον. — Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐπι-

θετικοῦ πολέμου καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων (ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης).

ΣΤ'. Περὶ διεθνοῦς προστασίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναγνώρισεως τοῦ δικαϊώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. — 1) 'Ο ἄνθρωπος εἰς τὸ διεθνὲς περιβάλλον, κανὼν καὶ ἐξαιρέσεις. 'Απόλιδες, μειονότητες, ἐργαζόμενοι, συμβατικαὶ περιπτώσεις. — 'Ο χάρτης τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν καὶ ἡ προστασία τοῦ ἀνθρώπου, Οἰκουμένη Δικαήρυξις τῶν 'Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εἰδικὴ 'Επιτροπὴ Ο.Η.Ε., Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασις τῆς 'Ρώμης, ἀρμοδιότης, ὄργανα, λειτουργία.

2) Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. 'Ιστορικὴ ἐξέλιξις καὶ φιλοσοφικὴ θεμελίωσις. 'Εφαρμογὴ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς νομιμότητος, τοῦ συστήματος τῆς ἰσορροπίας, τῶν φυσικῶν συνόρων καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Πολιτείας. — 'Αναγνώρισις τῆς ἀρχῆς μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης καὶ ὡς κανὼν ἐξαιρετικοῦ δικαίου. — Δημοψήφισμα καὶ περιπτώσεις ἐφαρμογῆς. — Διὰ τοῦ Χάρτου τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς ὡς κανὼν γενικῶς ἀναγνωριζομένου, ἄρθρ. 1 καὶ 55, κεφάλαια XI καὶ XII. — 'Ερμηνεία τοῦ Χάρτου, ἀποφάσεις Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰδικῆς 'Επιτροπῆς προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. — Διεθνὴς πρακτικὴ ἀναγνώρισεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως ἐνώπιον τοῦ Ο.Η.Ε., περιπτώσεις ἐν ἐκκρεμότητι. — Εἰδικῶς περὶ Κύπρου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.

'Εμπορικὸν Δίκαιον καὶ λοιποὶ κλάδοι τοῦ δικαίου.

'Εννοια καὶ νομικὴ φύσις τοῦ 'Εμπορικοῦ Δικαίου.—'Η ἐννοια τοῦ ἐμπορίου ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἐννοίας τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου.—Σχέσις 'Εμπορικοῦ καὶ 'Αστικοῦ Δικαίου.—'Η ἀντιμετώπισις τῶν συνεπειῶν τῆς δημοσιοποιήσεως.—'Εμπορικὸν καὶ φορολογικὸν δίκαιον.—Τὸ 'Αγγλοσαξονικὸν καὶ 'Αμερικανικὸν Δίκαιον.—Σύγχρονοι τάσεις τοῦ 'Εμπορικοῦ Δικαίου.—Κλάδοι, ὑποδικιρέσεις καὶ διδασκαλία τοῦ 'Εμπορικοῦ Δικαίου.

'Ιστορία — Πηγαί.

Στοιχεῖα ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ 'Εμπορικοῦ Δικαίου.—'Ιστορία καὶ ἐξέλιξις εἰδικῶς ἐν 'Ελλάδι.— Πηγαί τοῦ 'Εμπορικοῦ Δικαίου.—'Ερμηνεία καὶ ἐπιστήμη.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἑμπορικαὶ πράξεις καὶ ἑμπορικαὶ συμβάσεις.

Ἑμπορικαὶ πράξεις τοῦ κυρίως ἐμπορίου.

Ἐννοια ἐμπορικῶν πράξεων καὶ διακρίσεις.—Ἑμπορικαὶ πράξεις τοῦ κυρίως ἐμπορίου.

Ἡ ἐμπορικὴ πώλησις.

Αἱ πηγαὶ τοῦ δικαίου τῆς ἐμπορικῆς πωλήσεως.—Ἡ ἐμπορικὴ πώλησις κατὰ τὴν νομολογίαν.—Τὰ εἶδη τῆς ἐμπορικῆς πωλήσεως.—Ἐπιτόπιοι πωλήσεις.—Ἐλαττώματα καὶ ὑπεσχημέναι ιδιότητες εἰς ἐπιτοπίους πωλήσεις.—Τὸ τίμημα.—Δικτόπιοι πωλήσεις.—Ἡ παράδοσις ἐν τῇ διατοπίῳ πωλήσει.—Ἡ συγκέντρωσις τῆς ὀφειλῆς τοῦ πωλητοῦ εἰς ὠρισμένον πρᾶγμα.—Οἱ κίνδυνοι τῆς μεταφορᾶς.—Λοιπαὶ ὑποχρεώσεις πωλητοῦ.—Ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος.—Αἱ ὑπερπόντιοι διατόπιοι πωλήσεις.

Βοηθητικαὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ κυρίως ἐμπορίου.

Ἐπιχειρήσεις παραγγελίας.—Ἐπιχειρήσεις μεταφορᾶς διὰ τῆς γῆς ἢ ὕδατος.

Ἄλλαι ἐπιχειρήσεις καὶ τυπικῶς ἑμπορικαὶ σχέσεις κατὰ τὸν Νόμον ἀρμοδιότητος Ἑμποροδικείων.

Αἱ ἄλλαι ἐπιχειρήσεις.—Τυπικῶς ἑμπορικαὶ πράξεις κατὰ τὸν Νόμον ἀρμοδιότητος Ἑμποροδικείων.

Τυπικῶς ἑμπορικαὶ σχέσεις κατὰ τὸ σύγχρονον Δίκαιον.

Α'. Αἱ τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι καὶ αἱ Τράπεζαι.—Β'. Τραπεζιτικαὶ συμβάσεις.—Γ'. Τράπεζαι.—Χρηματιστηριακαὶ συναλλαγαὶ καὶ Χρηματιστήρια.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τίτλων.

Ἀνώνυμοι καὶ ὀνομαστικοὶ τίτλοι.

Οἱ τίτλοι. Τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ καὶ αἱ ὑποδιαιρέσεις των.—Ἡ ἱστορία τοῦ δικαίου τῶν τίτλων.—Ἐπιστήμη καὶ πηγαὶ τοῦ δικαίου τῶν τίτλων.—Ὅρισμός τοῦ τίτλου καὶ ἀνάλυσις αὐτοῦ.—Τίτλοι εἰς τὸν κομιστήν.—Οἱ ἀνώνυμοι τίτλοι εἰς τὴν συναλλαγὴν.—Τὸ στάδιον τῆς γενέσεως τῶν ἀνωνύμων τίτλων.—Τὸ στάδιον τῆς κυκλοφορίας ἀνωνύμων τίτλων.—Δικαιώματα κομιστοῦ καὶ συνέπειαι κλοπῆς ἢ ἀπωλείας τίτλου.—Οἱ ἀνώνυμοι τίτλοι ὡς ἀποδεικτικὰ ἐνοχικῆς σχέσεως.—Ἐμπράγματα δικαιώματα τρίτων ἐπὶ ἀνωνύμων τίτλων.—Οἱ ἀνώνυμοι τίτλοι ἐκτὸς κυκλοφορίας.—Ὀνομαστικοὶ τίτλοι.

Τίτλοι εἰς διαταγὴν καὶ Συναλλαγματική.

Οἱ τίτλοι εἰς διαταγὴν.— Περὶ συναλλαγματικῆς. Ἑννοια καὶ τὸ στάδιον τῆς ἐκδόσεως.— Ἀποδοχὴ καὶ ὀπισθογράφῃσι συναλλαγματικῆς.— Ἀνωμαλίαι κατὰ τὴν κυκλοφορίαν τῆς συναλλαγματικῆς. Αἱ ἐνστάσεις.— Ἡ λήξις, ἡ πληρωμὴ καὶ ἡ περαιτέρω σταδιοδρομία τῆς συναλλαγματικῆς.— Περὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν.— Περὶ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς.— Περὶ ἀποθηκογράφων καὶ ἐνεχυρογράφων τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν.— Φορτωτικῆ.— Εἶδη φορτωτικῆς.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Ι. Κράτος καὶ Οἰκονομικὴ Πολιτική.

1. Ἡ σύγχρονος ἐπανάστασις καὶ ἡ κοινωνικὴ εὐημερία.
2. Οἱ σκοποὶ τοῦ συγχρόνου Κράτους.

II. Βασικὰ προβλήματα Οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

1. Ἑννοια καὶ διαδικασία τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.
2. Τὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς ὀργάνωσεως καὶ ὁ ῥόλος τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης.
3. Ἡ στενότερη τῶν ἀγχιῶν καὶ αἱ διαξευκτικαὶ δυνατότητες παραγωγῆς.
4. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσορροπίας ἀναπτύξεως καὶ ἡ θεωρία τοῦ R. Nurkse.
5. Τὸ Δημογραφικὸν πρόβλημα.
6. Ἡ Γῆ ἤμπορεῖ νὰ θρέψῃ τὸν πληθυσμὸν τῆς ; Αἱ ἀπόψεις τοῦ Μάλθους καὶ τοῦ Μάρξ.
7. Τὸ πρόβλημα τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα.
8. Ἡ πλήρης ἀπασχόλησις.
9. Ἡ ἀδρανὴς ἀποταμίευσις καὶ οἰκονομικὴ ἀνισορροπία.

III. Προγραμματισμὸς καὶ Ἐθνικοὶ λογαριασμοί.

1. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ.
2. Ἡ διάδοσις, ἡ ἐξάπλωσις τοῦ προγραμματισμοῦ.
3. Αἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς καὶ ἐπιτυχίας ἐνὸς οἰκονομικοῦ προγράμματος.
4. Τύποι προγραμματισμοῦ.
5. Ὁ προγραμματισμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα.
6. Οἱ ἐθνικοὶ λογαριασμοὶ ἢ ἡ ἐθνικὴ λογιστική.
7. Ὁ ἐθνικὸς προϋπολογισμὸς καὶ ἡ τεχνικὴ τῆς καταρτίσεώς του.

8. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐθνικῆς δαπάνης εἰς τὸν ἐθνικὸν προϋπολογισμόν.
9. Ὁ γραμμικὸς προγραμματισμὸς καὶ τὸ σύστημα εἰσροῶν – ἐκροῶν (input-output).

Π α ρ ά ρ η μ α Γ'. — Οἱ Ἐθνικοὶ λογαριασμοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

IV. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ.

1. Βασικοὶ σκοποὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς.
2. Σκοπὸς τῆς κοινωνικῆς ἀσφάλισεως ἢ ἐξασφάλισις μέσων συντηρήσεως.
3. Αἱ σύγχρονοι τάσεις ὡς πρὸς τοὺς καλυπτομένους κινδύνους.
4. Ἱατρικὴ περίθαλψις καὶ ἐθνικὴ ὑγεία.
5. Ἡ λειτουργία ἀναδιανομῆς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.
6. Ἡ χρηματοδότησις τῆς κοινωνικῆς ἀσφάλισεως.
7. Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐν Ἑλλάδι.
8. Ἡ πολιτικὴ τῶν μισθῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις κατωτάτων ὀρίων.

V. Γενικαὶ κατευθύνσεις τῆς βιομηχανικῆς πολιτικῆς.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Ἕννοια Ἐφρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας. — Ἀλληλεξάρτησις τμημάτων.
2. Θέσις τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ ἐθνικὸν οἰκονομικὸν πλαίσιον.
3. Συστήματα καλλιέργειας — ἐκτατικὴ καὶ ἐντατικὴ καλλιέργεια — νόμος τῆς φθινούσης ἀποδόσεως. Σύγχρονοι ἀντιλήψεις.
4. Μεγάλῃ καὶ μικρᾷ ἰδιοκτησίᾳ.
5. Οἰκονομικὰ συστήματα ἐκμεταλλεύσεως.
6. Συνεταιρισμοὶ — Ἀναδασμὸς τῆς γῆς — Συνεταιριστικὴ πολιτικὴ.
7. Ἀγροτικὸν ζήτημα καὶ ἀποκατάστασις ἀκτημόνων ἐν Ἑλλάδι.
8. Ἀγροτικὴ πίστις — Ἀγροτικὴ ἀσφάλεια — τὸ πρόβλημα τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν.
9. Ἐμπορία τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων — τὸ πρόβλημα τῶν τιμῶν — ἐπιδοτήσεις ἀγροτικῶν προϊόντων — ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἀγορά — ἐλαστικότης τῆς ζήτησεως. Προϋποθέσεις ἐξαγωγῆς. Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ε.Ο.Κ.
10. Γεωργικὴ ἐκπαίδευσις.
11. Δασικὴ πολιτικὴ.
12. Κτηνοτροφικὴ πολιτικὴ.
13. Ἀλιεία — ἀλιευτικὴ πολιτικὴ.
14. Μεταλλευτικὴ πολιτικὴ.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγή. — Ὅρισμός δημοσίου λογιστικοῦ. — Διάκρισις δημοσιολογιστικοῦ ἀπὸ τοῦ δημοσιονομικοῦ συστήματος. — Διαίρεσις δημοσίου λογιστικοῦ. — Διαίρεσις ἐλέγχου. — Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ. — Νομοθετήματα δημοσίου λογιστικοῦ.

Προϋπολογισμός τοῦ Κράτους. — Τρόπος καταρτίσεως προϋπολογισμοῦ. — Σχέσις κυβερνήσεως καὶ βουλῆς ἐν τῇ καταρτίσει καὶ ψήφισι τοῦ προϋπολογισμοῦ. — Περιορισμοὶ ἐκατέρας τῶν ἐξουσιῶν τούτων. — Οἰκονομικὸν ἔτος καὶ χρήσις.

Τὸ λογιστικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος. — Βεβαίωσις ἐσόδων. — Εἰσπραξις ἐσόδων. — Ἀνάληψις ὑποχρεώσεων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου. — Ἐκκαθάρισις ἐσόδων καὶ ἐντολὴ πληρωμῆς αὐτῶν. — Προληπτικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων, ἀνασχομένους ὑπὸ τῶν παρέδρων ἢ ἐπιτρόπων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. — Ἀποστολὴ καὶ ἐξόφλησις τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπὸ τοῦ ταμίας. — Διάκρισις πληρωμῶν τοῦ δημοσίου. — Συμφωνία διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου.

Περὶ κρατικῶν προμηθειῶν καὶ δημοσίων ἔργων. — Ὑπηρεσία κρατικῶν προμηθειῶν. — Ἀρμοδιότης αὐτῆς. — Τίνες προμήθειαι ἐξαιροῦνται τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ὑπηρεσίας κρατικῶν προμηθειῶν ; — Τίνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς καὶ τίνες ἀποκλείονται ; — Τρόπος διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν. — Περιεχόμενον διακηρύξεως. — Διεξαγωγὴ δημοπρασίας. — Συμφωνία πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων.

Ἀπολογισμός καὶ γενικὸς Ἰσολογισμός. — Περὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου. — Παράγραφη τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου. — Ὅρισμός παραγραφῆς καὶ δικαιολογικὸς λόγος τῆς βραχείας παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεων. — Διαφορὰ μεταξὺ παραγραφῆς τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τῆς ἀποσβεστικῆς. — Ἀγωγὰ κατὰ τοῦ δημοσίου, μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν πενταετῇ παραγραφῇ. — Διακοπὴ καὶ ἀναστολὴ τῆς παραγραφῆς. — Συμπλήρωσις τῆς παραγραφῆς. — Ἀποτελέσματα τῆς παραγραφῆς. — Παράγραφη τῶν ἀγωγῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν. — Ἐναρξίς παραγραφῆς. — Κατάσχεσις παρὰ τῷ δημοσίῳ. — Ἐκχώρησις τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.

Ὁργάνωσις τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὀργανισμός Δημοσίων Ταμείων. — Ἀρμοδιότης τῶν δημοσίων ταμείων. — Διαίρεσις τοῦ προσωπικοῦ τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. — Ἐγγρήσις διδωμένη ὑπὸ τῶν ταμιακῶν ὑπολόγων. — Ἐπιμεληταὶ κατασχέσεων.

Περὶ εἰσπράξεως καὶ πληρωμῶν. — Λογιστικὸν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν. — Περὶ συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ δημοσίου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος. — Πρωτόκολλον τῆς Γενεῦης τοῦ 1927 καὶ

τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τὰ ταμεῖα. — Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος. — Εἰδικοί ταμίαι. — Ὅρισμός εἰδικοῦ ταμίου. — Προξενικαὶ ἀρχαί. — Τελωνειακαὶ ἀρχαί. — Τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι κλπ.

Περὶ δημοσίων ὑπολόγων. — Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπολόγους ἐν γένει. — Ἐπιθεώρησις τῶν δημοσίων ὑπολόγων. — Ἐλλείμματα ὑπολόγων.

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. — Ἀρμοδιότης Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. — Συγκρότησις καὶ διαίρεσις αὐτοῦ; — Ἐλεγχος ἐξόδων ἐνασκούμενος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου. — Παρχαλοῦθησις δημοσίων ἐσόδων. — Ἐξέτασις ἀπολογισμοῦ καὶ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ. — Ἐπιτήρησις καὶ ἔλεγχος δημοσίων ὑπολόγων (μηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι λογαριασμοί). — Ἐνδिका μέσα κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. — Λογαριασμοὶ ὑπολόγων ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς. — Εὐθύνη δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ ζημίας ἐπενεχθείσας ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον.

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου. — Ποῖον τὸ ἀντικείμενον τοῦ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ τίνες οἱ κυριώτεροι κλάδοι αὐτοῦ. — Φορολογικὸν δίκαιον. — Φορολογικὰ συστήματα καὶ ἐξέλιξις αὐτῶν. — Εἰδικώτερον οἱ παράγοντες, οἱ ἐπιδρῶντες ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν φορολογικῶν συστημάτων. — Τοπικὰ καὶ χρονικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν φορολογικῶν νόμων. — Κανόνες νομικοὶ καὶ πολιτικοὶ διέποντες τὴν φορολογίαν. — Ὁ κανὼν τῆς νομιμότητος, τῆς ἰσότητος, τῆς βεβαιότητος καὶ τῆς καθολικότητος τοῦ φόρου.

Περιγραφή τοῦ ἐν Ἑλλάδι διαμορφωθέντος συστήματος φορολογίας. — Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας. — Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων. — Ἡ φορολογία ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κινητῶν ἀξιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ κινητοῦ πλούτου. — Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. — Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς προσωπικῆς ἐργασίας. — Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος. — Ὁ ἐνιαῖος φόρος τοῦ εἰσοδήματος (1955). — Φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας. — Ὁ φόρος τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς περιουσίας ἐν Ἑλλάδι. — Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείου. — Φορολογία ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν. — Τὰ τέλη χαρτοσήμου εἰδικώτερον (καὶ κυρίως ταῦτα ὡς φόρος ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν). — Εἰδικοί φόροι καταναλώσεως (εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἰδῶν εὐρείας χρήσεως καὶ περιωρισμένης ἀποδόσεως). — Γενικοὶ φόροι καταναλώσεως καὶ εἰδικώτερον ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

Τὸ διοικητικὸν στάδιον τῆς φορολογικῆς ἐνοχῆς. — Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου. — Ὁ συμβιβασμός ἐπὶ φορολογικῶν διαφορῶν. — Αἱ φορολογικαὶ ποιναί.

Φορολογικά δικαστήρια καὶ φορολογικαὶ διαφοραί. — Φύσις καὶ κατηγο-
ρίαι τῶν φορολογικῶν διαφορῶν. — Ἱστορία τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων
ἐν Ἑλλάδι. — Καθεστῶς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952. — Εἰδικὰ φορολογικὰ
δικαστήρια, σύνθεσις καὶ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

1. Ἐγκληματολογία.

α) «Τὰ Γενικά καὶ Ἀτομικά αἷτια τῶν ἐγκλημάτων» — *Εἰσαγωγή*. —
Ἡ ἐμφάνις καὶ ἡ ἀνέλιξις τῶν ἐννοιῶν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς. —
Αἱ περὶ ἐγκλήματος καὶ ποινῆς διυστάμεναι θεωρίαι. — Γένεσις τῆς Ἐγκλη-
ματολογίας καὶ ἀνασχόπησις τῶν κυρίων αὐτῆς θεμάτων. — Ἡ Ἐγκληματο-
λογικὴ Στατιστικὴ.

β) Τὰ γενικά αἷτια τῶν ἐγκλημάτων. — Ἡ ὥρα τοῦ ἔτους καὶ τὸ κλίμα. —
Τόπος τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος. — Ἡ φυλὴ — Ἡ θρησκεία — Πόλις
καὶ ὑπαίθριος χώρα — Τὸ ἐπάγγελμα — Τὸ οἶνονόημα — Τὰ ναρκωτικά — Ὁ
ἐταιρισμός — Ἀσεμνος τέχνη καὶ λογοτεχνία — Τυχρὰ παιγνίδια — Ἡ δεισι-
δαμονία — Ὁλοκρατία — Ἐπίδρασις τῶν οἰκονομικῶν ὁρων ἐπὶ τὴν ἐγκλη-
ματικότητα — Ἡ ἐπίδρασις τοῦ πολέμου ἐπὶ τὴν ἐγκληματικότητα.

γ) Τὰ ἀτομικά αἷτια τῶν ἐγκλημάτων. — Ἡ ἀγωγή καὶ ἡ καταγωγή —
Παιδεία — Ἡλικία — Φῶλον — Οἰκογενειακὴ κατάστασις — Αἱ σωματικαὶ
ιδιότητες τῶν ἐγκληματιῶν — Αἱ ψυχικαὶ ιδιότητες τῶν ἐγκληματιῶν — Ἡ
ὀλιγοφρενία — Αἱ ψυχικαὶ ἀνωμαλῖαι — Αἱ ψυχικαὶ νόσοι — Ἡ στερῶσις καὶ
ὁ εὐνοουχισμός πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐγκλημάτων.

δ) Αἱ διάφοροι κατηγορίαι τῶν ἐγκλημάτων. — Ποινικὴ εὐθύνη.

Ἐπίμετρον. — Ἀνασχόπησις τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐγκληματικότητος.

2. Σωφρονιστικὴ.

α) Ἱστορία τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν. — Ἡ Σωφρονιστικὴ
ἐπιστήμη. — Ἡ θεωρία τῆς ποινῆς καὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας.

β) Αἱ ποιναὶ καὶ τὰ μέτρα ἀσφαλείας. — Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου — Ἡ μα-
στίγωσις — Ἡ ποινὴ εἰς χρῆμα — Αἱ στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας ποιναὶ —
Αἱ πρεπόμεναι ποιναὶ — Μέτρα ἀσφαλείας μὴ ἐγκείμενα ἐν τῇ στερήσει τῆς
ἐλευθερίας.

γ) Ὁ διὰ καθείρξεως σωφρονισμός. — Ἡ ἔκτισις τῆς ποινῆς ὡς ἔννομος
σχέσις δημοσίου δικαίου. — Ἡ ὀργάνωσις τῶν σωφρονιστηρίων — Σωφρο-
νιστικὴ Στατιστικὴ — Ἡ ψυχολογία τοῦ κρατουμένου — Τὰ σωφρονιστικὰ

συστήματα — 'Η άόριστος καταδίκη — Τά άγροτικά σωφρονιστήρια — Αί άνακριτικά φυλακαί — Αί στρατιωτικά φυλακαί — 'Υγιεινή και τάξις έν τῷ σωφρονιστηρίῳ — 'Η έν τῷ σωφρονιστηρίῳ έργασία — 'Αγωγή και μόρφωσις τῶν καταδίκων.

δ) 'Ο έν έλευθερίᾳ σωφρονισμός. — 'Η ύφ' όρον απόλυσις — 'Η ύφ' όρον άναστολή τῆς έκτελέσεως τῆς ποινῆς — 'Η προστασία τῶν καταδίκων — 'Η άποκατάστασις τοῦ καταδίκου — Χάρις και άμνηστία.

ε) Αί ειδικαί κατηγορίαι τῶν έγκληματιῶν και ἡ σωφρονιστική μεταχείρισις αὐτῶν. — Οί άκαταλόγιστοι και οί ἡλαττωμένοι καταλογισμοῦ — Οί καθ' έξιν και κατ' επάγγελμα — 'Η έξορία εἰς άποικίαν — Οί φυγόπονοι αλλῆ-
ται — Οί οινόφυλγες και τοξικομανεῖς — Οί άνήλικοι έγκληματίαι.

3. Μελέται εκ τοῦ Δικαίου τῶν 'Ανηλίκων.

Εἰσηγητική έκθεσις επί τοῦ όργανισμοῦ τῆς έσπερινῆς Σχολῆς έπιμελη-
τῶν άνηλίκων — Μεταχείρισις τῶν άνηλίκων παρὰ τοῖς αντίστοιχοῖς δι' αὐτοὺς
καταστήμασι — 'Επί τῆς προλειάνσεως τοῦ εδάφους πρὸς εφαρμογήν τοῦ νό-
μου περί δικαστηρίων άνηλίκων — Περί παιδικῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων —
Γενική έπισκόπησις τοῦ προβλήματος τῆς έν τῇ φυλακῇ άνηλίκων διδασκα-
λίας — 'Ισχύσασα Νομοθεσία περί δικῶν άνηλίκων έγκληματιῶν — Περί τοῦ
οἰκογενειακοῦ συστήματος έν τῇ σωφρονιστικῇ έκτελέσει — Τὸ παραστρά-
τημα τῶν παιδιῶν έν 'Ελλάδι — 'Επί τῆς ειδικότητος τῶν δικαστηρίων άνη-
λίκων — Περί τοῦ έργου και τοῦ πνεύματος τῆς σωφρονιστικῆς άγωγῆς —
'Επί τοῦ νέου Ποινικοῦ Δικαίου 'Ανηλίκων — Περί τῶν επί τῶν άνηλίκων
έγκληματιῶν έπιβαλλομένων θεραπευτικῶν μέτρων — "Ιδρυσις σταθμοῦ «Πρώ-
των κοινωνικῶν βοηθειῶν» — Συμβολή εἰς τὴν συμπάραστασιν τῆς κοινωνίας
εἰς τὸ έργον τῶν δικαστηρίων άνηλίκων — 'Ανήλικοι και ποινικὸν δίκαιον —
Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα τῶν ιδρυμάτων διὰ τοὺς ὑποτρόφους —
Δράματα παιδιῶν εἰσαγομένων έντὸς ιδρυμάτων και ἡ αντιμετώπισις των ὑπὸ
τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς άγάπης — Κριτική και αίτήματα έν τῷ κύκλῳ τοῦ
Δικαίου 'Ανηλίκων — Οί κίνδυνοι τοῦ κινηματογράφου διὰ τὴν νεότητα.

4. Εἰδικὰ θέματα γενικῆς φύσεως.

Α'. Αἱ πειθαρχικαί ποιναί έν τῇ φυλακῇ.

Β'. Περί τῆς εφαρμογῆς τῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς άναμορφωτικά και
σωφρονιστικά καταστήματα άνηλίκων και άνηλίκων.

Γ'. 'Η έγκληματικότητα τῶν φυτῶν.

Δ'. Διεύθυνσις Μελετῶν έν τῷ 'Υπουργείῳ Δικαιοσύνης (νομοπαρα-
σκευαστική) επί κατοχῆς.

Ε'. 'Η έπιστημονική έρευνα τῶν νομικῶν έννοιῶν από άπόψεως βιολο-

γικοῦ καὶ κοινωνικοῦ διαφέροντος, ἰδίᾳ δ' ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν ποινικῶν ἐπιστημῶν.

5. Εἰδικὰ θέματα ἐγκληματολογικῆς φύσεως.

Α'. Τὸ ποινικὸν δίκαιον παρὰ τοῖς πρωτοτόνοις λαοῖς.—Ἱστορία τοῦ ποινικοῦ δικαίου.— Σχολαὶ ἐν τῷ ποινικῷ δικαίῳ.—Ἐννοια τῆς ἐγκληματολογίας (βιολογικῆς καὶ κοινωνικῆς ποινικῆς ἐπιστήμης).—Διείρεσις τῆς βιολογικῆς καὶ κοινωνικῆς ποινικῆς ἐπιστήμης ἢ Γενικῆς Ἐγκληματολογίας.—Μεθοδολογία.—Γενικαὶ βιολογικαὶ γνώσεις.

Β'. Περὶ τῆς μεταρρυθμιστικῆς κινήσεως ἐν τῇ ποινικῇ νομοθεσίᾳ ἐν Ἑλλάδι.

Γ'. Οἱ κανόνες τοῦ ἐν γένει δικαίου ἀπὸ νομικῆς καὶ βιοκοινωνικῆς ἀπόψεως.

Δ'. Περὶ τῆς σημασίας τῆς κοινωνικῆς προνοίας.

Ε'. Περὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῶν μεθόδων τῆς ἐπιστήμης τῆς Γενικῆς Ἐγκληματολογίας (Ἐννοια, μέθοδοι, πειραματικαὶ μέθοδοι, παθολογικαὶ μέθοδοι).

6. Θέματα βιολογίας, σωματολογίας, ψυχολογίας καὶ κοινωνιολογίας.

Α'. Πτυχεὶ τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας γενικῶς (Ἀντικείμενον, κύκλος ἐμβίων ὄντων, ἐπιστημονικαὶ ἱεραρχίαι).

Β'. Βιολογικαὶ πτυχεὶ τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας (Ἐννοια τοῦ ὄντος.—Ἀναπτυχθεῖσαι θεωρίαι περὶ τῆς οὐσίας τῶν ὄντων.—Ἀνόργανα καὶ ἐνόργανα ὄντα.—Θεωρία περὶ τῆς οἰκήσεως τῆς ψυχῆς ἐντὸς τῶν ὄντων.—Ὑλικὴ πλευρὰ τῶν ἐμβίων ὄντων).

Γ'. Κοινωνικαὶ πτυχεὶ τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας (Γενικῶς.—Ἐκτασις τοῦ φαινομένου τῆς κοινωνικότητος.—Κλιμακώσεις τοῦ φαινομένου τῆς κοινωνικότητος.—Ἱστορία τοῦ φαινομένου τῆς κοινωνικότητος.—Κλάδος τῆς ψυχολογίας τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων).

Δ'. Παθολογικαὶ πτυχεὶ τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας καθ' ὅλου (Γενικῶς περὶ τῶν παθολογικῶν φαινομένων.—Πτυχεὶ τῆς Παθολογικῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας.—Τερατοπαθολογία).

Ε'. Παθολογία τῆς φυσικῆς πλευρᾶς τῶν φυτικῶν ὁργανισμῶν (Γενικῶς.—Περὶ ἀνωμαλιῶν.—Περὶ φυτικῶν νόσων.—Πᾶσι, ἐναντίον τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν νόσων τῶν φυτικῶν ὁργανισμῶν).

ΣΤ'. Παθολογία τῆς ψυχικῆς πλευρᾶς τῶν φυτικῶν ὁργανισμῶν (Ἀναρξία ψυχῆς.—Φυτὰ κατὰ ζῶων.—Φυτὰ κατὰ φυτῶν.—Φυτικὴ ἀλληλεγγύη).

Ζ'. Παθολογία τῆς σωματικῆς πλευρᾶς τῶν ζωικῶν ὁργανισμῶν (Γενικῶς.—Περὶ ἀνωμαλιῶν.—Περὶ ζωνόσων.—Κτηνιατρική).

Η'. Παθολογία τῆς ψυχικῆς πλευρᾶς τῶν ζωικῶν ὁργανισμῶν (Γενικῶς.—

Ζωικαὶ ἀνωμαλίαι.— Ζωικαὶ ψυχικαὶ νόσοι.— Ζωικαὶ ἀντικοινωνικαὶ ἐκδηλώσεις).

Θ'. Παθολογία τῆς σωματικῆς πλευρᾶς τῶν ἀνθρώπων (Γενικῶς.— 'Ανθρώπιναι σωματικαὶ ἀνωμαλίαι.— 'Ανθρώπιναι σωματικαὶ νόσοι.— Σημασία τῶν σωματικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ τῶν σωματικῶν νόσων).

Ι'. Παθολογία τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς πλευρᾶς τῶν ἀνθρώπων (Γενικῶς.— Ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι.— Ψυχικαὶ νόσοι.— 'Ολιγοφρενίαι καὶ ἀμβλύνοισαι).

ΙΑ'. Πτυχιὰ Κοινωνικῆς Παθολογίας (Γενικῶς.— Λογικὴ τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως.— Ἐἴδη βιοκοινωνικῶν δυστυχιῶν, πληττουσῶν τὸν πολιτισμὸν.— Πάλη).

7. Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον.

Διαπότισις τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης, κατὰ τὸν ὕλιστικὸν 19ον αἰῶνα, ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πνοῆς γενικῶς.— Διαπότισις τῶν σκοπῶν τοῦ ποινικοῦ δικαίου ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πνοῆς.— Χριστιανικὴ θρησκευτικὴ ἀντίληψις τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ ἐγκληματοῦ.— Στροφή τοῦ ποινικοῦ δικαίου πρὸς τὰ ἀξιώματα τοῦ «πράττοντος» καὶ τῆς «ζωῆς».— Ἐπίδρασις τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἐπὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἠθικῆς ποινικῆς εὐθύνης τῶν ἐγκληματοῦν.— Ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τὴν ἔρευναν τῆς αἰτιολογίας τῆς ἐγκληματικότητος γενικῶς.— Χριστιανικὴ ἀντίδρασις κατὰ τῶν ἀθεϊστικῶν καὶ ὕλιστικῶν Σχολῶν καὶ κατὰ τῆς ἐλευθέρας ἠθικῆς.— Χριστιανικὴ ἔρευνα τῶν ἐπὶ μέρους ῥιζῶν τῆς ἀνθρωπίνης καταρρέουσας.— Συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προώθησιν τῆς «ἀντιεγκληματικῆς πολιτικῆς».— Συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προώθησιν τῆς κοινωνικῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς ἐγκληματικότητος.— Ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τὰς ποινὰς κατὰ τῆς περιουσίας.— Συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προώθησιν εἰδικῶς τῆς «ἀντιεγκληματικῆς ὑγιεινῆς». («Κοινωνικῆς Παιδαγωγικῆς».)— Συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προώθησιν εἰδικῶς τῆς «Ἐγκληματολογικῆς Θεραπευτικῆς», ἥτοι τῆς «Σωφρονιστικῆς».— Ἡ χριστιανικὴ μετάνοια ἐν τῷ ποινικῷ δικαίῳ.— Θρησκευτικὴ ἀγωγή καὶ θρησκευτικὴ πρόνοια ἐν τῷ σωφρονιστικῷ κύκλῳ.— Ὁ σωφρονιστικὸς νόμος τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης.— Ἡ χριστιανικὴ πνοὴ ἐντὸς τοῦ εἰδικοῦ κλάδου τοῦ «Ποινικοῦ Δικαίου Ἀνγκλικῶν».— Συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τὴν δημιουργίαν τῆς νέας ἐπιστημονικῆς ἱεραρχίας τῆς «Βιοκοινωνικῆς Παθολογίας».— Ὁ φωτισμὸς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΣ**ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ**

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.— Ὅρισμός καὶ ἔννοια τῆς Στατιστικῆς.— Ἡ Στατιστικὴ μέθοδος.— Ἡ σπουδαιότης τῆς Στατιστικῆς.— Δυσχέρειαι καὶ κίνδυνοι.

Συλλογὴ τῶν δεδομένων.— Γενικά.— Ἡ Στατιστικὴ σειρά.— Περὶ δειγματοληψίας. Ἐννοια τοῦ σφάλματος.— Σύνταξις τοῦ ἐρωτηματολογίου.— Κριτικὴ τῶν αποτελεσμάτων.

Στατιστικοὶ Πίνακες.— Τύποι στατιστικῶν πινάκων — Τεχνικὴ κατάρτισεως — Λόγοι καὶ ἀναλογίαι.

Γραφικαὶ ἀπεικονίσεις τῶν στατιστικῶν δεδομένων. Ὁρθογώνιοι ἄξονες — γενικοὶ κανόνες κατάρτισεις διαγραμμάτων — ἐπὶ μέρους κατηγορίαι γραφικῶν ἀπεικονίσεων.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

1. 'Ιστορική Εἰσαγωγή εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν ἑνταξίν αὐτῆς εἰς τὸ σύστημα τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.

2. Ἡ ἔννοια τῆς πολιτικῆς πράξεως. Κοινωνικότης καὶ Πολιτικὸν φαινόμενον.

3. Τὸ ἀντικείμενον τῆς πολιτικῆς (ἐπίπεδα πολιτικῆς ὁλοκληρώσεως). Σύγχρονοι θεωρίαι περὶ τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΧΕΙΣ

Α'. Ἡ Ἐπιστήμη τῶν Διεθνῶν Σχέσεων αὐτὴ καθ' ἑαυτήν.

Μεθοδολογικά προβλήματα. — Ἱστορική διαμόρφωσις τῆς Ἐπιστήμης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων. Αἱ διατυπωθεῖσαι θεωρίαι. — Εἰδικὸς χαρακτήρ τῆς Ἐπιστήμης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων. — Ἰδιομορφία αὐτῆς ἔναντι τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἔναντι τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας, ἔναντι τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς. — Οἱ παράγοντες τοῦ διεθνοῦς βίου. — Ἡ πολιτεία ἐν τῷ διεθνεί βίῳ. — Προβολὴ καὶ ἑξαρσις τῆς κρατικῆς κυριαρχίας. — Διεθνὴς σημασία τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτεύματος καὶ ἐπιπτώσεις τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς ἑξωτερικῆς. — Ἐθνικὸν συναίσθημα καὶ ἐθνισμός. — Ἡ τεχνικὴ τῶν διεθνῶν σχέσεων. — Αἱ διπλωματικαὶ μέθοδοι. — Αἱ νομικαὶ μέθοδοι (συμβατικαὶ καὶ δικαστικαί). — Αἱ θεσμικαὶ μέθοδοι (διὰ τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν). — Ἡ διαμόρφωσις τῆς ἑξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν κρατῶν. — Ἡ δημοσία γνώμη. — Πολιτικοὶ καὶ ἰδεολογικοὶ παράγοντες. — Ὁ προσωπικὸς παράγων. — Οἰκονομικοὶ παράγοντες. — Δημογραφικοὶ παράγοντες. — Ἱστορικοὶ παράγοντες. — Στρατηγικὰ καὶ τεχνικὰ μέσα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν κρατῶν κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἑξωτερικῆς τῶν πολιτικῆς. — Ἡ πολιτικὴ τῶν συμμαχιῶν. — Ἡ πολιτικὴ τῆς διπλωματικῆς ἀπομονώσεως τρίτου κράτους. — Ὁ ψυχολογικὸς πόλεμος. — Ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος. — Ὁ πόλεμος ἐν στενῇ ἐννοίᾳ. — Ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. — Φύσις τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. — Ἡ ἡγεμονικὴ συμμαχία. — Ἡ νομιζομένη ὁμοσπονδιακὴ συμμαχία. — Αἱ

σφαίραι επιρροής. — 'Ο ζωτικός χώρος. — 'Η άποικιακή επέκτασις. — 'Ο νεοαποικιακός επεκτατισμός. — 'Η πολιτική αντίστασέως τών μικρών κρατών. — 'Η ούδετερότης. — 'Η διηνεκής ούδετερότης. — 'Η «άδέσμευτος» έξωτερική πολιτική. — 'Η άποδοχή «έγγυήσεως». — 'Η άποδοχή «κηδεμονίας» (άνισος συμμάχια). — 'Η πολιτική τών συμμαχιών επί ίσους όροις (όμοσπονδιακή ένωσις γνησίου τύπου). — 'Η πολιτική τής έντάξεως εις διεθνή 'Οργανισμόν επιδιώκοντα τήν συλλογικήν άσφάλειαν. — Πλαισί και νέαι μέθοδοι διασφαλίσεως τής ειρήνης. — 'Η έπιβολή ισχύος. — Το δόγμα του ίσοζυγίου τών δυνάμεων. — 'Η «διπλώσις». — 'Η διά τών διεθνών 'Οργανισμών επίλυσις ή διευθέτησις τών διεθνών διαφορών.

Β'. 'Η ελληνική ανεξαρτησία. Περιεχόμενον και εξέλιξις αυτής από τής κλασσικής αρχαιότητος μέχρι τών καθ' ήμās.

1) Κατά τήν 'Ελληνικήν 'Αρχαιότητα: ΣΤ'-Γ' αίων π.Χ. 2) Κατά τήν 'Ρωμαϊκήν περίοδον. 3) Κατά τήν Βυζαντινήν περίοδον. 4) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία ως αίτημα κατά τήν προεπαναστατικήν περίοδον. 5) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία και το Πρωτόκολλον του Λονδίνου του 1830. 6) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία κατά τον ΙΘ' και τάς αρχάς του Κ' αιώνος. Αί έπεμβάσεις τών Μεγάλων Δυνάμεων. 7) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία και ή συνθήκη τών Σεβρών του 1920. 8) 'Η περίοδος του Μεσοπολέμου. 9) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία και αι άπόδημοι 'Ελληνικαί Κυβερνήσεις τών έτών 1941-1944. 10) 'Ο ρόλος τής Μεγάλης Βρεταννίας εις τά έσωτερικά ελληνικά πράγματα κατά τά έτη 1944-1947. 11) 'Η 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία και το δόγμα Τρούμαν. 12) 'Η 'Ελληνική έξωτερική πολιτική επί του Κυπριακού.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Α'. Γενική Θεωρία τών Διεθνών 'Οργανισμών. Έννοια, ιστορική εξέλιξις, διαίρεσις, φύσις και στοιχεῖα και οργανωτική διάθρωσις τών Διεθνών 'Οργανισμών.

Β'. Οίκουμενικοί Διεθνείς 'Οργανισμοί. 'Η Κ.τ.Ε., ό Ο.Η.Ε., ή Κοινοπολιτεία.

Γ'. Τοπικοί ή Περιφερειακοί 'Οργανισμοί.

α') 'Η 'Αμερικανική 'Ηπειρος. 'Η όργάνωσις τών 'Αμερικανικών Κρατών.

β') Ἡ Εὐρώπη. 1) Διακρατικοὶ Εὐρωπαϊκοὶ Ὄργανισμοί, Εὐρωπαϊκοὶ Ὄργανισμοὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας, Εὐρωπαϊκοὶ Ὄργανισμοὶ πολιτικῆς φύσεως, Εὐρωπαϊκοὶ Ὄργανισμοὶ στρατιωτικο-πολιτικοῦ περιεχομένου (Ὄργανισμὸς Βορειοατλαντικοῦ Συμφώνου καὶ Σύμφωνον ἀμοιβαίας βοηθείας μετὰ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ Λαϊκῶν Δημοκρατιῶν). 2) Ὑπερεθνικοὶ Εὐρωπαϊκοὶ Ὄργανισμοί. Αἱ Εὐρωπαϊκοὶ Κοινότητες. Ἡ Κοινοπραξία Ἀνθρακος καὶ Χάλυβος. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἀτομικὴ Κοινότης (EURATOM). Ἡ ὀργανωτικὴ διάρθρωσις, αἱ ἐξουσίαι καὶ τὸ ἔργον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ἀπόπειραι συμπήξεως Πολιτικῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

γ) Αἱ ἄλλαι Ἠπειροί. Ὁ Ἀραβικὸς Σύνδεσμος. — Ὁ Ὄργανισμὸς τῆς Συνθήκης τῆς Βαγδάτης. — Οἱ Ὄργανισμοὶ τοῦ Συμφώνου βοηθείας τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ ἡ Ἀφρική.

Δ'. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ τεχνικὴ βοήθεια. Τὸ διεθνὲς ἐμπόριον.

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Κε φ. Α'. — Θεμελίωσις καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις.

- 1) Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἔθνος.
- 2) Ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνοτήτων καὶ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως.
- 3) Νομικὰ ἀξιώματα καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ κατὰ τῆς αὐτοδιαθέσεως.
- 4) Αἱ κατ' ἐξαίρεσιν ἐφαρμογαὶ τῆς ἀρχῆς κατὰ παρέκκλισιν τῆς νομιμότητος.

Κε φ. Β'. — Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως ὡς ἐξαιρετικὸν κανὼν.

- 1) Ἀναγνώρισις ὡς ἀρχὴ διεθνoῦς πολιτικῆς.
- 2) Ὡς κανόνος ἐξαιρετικοῦ δικαίου.
- 3) Ἐφαρμογὴ καὶ ἐρμηνεία κατὰ τὴν νομολογίαν τῆς Κ.τ.Ε. Νομικὴ φύσις.
- 4) Θεσμοὶ ἐκ τῆς μερικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κανόνος (ἐπιλογὴ, προστασία μειονοτήτων, ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν, διεθνεῖς ἐντολαί).
- 5) Δημοψήφισμα.

Κε φ. Γ'. — Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως ὡς γενικὸς κανὼν.

- 1) Αἱ διατάξεις τοῦ Χάρτου τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ ἡ νομικὴ αὐτῶν ἀξία.
- 2) Ἡ ἐρμηνεία τῶν διατάξεων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε.
- 3) Σύγκρουσις τοῦ δικαίωματος τούτου μετὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἱερότητος τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος τῶν κρατῶν. Ἀντίκρουσις.

Κ ε φ. Δ'. — Διεθνής πρακτική του Ο.Η.Ε.

- 1) 'Αναγνώρισις ανεξαρτησίας κρατών εντός του Ο.Η.Ε., διά του Ο.Η.Ε., τῇ ἐπεμβάσει του Ο.Η.Ε.
- 2) 'Εξελίξεις του ἀποικιακοῦ καθεστῶτος (ένσωμάτωσις, ὁμοσπονδιακή ένωσις, ιδιόρρυθμος αὐτοκυβέρνησις).
- 3) Τὸ Κυπριακὸν (εἰς τὰ πλαίσια του Ο.Η.Ε., αἱ συμφωνίαι Ζυρίχης — Λονδίνου, τὸ Σύνταγμα, ἡ ἀναθεώρησις τῶν διεθνῶν συνθηκῶν καὶ του Συντάγματος).

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΑΥΤΗΣ

Κ ε φ. Α'. Θεμελίωσις τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος.

- 1) Κοινότης καταγωγῆς καὶ ἱστορικῆς ἐξελίξεως.
- 2) Κοινότης πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν θεσμῶν.
- 3) Κρίσις τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος.
- 4) Δεδομένα ὁδηγοῦντα εἰς τὴν ἐνότητα.

Κ ε φ. Β'. — Κοινωνιολογική ἔρευνα.

- 1) Θέσις του Εὐρωπαϊκοῦ προβλήματος. Μέθοδοι ἐρεύνης.
- 2) Κοινωνία πολιτικῇ καὶ μὴ πολιτικῇ.
- 3) 'Η διεθνῆς κοινωνία καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς.
- 4) 'Η Εὐρωπαϊκὴ κοινότης καὶ ἡ φάσις αὐτῆς.

Κ ε φ. Γ'. — Κυριώτεροι σταθμοὶ πρὸς τὴν ἐνότητα.

- 1) Μορφαὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὁργανώσεων καὶ θεσμῶν :
 - α) Κλασσικοῦ τύπου (οἰκονομικὴ συνεργασία, Μπενελούξ, Βαλκανικὸν σύμφωνον, Συμβούλιον Σκανδιναῶν, "Ένωσις τῶν ἑπτά),
 - β) Μικτοῦ τύπου (Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, Δυτικὴ Εὐρωπαϊκὴ "Ένωσις),
 - γ) 'Ιδιορρύθμου τύπου — Ὑπερκρατικῆς μορφῆς (Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης, Κοινότης "Ανθρακος καὶ Χάλυβος, Κοινότης Ἀτομικῆς Ἐνεργείας). Νομικὴ φύσις.
- 2) Σύνδεσις (δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, μορφαί, περιπτώσεις ἐφαρμογῆς). Σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος.
- 3) Σύνδεσις μετὰ διαφόρους ὁργανισμούς, διεθνεῖς καὶ Εὐρωπαϊκοὺς καὶ ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Κ ε φ. Δ'. — Πολιτικὴ Κοινότης.

- 1) Σχέδιον κοινοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ καὶ Εὐρωπαϊκῆς Πολιτικῆς Κοινότητος 1953 (χαρακτηριστικὰ, ἀρμοδιότητες καὶ ὅργανα).
- 2) Σχέδιον Fouchet — "Ένωσις Κρατῶν (χαρακτηριστικὰ, ἀρμοδιότητες, ὅργανα).

- 3) Ἑνδιάμεσοι μορφαὶ πολιτικῆς συνεργασίας.
- 4) Κρίσις ἐσωτερικῇ, κρίσις ἐξωτερικῇ ὡς πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη καὶ ἐξευρωπαϊκὰ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

1. Ἐπιστημολογικὰ καὶ μεθοδολογικὰ προβλήματα τῆς Ἱστορίας τῶν πολιτικῶν θεωριῶν καὶ ἰδεῶν. Ἡ Ἱστορία τῶν θεωριῶν καὶ ἡ Κοινωνιολογία τῆς γνώσεως.
2. Ἱστορία τῶν πολιτικῶν θεωριῶν καὶ ἰδεῶν κατὰ τοὺς προελληνικοὺς χρόνους. Αἱ πολιτικαὶ ἰδέαι τῆς Ἀρχαίας Κίνας.
3. Γενικὰ θέματα ἐκ τῆς θεωρίας τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α'. Ἀσφάλεια καὶ Ἀσφαλιστικὸν Δίκαιον.

Ἑννοια καὶ σκοπὸς τῶν Ἀσφαλειῶν.

Αἱ τρεῖς ἔννοιαι τῆς ἀσφαλίσεως. — Οἱ φορεῖς τῆς κοινωνικῆς λειτουργίας τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἱστορία καὶ κλάδοι τῶν Ἀσφαλειῶν.

Κλάδοι καὶ διακρίσεις ἀσφαλειῶν.—Ἱστορία τῆς συναλλαγῆς.—Ἱστορία καὶ ἐξέλιξις ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ Ἀσφαλιστικὴ Σύμβασις. Κατάρτισις.

Ἡ ἀσφαλιστικὴ σύμβασις. Ὅρισμός καὶ νομικὴ φύσις.—Ὁ ἡσφαλισμένος καὶ οἱ διὰ λογαριασμόν του συμβαλλόμενοι ἐν τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει.—Περὶ ἀσφαλιστικοῦ συμφέροντος καὶ κινδύνων.—Σύναψις καὶ τελείωσις ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως.

Ὑποχρεώσεις τῶν συμβαλλομένων ἐν τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει.

Ὁ ἡσφαλισμένος καὶ αἱ ὑποχρεώσεις του.—Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

Ἡ λήξις τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως.

Ἡ ἀνατροπὴ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως.—Ὑπερασφάλισις καὶ ὑπασφάλισις.—Ἡ μεταβίβασις τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως.

Τὰ λοιπὰ θέματα.

Τὸ ἀσφαλιστήριον.—Περὶ ἀντασφαλίσεως καὶ παραγραφῆς.

Β'. Αἱ λοιπαὶ ἐμπορικαὶ πράξεις.

Ἀλληλόχρεος λογαριασμός.

Ἱστορία καὶ πηγὰὶ τοῦ ἀλληλόχρεου λογαριασμοῦ.—Ὁρισμός, σύστασις καὶ διαστολὴ τοῦ ἀλληλόχρεου ἀπὸ συγγενῆ εἶδη λογαριασμῶν.—Ἡ κίνησις εἰς τὸν ἀλληλόχρεον μέχρις ἐξαγωγῆς τοῦ καταλοίπου.—Τὸ κατάλοιπον καὶ οἱ κατοχυροῦντες τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ νομικοῦ κανόνος.—Ἡ ἐπὶ τὸ κατάλοιπον ἀξιώσις.—Ἡ τύχη τῶν ἀσφαλειῶν καὶ τῶν ἀκύρων ἐγγραφῶν ἐν τῷ ἀλληλόχρεῳ λογαριασμῷ.—Ἡ λύσις τοῦ ἀλληλόχρεου. Ὑπολογισμός τῶν τόκων.

Ἐτεῖρα θέματα.

Ἐμπορικαὶ πράξεις ναυτικῆς ἐμπορίας.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

1. Σύγχρονα Συνταγματικὰ Προβλήματα. — Συνταγματικὴ ὀργάνωσις ὑπαναπτύκτων λαῶν.
2. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις ἐπὶ τῆς νομολογίας συνταγματικοῦ δικαίου.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Εἰδικὰ θέματα Κοινωνιολογίας.

Α'. Ὁ ἐταιρισμός : Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς πορνείας. — Αἷτια τοῦ ἐταιρισμοῦ (βιολογικὰ καὶ κοινωνικὰ αἷτια). — Ἀπώτερα αἷτια τοῦ ἐταιρισμοῦ. — Μέτρα καταπολεμήσεως τῶν αἰτίων τοῦ ἐταιρισμοῦ. — Νομοθετικὴ ρύθμισις τῆς πορνείας. Διακλονιστικὸν σύστημα. — Προληπτικὸς ἔλεγχος. — Ἡ ψυχροσύνθεσις τῆς πόρνης.

Β'. Ἡ ἁρμονία ἐν τῇ κοινωνίᾳ : Ἐννοια τῆς κοινωνικῆς ἁρμονίας. — Ἀμφιβολία. — Τὸ ἐκούσιον ὡς προϋπόθεσις τῆς ἁρμονίας. — Ἐνστικτον τῆς κοινωνικότητος. — Κοινὴ γνώμη. — Ἡ ἁρμονία ὡς αὐτογνώμων ψυχολογικὴ κατὰστασις ἀναζητεῖται ἀπὸ πᾶν ἄτομον.

Γ'. Ὁμαδικὴ Ψυχολογία : 1. Ψυχολογία Κοινοῦ (Γενικὴ μορφολογία ομάδος. Μορφολογία κοινοῦ. Ἐξ ἀποστάσεως ὑποβολή. Κριτικὴ ἐπαγωγή. Κοινὴ γνώμη. Ἐπιρροή τοῦ ὁμαδικοῦ στοιχείου ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀτόμου). — (Ἀνάλυσις νόμων τοῦ ὁμαδικοῦ στοιχείου εἰς τὸ ἄτομον. Ὁρμὴ πρὸς ἐπικράτησιν. Νόμος τῆς μιμήσεως. Νόμος τῆς ἐπιβεβαιώσεως. Νόμος τῆς καταστολῆς. Νόμος τῆς ἐνισχύσεως). — 2. Ψυχολογία τῶν πληθῶν (Μορφολογία τῶν πληθῶν. Πλήθος. Μᾶζα. Κοινόν. Ἐπαναστατικὰ πλήθη. Τεχνητὰ πλήθη) (Λογικὴ τοῦ πλήθους. Σωματικὴ προσέγγις. Ἡγεσία) (Μαζοψυχὴ. Θεωρίαι γενέσεως Μαζοψυχῆς).

Συμπεράσματα.

Δ'. *Ἱστορία καὶ πρόοδος* : Εἰσαγωγή εἰς τὴν κοινωνιολογίαν τῆς ἱστορίας.—Ἡ πρόοδος τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ οἰκονομία.

Ε'. *Ἡ κοινωνία τῶν συγχρόνων καιρῶν* : (Γενικῶς.—"Ατομον καὶ ἀτομικισμός.—Κοινὴ γνώμη.—Συρμός).

ΣΤ'. *Ἡ κοινὴ γνώμη* : Γενικῶς.—"Εννοια τῆς κοινῆς γνώμης.—Συνάρτησις τῆς κοινῆς γνώμης ὡς ὀργανικῆς λειτουργίας πρὸς τὴν ἠθικὴν ἐξέλιξιν τῆς κοινωνίας.—Παράγοντες μορφοποιήσεως τῆς κοινῆς γνώμης.—Ἡ πνευματικὴ ἀλληλεπίδρασις, πρωτογενὲς στοιχεῖον τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ὡς παράγων μορφοποιήσεως τῆς κοινῆς γνώμης.—ὁμαδικὴ συνείδησις, δευτερογενὲς στοιχεῖον τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ὡς παράγων μορφοποιήσεως τῆς κοινῆς γνώμης.—Ἡ ὁμαδικὴ μνήμη, τριτογενὲς στοιχεῖον τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ὡς παράγων μορφοποιήσεως τῆς κοινῆς γνώμης.—Αἱ προϋποθέσεις μορφοποιήσεως τῆς κοινῆς γνώμης.—Ἐξ ἀποστάσεως ὑποβολή.—Ἐρέθισμα.—Τὸ ῥεῦμα σκέψεως ὡς προϋπόθεσις μορφοποιήσεως τῆς κοινῆς γνώμης.—Τηλεπικοινωνία.—Ῥαδιόφωνον.—Τηλεόρασις.—Τύπος.—Κινηματογράφος.—Ἡ δυναμικὴ τῆς κοινῆς γνώμης.—Ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ὁ θεσμός τῆς πλειοψηφίας.—Σχέσις ἀριθμητικοῦ κριτηρίου πλειοψηφίας πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην.—Ἡ κοινὴ γνώμη ἔναντι τῆς παραδόσεως.—Ἡ δυνατότης ποιοτικῆς βελτιώσεως τῆς κοινῆς γνώμης.

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Εἰς τὴν κοιτίδα τοῦ πρώτου «οἰκουμενικοῦ» πολιτισμοῦ.
2. Πολιτισμὸς χριστιανικός.
3. Pour sauver notre civilisation une réorganisation et un renforcement des Notions Unies sont souhaitables.
4. Ὁ πολιτισμὸς ὡς θέμα τῆς συγχρόνου φιλοσοφίας τοῦ πνεύματος. (Ἐπισκόπησις τῆς εἰκόνος τοῦ ἱστορικῶς πραγματοποιηθέντος πολιτισμοῦ καὶ τῆς συναφοῦς φιλοσοφικῆς θεωρήσεως κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου χρονικὴν περίοδον.—Ἐννοιολογικὸν περιεχόμενον τοῦ πολιτισμοῦ.—Οἱ τομεῖς τοῦ πολιτισμοῦ.—Τὸ πρόβλημα τῆς πηγῆς τοῦ πολιτισμοῦ.—Νόμοι διέποντες τὴν πορείαν τῶν πολιτισμῶν.—Ἡ ἐξέλιξις τῶν πολιτισμῶν.—Ἱστορικαὶ πραγματοποιήσεις.—Ἰδιάζοντα χαρακτηριστικὰ ἐκάστου πολιτισμοῦ.—Τεολογικαὶ ἀπόψεις.—Τὸ πρόβλημα τοῦ «ὑψίστου ἀγαθοῦ»).
5. Ὁ κοινὸς πνευματικὸς πολιτισμὸς στοιχεῖον ἐνότητος τῶν εὐρωπαίων.
6. Οἱ εἰκοσιπέντε αἰῶνες τοῦ πολιτισμοῦ μας.
7. Ἐστίαί ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐν Ἀσίᾳ κατὰ τοὺς ἐλληνιστικοὺς χρόνους.

8. Οἱ τομεῖς τοῦ ἱστορικῶς πραγματοποιουμένου πνευματικοῦ καὶ τεχνικοοικονομικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ θεώρησίς τους ἀπὸ σκοπιᾶς κοινωνιολογικῆς.

9. Τὸ νησιῶδες τῶν πολιτισμῶν.

10. Περαιστικὸς σὲ σχολεῖο ἐνὸς «ἄλλου» πολιτισμοῦ.

11. Διαβατικὸς σὲ σχολεῖο ἐνὸς «ἄλλου» πολιτισμοῦ.

12. Ἡ «ρωμαντικὴ» περίοδος τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν Δύσιν.

13. Στὸν καιρὸ τῆς πρώτης μου συνάντησής με τὸν Dienach (Ἡ συμπλήρωσις σαρανταῶν χρόνων).

14. Ἡ σημασία τῶν ἐλληνοχριστιανικῶν ἰδανικῶν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

15. Εἰσαγωγικά μαθήματα εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ πολιτισμοῦ. (Ἐννοία καὶ ἀντικείμενον τῆς θεωρίας τοῦ πολιτισμοῦ.— Οὐσία τοῦ πολιτισμοῦ ἡ ἐπιτευξίς ἀξιών ὑπερατομικῶν.— Ὁρισμός.— Βαθμοὶ ἐπιτευξέως τῶν πανανθρωπίνων ἀξιών : Ἐξωτερίκευσις τοῦ πνευματικοῦ ἐνεργήματος, ἀναγνώρισις, βίωσις μέχρι πλήρους πραγματοποιήσεως.— Φιλοσοφία τῆς φύσεως καὶ φιλοσοφία τοῦ πολιτισμοῦ.— Τὸ πρόβλημα τῆς πηγῆς τοῦ πολιτισμοῦ.— Τὰ πολιτιστικὰ πεδία.— Διδαχθεῖσαι τινὲς ἀπόψεις.— Αἱ ὑψηλαὶ σφαῖραι τοῦ πνεύματος καὶ ἡ ὀργανωμένη κοινωνικὴ ζωὴ.— Οἱ πολιτισμοὶ ἐν τῇ ἐξελίξει των.— Νόμοι διέποντες τὴν πορείαν τῶν πολιτισμῶν.— Ἰδιοτυπία τῶν ἐπὶ μέρους πολιτισμῶν.— Προϊούσα πορεία πρὸς τὸν ἐκπολιτισμόν.— Οὐσία τοῦ προϊόντος ἐκπολιτισμοῦ. Τὸ πολιτιστικὸν ἰδεῶδες.— Τὰ ἐπὶ μέρους ἄτομα ὡς φορεῖς πολιτισμοῦ.— Οἱ «μεγάλοι ἄνδρες» καὶ οἱ «πνευματικοὶ ἄνθρωποι»).

16. Ἡ ἱστορικὴ πορεία τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πνεύματος ἀπὸ τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων μέχρι τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος : Α'. Ἀπὸ τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων μέχρι τῶν μηδικῶν πολέμων (Ἡ θρησκεία.— Ἡ λατρεία.— Οἱ πολιτικοὶ θεσμοί.— Ἡ οἰκονομία, τὰ ἔθνη, ὁ ἰδιωτικὸς βίος.— Ἡ ἀποικιστικὴ κίνησις.— Οἱ ἀγῶνες τῶν πόλεων καὶ οἱ πανελλήνιοι ἀγῶνες.— Αἱ ἀμφικτυονικαὶ ἐνώσεις καὶ τὰ συνέδρια αὐτῶν.— Ἡ γλῶσσα.— Ἡ γραφὴ.— Ἡ τέχνη τοῦ λόγου.— Ἐπικὴ ποίησις.— Ἡρωϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔπος.— Λυρικὴ ποίησις.— Ἡ καλλιτεχνικὴ δημιουργία.— Ἀρχιτεκτονικὴ, πλαστικὴ, ζωγραφικὴ.— Ἡ μουσικὴ.— Ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ φιλοσοφικὴ διανόησις).— Β'. Ἡ χρονικὴ περίοδος τῆς μεγάλης ἀκμῆς τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πνεύματος. Ὁ «χρυσοὺς αἰῶν». Ἡ ἐποχὴ τῆς δημοκρατίας ἐν Ἀθήναις. (Οἱ ὅροι ζωῆς εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Περικλέους.— Ἡ δημοκρατία τῶν Ἀθηναίων.— Ἡ ἔκτασις τοῦ κράτους.— Οἰκονομικὴ, κοινωνικὴ, ἰδιωτικὴ ζωὴ.— Μεγάλῃ ἀκμῇ τῶν καλῶν τεχνῶν.— Ἡ ποίησις : Λυρικὴ, Δραματικὴ.— Ἡ ἱστοριογραφία.— Ἡ φιλοσοφία.— Ἡ ῥητορικὴ.— Ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν).— Γ'. Ὁ πολιτισμὸς κατὰ τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι. (Αἱ καλαὶ τέχναι. Γλυπτικὴ, κεραμευτικὴ, ἀρχιτεκτονικὴ, ζωγραφικὴ.— Ἡ ἱστοριογραφία.— Ἡ φιλοσοφία.— Ἡ ῥητορικὴ.— Ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν).

17. Ὁ πολιτισμὸς καὶ τὰ αἰτήματα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς. (Ἐνα τρομακτικὸν κενὸν σὲ νόμον καὶ τάξιν ξαφνικὰ στὰ μέσα τοῦ 20οῦ αἰῶνα.— Νέα ἐποχή, νέα ἰδανικά.— Τὸ σύγχρονον ἐννοιολογικὸν περιεχόμενον τῆς ἐννομης τάξεως.— Σκέψεις γιὰ τὴ συγκεκριμένη μορφή τῶν νέων θεσμῶν ὁργανώσεως.— Νέες ἀξιολογικὲς πεποιθήσεις σὲ θέματα ὁργανώσεως οἰκονομικῆς ζωῆς, στὶς μορφές κοινωνικῆς ὁργανώσεως, στοὺς πολιτικοὺς θεσμοὺς καὶ στοὺς τύπους ὁργανώσεως τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ βίου τῶν λαῶν.— Ἀναγκαία ἡ ἐκχώρηση μέρους τῆς παλαιᾶς κυρίαρχης πολιτικῆς ἐξουσίας στὴν κεντρικὴ ὁμοσπονδιακὴ ὁργάνωση.— Συμπεράσματα).

18. Ὁ πολιτισμὸς τῶν Μυκηναίων.

19. Τὸ χρονικὸ ἐνὸς «ἄλλου» πολιτισμοῦ.

20. Ἡ οἰκονομικὴ πλευρὰ τῶν πολιτισμῶν εἰς τὸν ἐλληνικὸν χῶρον καὶ εἰς τὴν Δύσιν (Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ καὶ σύγχρονος ἐποχή).

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Α'. Εἰσαγωγή στὸν Πλάτωνα: (Ἡ ἀρχαῖα φιλοσοφία καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου.— Ὁ ἀντίλογος τῆς σοφιστικῆς.— Ὁ Σωκράτης.— Ὁ Πλάτων.— Ἡ χρονολόγηση τῶν πλατωνικῶν διαλόγων.— Ἐρως καὶ παιδεία.— Ὁ πλατωνικὸς διάλογος.— Ἡ θεωρία τῆς ιδέας.— Ἡ μελέτη τοῦ θανάτου.— Ὁ πλατωνικὸς μῦθος).

Β'. Φιλοσοφία τῆς Ἠθικῆς: 1. Ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ ἐννοία της. (Ἡ εἰδικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ φιλοσοφία.— Ἡ φιλοσοφία καὶ ὁ νέος.— Ἡ εἰδικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ φιλοσοφία.— Ἡ φιλοσοφία καὶ ὁ νέος.— Ἡ φιλοσοφία, τὸ φιλοσοφεῖν καὶ τὰ φιλοσοφικά συστήματα.— Τὰ ἄλλα μεγάλα ἔργα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ φιλοσοφία.— Ἡ ἐπιστήμη.— Ἡ πράξις.— Ἡ ποίησις.— Ἡ θρησκεία.— Ἡ φιλοσοφία, ὁ μῦθος, ἡ ἐπιστήμη.— Ἡ γλῶσσα, ὁ αἰσθητὸς καὶ ὁ νοητὸς κόσμος.— Ἡ ζωὴ καὶ ἡ φιλοσοφία).— 2. Ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἐννοία της (Τὸ νόημα τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἠθικὴ ὡς φιλοσοφικὴ ἐπιστήμη.— Ἡ ἠθικὴ, ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας καὶ ἡ κοινωνιολογία.— Ἐξαναγκασμὸς καὶ αὐτανγκασμός, νόμος καὶ ἠθικὴ.— Οἱ ἠθικὲς ἀντινομίαι.— Ὁ ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ πρόοδος).— 3. Ἡ θεωρία τοῦ ἐξελίσσεσθαι, ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ τεχνικὴ (Τὸ ἐξελίσσεσθαι ὡς λογικὴ ἀρχὴ καὶ ἐπιστημονικὴ μέθοδος.— Ἡ «ἠθικὴ» θεωρία τοῦ Σπένσερ.— Ἡ κριτικὴ τῆς θεωρίας τοῦ Σπένσερ.— Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐξελίσσεσθαι καὶ ἡ πνευματικότης τοῦ ἀνθρώπου.— Ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ οἰκονομία).— 4. Ἡ θεωρία τῆς ἡδονῆς καὶ ὁ εὐδαιμονισμὸς (Ἡ ἀρχαία θεωρία τῆς ἡδονῆς.— Ὁ νεώτερος ἡδονισμὸς καὶ εὐδαιμονισμὸς.— Ἡ αὐτοκαταστροφὴ τῆς θεωρίας τῆς ἡδονῆς καὶ ἡ κριτικὴ τοῦ εὐδαιμονισμοῦ).— 5. Ὀντολογία καὶ ἀξιολογία (Ἡ ὄντολογικὴ καὶ ἡ ἀξιολογικὴ ἀρχή.— Ἡ ιδέα τοῦ ἀγαθοῦ ὡς ἀνωτάτη ἠθικὴ ἀρχή.— Ὁ πρακτικὸς διαφορισμὸς τῆς ιδέας τοῦ ἀγαθοῦ).

Γ'. Φιλοσοφία τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ : 1. Συστηματικὴ καὶ ἱστορικὴ εἰσαγωγή (Ἡ ἔννοια τοῦ πολιτισμοῦ.—Ὁ σκοπὸς τῆς φιλοσοφίας τοῦ πολιτισμοῦ.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὸν Χριστιανισμό.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς διαφωτίσεως.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὸν Χέρντερ, 1744–1803.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας κατὰ τὸν Κάντ, 1724–1804.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας τοῦ Ἐγγέλου, 1770–1831). 2. Οἱ σκοποὶ τοῦ πολιτισμοῦ (Φύσις καὶ ἱστορία.—Νομοτέλεια καὶ ἐλευθερία.—Φυσικὸς καὶ ἱστορικὸς νόμος.—Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου.—Ἡ οὐσία τῆς ἱστορίας καὶ ἡ παρερμηνεία της ἀπὸ τὸν ἱστορικὸ ὕλισμό. Οἱ σκοποὶ τῆς ἱστορίας.—Οἰκονομία καὶ τεχνική.—Ἡ τέχνη, ἡ θρησκεία καὶ ἡ φιλοσοφία).—3. Ἱστορία καὶ ζωὴ (Ἡ σχέση τοῦ παρόντος μὲ τὸ παρελθόν.—Οἱ λαοὶ ὡς δημιουργοὶ τῆς ἱστορίας.—Ἡ κοινωνία ὡς ἱστορικὴ μορφή.—Ζωὴ καὶ ἱστορία.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας.—Ἡ ἱστορικὴ πραγματικότης, ἡ ἱστορικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας.—Οἱ τρόποι τῆς ἐρμηνείας τῆς ἱστορικῆς ζωῆς.—Ἡ ἰδέα.—Ἡ παράδοσις.—Ἡ ζωή).—4. Ἡ φιλοσοφία καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ (Ἡ τροπὴ τῶν καιρῶν.—Ἡ ἱστορικὴ μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.—Τὸ νόημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ Εἰκονισίνα.—Ἡ ἑλληνικὴ σχεδιά τοῦ βίου.—Τὰ βιώματα τοῦ λαοῦ, ἡ γλῶσσα καὶ ὁ πεζὸς λόγος.—Ἡ ἀνθρωπιστικὴ μας παράδοσις καὶ τὸ τραγικὸν στοιχεῖον τῆς ζωῆς.—Τὰ κλασσικὰ κείμενα καὶ ἡμεῖς.—Ἑλληνισμὸς καὶ Χριστιανισμός.—Οἱ τεχνητοὶ μῦθοι τῶν εὐρωπαϊκῶν «ἰδεολογιῶν» καὶ ὁ μυθοαλεστικὸς ἀνθρωπισμὸς τοῦ λαοῦ μας).

Δ'. Ὁ Φάουστ τοῦ Γκαίτε. (Ὁ μῦθος τοῦ Φάουστ.—Ἡ σκιαγραφία τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ποιητοῦ) (Ἡ Ἀφιέρωσις καὶ ὁ Πρόλογος στὸ θέατρο.—Ὁ Πρόλογος στὸν οὐρανόν.—Ὁ πρῶτος μονόλογος τοῦ Φάουστ.—Ὁ Φάουστ καὶ ὁ Βάγκνερ.—Ὁ δεῦτερος μονόλογος τοῦ Φάουστ.—Ὁ περίπατος τοῦ Φάουστ καὶ τοῦ Βάγκνερ.—Ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ Φάουστ μὲ τὸν Μεφιστοφελή.—Ἡ δευτέρα συνάντησις Φάουστ καὶ Μεφιστοφελή.—Τὸ ἐπεισόδιον μὲ τὸν φοιτητή.—Τὸ ὑπόγειον τοῦ Ἀουερμπαχ στὴ Λειψία.—Τὸ μαγειρεῖον τῆς Στρίγγλας.—Τὸ πρῶτον μέρος τῆς τραγωδίας τῆς Μαργαρίτας.—Δάσος καὶ σπηλιά.—Ὁ Φάουστ στὴν ἐρημίαν.—Τὸ δεύτερον μέρος τῆς τραγωδίας τῆς Μαργαρίτας.—Ἡ νύχτα τῆς Βαλπούργης.—Τὸ ὄνειρον τῆς νύχτας τῆς Βαλπούργης καὶ οἱ χρυσοὶ γάμοι τοῦ Ὁμπερον καὶ τῆς Τιτάνιας.—Τὸ τρίτον μέρος τῆς τραγωδίας τῆς Μαργαρίτας.—Γενικὸς χαρακτηρισμὸς τοῦ Φάουστ).

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΙ

Βοιοκοινωνική Ἐπιστήμη τοῦ Δικαίου.

Α'. Ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, ἡ ὁποία κρύπτεται ὀπισθεν τοῦ ρυθμίζοντος ταύτην Δικαίου γενικῶς.

Β'. Γενικαὶ βιολογικαὶ καὶ κοινωνικαὶ γνώσεις.

Γ'. Ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ, ἡ ὁποία κρύπτεται ὀπισθεν τοῦ ρυθμίζοντος ταύτην Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Δ'. Ἡ δημοσία ζωὴ, ἡ ὁποία κρύπτεται ὀπισθεν τοῦ ρυθμίζοντος ταύτην Δημοσίου Δικαίου.

Ε'. Ἡ ζωὴ, ἡ ὁποία κρύπτεται ὀπισθεν τῆς διαμορφώσεως τῶν κανόνων τοῦ δικαίου (κατεύθυνσις νομοπαρασκευαστικὴ καὶ δημιουργία ἀγράφου δικαίου) (φορεῖς καὶ ἡ δρᾶσις των, ἐμφανὴς ἢ λαθάνουσα).

ΣΤ'. Ἡ ζωὴ, ἡ ὁποία κρύπτεται ὀπισθεν τῆς ἐρμηνείας τῶν κανόνων τοῦ δικαίου (φορεῖς καὶ ἡ δρᾶσις των, ἐμφανὴς ἢ λαθάνουσα).

Ζ'. Ἡ ζωὴ, ἡ ὁποία κρύπτεται ὀπισθεν τῆς ἐκτελέσεως τῶν κανόνων τοῦ δικαίου (φορεῖς καὶ ἡ δρᾶσις των, ἐμφανὴς ἢ λαθάνουσα).

Η'. Ὁ γενικὸς χραχτήρ τῆς ἐλληνικῆς ἐννόμου τάξεως καὶ τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς.

Θ'. Τὸ δίκαιον ὡς παράγων πολιτισμοῦ.

Ι'. Τὸ δίκαιον ὡς παράγων διαπαιδαγωγήσεως.

ΙΑ'. Τὸ δίκαιον ὡς παράγων ἐξυπηρετήσεως.

ΙΒ'. Τὸ δίκαιον ὡς παράγων δημιουργίας εὐτυχίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Εἰσαγωγή.

2. Αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ καὶ προϋποθέσεις (Ἡ ἀνθρωπίνη προσωπικότης καὶ ἡ εὐημερία. — Ἡ κρατικὴ παρέμβασις. — Ἡ νεωτέρα περὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἀντίληψις. — Ἡ καθολικότης τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς : σανατολισμὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως : Ἡ καθολικότης τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ συστηματικὴ ἐπέκτασις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως).

3. Τὰ βασικὰ προβλήματα (Τὸ πρόβλημα τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως. — Τὸ πρόβλημα τοῦ εἰσοδήματος. — Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς : Ἡ πολιτικὴ ὑγείας, διατροφῆς καὶ κατοικίας. — Τὸ πρόβλημα τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας : Ἡ ἀληθὴς ἔννοια καὶ αἱ νέαι κατευθύνσεις).

4. Ἡ εἰδικὴ προστασία τῶν ἐργατῶν (Ἡ ἐργατικὴ ἀπασχολήσις : ἔννοια καὶ προτεραιότης, μέτρα οἰκονομικὰ καὶ μέτρα εἰδικά. — Τὸ ἐργατικὸν εἰσό-

δημα : Σύντομος ἀναδρομή εἰς τὸ παρελθόν, ὁ ἐπαρκὴς μισθὸς καὶ ἡ προστασία τῶν μισθῶν.—Τὸ ἐργατικὸν ἐπίπεδον τῆς ζωῆς : Μέτρα ὑγείας, διατροφῆς, κατοικίας. — Ἡ ἐργατικὴ κοινωνικὴ ἀσφάλεια : Σύντομος ἀναδρομή εἰς τὸ παρελθόν, αἱ νέαι κατευθύνσεις.—Ὁ ἐργατικὸς Συνδικαλισμός : Ἡ διεθνὴς ἀναγνώρισις καὶ κατοχύρωσις τοῦ Συνδικαλισμοῦ, οἱ σκοποὶ, ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ Συνδικαλισμοῦ. — Αἱ Συλλογικαὶ Συμβάσεις Ἐργασίας καὶ αἱ Συλλογικαὶ Διαφοραὶ Ἐργασίας. Αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις, αἱ συλλογικαὶ διαφοραὶ καὶ τὰ ἔθνη καὶ συστήματα.—Ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν : Ἡ πρᾶξις εἰς ὠρισμένα κράτη, ἡ διεθνὴς ἀναγνώρισις καὶ μορφή τοῦ δικαίωματος, ἡ γενικωτέρα σημασία τοῦ θεσμοῦ).

5. Ἡ εἰδικὴ προστασία τῶν ἀγροτῶν (Ἡ Ἀγροτικὴ Ἀπασχόλησις : Τὸ ἐπίπεδον τῆς ἀγροτικῆς ἀπασχολήσεως, ἡ ἀγροτικὴ ἀπασχόλησις καὶ ἡ ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις, ἡ ἀγροτικὴ ἀπασχόλησις καὶ αἱ ἔγγειοι βελτιώσεις, ἡ ἀγροτικὴ ἀπασχόλησις καὶ αἱ ἐκχερσώσεις.—Τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα : Ἡ ἔννοια καὶ φύσις τοῦ Ἀγροτικοῦ Εἰσοδήματος, τὸ ὕψος τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, ἡ ῥύθμισις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος (ἡ παραγωγικότης, ἡ πολιτικὴ τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἡ πολιτικὴ τῆς ἐμπορικοποιήσεως, ἡ πολιτικὴ τῆς διαθέσεως τῶν περισσευμάτων).—Ἡ ἀνύψωσις τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἐπιπέδου ζωῆς : Αἱ παραλείψεις ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν, τὴν διατροφήν καὶ τὴν κατοικίαν τῶν Ἀγροτῶν, τὰ εὐόλινα προμηγνύματα καὶ αἱ σαφέστεραι κατευθύνσεις.—Ἡ Κοινωνικὴ Ἀσφάλεια τῶν Ἀγροτῶν : Αἱ διαπιστώσεις, ἡ αἰτιολογία καὶ ἡ ἀνάγκη ἐπεκτάσεως. (κύκλος ἡσφαλισμένων καὶ ἀσφαλιστέων, ἀσφαλιστέοι κίνδυνοι, προϋποθέσεις καὶ περιεχόμενον παροχῶν, χρηματοδότησις τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, Φορεῖς τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας).

6. Ἡ κατάστασις ἐν Ἑλλάδι (Εἰδικώτερον περὶ Ὑπουργείων Ἐργασίας καὶ Γεωργίας, ὡς καὶ περὶ Ὑπουργείων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς, ὡς καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων Ἰδρυμάτων καὶ Ὁργανισμῶν).

7. Διεθνὴς πλευρὰ (Ὁ Χάρτης τοῦ Ἀτλαντικοῦ.—Ἡ Διακήρυξις τῆς Φιλαδελφείας.—Ὁ Χάρτης τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.—Ἡ Παγκόσμιος Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου.—Ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς Μάχης κατὰ τῆς ἀνεργίας.—Ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς πλήρους Ἀπασχολήσεως κ.ἄ.).

Β'. ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α'. Ἐννοια τοῦ Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου (Δίκαιον, Θετικὸν Δίκαιον, Διεθνὲς Δίκαιον, Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον, Παγκόσμιον Δίκαιον, Συγκριτικὴ τῶν Δικαίων).

- Β'. Πηγαί τοῦ Ἰδιωτικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.
 Γ'. Ἱστορικὴ ἀνέλιξις τοῦ Ἰδιωτικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.
 Δ'. Προσδιορισμὸς τῆς πολιτείας, τῆς ὁποίας τὸ δίκαιον τυγχάνει ἐφαρ-
 μοστέον.
 Ε'. Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαίου.
 ΣΤ. Περὶ προσώπων.
 Ζ'. Περὶ δικαιοπραξιῶν.
 Η'. Περὶ ἀδικοπραξιῶν.
 Θ'. Περὶ χρόνου.
 Ι'. Εἰδικώτερον περὶ τοῦ «Δικαίου τῆς Ἰθαγενείας».
 ΙΑ'. Εἰδικώτερον περὶ τοῦ «Ἐνοχικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου».
 ΙΒ'. Εἰδικώτερον περὶ τοῦ «Ἐμπραγμάτου Διεθνoῦς Δικαίου».
 ΙΓ'. Εἰδικώτερον περὶ τοῦ «Οἰκογενειακοῦ Διεθνoῦς Δικαίου».
 ΙΔ'. Εἰδικώτερον περὶ τοῦ «Κληρονομικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου».
 ΙΕ' Διάφορα ἄλλα εἰδικώτερα θέματα.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

1. *Θεμελιώδεις ἔννοιαι.* — Τὸ ἀντικείμενον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου. — Οὐσιαστικὸν καὶ Τυπικὸν Σύνταγμα κατὰ τὴν Κλασσικὴν Θεωρίαν — Κριτικὴ τῆς Θεωρίας αὐτῆς. — Οὐσιαστικὸν καὶ Τυπικὸν Σύνταγμα κατὰ τὴν Θετικὴν Θεωρίαν. — Ἡ διαδικασία τῆς θέσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος — Σύνταγμα καὶ Ἀναθεώρησις — Ἡ ἀλλοίωσις καὶ ἡ μετακίνησις τοῦ Συντάγματος. — Ἑρμηνεία τοῦ Συντάγματος.

2. *Περὶ συστάσεως τῆς Πολιτείας.* — Σχέσις Κυριάρχου καὶ Συντακτικῆς ἐξουσίας — Σχέσις Κυριάρχου καὶ Ἀναθεωρητικῆς Ἐξουσίας. — Ἡ ἀκριβὴς ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῶν ἄρθρων 21 καὶ 108 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος — Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 22, 27 καὶ 28, δι' ὧν καθιεροῦται καὶ καθορίζεται ἡ ἀρχὴ τῆς διακρίσεως τῶν Λειτουργιῶν ἢ Ἐξουσιῶν. — Τὸ πρόβλημα τῆς ἀρχῆς τῆς διακρίσεως τῶν Ἐξουσιῶν ἢ Λειτουργιῶν. — Πῶς ἀντιλαμβάνεται καὶ ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἡ Γαλλικὴ Σχολὴ καὶ πῶς ἡ Γερμανικὴ Σχολή; — Πῶς ἀντιλαμβάνεται ἐκάστη τὸν οὐσιαστικὸν καὶ τὸν τυπικὸν νόμον — Κριτικὴ. — Πῶς ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα τῆς ἀρχῆς τῆς διακρίσεως τῶν Λειτουργιῶν ἢ Θετικὴ Θεωρία; — Ἡ ἔννοια τοῦ Νόμου κατὰ τὴν Θετικὴν Θεωρίαν — Ἡ διαδικασία τῆς θέσεως τοῦ νόμου. — Ἡ ἔκτακτος ἢ ἐξαιρετικὴ νομοθετικὴ διαδικασία — Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν νόμων — Ἡ ἔννοια τοῦ ἁρθρου 26 τοῦ Συντάγματος — Περὶ ἀναγκαστικῶν νόμων — Περὶ ἀναδρομικότητος τῶν νόμων — Ἡ Θετικὴ ἔννοια τοῦ Διατάγματος — Τὰ εἶδη τῶν Διαταγμάτων — Ἡ ἔννοια τῶν ἁρθρων 35 §§ 1, 2, 3 κλπ. τοῦ Συντάγματος. — Αἱ Δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τὴν Θετικὴν Θεωρίαν.

3. *Περὶ Βασιλείας.* — Ἡ ἔννοια τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Συντάγματος — Ὁρισμὸς τοῦ Ἀνωτάτου ἄρχοντος κατὰ τὴν Θετικὴν Θεωρίαν — Ἀρμοδιότητες τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος — Ἡ καθόλου πολιτειακὴ θέσις τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος ἐν τῷ παρ' ἡμῖν πολιτεύματι.

4. *Περὶ διαδοχῆς καὶ Ἀντιβασιλείας.* — Τὸ περιεχόμενον τῶν ἄρθρων 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52 καὶ 53 τοῦ Συντάγματος.

5. *Περὶ Βουλῆς.* — Περὶ ἐκλογικοῦ Δικαίου — Περὶ συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας — Ἡ ἔννοια τῆς γνησίας Ἀντιπροσωπείας καὶ τῆς μὴ γνησίας — Τὰ ἐκλογικὰ συστήματα — Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Συντάγματος — Περὶ τῆς ἐκλογῆς, ἀνακηρύξεως, τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας (Βουλευτῶν).

6. *Περὶ Κυβερνήσεως.* — Ἡ ἔννοια τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ σύνθεσις αὐτῆς — Ἀρμοδιότητες τῶν Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. — Περὶ Ὑπουργικῶν εὐθυνῶν. — Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 78 τοῦ Συντάγματος. — Ὁ Κοινοβουλευτικὸς κανὼν ἢ ἡ ἀρχὴ τῆς δεδηλωμένης.

7. *Περὶ διοικητικῆς δικαιοσύνης.* — Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 82, 83, 84, 85 καὶ 86 τοῦ Συντάγματος.

8. *Περὶ Δικαστικῆς ἐξουσίας.* — Ἡ ἀκριβὴς ἔννοια τῆς λεγομένης δικαστικῆς Ἀνεξαρτησίας. — Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96 καὶ 97 τοῦ Συντάγματος.

9. *Περὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.* — Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὡς Δικαστήριον καὶ ὡς Διοικητικὴ Ἀρχή.

10. *Περὶ διοικήσεως τοῦ Κράτους.* — Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 99 καὶ 100 τοῦ Συντάγματος — Ἡ Θετικὴ Θεωρία περὶ αὐτοδιοικήσεως.

11. *Περὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων.* — Ἡ Θεωρία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων. — Ἡ ἔννοια τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18 καὶ 20 τοῦ Συντάγματος.

12. *Ἡ ἔννοια καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.*

ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ

Α'. Ἀστυνομική.

1. *Ἡ Ἀστυνομία καὶ αἱ κύριαι αὐτῆς λειτουργίαι.*

Ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ διάρθρωσις τῶν κυρίων αὐτῆς λειτουργιῶν. — Ἡ Ἀστυνομία παρ' Ἑλλήσι καὶ Ῥωμαίοις. — Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων. — Ἡ Χωροφυλακή. — Ἡ ἀνέλιξις τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας. — Ἰδιωτικὰ ἀστυνομικά

γραφεῖα — Ἡ ἀστυνομία τῆς κινήσεως — Ἡ ἀστυνομία τῶν ἐπαγγελματῶν — Ἡ ἀστυνομία καταδιώξεως — Γυναικεία ἀστυνομία — Αἱ τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς Ἀστυνομίας — Ἡ ἀστυνομία τῶν ἀλλοδαπῶν — Πολιτικὴ ἀστυνομία — Ἐξαιρετικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί — Ἡ Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία — Τὸ ἀστυνομικὸν κρατητήριον — Ἡ μεταχειρίσις τῶν ἀστέγων — Ἡ ἀστυνομικὴ στατιστικὴ — Δικαιώματα τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν — Ἡ ἐκδίκασις τῶν πταισμάτων — Στρατολογία καὶ ἐκπαίδευσις τῶν ἀστυνομικῶν — Ἡ διοίκησις τῆς Ἀστυνομίας — Ἀποζημίωσις τῶν ἀδίκως καταδιωχθέντων.

2. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος — Ἡ διὰ τῆς φωτογραφίας ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος — Ἡ περιγραφικὴ μέθοδος — Ἡ ἀνθρωπομετρία — Ἡ δακτυλοσκοπικὴ — Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος ἐκ τῶν ὀδόντων — Ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος.

3. Ποινικὸν Μητρώον.

Σκοπὸς καὶ σπουδαιότης τοῦ ποινικοῦ μητρώου — Ἱστορία τοῦ θεσμοῦ τοῦ ποινικοῦ μητρώου — Τὸ ἐν Ἑλλάδι ποινικὸν μητρώον — Ἡ ἔμμεσος δημοσιότης τοῦ ποινικοῦ μητρώου — Ἡ εὐστοχωτέρα ῥύθμισις τοῦ γαλλικοῦ δικαίου — Ἡ ἀπόσβεσις τῆς καταδίκης — Ἡ διόρθωσις τῶν πεπλανημένων πληροφοριῶν τοῦ ποινικοῦ μητρώου — Τὸ λυσιτελέστερον σύστημα ποινικοῦ μητρώου.

4. Ἡ μετ' ἀλλήλων συνεργασία τῶν Ἀστυνομιῶν τῶν διαφόρων χωρῶν.

Ἡ πρὸς καταδιώξιν διεθνῶν ἐγκληματιῶν συνεργασία τῶν Ἀστυνομικῶν τῶν διαφόρων χωρῶν. — Τὸ ἐν Βιέννῃ Διεθνὲς Ἀστυνομικὸν Συνέδριον τοῦ 1923. — Ἡ ἐν Βιέννῃ Διεθνὴς Ἀστυνομικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Διεθνὲς Ἐγκληματολογικὸν Γραφεῖον.

5. Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ.

Ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις — Αἱ ἀντιλήψεις τῶν αἰσθήσεων καὶ ἡ κατεργασία τῆς προσωπικότητος τοῦ μάρτυρος — Ἡ μνήμη τοῦ μάρτυρος — Ἡ ὑποβολὴ τοῦ μάρτυρος — Οἱ ψυχικῶς νοσηροὶ μάρτυρες — Οἱ ἀνήλικοι μάρτυρες — Ἡ διὰ λέξεων διατύπωσις τῆς μαρτυρίας — Αἱ ἐν ἐπιγνώσει ψευδεῖς μαρτυρίαι — Ἡ βιολογικὴ τέχνη τοῦ ἀνακρίνειν — Ἡ πρὸς τὸ μαρτυρεῖν ὑποχρέωσις — Ἡ μεταχειρίσις τοῦ μάρτυρος — Ἡ ἀνάκρισις τοῦ κατηγορουμένου — Ἡ ὁμολογία καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῆς.

6. Ἡ διὰ τῶν ἰχνῶν ἀπόδειξις ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ.

Τὰ ἰχνη τοῦ ἐγκλήματος — Ἡ διερευνήσις τοῦ τύπου τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος — Ἐγκληματολογικὰ ἐργαστήρια — Ἡ πραγματογνωμοσύνη — Τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα — Τὰ ἀποτυπώματα τῶν ποδῶν — Τὰ ἀποτυ-

πώματα τῶν ὀδόντων — Ἴχνη ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὑπὸ τοὺς ὄνυχας — Κόπραντα — Κηλίδες αἵματος, σπέρματος — Τρίχες — Ἡ ἐξέτασις πυροβόλων ὅπλων — Ἐγκλήματα τελούμενα διὰ γραφῆς — Κρυπτογραφίαι τῶν ἐγκληματιῶν — Οἱ ἐμπρησμοὶ — Ἔτεροι σύγχρονοι μέθοδοι ἐξιχνιάσεως τῶν ἐγκλημάτων — Βιολογικαί, χημικαί, φυσικαί μέθοδοι — φωτογραφικαί μέθοδοι — *modus operandi* τῶν ἐγκληματιῶν. Περιπτώσεις ἀνακαλύψεως τοῦ ἐνόχου ἐκ τοῦ τρόπου τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν σωματικῶν ἐλαττωμάτων αὐτοῦ.

Β'. Στοιχεῖα Ἐγκληματολογικῆς Χημείας.

1. Δηλητήρια — Δηλητηριάσεις.
2. Κηλίδες.
3. Ἴχνη.
4. Μυστικαὶ γραφαί.
5. Γνησιότης ἐγγράφων. Πραγματογνωμοσύνη.
6. Παραχάραξις νομισμάτων. Κιβδηλεία.

Γ'. Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς.

1. Εἰσαγωγή (Ὁρισμός, σκοπὸς καὶ δικαιοδοσία, ἱστορία, ἡ ἱατροδικαστικὴ ἀπὸ νομικῆς καὶ δεοντολογικῆς ἀπόψεως).

2. Προσβολαὶ κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς υἱείας (Ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὸν θάνατον. — Ἱατροδικαστικὴ νεκροψία καὶ νεκροτομία. — Περὶ αἰφνιδίων θανάτων. — Περὶ βιαιῶν θανάτων) (Κακώσεις: Μηχανικαὶ κακώσεις, θλάσεις, περὶ τραυμάτων ἐν γένει, κακώσεις ἐκ φυσικῶν παραγόντων, κακώσεις ἐκ χημικῶν παραγόντων, κακώσεις καὶ τραυματικαὶ βλάβαι κατὰ χώρας καὶ ὄργανα).

3. Προσβολαὶ κατὰ τῶν ἡθῶν (Περὶ τῆς ἐφέσεως πρὸς συνουσίαν. Περὶ τῆς γενετησίας ἱκανότητος. Διαπαρθένευσις. Ἀμφισβητούμενον γένος). (Γενετησία παθολογία).

4. Ἐκτρώσις καὶ Παιδοκτονία.

5. Ἀναζήτησις τῆς πατρότητος.

6. Ἔτερα θέματα.

Δ'. Στοιχεῖα Ψυχιατροδικαστικῆς.

Α') Γενικαὶ Ψυχιατρικαὶ γνώσεις.

Β') Ψυχοβιολογία τοῦ ἐγκληματίου.

1. Βιολογικαὶ ἀντιλήψεις ἐν τῇ ἐγκληματολογίᾳ. — 2. Σωματολογία τῶν ἐγκληματιῶν. — 3. Ψυχικαὶ λειτουργίαι καὶ ἔγκλημα. — 4. Ἡ καταβολὴ τῶν

ἐγκληματιῶν.—5. Περιβάλλον καὶ ἐγκληματικότητα.—6. Ἡ προσωπικότης τῶν ἐγκληματιῶν.—7. Ἐγκληματοβιολογικὴ πρακτικὴ.

Γ') Γενικὴ ψυχοπαθολογία τοῦ ἐγκλήματος.

1. Παθολογικοὶ ἐγκληματογόνοι παράγοντες.—2. Διαταραχαὶ τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν.—3. Σύνθετα ψυχοπαθολογικὰ συμπτώματα.—4. Συμπτωματικὰ συμπλέγματα (σύνδρομα).

Δ') Εἰδικὴ ψυχοπαθολογία τοῦ ἐγκλήματος.

1. Παθολογικαὶ μορφαὶ ἐγκληματιῶν.—2. Ψυχικαὶ διαταραχαὶ τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας.—3. Αἱ ὀλιγοφρενίαι.—4. Οἱ «ψυχοπαθεῖς» (παθολογικῶς ἀνώμαλοι χαρακτῆρες καὶ ἀντιδράσεις).—5. Αἱ τοξικομανίαι.—6. Οἱ ἐπιληπτικοί.—7. Οἱ σχιζοφρενικοί.—8. Μανιακοὶ καὶ μελαγχολικοί.—9. Προϊούσα γενικὴ παράλυσις.—10. Ἐξωγενεῖς συμπτωματικαὶ καὶ ὀργανικαὶ ψυχώσεις.—11. Προγεροντικαὶ καὶ γεροντικαὶ ψυχώσεις.

Ε') Εἰδικὴ ἐγκληματοβιολογία.

1. Ψυχολογία καὶ Ψυχοπαθολογία τῶν ἐγκληματικῶν φαινομένων.—2. Ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορὰ.—3. Ἐγκληματικὴ δρᾶσις κατὰ τῶν «ἀγαθῶν». —4. Ἐγκληματικὴ δρᾶσις κατὰ τῶν προσώπων.—5. Ἐγκληματικὴ δρᾶσις κατὰ τοῦ ὀργανωμένου συνόλου.

ΣΤ') Εἰδικὰ θέματα ψυχιατροδικαστικῆς.

1. Ἡ ψυχιατρικὴ πραγματογνωμοσύνη (Ὁ ψυχίατρος εἰς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις.—Ἡ τεχνικὴ τῆς ψυχιατρικῆς πραγματογνωμοσύνης).—2. Βασικὰ θέματα τῆς ψυχιατρικῆς πραγματογνωμοσύνης (ψυχολογία καὶ ψυχοπαθολογία τῆς μαρτυρίας.—Ὑπόκρισις, ψευδοὑπόκρισις, ἀπόκρυψις ψυχικοῦ νοσήματος).—3. Ἡ ἱκανότης τοῦ καταλογισμοῦ (Νομικαὶ προϋποθέσεις—Αἱ ψυχικαὶ καταστάσεις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ καταλογισμοῦ—Ὁ καταλογισμὸς ἐπὶ ἀνηλίκων.—Ὁ καταλογισμὸς ἐπὶ κωφολάλων).—4. Ἡ μεταχείρισις τῶν ἐπικινδύνων (Τὸ ἐπικίνδυνον.—Ἡ μεταχείρισις.—Προστασία τῶν ψυχωτικῶν).—5. Ψυχιατροδικαστικὰ θέματα εἰς τὸ ἀστικὸν δίκαιον).

Ε'. Στοιχεῖα Γραφολογίας.

Εἰσαγωγή.—Ἱστορία.—Ἡ προσωπικὴ ἔκφρασις.—Ἡ εἰκὼν τῆς κατευθυνούσης προσωπικότητος.—Μορφαὶ συνδέσεως.—Τὸ ὕφος.—Ἐπὶκτητοὶ ἰδιότητες γραφῆς.—Γραφομετρία.—Γραφόρροια.

ΣΤ'. Ἐγκληματολογικαὶ πραγματογνωμοσύναι.

Α'. Ἡ δικαστικὴ ἀξιολόγησις τῆς ἐγκληματολογικῆς πραγματογνωμοσύνης.

Β' Αἱ ἐγκληματολογικαὶ ἀνακριτικαὶ πραγματογνωμοσύναι (δακτυλο-

σκοπικά.—Ίχθυ ποδῶν.—Πυροβόλων ὅπλων.—Τριγῶν.—Κόνεων καὶ ῥυπαροτήτων.—Σπέρματος.—Κηλίδων κῆματος.—Γραφικοῦ χαρακτῆρος.—Γραφομηχανῆς.—Ἑτέρων ἰχθῶν.—Ἀποδείξεως τῆς πατρότητος.—Ἐμπρησμῶν.—Ἀτυχημάτων κυκλοφορίας).

Γ'. Αἱ ἐγκληματοβιολογικαὶ πραγματογνωμοσύναι (Γενικὴ καὶ εἰδικὴ ἐπισκόπησις τῆς Ἑγκληματολογικῆς Βιολογίας.—Ζητήματα τῆς κλινικῆς ψυχολογίας : Βασικά, εὐφυῆ, προσωπικότητος.—Εἰδικαὶ μέθοδοι ἐρευνῆς).

Ζ'. Δικαστικὴ ψυχολογία.

Εἰσαγωγή.—Ψυχολογία τοῦ δικαστοῦ.—Ψυχολογία τοῦ κατηγορουμένου.—Ψυχολογία τῶν ἀκούοντων τὴν δίκην.—Ψυχολογία τοῦ παθόντος καὶ τοῦ μνηστοῦ.—Ψυχολογία τῶν μαρτύρων.—Ψυχολογία τῆς κοινῆς γνώμης.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

1. Ἐπανάληψις τῆς διδασθείσης εἰς τὸ Α' ἔτος ὕλης.
2. Οἰκονομικὸς Λογισμὸς (ἀποτιμητικὴ, βιομηχανικὴ, κόστος, οἰκονομικὴ ἀνάλυσις τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἡ ῥοὴ τῶν νέων κεφαλαίων τῆς ἐπιχειρήσεως, λογιστικαὶ ἀνακρίβειαι καὶ διόρθωσίς των, ἐλεγκτικὴ, λογιστικὴ ἐπιχειρήσεων μεθ' ὑποκαταστημάτων, ἐνοποιημένοι ἰσολογισμοί, προϋπολογισμοὶ ἐπιχειρήσεων, θεωρίαι περὶ ἰσολογισμῶν, ἀναπροσαρμογαὶ ἰσολογισμῶν ὡς δειγματοληψίαι εἰς τὴν Λογιστικὴν κλπ.).
3. Οἰκονομικὴ ἀνάλυσις Ἰσολογισμῶν (οἰκονομικὴ ἀνάλυσις διαθεσίμων, κεφαλαίου κινήσεως, λοιπῶν στοιχείων τοῦ κυκλοφοροῦντος ἐνεργητικοῦ, ἀνάλυσις τῶν παγίων ἐνεργητικῶν τοῦ ξένου καὶ τοῦ ἰδίου κεφαλαίου. Ἀνάλυσις τῶν ἀποτελεσμάτων χρέους καὶ λογαριασμῶν τάξεως).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰδικὰ θέματα θεσμῶν διοικητικοῦ δικαίου. — Ὁ κύκλος δράσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως. — Ὁ κρατικὸς παρεμβατισμὸς. — Ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας. — Ἡ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος ἐν τῇ δράσει τῶν διοικητικῶν ὀργάνων. — Δύο μορφαὶ ἀρμοδιότητος : δέσμευσις καὶ διακριτικὴ εὐχέρεια. — Ἀρμοδιότητες ἐπεμβάσεων ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν ἱεραρχικῶν σχέσεων. — Αἱ ἐν στενῇ ἐννοίᾳ διοικητικαὶ πράξεις. — Πράξεις τῆς διοικήσεως μὲ περιεχόμενον νομοθετικόν. — Αἱ διοικητικαὶ συμβάσεις. — Τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐνέργειαι τῆς δημοσίας διοικήσεως. — «Σύνθετοι διοικητικαὶ ἐνέργειαι». — Ἑννομοὶ σχέσεις δημοσίου δικαίου. — Κανονιστικαὶ πράξεις διοικητικαὶ κατ' οὐσίαν (ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν). — Ὁ θεσμὸς τῆς

συγκρούσεως καθιγόντων. — Φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως καὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως κατὰ τελεσιδικίων ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων τῆς οὐσίας.

Β'

α) Εἰδικὰ θέματα ἐκ τοῦ δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν, ἀναφερόμενα ἰδίᾳ εἰς τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

β) Εἰδικὰ θέματα ἐκ τοῦ δικαίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀναφερόμενα ἰδίᾳ εἰς τὸ πειθαρχικὸν δίκαιον.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἔννοια καὶ διακρίσεις τῆς δικονομίας. Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης. Δικαιοδοσία καὶ διοίκησις τῆς δικαιοσύνης. Κατάταξις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὸ σύστημα τοῦ δικαίου. Πηγὰί τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ὁργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων. Ἀντικείμενον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ δίκη. Οἱ διάδικοι. Περὶ δικαιοδοσίας, ἔννοια, εἶδη κλπ. Περὶ ἀρμοδιότητος καὶ δωσιδικίας. Διαδικαστικαὶ προϋποθέσεις τῆς δίκης. Προϋποθέσεις παροχῆς ἐννόμου προστασίας. Πλειονότης διαδίκων (ὁμοδικία, παρέμβασις κλπ.). Θεμελιώδη δικονομικὰ συστήματα ἢ ἀξιώματα. Διαδικαστικαὶ πράξεις (ἔννοια, διακρίσεις, τύπος κλπ.).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

1. α) Δημοσία Διοίκησις — Γενικά — Ὅρισμός — Φύσις καὶ Ἀποστολή.
β) Ἡ δημοσία Διοίκησις ἐν Ἐττιδο.
2. Διάρθρωσις τῆς Δημοσίας Διοικήσεως. Ἀρχαὶ Διαρθρώσεως.
3. Ὁργάνωσις — Ἔννοια καὶ Περιεχόμενον — Ἀρχαὶ ὀργανώσεως — Συστήματα ὀργανώσεως — Ὁργανωτικὰ μέσα.
4. Ὁργανωτικαὶ μονάδες.
5. Ὁργανωτικαὶ περιφέρειαι.
6. Συντονισμὸς — ἔννοια καὶ ἔκτασις — συντονιστικὰ ὄργανα καὶ μέσα.
7. Διοικητικὴ ἡγεσία καὶ προσωπικόν.
8. Οἰκονομικὴ Διοίκησις.
9. Μορφαὶ διοικητικῆς δραστηριότητος.
10. Διοικητικοὶ ἑλεγχοί.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

(Συνδιδασκαλία τῆς αὐτῆς ὕλης τοῦ ἐν τῷ τμήματι τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης).

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Α'. Οικονομικὸς Προγραμματισμός.

I. Κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὰς παρελθούσας περιόδους (Νομισματικὴ σταθερότης καὶ τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν.—Διάρθρωσις τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας).

II. Ὁ προγραμματισμὸς τῆς κατανομῆς τῶν διαθεσίμων πόρων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν (Πρόβλημα ἐπιλογῆς διὰ τοὺς φορεῖς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.—Ὁ προγραμματισμὸς τῆς κατανομῆς τῶν πόρων.—Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, κατανομή τοῦ εἰσοδήματος καὶ ἀπασχόλησις.—Θέματα περὶ τὴν μικτὴν οἰκονομίαν).

III. Προοπτικὴ ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας (Συγκρίσεις.—Προγράμματα ἐπενδύσεων.—Τὸ πραγματοποιήσιμον τῶν προγραμμάτων.—Τὸ κριτήριον τῆς χρηματοδοτήσεως.—Τὸ κριτήριον τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν.—Τὸ κριτήριον τῆς ζητήσεως καὶ προσφορᾶς ἐργασίας).

IV. Συμπεράσματα.

Β'. Οἰκονομικαὶ ἀπόψεις.

1. Ἡ γραμμὴ μας.
2. Ὁκτὼ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν.
3. Ἡ Ἑλληνο-Ἀμερικανικὴ συμφωνία.
4. Εἶναι ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἀναπόφευκτὴ ;
5. Ἡ ἀνάγκη οἰκονομικοῦ προϋπολογισμοῦ.
6. Ἀπολογισμὸς μιᾶς πενταετίας.
7. Ἐθνικὸς προϋπολογισμὸς καὶ εὐημερία.
8. Τὸ πρόβλημα τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.
9. Ὁ Ἀλέξανδρος Διομήδης ὡς οἰκονομολόγος.
10. Ἰωάννης Σοφιανόπουλος ὁ ὀξυδερκὴς πολιτικός.
11. Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια θ' ἀπειλήσῃ τὸν καπιταλισμό ;
12. Ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς Ἑλλάδος.
13. Μερικὲς παρατηρήσεις γιὰ τὴ δημογραφικὴ κατάστασιν στὴν Εὐρώπῃ.
14. Παραγωγικότης καὶ εὐημερία.
15. Ποιὸς θὰ ἔχῃ πρῶτος τὴν «παραγωγικὴ βόμβα» ;
16. Οἱ νέες κατευθύνσεις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.
17. Ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη σὲ ἀδιέξοδο.
18. Ἀπαράδεκτος ἡ ἀξιώσις τῆς Διεθνοῦς Τραπεζῆς διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν χρεῶν μας.
19. Ἡ προγραμματισμένη οἰκονομία ἀπέναντι στὸν φιλελευθερισμό.

20. Ένα σχέδιο χρηματοδοτήσεως για την οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδος.
21. Η νέα Γιουγκοσλαβία.
22. Οικονομικές και κοινωνικές απόψεις της ατομικής ενεργείας.
23. Άλέξανδρος Σβώλος.
24. Η νέα Κίνα.
25. Ανάγκη αλλαγής της οικονομικής μας πολιτικής.
26. Επί της οικονομικής πολιτικής της Κυβερνήσεως.
27. Το πρόβλημα της βιομηχανικής πίστωσης.
28. Γεώργιος Καρτάλης.
29. Η ατομική ενέργεια θα επιφέρει ριζικήν μεταμόρφωσιν του σημερινού κόσμου.
30. Διὰ να γίνη ἡ Ἑλλάς βιώσιμος καὶ οικονομικῶς ανεξάρτητος.
31. Ἡ Ἑλλάς διαθέτει ἐπαρκῆ ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν διὰ τὴν ἐκβιομηχανισίν της ;
32. Εἶναι δυνατὴ ἡ ταχεῖα αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τῆς Ἑλλάδος :
33. Ὑπάρχει κίνδυνος τῆς δραχμῆς ;
34. Ἡ κρίσις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν διεθνή συνεννόησιν ;
35. Οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἄνευ προγράμματος.
36. Κεραινοβόλος πρόοδος μιᾶς ἐπανοστάσεως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Προβλήματα προϋπολογισμού και νεώτεροι κατευθύνσεις φορολογικῆς πολιτικῆς.

I. Εἰσαγωγή.

1. Ἐννοία καὶ ἀποστολὴ τῆς κρατικῆς οικονομίας (Κράτος καὶ Κρατικὴ Οἰκονομία.—Ἐννοία καὶ περιεχόμενον τῆς Κρατικῆς Οἰκονομίας.—Ἡ ἀρχὴ τῆς μεγίστης κοινωνικῆς ὠφελείας ὡς κατευθυντήριος γραμμὴ τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.—Σχέσεις Κρατικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας : ὁμοιότητες, ἀλληλεξαρτήσεις, διαφοραί).—Ἡ θέσις τῆς Κρατικῆς ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομίας).

2. Δημοσία Οἰκονομική : Ἡ Ἐπιστήμη τῆς Κρατικῆς Οἰκονομίας (Ἐννοία καὶ περιεχόμενον τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας.—Διαίρεσις τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς.—Ἀποστολὴ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς).

3. Αἱ κυριώτεροι μορφαὶ τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως (Ὁ καθορισμὸς τῶν κρατικῶν δαπανῶν. Ἡ πολιτικὴ τῶν δαπανῶν. Ἡ ἐξέυρεσις τῶν κρατικῶν πόρων. Τὰ δημόσια ἔσοδα. Ἡ κατάρτισις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ δημοσιονομικοῦ προγράμματος. Ὁ προϋπολογισμός).

4. Τὰ ὅρια τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως καὶ ἡ Φορολογικὴ δυναμικότης (Ἡ ἀνάγκη ἁρμονικῆς ἰσορροπίας.—Ἡ φορολογικὴ δυναμικότης μιᾶς χώρας.— Παράγοντες καθορίζοντες τὴν φορολογικὴν δυναμικότητα.).

II. Ὁ καθορισμὸς τῶν κρατικῶν δαπανῶν καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν δαπανῶν.

1. Κρατικαὶ ἀνάγκαι καὶ κρατικαὶ δαπάναι (Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῶν κρατικῶν ἀναγκῶν.—Οἱ λόγοι καὶ ἡ συνεχὴς αὐξήσις τῶν κρατικῶν δαπανῶν).

2. Κατάταξις τῶν κρατικῶν δαπανῶν (Κατάταξις ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικοῦ ἀποτελέσματος.—Κατάταξις τῶν δαπανῶν ἀπὸ δημοσιονομικῆς ἀπόψεως.—Κατάταξις τῶν δαπανῶν ἀπὸ ἀπόψεως σκοποῦ.).

3. Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς πολιτικῆς τῶν δαπανῶν (Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς διαχείρισεως τῶν κρατικῶν δαπανῶν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ καλύψεως τῶν κρατικῶν δαπανῶν.).

III. Τὰ μέσα πρὸς κάλυψιν τῶν κρατικῶν δαπανῶν. Ἡ ἐπιχειρηματικὴ δρᾶσις τοῦ Κράτους.

1. Γενικά (Τὸ δημοσιονομικὸν σύστημα πορισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτοῦ.—Ἡ κατάταξις τῶν κρατικῶν ἐσόδων).

2. Γενικὴ θεωρία τῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως (Ἐννοια καὶ περιεχόμενον.—Αἱ κρατοῦσαι δημοσιονομικαὶ ἀρχαὶ κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως τοῦ κράτους.—Ὁ τύπος τῆς ἐπιχειρήσεως μικτῆς οἰκονομίας ὡς μεταβατικὸς σταθμός.—Τὰ ὅρια τῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως τοῦ κράτους).

3. Αἱ κρατικαὶ ἐκμεταλλεύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

IV. Ἡ φορολογικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους.

1. Ἐννοια καὶ δικαιολογητικὴ βάσις τῆς φορολογίας (Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς φορολογίας.—Ἡ δικαιολογητικὴ βάσις τῆς φορολογίας.—Αἱ θεωρίαι τῆς εἰδικῆς ὠφελείας.—Ἡ θεωρία τῆς θυσίας καὶ τοῦ καθήκοντος.—Ἡ ὀργανικὴ καὶ οἰκονομικὴ δικαιολογία τοῦ φόρου).

2. Σκοποὶ καὶ λειτουργίαι τῆς φορολογίας (Δημοσιονομικοὶ καὶ μὴ δημοσιονομικοὶ σκοποί.—Ἡ κοινωνικοπολιτικὴ λειτουργία τοῦ φόρου.—Ἡ κοινωνικοοικονομικὴ ἀποστολὴ τῆς φορολογίας.—Ὁ φόρος ὡς ρυθμιστὴς τῶν οἰκονομικῶν δαχυμάνσεων.—Συμπέρασμα ἐκ τῶν σκοπῶν τῆς φορολογίας).

3. Αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς φορολογίας (Γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ φορολογικὰ ἀξιώματα : κανόνες τοῦ Adam Smith, ἀξιώματα τοῦ Wagner καὶ τοῦ Moll.—Τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν φορολογίαν.—Αἱ δύο

βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς φορολογίας : ἡ ἀρχὴ τοῦ φορολογικοῦ περιορισμοῦ, ἡ ἀρχὴ τῆς μεγίστης κοινωνικῆς ὠφελείας.— Μέγεθος καὶ ὄρια τῆς φορολογίας.— Τὰ κριτήρια καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς φορολογίας : τὰ οἰκονομικά, ψυχολογικά, τεχνικά καὶ δημοσιονομικοπολιτικά ὄρια τῆς φορολογίας).

4. Ἡ κατανομὴ τοῦ φορολογικοῦ βάρους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φορολογικῆς ἱκανότητος (Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς φοροδοτικῆς ἱκανότητος.— Στοιχεῖα καθορίζοντα τὴν φοροδοτικὴν ἱκανότητά.— Ἡ προοδευτικὴ φορολογία.— Ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαχίστου συντηρήσεως.— Αἱ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαί.— Ἡ μεγαλυτέρα ἐπιβάρυνσις τῶν ἐκ κεφαλαίου εἰσοδημάτων : διαφορισμὸς τῆς φορολογητέας ὕλης, συστήματα ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐκ κεφαλαίου εἰσοδημάτων.— Ἡ ἀποφυγὴ τῆς διπλῆς φορολογίας).

5. Ἡ σύνθεσις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος (Εἶς μόνον φόρος ἢ πολλαπλοῦν σύστημα φόρων ; Ἡ κατάταξις τῶν φόρων.— Ἀμειστοὶ καὶ ἔμμεστοι φόροι : κριτήρια διακρίσεως, πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα.— Ἡ ἀνταρκτικότης τῆς συνυπάρξεως ἀμέσων καὶ ἑμμέσων φόρων.— Παράγοντες καθορίζοντες τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀμέσων καὶ ἑμμέσων φόρων.— Ἡ τεχνικὴ τῆς φορολογίας.— Αἱ μέθοδοι τῆς φοροτεχνικῆς.— Αἱ λοιπαὶ φοροτεχνικαὶ ἀρχαί).

6. Ἐπίδρασις τῆς φορολογίας καὶ ἀντιδράσεις τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας (Αἱ δύο βασικαὶ ἀρχαὶ ἐπιδράσεων τῆς φορολογίας.— Αἱ κατὰ τῆς φορολογίας ἀντιδράσεις καὶ ἡ φορολογικὴ διαφυγὴ.— Ἡ ἀδυναμία μεταβιβάσεως τοῦ φορολογικοῦ βάρους : ἀπόσβεσις καὶ ἀναπλήρωσις τοῦ φόρου).

7. Ἡ μεταβίβασις τοῦ φόρου καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιπτώσεως (Ἐννοια καὶ διαδικασία τῆς ἐπιπτώσεως.— Αἱ περὶ ἐπιπτώσεως τοῦ φόρου θεωρίαι.— Παράγοντες καθορίζοντες τὴν ἐπίπτωσιν τοῦ φόρου.— Γενικαὶ κατευθύνσεις τῆς ἐπιπτώσεως).

V. Οἱ κατ' ἰδίαν φόροι.

1. Ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος (Ἡ θέσις τοῦ φόρου εἰσοδήματος εἰς τὰ νεώτερα φορολογικὰ συστήματα.— Αἱ κυριώτεραι μορφαὶ τοῦ φόρου εἰσοδήματος.— Ἡ ἐννοια τοῦ φορολογικοῦ εἰσοδήματος.— Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ φορολογικοῦ εἰσοδήματος).

2. Φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας (Ἐννοια καὶ εἶδη φόρων περιουσίας.— Ὁ τακτικὸς φόρος τῆς περιουσίας.— Ὁ ἔκτακτος φόρος τῆς περιουσίας.— Ἡ φορολογία τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμῆσεως τῆς περιουσίας.— Ὁ φόρος τῶν κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν).

3. Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν δαπανῶν (Ἐμμεστοὶ φόροι). (Ἐννοια καὶ δικαιολογητικὴ βάσις.— Κατάταξις τῶν φόρων ἐπὶ τῶν δαπανῶν).

4. Ὁ Γενικὸς φόρος καταναλώσεως (Ἐννοια καὶ ἀποστολή.— Αἱ κυριώτεραι μορφαί).

5. Δασμοὶ ἐν γένει (Ἑννοια καὶ εἶδη δασμῶν.—Ταμιευτικοὶ καὶ προστατευτικοὶ δασμοί.—Δασμολογία καὶ συστήματα αὐτῶν.—Τρόποι ὑπολογισμού τῶν δασμῶν).

6. Φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας (Ἑννοια τῶν φόρων τῆς κυκλοφορίας.—Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἀκινήτων.—Φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ κινητοῦ κεφαλαίου.—Φόροι ἐπὶ τῶν δι' ἐγγράφων ἐνεργουμένων νομικῶν πράξεων.—Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν μεταφορῶν ἐν γένει).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Α'

1. Ἡ Διοίκησις τῆς Ἑταιρίας Ἑρευνῶν Ἑπαρχιακῆς Οἰκονομίας.—Ἰδρυτικὴ Διακήρυξις.—Δράσις καὶ Προοπτικὴ τῆς Ἑταιρίας.

2. Ἡ Περιφερειακὴ Ἀνάπτυξις ὡς προϋπόθεσις τῆς ἐπιτυχίας τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ.

3. Τοπικὸς προγραμματισμὸς γεωργικῶν περιφερειῶν.

4. Ὁ περιφερειακὸς προγραμματισμὸς ἐν Γαλλίᾳ: Μέθοδοι ἐκπονήσεως καὶ μέσα ἐκτελέσεως.

5. Ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς Κρήτης.

6. Προβλήματα διοικήσεως ἐπαρχιακῶν ἐπιχειρήσεων.

7. Ἑρευνα καὶ ἀξιοποίησις τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου καὶ περιφερειακὸς προγραμματισμός.

8. Παράδειγμα ἀναπτύξεως μεγάλης περιοχῆς.

9. Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις καὶ Περιφερειακὸς Προγραμματισμός.

10. Αἱ «βιομηχανικαὶ περιοχαί» ὡς κίνητρον ἀναπτύξεως τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας.

11. Διοικητικὴ ἀναδιοργάνωσις καὶ Περιφερειακὴ Ἀνάπτυξις.

12. Ὁ προγραμματισμὸς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν.

Β'

I. Ὑφισταμένη Κοινωνικοοικονομικὴ κατάστασις (Ἑβρος).

1. Γενικά γεωγραφικὰ στοιχεῖα τῆς Περιφέρειας.

2. Δημοσίαι Διοικήσεις καὶ Τοπικὴ Αὐτοδιοικήσις.

3. Οἱ συντελεσταὶ τῆς παραγωγῆς (Ἀνθρώπινον δυναμικόν.—Ἐγκατεστημένον Κεφάλαιον : α) Πρωτογενές : Γεωργικόν, Ζωικόν, Δασικόν, Μεταλλευτικόν, Ἀλιευτικόν. β') Δευτερογενές : Βιομηχανικαὶ Ἐπιχειρήσεις, Χειροτεχνικαὶ—οἰκοτεχνικαὶ ἐπιχειρήσεις. γ') Τριτογενές : Ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἐπιχειρήσεις προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν, μεταφορικαὶ ἐπιχειρήσεις. δ') Κεφάλαιον ὑποδομῆς : Ὀδικόν δίκτυον, σιδηροδρομικόν δίκτυον, Λιμένες

καὶ ἀεροδρόμιον, Τροχαῖον ὕλκιν, Ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, Ἐργειοβελτιωτικὰ ἔργα, Ἐκπαιδευτήρια, Θεραπευτήρια).

4. Τὸ εἰσόδημα (Προκαταρκτικαὶ παρατηρήσεις.—Ἐπὶ μέρους ὑπολογισμοί : γεωργικὸν εἰσόδημα, κτηνοτροφικόν, πτηνοτροφικόν, σηροτροφικόν, μελισσοκομικόν.—Λοιπὰ οἰκονομικὰ στοιχεῖα τοῦ Νομοῦ.—Ἐπίπεδον διαβιώσεως).

II. Δυνατότητες Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τοῦ νομοῦ.

1. Γεωργία.—Κτηνοτροφία.

2. Βιομηχανία.

2. Ἀλιεία.

4. Μεταλλεῖα.

5. Τουρισμός.

6. Κοινωνικὰ μέτρα.

III. Συμπεράσματα. Προβλέψεις.

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α'. Πνευματικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὀρίζοντες τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου.

I. Πνευματικὰ ρεύματα καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη. (Τὸ πρόβλημα τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ἔκτασίς του.—Ἡ κρίσις τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης.—Ὁ φιλελεύθερος 19ος αἰὼν καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη.—P.A. v. Feuerbach.—Ἡ φυσιοκρατία καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη.—F. v. Liszt.—Ἡ κριτικὴ φιλοσοφία καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Ὁ ἀντιορθολογισμὸς τοῦ αἰῶνος μας καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη).

II. Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ποινικοῦ δικαίου (Τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου. — Αἱ βασικαὶ ἔννοιαι τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου).

III. Ἐπισκόπησις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου (Ἡ ἱστορία τῆς νεο-ελληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.— Αἱ σχολαὶ τοῦ ποινικοῦ δικαίου.— Αἱ πολιτικαὶ ἀποκλίσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν.—Ἐπισκόπησις καὶ προοπτικὴ).

Β'. Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Φιλοσοφία.

I. Ἡ μεταφυσικὴ θεμελίωσις τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἀπὸ τὸν Χριστιανισμόν καὶ οἱ Ἕλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

II. Ἡ ὀρθολογικὴ θεμελίωσις τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἀπὸ τὸν «Διαφωτισμόν» καὶ ἡ νομοθεσία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

III. Ἡ φυσιοκρατικὴ θεμελίωσις τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἀπὸ τὸν «Θετικισμόν» καὶ ὁ Franz von Liszt.

**Γ'. Έγκλήματα ενδιαφέροντα την περιοχή
τῆ Πολιτικῆς Έπιστήμης.**

1. Έσχάτη Προδοσία, Προδοσία τῆς χώρας, Έγκλήματα κατὰ τῶν ζένων κρατῶν.
2. Έγκλήματα κατὰ πολιτικῶν σωμάτων, Έγκλήματα κατὰ τὰς ἐκλογάς, Έγκλήματα κατὰ τῆς πολιτειακῆς ἐξουσίας.
3. Έγκλήματα κατὰ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

**Δ'. Έγκλήματα ενδιαφέροντα την περιοχή
τῆς Δημοσίας Διοικήσεως.**

1. Έπιβουλή τῆς δημοσίας τάξεως.
2. Έγκλήματα περὶ τὰ ὑπομνήματα.
3. Έγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΟΠΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Α'. ΠΕΡΙΟΧΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

1. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγηταί : Γ. Παπαχατζής και Μ. Στασινόπουλος.

Επιστημονικοί Βοηθοί : Ε. Στεφάνου και Γ. Δημακόπουλος.

Επιστημονικαί επισκέψεις και παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως, ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστη χώρᾳ συνθηκῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α) Ὑπουργείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξερτημένων ὑπηρεσιῶν, ἰδρυμάτων κτλ.

β) Τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν λοιπῶν διοικητικῶν δικαστηρίων κτλ.

γ) τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

δ) τῶν κατὰ τόπους Νομαρχιῶν, Δήμων, Κοινοτήτων καὶ περιφερειακῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν, ἰδρυμάτων κτλ.

ε) Εἰδικὴ παρακολούθησις τῆς διοικητικῆς λειτουργίας τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Ὅμοιως, κατ' ἐντολὴν τῶν κ.κ. καθηγητῶν, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἀσκήσιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

2. ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγηταί : Γ. Δασκαλάκης. καὶ Δ. Βεζανῆς.

Επιστημονικοί Βοηθοί : Ι. Μεταξᾶς καὶ Δ. Καρακώστας.

Επιστημονικαί επισκέψεις και παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως, ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστη χώρᾳ συνθηκῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α) τοῦ Κοινοβουλίου καὶ λοιπῶν ἀντιπροσωπευτικῶν σωμάτων.

β) τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Συντονισμοῦ καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

γ) τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

δ) τῆς Γραμματείας τῶν Ἀνακτόρων.

ε) τῆς Γραμματείας τοῦ Ὑπουργιοῦ Συμβουλίου.

Όμοίως, κατ' έντολήν τών κ.κ. καθηγητῶν, ύποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

3. ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Καθηγηταὶ : Γ. Παπαχατζῆς καὶ Μ. Στασινόπουλος.

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοὶ : Ἐ. Στεφάνου καὶ Γ. Δημιακόπουλος.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως, ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστη χώρᾳ συνθηκῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α) τῶν Μηχανογραφικῶν Ὑπηρεσιῶν.

β) τῆς τεχνικῆς τῆς Διοικήσεως εἰς τὰς διαφόρους κρατικὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας κτλ.

γ) τῶν διαφόρων Βιβλιοθηκῶν.

δ) τοῦ μηχανογραφικοῦ συστήματος καὶ τῆς διοικητικῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ.

Όμοίως, κατ' έντολήν τών κ.κ. καθηγητῶν, ύποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

Β'. ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

1. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγηταὶ : Γ. Βλαχὸς καὶ Γ. Τενεκίδης.

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοὶ : Γ. Κωτσοβόλου, Π. Παρλαβάντζας, (Κ. Τρι-
καῖος), Αἰκατερίνη Καλογεροπούλου-Στρατῇ.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως, ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστη χώρᾳ συνθηκῶν καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α) τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν.

β) τῶν διαφόρων Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων.

Όμοίως παρακολούθησις διαφόρων διεθνῶν συνεδρίων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Όμοίως ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ :

α) τῶν διαφόρων κέντρων τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ.

β) τῶν εἰσέτι ἀλυτρώτων περιφερειῶν.

γ) τῶν μεταναστευτικῶν περιοχῶν.

Ὅμοιως, κατ' ἐντολὴν τῶν κ.κ. καθηγητῶν, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

2. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Καθηγητής : Γ. Παπαχατζής.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Α. Ἀβραμέα.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις :

α') Περιοχῶν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐκτὸς αὐτῆς ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ ἀπόψεως ἐξελίξεως σημαντικῶν πολιτικῶν γεγονότων.

β') Ἐθνικοῦ Μουσείου καὶ ἄλλων ἐθνικοῦ ἱστορικοῦ ἐνδιαφέροντος Συλλογῶν.

Ὅμοιως ἐπιστημονικαὶ συνεντεύξεις τῶν φοιτητῶν μετὰ διαφόρων πολιτικῶν προσωπικοτήτων τῆς χώρας.

Ὅμοιως, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

Γ'. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

Καθηγηταί : Α. Ἀγγελόπουλος, Ι. Παρασκευόπουλος, Ι. Πίντος καὶ Γ. Σπανδοπούλου. Ἐκτακτος Καθηγητής : Δ. Καράγεωργας. Ὑφηγητής : Κ. Δρακάτος.

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοί : Ν. Κωνσταντινίδης, Γρ. Σπυρόπουλος, Χ. Λιναρόδουλος καὶ Α. Μπουντουβής.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως, ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστη χώρᾳ συνθηκῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Βιομηχανίας, τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τῆς Γεωργίας.

β') τῶν Τραπεζῶν.

γ') τῶν ΟΛΠ, ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΥΛΕΝ, ΕΟΤ καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων οἰκονομικῶν ὁργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας.

δ') τῶν διαφόρων κέντρων οἰκονομικῶν ἐρευνῶν καὶ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ, ὡς καὶ τῆς περιφερειακῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

ε') τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν, ναυτιλιακῶν, γεωργικῶν ἢ ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἔχουσῶν οἰκονομικὴν σημασίαν διὰ τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν δημοσίαν οἰκονομίαν.

στ') τῶν Χρηματιστηρίων, τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου κτλ.

ζ') τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων κτλ.

η') τῶν Ἐφοριῶν, Τελωνείων, Ταμείων κτλ.

θ') τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὅμοιως, κατ' ἐντολὴν τῶν κ.κ. καθηγητῶν, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἀσκήσιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

Δ'. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

1. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Καθηγητής : Πλ. Σταματιάδης.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Θ. Στρατηγόπουλος.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως, ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστη χώρᾳ συνθηκῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ ἐπὶ τῆς Ἐργασίας.

β') τοῦ Ἐθνικοῦ Βασιλικοῦ Ἰδρύματος, τῆς Βασιλικῆς Προνοίας, τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, καὶ ἄλλων παρεμφερῶν Ὄργανισμῶν καὶ Ἰδρυμάτων.

γ') τῶν διαφόρων εὐαγῶν ιδρυμάτων.

δ') τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν ιδρυμάτων ἢ ἄλλων πνευματικῶν ιδρυμάτων.

ε') τῶν Κέντρων κοινωνικῶν ἐρευνῶν καὶ κοινωνικοῦ προγραμματισμοῦ, ὡς καὶ τῆς περιφερειακῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως.

στ') τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἢ ἄλλων Θρησκευμάτων.

ζ') τῆς Ῥαδιοφωνίας καὶ τῆς τηλεοράσεως.

η') τῶν διαφόρων Ἐφημερίδων, Πρακτορείων Τύπου κ.ο.κ.

θ') τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ μουσείων.

Ὅμοιως, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἀσκήσιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

2. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

Καθηγητής : Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου.

Ἐπιστημονικὴ Βοηθός : Α. Λαγκαδάκη.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως, ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστη χώρᾳ συνθηκῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Δημοσίας Τάξεως, τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, καὶ τέλος τῆς Ὑγιεινῆς.

β) τῶν σωφρονιστικῶν, ἀναμορφωτικῶν, θεραπευτικῶν, ἀσφαλιστικῶν, προστατευτικῶν ἢ ἄλλων ἰδρυμάτων.

γ') τῶν τακτικῶν ἢ ἐξαιρετικῶν ἀστυνομιῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξηρημένων ὑπηρεσιῶν καὶ κέντρων.

δ') τῆς Ἱατροδικαστικῆς Ὑπηρεσίας, τῆς Ψυχιατροδικαστικῆς Ὑπηρεσίας κτλ.

ε') τῶν Κέντρων ἐρευνῶν καὶ προγραμματισμοῦ βιολογικῆς καὶ κοινωνικῆς παθολογίας, ὡς καὶ τῆς βιοκοινωνικῆς περιφερειακῆς ἀντιλήψεως.

στ') τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

ζ') τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῶν ἰδρυμάτων αὐτοῦ.

η') τῶν διαφόρων νοσοκομείων πάσης φύσεως.

θ') τῶν διαφόρων μουσείων ἢ ἄλλων συλλογῶν ἐγκληματολογικῶν, ἀστυνομικῶν, ἱατροδικαστικῶν κτλ.

Ὅμοίως, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

3. ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Καθηγητής : Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου.

Ἐπιστημονικὴ Βοηθός : Α. Δαρκαδάκη.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως, ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστη γῶρᾳ συνθηκῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας.

β') τῶν Ὑπηρεσιῶν ἀντιλήψεως τῆς νεότητος, τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας κτλ.

γ') τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ἑταιριῶν προστασίας τῆς νεότητος, ὡς καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπιμελητῶν.

δ') τῶν διαφόρων Ὁργανισμῶν καὶ Ἑταιριῶν ἀντιλήψεως τῆς νεότητος καὶ τῶν πάσης φύσεως καταστημάτων των.

ε') τῶν Κέντρων Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν καὶ Προγραμματισμοῦ περὶ τῆς Νεότητος, ὡς καὶ τῆς Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως ὡς πρὸς τὴν νεότητα.

στ') τῶν πάσης φύσεως ἰδρυμάτων ἀνηλίκων.

ζ') τῶν ὑπηρεσιῶν προστασίας τῶν νέων τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ τῶν ἄλλων Θρησκευμάτων.

Ὅμοίως, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

4. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Είδικὸς καθηγητής : Γρ. Κασσιμάτης.

(Ἄνευ ἐπιστημονικοῦ βοηθοῦ).

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως, ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστη χώρᾳ συνθηκῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Ἑργασίας.

β') τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὡς καὶ ἄλλων παρομοίας ἀποστολῆς Ἰδρυμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν.

γ') τῶν Ὑπηρεσιῶν ἐξευρέσεως ἐργασίας.

δ') τῶν Ὑπηρεσιῶν Μεταναστεύσεως καὶ τῶν μεταναστευτικῶν κέντρων.

ε') τῶν πάσης φύσεως Ἰδρυμάτων ἀντιλήψεως ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων.

στ') τῶν Ἑργατικῶν Σωματείων.

ζ') τῶν Κέντρων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ προγραμματισμοῦ ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν θεμάτων, ὡς καὶ τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐργατικῆς ἀντιλήψεως.

Ὅμοιως, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπὶ ὠρισμένων χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

5. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ

Καθηγηταί : Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου καὶ Πλ. Σταματιάδης.

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοί : Α. Δασκαδάκη καὶ Θ. Στρατηγόπουλος.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ ἐπὶ τῆς Ἑργασίας.

β') τῶν Κέντρων Ἑρευνῶν καὶ Προγραμματισμοῦ ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ὡς καὶ τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀντιλήψεως.

γ') τῶν διφόρων Ἑταιριῶν προνοίας καὶ ἀντιλήψεως.

δ') τῶν ὑπηρεσιῶν κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀντιλήψεως ἐκ μέρους τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν λοιπῶν Θρησκευμάτων.

ε') τῶν πάσης φύσεως ἰδρυμάτων καὶ καταστημάτων προνοίας καὶ ἀντιλήψεως (γηροκομείων, ἀσύλων, ἰδρυμάτων διὰ τυφλοῦς, κωφάλλους, σωματικῶς ἀναπήρους, ψυχικῶς ἀναπήρους, πνευματικῶς ἀναπήρους, ἀνιάτους, ὁμοίως νοσοκομείων, ἀναρρωτηρίων, ψυχοθεραπευτηρίων, Σταθμῶν Α' Βοηθειῶν ἱατρικῶν ἢ κοινωνικῶν, Κέντρων Αἰμοδοσίας κτλ.).

στ') τῶν Σχολῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν, ὡς καὶ παρακολούθησις τοῦ ἔργου τῶν κατὰ κλάδους κοινωνικῶν λειτουργῶν.

Ὅμοίως, κατ' ἐντολὴν τῶν κ.κ. καθηγητῶν, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἀσκήσιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

6. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Καθηγητής : Δ. Βεζανῆς.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Δ. Καρακώστας.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τῶν διαφόρων Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων.

β') τῶν διαφόρων Πνευματικῶν Κέντρων.

γ') τῶν Ψυχολογικῶν Ἐργαστηρίων.

δ') τῶν διαφόρων Κέντρων Ἐρευνῶν καὶ Προγραμματισμοῦ ἐπὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως, ὡς καὶ τῆς πνευματικῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

ε') τῶν διαφόρων Ἐταιριῶν τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ προσαρμογῆς.

στ') τῶν διαφόρων Ψυχολογικῶν Ἐταιριῶν.

Ὅμοίως, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἀσκήσιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

Ε'. ΔΙΚΑΙΟΝ

1. ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Καθηγητής : Ἰ. Γεωργάκης.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Ἀ. Καμινάκης.

Ἐπιστημονικαὶ ἐπισκέψεις καὶ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ἐνδεχομένως καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

β') τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως.

γ') τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, τῶν Εἰσαγγελιῶν, τῶν Ἀνακριτῶν καὶ τῶν ὀργάνων τῆς προδικασίας.

δ') τῶν Ἐταιριῶν Ποινικοῦ Δικαίου.

ε') τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν.

στ') τῶν διαφόρων Κέντρων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς ποινικῆς πολιτικῆς.

Ὅμοίως, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς πρακτικὴν ἀσκήσιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

2. ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Καθηγητής : Γ. Κουσουλάκος.

Έπιστημονικός Βοηθός : Γ. Άρμακόλλας.

Έπιστημονικαί επισκέψεις καί παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ένδε-
χομένως καί έν τῷ έξωτερικῷ πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

β') τῶν διαφόρων πολιτικῶν δικαστηρίων διαφόρων βαθμῶν.

γ') τῶν δικηγορικῶν συλλόγων καί δικηγορικῶν γραφείων.

δ') τῶν συμβολαιογραφικῶν συλλόγων καί συμβολαιογραφικῶν γραφείων.

ε') Ὑποθηκοφυλακείων.

στ') τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Ὅμοίως, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς
πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

3. ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγητής : Π. Πέοδizas.

Έπιστημονικός Βοηθός : Π. Παπαγαρουφάλλου.

Έπιστημονικαί επισκέψεις καί παρακολούθησις τῆς λειτουργίας, ένδε-
χομένως καί έν τῷ έξωτερικῷ, πρὸς συγκριτικὴν σπουδὴν :

α') τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Βιομηχανίας καί τῆς Ἐμπο-
ρικῆς Ναυτιλίας.

β') τῶν τραπεζῶν, ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν, ὀργανισμῶν μεταφορῶν κλπ.

γ') τῶν ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν, ναυτιλιακῶν κέντρων κλπ.

δ') τῶν κέντρων ἐρεύνης καί προγραμματισμοῦ τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς,
ὡς καί τῆς ἐμπορικῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

Ὅμοίως, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὑποδεικνύονται φοιτηταὶ πρὸς
πρακτικὴν ἄσκησιν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον εἰς τὰς διαφόρους ἄνω ὑπηρεσίας.

ΜΕΡΟΣ Δ'
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Σ Π Ο Υ Δ Α Σ Τ Η Ρ Ι Α Γ Ε Ν Ι Κ Ω Ν Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Ο Ν Ι Κ Ω Ν Π Ε Ρ Ι Ο Χ Ω Ν

Α'. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Καθηγηταὶ : Δ. Βεζανῆς, Γ. Βλάχος, Γ. Παπαχατζῆς, Πλ. Σταματιάδης.
Προϊστάμενος καὶ Ἐπιστημονικὸς Βοηθὸς τοῦ Σπουδαστηρίου τῶν Πνευματικῶν Ἐπιστημῶν ἡ φιλόλογος Ἀναστασία Σκοπέτου.

Ἀποστολή :

1. Μεταπτυχιακὰ μαθήματα, φροντιστήρια καὶ διαλέξεις :
α') πρὸς ἐμβάθυνσιν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν πνευματικῶν ἐπιστημῶν.
β') πρὸς εἰδίκευσιν.
γ') δι' ὑποψηφίους διδάκτορας.
δ') δι' ὑποψηφίους διαγωνισμῶν.
ε') δι' ὑποψηφίους ὑποτρόφους.
στ) δι' ὑποψηφίους καθηγητὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἰς ὠρισμένα μαθήματα, συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν, τὴν ἐπιτρέπουσαν τὸν διορισμὸν ὡς καθηγητῶν πτυχιούχων τῆς Παντείου.
2. Ἐρευναι θεωρητικαὶ πρὸς καλλιέργειαν τῶν πνευματικῶν ἐπιστημῶν.
3. Θετικαὶ ἔρευναι ἐν τῇ περιοχῇ τῶν πνευματικῶν ἐπιστημῶν.
4. Εἰδικώτεραι ἔρευναι καὶ προγραμματισμὸς τῆς περιφερειακῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως.
5. Ἐργασίαι προγραμματισμοῦ.
6. Ἐκδόσεις σειρᾶς σχετικῶν ἐκθέσεων, ὑπομνημάτων, ἀνακοινώσεων, διατριβῶν καὶ συγγραφῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

Β'. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Καθηγηταὶ : Ἀ. Ἀγγελόπουλος, Ἰ. Παρασκευόπουλος, Ἰ. Πίντος καὶ Ἰ. Σπανδανόπουλος. Ἐκτακτος καθηγητὴς : Δ. Καράγεωργας. Ὑφηγητὴς : Κ. Δρακάτος.

Προϊστάμενος ὁ Ἐπιστημονικὸς Βοηθὸς τοῦ Σπουδαστηρίου τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν οἰκονομολόγος Διδάκτωρ Γεώργιος Καρούσης.

Ἀποστολή :

1. Μεταπτυχιακὰ μαθήματα, φροντιστήρια καὶ διαλέξεις :
α') πρὸς ἐμβάθυνσιν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.
β') πρὸς εἰδίκευσιν.
γ') δι' ὑποψηφίους διδάκτορας.
δ') δι' ὑποψηφίους διαγωνισμῶν.

ε') δι' ὑποψηφίους ὑποτρόφους.

στ') δι' ὑποψηφίους καθηγητὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἰς ὠρισμένα μαθήματα, συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν, τὴν ἐπιτρέπουσαν τὸν διορισμὸν ὡς καθηγητῶν πτυχιούχων τῆς Παντείου.

2. Ἐρευναι θεωρητικαὶ πρὸς καλλιέργειαν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

3. Θετικαὶ ἔρευναι ἐν τῇ περιοχῇ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

4. Εἰδικώτεραι ἔρευναι καὶ προγραμματισμὸς τῆς περιφερειακῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

5. Ἐργασίαι προγραμματισμοῦ.

6. Ἐκδοσις σχετικῶν ἐκθέσεων, ὑπομνημάτων, ἀνακοινώσεων, διατριβῶν καὶ συγγραφῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

Γ'. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Καθηγηταί : Δ. Βεζανῆς, Ἰ. Γεωργάκης, Γ. Δασκαλάκης, Ἰ. Παπαζαχαρίου, Γ. Παπαχατζής, Π. Πέρδικας, Μ. Στασινοπούλος, Γ. Τενεκίδης

Προϊστάμενος ὁ Ἐπιστημονικὸς Βοηθὸς τοῦ Σπουδαστηρίου τῶν Νομικῶν Ἐπιστημῶν δικηγόρος Διδάκτωρ Γεώργιος Σακκάς.

Ἀποστολή :

1. Μεταπτυχιακὰ μαθήματα, φροντιστήρια καὶ διαλέξεις :

α') πρὸς ἐμβάθυνσιν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν.

β') πρὸς εἰδίκευσιν.

γ') δι' ὑποψηφίους διδάκτορας.

δ') δι' ὑποψηφίους διαγωνισμῶν.

ε') δι' ὑποψηφίους ὑποτρόφους.

στ') δι' ὑποψηφίους καθηγητὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἰς ὠρισμένα μαθήματα, συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν, τὴν ἐπιτρέπουσαν τὸν διορισμὸν ὡς καθηγητῶν πτυχιούχων τῆς Παντείου.

2. Εἰδικὴ σειρὰ μαθημάτων, φροντιστηρίων καὶ διαλέξεων ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων τῆς νομικῆς ἐπιστήμης.

3. Ἐρευναι θεωρητικαὶ πρὸς καλλιέργειαν τῶν νομικῶν κλάδων, οἱ ὅποιοι ἐνδιαφέρουν τὴν δημοσίαν διοίκησιν, τὴν πολιτικὴν ἐπιστήμην, τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν δημοσιογραφίαν.

4. Θετικαὶ ἔρευναι ἐν τῇ περιοχῇ τῶν αὐτῶν νομικῶν κλάδων πρὸς μελέτην τῆς Βιοκοινωνιολογίας τοῦ Δικαίου.

5. Ἐργασίαι νομικοῦ προγραμματισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων τῶν νομικῶν καὶ βιοκοινωνιολογικῶν ἐρευνῶν τῶν διαφόρων θεσμῶν τοῦ Δικαίου.

6. Ἐκδοσις σχετικῶν ἐκθέσεων, ὑπομνημάτων, ἀνακοινώσεων, διατριβῶν καὶ συγγραφῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ ΕΔΡΩΝ

Α'. ΠΕΡΙΟΧΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

1. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Α' ΕΔΡΑΣ

2. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Β' ΕΔΡΑΣ

Καθηγηταί : Γ. Παπαχατζής καὶ Μ. Στασινόπουλος.

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοί : Ἐ. Στεφάνου καὶ Γ. Δημακόπουλος.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης, ἀνακοινώσεως ἐπὶ ἐρευνῶν, ἐπὶ θεμάτων Διοικητικοῦ Δικαίου.

β') Μεταφράσεις ξένων συγγραφῶν περὶ θεμάτων διοικητικοῦ δικαίου πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ξένης βιβλιογραφίας.

γ') Ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμὸς ἐπὶ θεμάτων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

δ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων ἐκ μέρους τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ εἰς διαφόρους διοικητικὰς ὑπηρεσίας δι' ἐπιστημονικὰς ἐρέυνας καὶ συναγωγὴν πορισμάτων περὶ τῆς κρατούσης καταστάσεως καὶ πρὸς προγραμματισμόν.

ε') Ἐκδόσεις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

στ') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

ζ') Κατάρτισις συλλογῆς ἐγγράφων ἢ ἄλλων στοιχείων ἐνδιαφερόντων τὴν περιοχὴν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

3. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

4. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Καθηγηταί : Δ. Βεζανής καὶ Γ. Δασκαλάκης.

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοί : Δ. Καρακώστας καὶ Ἰ. Μεταξᾶς.

Ἀποστολή :

1. α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης καὶ ἀνακοινώσεως ἐπὶ ἐρευνῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων πολιτειακῶν θεσμῶν καὶ θεμάτων συνταγματικοῦ δικαίου.

β') Μεταφράσεις ξένων συγγραφῶν περὶ θεμάτων πολιτειολογίας καὶ συνταγματικοῦ δικαίου πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς χρήσεως τῆς ξένης βιβλιογραφίας.

γ') Ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμὸς ἐπὶ πολιτειακῶν καὶ συνταγματικῶν θεμάτων.

δ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων ἐκ μέρους τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας ἐχούσας σχέσιν μὲ πολιτειακὰ καὶ συνταγματικὰ θέματα καὶ θεσμοὺς δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας καὶ συναγωγὴν πορισμάτων περὶ τῆς κρατούσης καταστάσεως καὶ πρὸς προγραμματισμόν.

ε') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

στ') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

ζ') Κατάρτισις συλλογῆς ἐγγράφων ἢ ἄλλων στοιχείων ἐνδιαφερόντων τὴν περιοχὴν τῶν ἐλληνικῶν πολιτειακῶν καὶ συνταγματικῶν θεσμῶν.

2. Μεταφράσεις ξένων συγγραφῶν καὶ ἔκδοσις αὐτῶν πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν φοιτητῶν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ξένης σχετικῆς βιβλιογραφίας.

3. Ἐργασίαι θεωρητικῶν καὶ θετικῶν ἐρευνῶν καὶ προγραμματισμοῦ διὰ τὰ φλέγοντα θέματα καὶ προβλήματα ἰδίως τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ συντάγματος.

4. Ἐκδοσις ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

5. Πλήρης παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας καὶ συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου.

5. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Καθηγηταί : Γ. Παπαχατζῆς καὶ Μ. Στασινόπουλος.

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοί : Ἐ. Στεφάνου καὶ Γ. Δημακόπουλος.

Ἀποστολὴ :

1. Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρένης καὶ ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν, ἐνδιαφέροντα τὴν ἐν Ἑλλάδι τεχνικὴν τῆς δημοσίας διοικήσεως, ἐν συγκρίσει καὶ πρὸς τὴν ἐν τῇ ξένῃ.

2. Μεταφράσεις ξένων σχετικῶν συγγραφῶν πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν ὑπὸ τῶν φοιτητῶν.

3. Θετικαὶ ἔρευναι κατὰ κλάδους ἐπὶ τῆς κρατούσης καταστάσεως ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ ἐργασίαι προγραμματισμοῦ.

4. Ἐκδοσις ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

5. Πλήρης παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης σχετικῆς βιβλιογραφίας καὶ συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Σπουδαστηρίου.

6. Κατάρτισις «Εἰδικῆς Συλλογῆς τεχνικῶν μέσων τῆς Δημοσίας Διοικήσεως».

6. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Καθηγηταί : Γ. Παταχατζῆς καὶ Μ. Στασινόπουλος

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοί : Ἐ. Στεφάνου καὶ Γ. Δημακόπουλος.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης καὶ ἀνακρινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν ἰδίως περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι κρατούσης καταστάσεως τῆς τεχνικῆς τῆς δημοσίας διοικήσεως, ὡς καὶ σύγκρισις πρὸς τὰ ξένα τεχνικὰ διοικητικὰ συστήματα καὶ μεθόδους.

β') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας διὰ συναγωγὴν πορισμάτων καὶ προγραμματισμὸν.

γ') Ἐκποσις ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

δ') Κατάρτισις εἰδικῆς βιβλιοθήκης καὶ εἰδικῆς συλλογῆς διαφόρων τεχνικῶν μέσων τῆς Δημοσίας Διοικήσεως.

Β'. ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

6. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

7. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

Καθηγητής : Γ. Τενεκίδης.

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοί : Π. Παρλαβάντζας, (Κ. Τρικκαῖος), Αἰκ. Καλογεροπούλου-Στράτη.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης καὶ ἀνακρινώσεως ἐπὶ ἐρευνῶν ἐπὶ θεμάτων δημοσίου διεθνοῦς δικαίου καὶ διπλωματικῆς ἱστορίας.

β') Μεταφράσεις ξένων συγγραφῶν περὶ δημοσίου διεθνοῦς δικαίου καὶ διπλωματικῆς ἱστορίας πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς χρησιμοποιήσεως ξένης βιβλιογραφίας.

γ') Ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμὸς.

δ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας ἐχούσας ἐνδιαφέρον διὰ τὸ δημόσιον διεθνὲς δίκαιον ἢ εἰς ἀρχεῖα ἐνδιαφέροντα ἰδίως τὰ θέματα τῆς ἐλληνικῆς διπλωματικῆς

ιστορίας δι' ἐρεῦνας καὶ συναγωγὴν πορισμάτων, ἐνδεχομένως καὶ πρὸς πολιτικὴν προγραμματισμοῦ.

ε') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

στ') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

ζ') Κατάρτισις συλλογῆς ἐγγράφων ἢ ἄλλων στοιχείων ἐνδιαφερόντων τὸ δημόσιον διεθνὲς δίκαιον καὶ τὴν διπλωματικὴν ιστορίαν.

9. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΩΝ

Καθηγητής : Γ. Βλάχος.

Ἐπιστημονικὴ Βοηθός : Γ. Κωτσοβόλου.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν ἐπὶ θεμάτων τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης.

β') Μεταφράσεις ξένων σχετικῶν συγγραφῶν πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ξένης βιβλιογραφίας.

γ') Ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμὸς ἐπὶ θεμάτων τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν πολιτικῶν θεσμῶν.

δ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ εἰς σχετικὰς ὑπηρεσίας δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας καὶ συναγωγὴν πορισμάτων περὶ τῆς κρατοῦσης καταστάσεως καὶ πρὸς προγραμματισμόν.

ε') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ σπουδαστηρίου.

στ') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

ζ') Κατάρτισις συλλογῆς ἐγγράφων ἢ ἄλλων στοιχείων ἐνδιαφερόντων τὴν πολιτικὴν ἐπιστήμην καὶ θεσμούς.

10. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καθηγητής : Γ. Παπαχατζής.

Ἐπιστημονικὴ Βοηθός : Ἄννα Ἀβραμέα.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν περὶ τῆς πολιτικῆς ιστορίας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

β') Μεταφράσεις ξένων συγγραφῶν ἐνδιαφερουσῶν τὴν πολιτικὴν ιστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ξένης βιβλιογραφίας.

γ') Ἐρευναι ἰδίως τῶν ἱστορικῶν ἀρχείων τοῦ κράτους, ὡς καὶ τοῦ Τύπου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

δ') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

ε') Παρακολούθησις τῆς σχετικῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

στ') Κατάρτισις συλλογῶν ἱστορικῶν ἀρχείων, ἐγγράφων ἢ ἄλλων στοιχείων ἐνδιαφερόντων τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Γ'. ΠΕΡΙΟΧΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

11. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

12. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

13. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

Καθηγηταί : Ἀ. Ἀγγελόπουλος, Ἰ. Παρασκευόπουλος.

Ἐκτακτος Καθηγητής : Δ. Καράγεωργας.

Ἐπιστημονικοὶ Βοηθοί : Ν. Κωνσταντινίδης. καὶ Γρ. Σπυρόπουλος.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρέυνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν ἐπὶ θεμάτων τῆς δημοσίας καὶ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

β') Μεταφράσεις ξένων σχετικῶν συγγραφῶν πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ξένης βιβλιογραφίας.

γ') Ἐπιστημονικαὶ οἰκονομικαὶ ἔρευναι καὶ ἐπιστημονικὸς οἰκονομικὸς προγραμματισμός.

δ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων ἐκ μέρους τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ εἰς οἰκονομικοὺς τομεῖς τῆς δημοσίας ἢ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας καὶ συναγωγὴν πορισμάτων περὶ τῆς κρατούσης οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ πρὸς οἰκονομικὸν προγραμματισμόν.

ε') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ σπουδαστηρίου.

στ') Παρακολούθησις τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης σχετικῆς βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

14. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Καθηγητής : Ἰ. Πίντος.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Χ. Λιναρόπουλος.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν ἰδίως περὶ τῆς περιφερειακῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν μεσογειακῶν χωρῶν, ὡς καὶ τῶν χωρῶν τῆς ἐγγύς Ἀσίας καὶ ἐγγύς Ἀφρικῆς.

β') Μεταφράσεις ξένων σχετικῶν συγγραφεῶν πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ξένης βιβλιογραφίας.

γ') Ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι περιφερειακῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἰδίως καὶ τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν, ὡς καὶ προγραμματισμός.

γ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς διαφόρους περιφερείας τῆς Ἑλλάδος δι' ἐπιστημονικὰς σχετικὰς ἐρέυνας καὶ συναγωγὴν πορισμάτων προγραμματισμοῦ.

ε') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ σπουδαστηρίου.

στ') Παρακολούθησις τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης σχετικῆς βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης καὶ ἐργασίας δελτοποιήσεως.

ζ') Κατάρτισις συλλογῆς γεωγραφικῶν χαρτῶν οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος κατὰ χώρας, ὡς καὶ κατὰ περιφερείας τῆς Ἑλλάδος.

15. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

Καθηγητής : Ν. Σπανδανόπουλος.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Ἀ. Μποντουβῆς.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν περὶ θεμάτων ἐνδιαφερόντων τὴν ἐπιστήμην τῆς Λογιστικῆς, ὡς καὶ τὸ ἔργον τῶν Ὀρκωτῶν Λογιστῶν.

β') Μεταφράσεις ξένων συγγραμμάτων λογιστικῆς πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ξένης βιβλιογραφίας.

γ') Λογιστικαὶ ἔρευναι καὶ λογιστικὸς προγραμματισμός.

δ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς λογιστικὰς ὑπηρεσίας δι' ἐπιστημονικὰς ἐρέυνας καὶ συναγωγὴν πορισμάτων περὶ τῆς κρατοῦσης λογιστικῆς καταστάσεως καὶ πρὸς λογιστικὸν προγραμματισμόν.

ε') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

στ') Παρακολούθησις τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης λογιστικῆς βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

Δ'. ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

16. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ

Καθηγητής : Πλ. Σταματιάδης.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Θ. Στρατηγόπουλος.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης καὶ ἀνακοινώσεων ἐπὶ τῶν κοινωνιολογικῶν φαινομένων.

β') Μεταφράσεις ξένων κοινωνιολογικῶν συγγραφῶν πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ξένης βιβλιογραφίας.

γ') Ἐπιστημονικαὶ ἐρευναι διὰ θετικῶν μεθόδων (παρατηρήσεων καὶ πειραματικῶν) καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμός.

δ') Εἰδικαὶ ἐπιστημονικαὶ ἐρευναι καὶ εἰδικὸς ἐπιστημονικὸς προγραμματισμός διὰ περιφερειακὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν, προτιμωμένων τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν.

ε') Εἰδικαὶ ἐπιστημονικαὶ κοινωνιολογικαὶ ἐρευναι διὰ τὰς ἀλυτρώτους ἑλληνικὰς χώρας καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμός ἐνισχύσεως.

στ') Εἰδικαὶ ἐπιστημονικαὶ κοινωνιολογικαὶ ἐρευναι κατὰ κοινωνικὰς τάξεις καὶ ἐπαγγέλματα καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμός.

ζ') Εἰδικαὶ ἐρευναι περὶ τοῦ Τύπου, τοῦ Ῥαδιοφώνου, τῆς Τηλεοράσεως κτλ.

η') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς ὑπηρεσίας κτλ. διαφόρων περιφερειῶν δι' ἐπιστημονικὰς κοινωνιολογικὰς ἐρεῦνας πρὸς συναγωγὴν πορισμάτων περὶ τῆς κρατούσης κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ πρὸς προγραμματισμόν.

θ') Ἐκδοσίς τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

ι') Παρακολούθησις τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

ια') Κατάρτισις συλλογῆς ἐγγράφων, ἀντικειμένων ἢ ἄλλων στοιχείων, ἐνδιαφερόσων τὰς κοινωνιολογικὰς παρατηρήσεις.

ιβ') Κατάρτισις «Συλλογῆς Δημοσιογραφίας».

17. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ

Καθηγητής : Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Α. Ἰ. Δαρκαδάκη.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν περὶ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν

πηγῶν καὶ δυστυχιῶν, περὶ τῆς αἰτιολογίας των καὶ τῆς καταπολεμήσεώς των. Ὅμοιως περὶ τῆς Ἀνακριτικῆς καὶ τῆς Σωφρονιστικῆς περιοχῆς.

β') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς νεότητος (Βιολογία, Σωματολογία, Ψυχολογία, Κοινωνιολογία, Παιδαγωγικὴ τῆς νεότητος καὶ Βιοκοινωνικὴ Παθολογία αὐτῆς, ὡς καὶ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων των καὶ πολιτικὴ προστασίας καὶ ἀνυψώσεως τῶν νέων).

γ') Μεταφράσεις ξένων συγγραφῶν ἐνδιαφερόντων τὰς δύο ἀνωτέρας περιοχάς.

δ') Ἐρευναι θεωρητικαί, ὡς καὶ διὰ μεθόδων θετικῆς παρατηρήσεως καὶ πειραματικῶν ἐπὶ τῶν ἄνω δύο περιοχῶν καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμός.

ε') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς ὑπηρεσίας, ἰδρύματα, κέντρα κτλ. δι' ἐπιστημονικὰς ἐρέυνας καὶ συναγωγὴν πορισμάτων περὶ τῆς κρατούσης καταστάσεως καὶ πρὸς προγραμματισμόν.

στ') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

ζ') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης σχετικῆς βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

η') Κατάρτισις συλλογῆς ἐγκληματολογικῆς, ἀστυνομικῆς καὶ κοινωνικοπαθολογικῆς.

θ') Κατάρτισις συλλογῆς ἀντικειμένων καὶ ἄλλων στοιχείων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς νεότητος.

18. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟῦ ΔΙΚΑΙΟΥ

Εἰδικὸς καθηγητής: Γρ. Κασσιμάτης

(Ἄνευ ἐπιστημονικοῦ Βοηθοῦ).

Ἀποστολή:

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν ὡς πρὸς τὰ ἐργατικὰ θέματα καὶ τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν.

β') Μεταφράσεις ξένων σχετικῶν συγγραφῶν.

γ') Ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τῶν περιοχῶν τούτων καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμός.

δ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς ὑπηρεσίας, ἰδρύματα καὶ κέντρα ἐργατικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς δι' ἐπιστημονικὰς ἐρέυνας καὶ συναγωγὴν πορισμάτων περὶ τῆς κρατούσης καταστάσεως καὶ πρὸς προγραμματισμόν.

ε') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

στ') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

19. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

Καθηγητής : Δ. Βεζανής.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Ἄ. Πόταρα, Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἰνσμπρουκ (ἤδη ἀποχωρήσασα).

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεῦνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν ἐπὶ θεμάτων, ἐνδιαφερόντων τὴν Φιλοσοφίαν, καὶ τὴνσχέσιν τῆς πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐπιστήμας.

β') Μεταφράσεις ξένων σχετικῶν συγγραφῶν.

γ') Ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ προγραμματισμὸς ἐπὶ τῆς δημοσίας, τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Φιλοσοφίας.

δ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς κέντρα καὶ ὑπηρεσίας δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας πρὸς συναγωγὴν πορισμάτων καὶ προγραμματισμὸς ἀναφορικῶς πρὸς τὴν δημοσίαν, τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Φιλοσοφίας.

ε') Ἐρευναι ἐπὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ κρατούντων φιλοσοφικῶν ρευμάτων καὶ προγραμματισμὸς ἐπὶ τῆς ἐνδεικνυμένης πολιτικῆς τοῦ κράτους καὶ τῆς κοινωνίας ἔναντι αὐτῶν.

στ') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

ζ') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

Ε'. ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

20. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Καθηγητής : Ἰω. Γεωργάκης.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Ἄ. Καμινάρης.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεῦνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος ποινικοῦ δικαίου καὶ τῆς ἰσχυοῦσης ποινικῆς δικονομίας, ἱστορικῶν ἐρευνῶν, συγκριτικῶν ἐρευνῶν κατὰ χώρας καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδεικνυμένων νομοθετικῶν μεταρρυθμίσεων.

β') Διενέργεια συστηματικῇ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ ἐπιστημονικοῦ προγραμματισμοῦ ἐπὶ τῆς ποινικῆς πολιτικῆς.

γ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς ὑπηρεσίας, ἰδρύματα, κέντρα παρατηρήσεως κτλ., διὰ θετικὰς ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς κρατούσης καταστάσεως καὶ πρὸς συναγωγὴν συμπερασμάτων διὰ τὸν προγραμματισμὸν περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης ποινικῆς πολιτικῆς.

ε') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

ζ') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, ὁμοίως τῆς νομολογίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

21. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Καθηγητής : Γ. Κουσουλάκος.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθός : Γ. Ἀρμακόλλας.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεῦνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος ἀστικοῦ δικαίου καὶ τῆς ἰσχυούσης πολιτικῆς δικονομίας, ἱστορικῶν ἐρευνῶν, συγκριτικῶν ἐρευνῶν κατὰ χώρας καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδεικνυομένων νομοθετικῶν μεταρρυθμίσεων.

β') Διενέργεια συστηματικῇ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμὸς ἐπὶ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.

γ') Ἐρευναι ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀστικῷ δικαίῳ κρατούντων πνευματικῶν ρευμάτων καὶ προγραμματισμὸς ἐπὶ τῆς ἐνδεικνυομένης πολιτικῆς τοῦ κράτους καὶ τῆς κοινωνίας ἐναντι αὐτῶν.

δ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς ὑπηρεσίας, δικαστήρια, ἰδρύματα κ.ἄ. διὰ θετικὰς ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς κρατούσης καταστάσεως καὶ πρὸς συναγωγὴν συμπερασμάτων διὰ τὸν προγραμματισμὸν περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης πολιτικῆς ὡς πρὸς τοὺς βασικοὺς τομεῖς τοῦ ἀστικοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

ε') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

στ') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, ὁμοίως τῆς νομολογίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

22. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Καθηγητής : Π. Πέρδικας.

Ἐπιστημονικὸς Βοηθὸς : Π. Παπαγαυφάλλου.

Ἀποστολή :

α') Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀνώτερα φροντιστήρια ἐρεύνης, ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ δικαίου, ἱστορικῶν ἐρευνῶν, συγκριτικῶν ἐρευνῶν κατὰ χώρας καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδεικνυομένων νομοθετικῶν μεταρρυθμίσεων.

β') Διενέργεια συστηματικῇ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμὸς ἐπὶ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐκτιμῆσεως τῆς ἐμπορικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

γ') Ἀποστολὴ σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς κέντρα ὑπηρεσίας κατὰ θετικὰς ἐρέυνας ἐπὶ τῆς κρατούσης καταστάσεως τῆς ἐμπορικῆς ζωῆς τῆς χώρας καὶ πρὸς συναγωγὴν συμπερασμάτων διὰ τὸν προγραμματισμὸν περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης πολιτικῆς ὡς πρὸς τοὺς βασικοὺς τομεῖς τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου.

δ') Ἐκδοσις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Σπουδαστηρίου.

ε') Παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας, ὁμοίως τῆς νομολογίας, συνεχῆς ἐνημέρωσις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπουδαστηρίου καὶ ἐργασίαι δελτοποιήσεως.

στ') Κατάρτισις «συλλογῆς ἀντικειμένων κατὰ τὰ ἐνδιαφερόντων τὴν ἐμπορικὴν ζωὴν τῆς χώρας».

ΜΕΡΟΣ Ε΄

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΑ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ

Α'. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

(Β.Δ. 672 τῆς 2 Νοεμβρίου 1963, ΦΕΚ Α' 199 τῆς 7 Νοεμβρίου 1963)

Ἄρθρον 14.

§ 1. Παρὰ τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν λειτουργεῖ «Ίνστιτούτον Δημοσίας Διοικήσεως».

§ 2. Ἡ φοίτησις εἰς τὸ Ίνστιτούτον διαρκεῖ ἐν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου μέχρι τέλους Ἰουνίου.

§ 3. Δεκτοὶ εἰς τὸ Ίνστιτούτον Δημοσίας Διοικήσεως γίνονται ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, μέχρι καὶ τοῦ 7ου βαθμοῦ καὶ ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 35 ἐτῶν, πτυχιούχοι Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἢ καὶ ἄλλων ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς.

Ὡσαύτως γίνονται δεκτοὶ καὶ ἰδιῶται, πτυχιούχοι Πανεπιστημίου τῆς ἡμεραπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἢ καὶ ἄλλων ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς.

§ 4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος εἰς τὸ Ίνστιτούτον εἰσαγομένων δημοσίων ὑπαλλήλων ὀρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Συντονισμοῦ, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Σχολῆς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰδιωτῶν, πτυχιούχων Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς καὶ ἄλλων ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

§ 5. Εἰς τοὺς κανονικῶς ἀποφοιτῶντας ἐκ τοῦ Ίνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως παρέχεται εἰδικὸν πιστοποιητικόν, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ίνστιτούτου.

§ 6. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων πτυχιούχων Ἀνωτάτης Σχολῆς, διοριζομένων τὸ πρῶτον εἰς Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν, δύναται ὁ καθ' ὕλην ἀρμόδιος Ὑπουργὸς νὰ ζητῇ τὴν μετεκπαιδευσίν των εἰς εἰδικὸν τμήμα τριμήνου διαρκείας, καθορίζων ἐν τῷ οἰκείῳ ἐγγράφῳ του καὶ τὰ πρόσωπα τῶν μετεκπαιδευθησομένων, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου. Τὰ τῶν διδασκομένων εἰς τὰ ὡς ἄνω Τμήματα μαθημάτων καὶ τὰ τῆς λειτουργίας ἐν γένει Τμημάτων καθορίζονται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 39 § 6 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ίνστιτούτου.

Ἄρθρον 15.

§ 1. Τὰ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Δημοσίας Διοικήσεως διδασκόμενα μαθήματα εἶναι :

α') Βασικά, κοινὰ δι' ἅπαντας τοὺς μετεκπαιδευομένους, καὶ

β') Εἰδικὰ, προσηρμοσμένα πρὸς τοὺς γενικοὺς τομεῖς τῆς Δημοσίας Διοικήσεως.

§ 2. Τὰ βασικά μαθήματα, ἅτινα διδάσκονται κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον, εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

α') Σύγχρονα προβλήματα διοικήσεως εἰς τὰς οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμένους καὶ εἰς τὰς ἐν ἀναπτύξει χώρας.

β') Προβλήματα διοικητικῆς ὁργανώσεως.

γ') Ἑλληνικὴ διοίκησις καὶ αὐτοδιοίκησις.

δ') Σύγχρονα Συγτάγματα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁργάνωσιν τοῦ Κράτους.

ε') Διεθνεῖς Σχέσεις.

στ') Διεθνεῖς Ὀργανισμοί.

ζ') Προβλήματα Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.

η') Αἱ σύγχρονοι κατευθύνσεις τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

θ') Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία.

ι') Τεχνικὴ τῆς Κοινωνικῆς καὶ Λειτουργικῆς Ἑρεῦνης.

ια') Δημόσιαι Σχέσεις.

ιβ') Ζητήματα Οἰκονομικοῦ Δικαίου.

ιγ') Σύγχρονα Πνευματικὰ Θέματα.

ιδ') Ποινικὴ καὶ πειθαρχικὴ εὐθύνη τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

§ 3. Τὰ εἰδικὰ μαθήματα διδάσκονται κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον καὶ εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

α') Μεθοδολογικὰ προβλήματα οἰκονομικῆς ἀναλύσεως. Γραμμικὸς προγραμματισμός.

β') Εἰδικὰ προβλήματα στατιστικῆς.

γ') Πιστωτικὴ καὶ νομισματικὴ πολιτικὴ.

δ') Τεχνικὴ τῆς Φορολογίας.

ε') Εἰδικὴ φορολογικὴ νομοθεσία καὶ συγκριτικὴ.

στ') Λογιστικὸς καὶ φορολογικὸς ἔλεγχος τῶν ἐπιχειρήσεων.

ζ') Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

η') Οἰκονομικὴ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὀργανισμῶν.

θ') Προβλήματα ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς.

ι') Προβλήματα κοστολογήσεως. Ἡ σημασία τῆς παραγωγικότητος.

- ια') Προβλήματα Ναυτιλιακῆς Οἰκονομίας.
- ιβ') Θέματα Ἐμπορικοῦ Δικαίου ὡς πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον.
- ιγ') Προβλήματα Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας.
- ιδ') Ὅργανικὰ προβλήματα γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἐμπορίου. Ὁ ρόλος τῶν συνεταιρισμῶν.
- ιε') Ὁ συνδικαλισμὸς ἐν γένει καὶ εἰδικώτερον ἐν Ἑλλάδι.
- ιστ') Ὅργανωσις καὶ λειτουργία τοῦ Κοινωνικῶν καὶ Ἀγροτικῶν Ἀσφαλίσεων.
- ιζ') Ἐργατικὸν Δίκαιον καὶ Δίκαιον Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.
- ιη') Προβλήματα Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς.
- ιθ') Δημογραφικὰ προβλήματα ἐν Ἑλλάδι.

§ 4. Τὰ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Δημοσίας Διοικήσεως διδασκόμενα μαθήματα δύνανται νὰ τροποποιῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

§ 5. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τοῦ Ἰνστιτούτου ἀνατίθεται εἰς καθηγητὰς ἢ ὑφηγητὰς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, οἵτινες ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου. Ὡσαύτως ἡ διδασκαλία τούτων δύναται νὰ ἀνατίθεται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον εἰς καθηγητὰς ἢ ὑφηγητὰς ἄλλων Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ἢ εἰς εἰδικούς ἐπιστήμονας ἢ ἀνωτάτους καὶ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἐπὶ ὠριαία ἀποζημιώσει, οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν ἡμερησίων ἀποδοχῶν τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς.

§ 6. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ἢ διδάσκοντα ἀνάθεσις καὶ δευτέρου μαθήματος.

Ἄρθρον 16.

(Ὑπὸ τροποποίησιν)

Ἄρθρον 17.

§ 1. Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως προσλαμβάνονται :

α') Εἰς διευθυντῆς, β') εἰς γραφεύς, γ') μία δακτυλογράφος καὶ δ') εἰς κλητῆρ.

§ 2. Διευθυντῆς τοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς καὶ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου, πτυχιούχος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπι-

στημῶν ἢ τῆς Νομικῆς ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Ἀνωτάτης Σχολῆς κτλ.

§ 3. Ὁ Διευθυντὴς διορίζεται ἐπὶ τριετεί θητεία. δυναμένη ν' ἀνανεῶται καὶ ἐπὶ ἀντιμισθία οὐχὶ ἀνωτέρω τοῦ ἐπὶ βαθμῷ δευτέρῳ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου. Οὗτος μετέχει τῶν συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἄνευ ψήφου, ἐκτελῶν χρέη Εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγραφομένων θεμάτων.

§ 4. Τὸ ἐν § 1 τοῦ παρόντος λοιπὸν προσωπικὸν προσλαμβάνεται ἐπὶ τριετεί συμβάσει, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ καὶ κυρουμένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας. Αἱ προσλήψεις αὗται γίνονται δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου τῆς Παντείου Σχολῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθορίζονται τὰ προσόντα καὶ αἱ ἐν γένει ἀμοιβαὶ τῶν ἐπὶ συμβάσει προσλαμβανομένων, αἵτινες δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτεροι τῶν ἀποδοχῶν 5ου βαθμοῦ Α' κατηγορίας Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, προκειμένου περὶ τοῦ γραφέως, 6ου βαθμοῦ Β' κατηγορίας, προκειμένου περὶ τῆς δακτυλογράφου καὶ τοῦ 11ου βαθμοῦ Γ' Κατηγορίας προκειμένου περὶ τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 18.

§ 1. Τὰ ἐξ ἐγγράφων, διδάκτρων καὶ πάσης φύσεως τελῶν καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν ἢ ἀκροατῶν τοῦ Ἰνστιτούτου, ποσά, ἅτινα ὀρίζονται καὶ καταβάλλονται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ φοιτητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς ἰσχυοῦσας διατάξεις, ὡς καὶ πᾶσα δωρεὰ ἢ κληρονομία πρὸς τὸ Ἰνστιτούτον ἢ οἰαδήποτε τυχὸν Κρατικὴ χορηγία ἀποτελοῦν πόρους καὶ περιουσίαν τῆς Σχολῆς.

§ 2. Διὰ τὴν εἰσπραξίν καὶ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τούτων, ὡς καὶ διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων καὶ τὰς πληρωμὰς τῶν δαπανῶν αὐτοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἐκάστοτε ἐν τῇ Παντείᾳ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἰσχύοντα.

Β'. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

(Συνεδρία τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1966)

Ἄρθρον 1.

§ 1. Ἰδρύεται παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις Παντείᾳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν «Ἰνστιτούτον Διεθνῶν Σπουδῶν».

§ 2. Σκοπὸς τοῦ Ἰνστιτούτου εἶναι ἡ ἔρευνα, ἡ μελέτη, ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἐν γένει προαγωγή τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου καὶ τῆς Ἐπιστήμης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων. Εἰδικώτερον σκοπὸς τοῦ Ἰνστιτούτου εἶναι ἡ Μελέτη καὶ ἡ

Ἑρευνα τῶν θεμάτων, τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν διεθνῇ θέσιν τῆς Ἑλλάδος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν θεμάτων τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Οἱ σκολοὶ τοῦ Ἰνστιτούτου Διεθνῶν Σπουδῶν ἐπιτυγχάνονται διὰ παντὸς προσφόρου μέσου, ἰδίᾳ δέ :

α') διὰ τῆς διεξαγωγῆς ἐπιστημονικῶν μελετῶν καὶ ἐρευνῶν.

β') διὰ τῆς συστηματικῆς διδασκαλίας καὶ ὁργανώσεως κύκλων Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν.

γ') διὰ τῆς ὁργανώσεως Σεμιναρίων καὶ Μαθημάτων Ἐπιμορφώσεως στελεχῶν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Ἐπιστημόνων προοριζομένων διὰ Διεθνεῖς Ὁργανισμούς.

δ') διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιστημόνων καὶ σπουδαστῶν μετὰ παρεμφερῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἀλλοδαπῆς.

ε') διὰ τῆς δημιουργίας Εἰδικῆς Βιβλιοθήκης καὶ Εἰδικῶν Ἀρχείων.

στ') δι' ἐπιστημονικῶν ἐκδόσεων.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας κανονικῶς κύκλον τινὰ μεταπτυχιακῶν σπουδῶν παρέχεται μετὰ δοκιμασίαν εἰδικὸν πιστοποιητικὸν ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου, εἰς ὃ ἀναφέρεται τὸ εἶδος τῶν σπουδῶν, ἡ διάρκεια αὐτῶν, τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ ἡ σημειωθεῖσα ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 4.

§ 1. Τὸ Ἰνστιτούτον διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ :

α') τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς ἑδρας τοῦ Δημοσίου Διεθνοῦς Δικαίου, τῆς Σχολῆς, ὡς Προέδρου.

β') τριῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, καὶ

γ') τριῶν μελῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐξ ὧν τὰ δύο κατὰ προτίμησιν ἐξ ἀνωτέρων Κρατικῶν Λειτουργῶν τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ.

§ 2. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὁρησκευμάτων ἐπὶ τριετὲς θητεία μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς.

§ 3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἰνστιτούτον καὶ ἀποφασίζει περὶ παντὸς θέματος ἀναφερομένου εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ, τῶν ἀποφάσεων τούτου ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Συγκλή-

του τῆς Σχολῆς καθ' ὃ μέτρον αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ ἀναφέρονται εἰς θέματα οἰκονομικὰ καὶ προσλήψεως προσωπικοῦ.

§ 4. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦλάχιστον πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐξ ὧν τρία ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, τῶν ἀποφάσεων τοῦ λαμβανομένων διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

§ 5. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ καλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν τριῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς τῶν μετεχόντων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

§ 6. Τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχει ἄνευ ψήφου, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι μέλος αὐτοῦ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἄρθρον 5.

§ 1. Τὸ ἐρευνητικὸν ἔργον τοῦ Ἰνστιτούτου ἐπιτελεῖται διὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, δι' ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν καὶ ἐρευνητῶν, ὡς καὶ διὰ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου.

§ 2. Οἱ ἐπιστημονικοὶ Συνεργάται τοῦ Ἰνστιτούτου ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς, μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

§ 3. Οἱ ἐρευνηταὶ ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

§ 4. Ὡς ἐπιστημονικοὶ Συνεργάται ἐπιλέγονται πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἔχοντες ἀποδεδειγμένην εἰδίκευσιν ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰνστιτούτου.

§ 5. Ὡς ἐρευνηταὶ ἐπιλέγονται πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀσχολούμενοι μὲ θέματα, ἐμπίπτοντα εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰνστιτούτου.

§ 6. Εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς συνεργάτας καὶ ἐρευνητάς, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ ἐκπόνησις μελετῶν, ἡ διενέργεια ἐρευνῶν, ἡ συγκρότησις καὶ ὁργάνωσις σεμιναρίων καὶ τῶν ἄλλων δραστηριοτήτων τοῦ Ἰνστιτούτου, παρέχεται εὐλογος ἀποζημίωσις, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀπασχολήσεως ἢ τοῦ ἔργου αὐτῶν, καθοριζομένη ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

§ 7. Ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν καὶ ἀποζημίωσιν τῶν διδασκόντων εἰς τὸ Ἰνστιτούτον ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν ἡ § 5, τοῦ ἔθρου 15 τοῦ Β.Δ. 672/1963.

Ἄρθρον 6.

§ 1. Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου Διεθνῶν Σπουδῶν προσλαμβάνονται :

α') εἰς Διευθυντὴς κεκτημένος εἰδικὰ ἐπιστημονικὰ προσόντα σχετικὰ πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου ἐπιδιωχομένους σκοποὺς.

β') εἰς εἰδικευμένους βιβλιοθηκονόμος-ἀρχαιοφύλαξ, κάτοχος τοῦλάχιστον μιᾶς τῶν γλωσσῶν Ἀγγλικῆς ἢ Γαλλικῆς.

γ') εἰς ἀλληλογράφος-δακτυλογράφος Ἑλληνικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς.

δ') εἰς κλητῆρ.

§ 2. Τὸ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου προσωπικὸν τοῦ Ἰνστιτούτου προσλαμβάνεται ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐπὶ θητεία, δυναμένη, νὰ ἀνανεώνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς, μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

§ 3. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθορίζονται αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ἐπὶ συμβάσει προσλαμβανομένου προσωπικοῦ, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτεραι τῶν ἀποδοχῶν τοῦ 4ου ἕως 2ου βαθμοῦ Α' κατηγορίας διοικητικῶν ὑπαλλήλων προκειμένου περὶ τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ 6ου ἕως 4ου βαθμοῦ Β' κατηγορίας διοικητικῶν ὑπαλλήλων προκειμένου περὶ τοῦ εἰδικευμένου, Βιβλιοθηκονόμου-Ἀρχαιοφύλακος, τοῦ 8ου ἕως 6ου βαθμοῦ Β' κατηγορίας, διοικητικῶν ὑπαλλήλων προκειμένου περὶ τοῦ Ἀλληλογράφου-δακτυλογράφου καὶ 12ου ἕως 11ου βαθμοῦ Γ' κατηγορίας προκειμένου περὶ τοῦ Κλητῆρος.

Ἄρθρον 7.

§ 1. Πόροι τοῦ Ἰνστιτούτου εἶναι τὰ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀναγραφόμενα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς κονδύλια, αἱ ἀπικορηγῆσεις ἐξ ἄλλων πηγῶν, ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν Ὀργανισμῶν ἢ Ἰδρυμάτων κτλ., αἱ πάσης φύσεως δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα καὶ τέλος αἱ τυχόν πρόσοδοι ἐκ τῆς δραστηριότητος τοῦ Ἰνστιτούτου.

§ 2. Παρὰ τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν λειτουργεῖ λογαριασμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαιον Ἰνστιτούτου Διεθνῶν Σπουδῶν», εἰς ὃν κατατίθενται ἢ μεταφέρονται οἱ ὡς ἄνω πόροι τοῦ Ἰνστιτούτου.

§ 3. Διὰ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, ὡς καὶ διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων καὶ τὰς πληρωμὰς τῶν δαπανῶν τοῦ Ἰνστιτούτου ἐφαρμόζονται τὰ ἐκάστοτε ἐν τῇ Σχολῇ ἰσχύοντα.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Ἰνστιτούτου ἐκδοθήσεται δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς, μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Γ'. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

(Συνεδρία τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1966)

Ἄρθρον 1.

Ἰδρύεται «Ἰνστιτοῦτον Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως», προσηρτημένον εἰς τὴν ἑδραν τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Ἰνστιτούτου Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως (Ι.Π.Α.) εἶναι ἡ συστηματικὴ παρακολούθησις τῆς προόδου καὶ τῶν ἐπιτεύξεων τῆς ἐπιστήμης τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας εἰς τὸ θεωρητικὸν πεδίον καὶ τὴν ἐφαρμοσμένην ἔρευναν καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῶν ἐπιτεύξεων τούτων πρὸς ὄφελος τῆς πληρεστέρας μορφώσεως τῶν σπουδαστῶν καὶ τῆς προαγωγῆς τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τὸν ζωτικὸν αὐτὸν διὰ τὴν χώραν μας τομέα τῆς ἐπιστήμης.

Ἄρθρον 3.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Ἰνστιτούτου Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ :

α') Διὰ τῆς ὁργανώσεως μαθημάτων ἐπὶ θεμάτων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως διὰ σπουδαστὰς καὶ πτυχιούχους Ἀνωτάτων Σχολῶν.

β') Διὰ τῆς ὁργανώσεως διαλέξεων, σεμιναρίων, ὡς καὶ διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς συνέδρια καὶ σεμινάρια τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναφερόμενα εἰς θέματα Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.

γ') Διὰ τῆς ὁργανώσεως βιβλιοθήκης Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως πρὸς χρῆσιν σπουδαστῶν καὶ ἐρευνητῶν.

α') Διὰ τῆς παρακολούθησεως τῆς Διεθνoῦς βιβλιογραφίας καὶ τῆς ἐκδόσεως ἐνημερωτικοῦ δελτίου ὡς πρὸς τὰς προόδους καὶ ἐπιτεύξεις τῆς ἐπιστήμης τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.

ε') Διὰ τῆς ἐπικοινωνίας καὶ συνεργασίας ἐπὶ διαφόρων συγκεκριμένων προγραμμάτων μετὰ διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς καὶ παρεμφερῆ Ἰνστιτούτα καὶ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ.

στ') Διὰ τῆς διεξαγωγῆς ἐρευνῶν εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἐπαρχίας καὶ δημοσιεύσεως τῶν προκυπτόντων ἐξ αὐτῶν πορισμάτων.

ζ') Διὰ τῆς ἐκπονήσεως θεωρητικῶν καὶ ἐφαρμοσμένων μελετῶν περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

η') Διὰ παντὸς ἐτέρου μέσου, τὸ ὁποῖον ἤθελε κρίνει σκόπιμον ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ι.Π.Α.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Ι.Π.Α. δύναται νὰ συνεργάζεται μετὰ τῶν διαφόρων Ὑπουργείων κατὰ τὴν ἐκπόνησιν ἐιδικῶν μελετῶν καὶ νὰ παρέχῃ εἰς ταῦτα ἐπιστημονικὰς συμβουλὰς καὶ γνωμοδοτήσεις.

2. Τὸ Ι.Π.Α. δύναται ἐπίσης νὰ παρέχῃ τὴν ἐπιστημονικὴν συμβολὴν τοῦ πρὸς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ νὰ ἐνισχύῃ πᾶσαν ἐν γένει πρωτοβουλίαν, ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς τῆς ἐπαρχιακῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 5.

Πόροι τοῦ Ι.Π.Α. εἶναι :

- α') Τακτικὴ ἐτησίᾳ ἐπιχορήγησις παρεχομένη ὑπὸ τῆς Σχολῆς, τὸ ποσὸν τῆς ὁποίας ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.
- β') Κρατικὴ ἐτησίᾳ ἐπιχορήγησις.
- γ') Ἑνισχύσεις ἡμεδαπῶν καὶ ἄλλοδαπῶν ὁργανώσεων.
- δ') Ἑσοδα ἐκ πωλήσεων ἐκδόσεων τοῦ Ἰνστιτούτου.
- ε') Ἑσοδα ἐκ τῆς ἀναθέσεως εἰς τὸ Ἰνστιτούτον διαφόρων ἐρευνῶν ἢ μελετῶν.

Ἄρθρον 6.

§ 1. Τὸ Ι.Π.Α. διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκάστοτε καθηγητοῦ τῆς ἑδρας τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.

§ 2. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ προγράμματος δραστηριοτήτων τοῦ Ἰνστιτούτου διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του καὶ ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 7.

§ 1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνέρχεται τῇ ἐγγράφῳ προσκλήσει τοῦ Προέδρου τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δέ, ὡσάκις ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος.

§ 2. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως καὶ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς του, ὅστις ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Πρόεδρος προΐσταται τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ λαμβάνει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰνστιτούτον, υπογράφει πᾶν ἔγγραφον δεσμεῦον τὸ Ἰνστιτούτον, ἐγκρίνει πᾶσαν δαπάνην καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ παντὸς θέματος.

Ἄρθρον 9.

§ 1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰνστιτούτου ἀποτελεῖται :

- α') Ἐξ ἐνὸς ἐπιστήμονος, ἀπαραιτήτως διδάκτορος τῆς Σχολῆς μὲ ἐιδίκευσιν εἰς τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν, ὅστις ἐκτελεῖ χρέη εἰδικοῦ συμβού-

λου. Αἱ ἀρμοδιότητες τούτου ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου. Ὁ εἰδικὸς Σύμβουλος δὲν εἶναι πλήρους ἀπασχολήσεως.

β') Ἐξ ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν, πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς μὲ εἰδικὰς σπουδὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰς τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἀναθέτῃ ὁ Πρόεδρος συγκεκριμένον ἔργον διὰ συμβάσεως καθωρισμένου χρόνου.

γ') Ἐξ ἐπιστημονικῶν βοηθῶν πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν, οἱ ὅποιοι παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των ὡς βοηθοὶ τῶν ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν.

δ') Ἐκ τοῦ ἀπαραιτήτου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

§ 2. Τὸ προσωπικὸν διορίζεται, προτάσει τοῦ Προέδρου, ὅστις εἰσηγεῖται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τούτου.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

1. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

(Προωθήθη ή ίδρυσις του κατά την επίσημον επίσκεψιν αντιπροσωπευτικής ομάδος της Σχολής εις Κύπρον υπό τον Πρύτανιν καθηγητήν 'Ι. Κ. Παπαζαχαρίου κατά τὸ Πάσχα κατ' 'Απρίλιον 1966).

2. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩ

(Προωθήθη ή ίδρυσις του κατόπιν συνομιλιῶν μετὰ τοῦ Δημάρχου τῆς 'Ιερᾶς Πόλεως — διὰ συνεργασίας τῆς Παντείου καὶ τοῦ Δήμου Μεσολογγίου — καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Χαρίλαου Τρικούπη).

3. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΕΝ ΚΡΗΤῃ

(Προωθήθη ή ίδρυσις τοιούτου Κέντρου κατόπιν συνεργασίας μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Οργανισμοῦ Τουρισμοῦ καθηγητοῦ κ. 'Ι. Γεωργάκη, ἀποσκοποῦντος καὶ εἰς τὴν διοργάνωσιν παρὰ τῷ ἄνω Κέντρῳ Διεθνῶν θερινῶν Σεμιναρίων ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν Πολιτικῶν, Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν 'Επιστημῶν, τῆς Δημοσίας Διοικήσεως καὶ τῆς Δημοσιογραφίας).

4. ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΕΝ ΚΑΣΤΕΛΛῃ

(Προωθήθη ή ίδρυσις του, ή ὁποία εἶχεν ἀποφασισθῇ ἤδη ἀπὸ τῆς πρυτανείας τοῦ καθηγητοῦ κ. 'Ι. Γεωργάκη, ἀπεφασίσθη δέ, ὅπως τοῦτο ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ ἐν Καστέλλῃ οἶκημα τῆς Σχολῆς, προερχομένου ἐκ κληροδοτήματος τῆς Οἰκογενείας τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Ν. Ν. Σαριπόλου).

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Τὸ Τμήμα Ξένων Γλωσσῶν εἶχε δημιουργηθῇ κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ ἄλλοτε Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς καθηγητοῦ κ. Ἰ. Γεωργάκη καὶ συνέχισε τὴν λειτουργίαν του ἐπὶ Πρυτανείας τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Παπαχατζῆ.

Ἡ λειτουργία τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος διεκόπη κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1965-1966 λόγῳ τῆς μεταβολῆς τῆς νομολογίας τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἔπαυσε νὰ θεωρῇ ὡς σύννομον τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος.

Ἐν τῷ μεταξύ ὑπὸ τῆς παρούσης πρυτανείας καταρθώθη ἀφ' ἑνὸς ἡ ψήφισις διατάξεως σχετικῆς διὰ Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀφ' ἑτέρου κατηρτίσθησαν τὰ κατωτέρω 2 παρατιθέμενα διάφορα σχετικὰ νομοσχέδια :

Α'. ΠΡΑΞΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 6 τῆς 21ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966

«Περὶ ἐγκρίσεως προσλήψεως παρὰ τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐκτάκτου προσωπικοῦ κλπ.». (ΦΕΚ 21 τῆς 2 Φεβρουαρίου 1966)

«...§ 2. Κατὰ τὴν αὐτήν, ὡς ἄνω διαδικασίαν δύναται ἡ Σχολὴ νὰ προσλαμβάνῃ διδασκάλους ξένων γλωσσῶν μέχρι δέκα πέντε πρὸς διδασκαλίαν τῶν ὑπὸ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Β.Δ. 672/1963 προβλεπομένων γλωσσῶν».

Β.Δ. 672/1963 (ΦΕΚ 199 τῆς 7.11.1963)

Ἄρθρον 6 § 2

«§ 2. 10. Ξεναὶ γλῶσσαι (γαλλικὴ, ἀγγλική, γερμανικὴ, ἰταλική, ἰσπανικὴ, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ φοιτητοῦ)».

Ἄρθρον 9.

§ 1. Τὸ μάθημα ξένης γλώσσης ἐξετάζεται ἀπαξ κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῇ ἐκλογῇ τοῦ σπουδαστοῦ.

§ 2. Οὐδεὶς δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς, ἐὰν δὲν ἔγῃ ἐπιτύχει εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ μαθήματος τῆς ξένης γλώσσης.

§ 3. Τῆς ὡς ἄνω ἐξετάσεως ἀπαλλάσσονται σπουδασταὶ γνωρίζοντες μίαν τῶν ἐξῆς γλωσσῶν: Ἰσπανικὴν, Τουρκικὴν, Ρωσικὴν, Ρουμανικὴν, Βουλγαρικὴν, Σερβοκροατικὴν, Ἀραβικὴν, καὶ ὑφιστάμενοι ἐπιτυχῶς πρὸς τοῦτο δοκιμασίαν.

Β'. ΣΧΕΔΙΟΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΕΝ Τῇ ΠΑΝΤΕΙῳ ΑΝΩΤΑΤῃ ΣΧΟΛῇ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αἰτιολογικὴ Ἐκθεσις.

Ἡ διοργάνωσις τῆς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐπιβάλλεται κυρίως σήμερον, ὅποτε ἐντάσσεται ἡ Ἑλλάς εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν κύκλον. Διότι κατ' ἐξοχὴν σήμερον πρέπει οἱ ἐξερχόμενοι ἐκ τῆς Σχολῆς, οἱ ὅποιοι προορίζονται, ὅπως συμμετάσχουσιν ὡς ἡγετικά στελέχη ἐν τῇ δημοσίᾳ ζωῇ τῆς χώρας (ἐν τῇ περιοχῇ τῆς πολιτικῆς, τῆς διοικητικῆς, τῆς οἰκονομικῆς, τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς δημοσιογραφικῆς), νὰ ἐκμάθωσι μίαν τοῦλάχιστον ξένην γλῶσσαν, ἣ ὅποια θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς ἐπὶ διεθνoῦς ἐπιπέδου ἅψ' ἐνὸς νὰ ἐπαυξάνωσι συνεχῶς τὰς ἐπιστημονικὰς τῶν γνώσεις διὰ παρακολουθήσεως τῆς σχετικῆς ξένης ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας καὶ ἅψ' ἑτέρου θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ εἶναι ἱκανοὶ ἐν οἰαδήποτε θέσει νὰ συνεργασθῶσιν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς δράσεως τῆς διεθνoῦς εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας.

Ἐν τούτοις, ἐκτιμῶντες τὴν κατάστασιν τῶν σημερινῶν δεδομένων διπιστοῦμεν ὅτι ὑφίστανται πραγματικαὶ δυσχέρειαι κατὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν, συνιστάμεναι κυρίως ἐν πρώτοις εἰς τὴν λίαν ἀνεπαρκῆ κατάρτισιν εἰς τὰς ξένας γλώσσας τῆς σπουδάζουσας νεολαίας ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὴν ἑλλειψίν ἐπαρκoῦς χρόνου τῶν σπουδαστῶν κατὰ τὴν φοίτησίν των ἐν τῇ Παντείῳ, διότι ἅψ' ἐνὸς ἀπασχολοῦνται ἐντόνως μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς τῶν σπουδὰς καὶ ἅψ' ἑτέρου, διότι μέγας ἀριθμὸς ἐξ αὐτῶν ἀναγκάζεται ἐκ παραλλήλου νὰ ἐργάζεται ἐπαγγελματικῶς διὰ τὴν συντήρησίν του. Τέλος κατὰ τρίτον λόγον παρατηρεῖται ἐν τῷ κύκλῳ τῶν φοιτητῶν μία ἀνομοιογένεια καταρτίσεως, διότι ἄλλοι μὲν ἐξ αὐτῶν στεροῦνται καὶ αὐτῶν τῶν στοιχειωδεστέρων βάσεων εἰς ξένην γλῶσσαν, ἄλλοι κατέχουσιν ἐν μικροτέρῳ ἢ μεγαλυτέρῳ βαθμῷ τοιαύτας βάσεις καὶ τέλος ἄλλοι εἶναι ἀρκούντως προκεχωρημένοι, ἰδίως διότι ἔτυχεν νὰ παρακολουθήσωσιν ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας κατ' ἰδίαν μαθήματα εἰς ξένην γλῶσσαν.

Ἐντεῦθεν ἀπὸ ἀπόψεως προγραμματισμοῦ προκύπτει ἡ ἀνάγκη, ὅπως

τῆς ἐβδομάδος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους (ἤτοι καθ' ἐβδομάδα 3 ὥραι).

3. Οἱ φοιτηταὶ κατανέμονται εἰς τοὺς διαφόρους κύκλους κατόπιν μιᾶς κατατακτηρίου ἐξετάσεως κατὰ τὸ πρῶτον 150ήμερον τοῦ διδακτικοῦ ἔτους ἀναλόγως τῶν γνώσεών των εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπιλεγεῖσαν ξένην γλῶσσαν καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἔτους τῆς φοιτήσεώς των ἐν τῇ Σχολῇ.

4. Δυνατὸν εἰς φοιτητὰς κριθέντας ὡς ἐπαρκῶς γνωρίζοντας τὴν ξένην γλῶσσαν νὰ δοθῇ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς υποχρεώσεως πρὸς παρακολούθησιν τῆς διδασκαλίας ξένης γλώσσης.

Ἄρθρον 3ον

Τάξεις ξένων γλωσσῶν

1. Καθιεροῦνται τέσσαρες τάξεις διδασκαλίας ἐκάστης ξένης γλώσσης.
2. Εἰς τὴν α' τάξιν γίνεται εἰσαγωγὴ εἰς τὴν προφορικὴν καὶ γραπτὴν ξένην γλῶσσαν. Κτῆσις τῆς ἱκανότητος πρὸς σχηματισμὸν φράσεων. Ἐκμάθησις 750 λέξεων.
3. Εἰς τὰς β' καὶ γ' τάξεις θεμελιώδης σπουδὴ τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ ὅφους τῆς ξένης γλώσσης. Ἐμπλουτισμὸς τοῦ λεξιλογίου κατὰ 2.000 λέξεις διὰ τῆς σπουδῆς τῆς ζωῆς τῆς ξένης χώρας καὶ τῶν προβλημάτων τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. Ἀσκήσεις ἐρμηνείας.
4. Εἰς τὴν δ' τάξιν ἰδιωματισμοὶ εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν ἐν ἀντιπαράβολῃ πρὸς τοὺς ἰδιωματισμοὺς τῆς Ἑλληνικῆς. Ὁρολογία ἐν τῇ ξένῃ γλώσσῃ τῶν διδασκομένων ἐν τῇ Παντείᾳ ἐπιστημονικῶν περιοχῶν (πολιτικῆς, διοικητικῆς, οικονομικῆς ζωῆς, κοινωνιολογίας, δημοσιογραφίας, νομικῆς κ.λπ.) Σύνταξις ἐγγράφων καὶ ἀλληλογραφίας σχετικοῦ περιεχομένου πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα τῶν ἄνω περιοχῶν. Ἑρμηνεία κειμένων καὶ ἱκανότης τοῦ διερμηνεύειν.

Ἄρθρον 4ον

Φροντιστήρια

1. Διὰ τοὺς σχετικῶς προκεχωρημένους εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν διοργανοῦνται ἀπὸ περιόδου εἰς περίοδον φροντιστήρια, καθ' ἃ συζητοῦνται θέματα τιθέμενα διαδοχικῶς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τῶν διαφόρων ἐδρῶν τῆς Σχολῆς.
2. Κατὰ τὰ ἐν λόγῳ φροντιστήρια γίνεται καὶ εἰδικωτέρα ἐξήγησις πολιτικῶν, διοικητικῶν, οικονομικῶν, κοινωνιολογικῶν, δημοσιογραφικῶν, νομικῶν κειμένων κ.λπ., ἐκθέσεις ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν ἐπὶ θεμάτων καὶ ἐπικαίρων προβλημάτων τῆς συγχρόνου ζωῆς, μελέται καὶ ἔρευναι, μέθοδοι ἐπιστημονικῆς ἐργασίας καὶ βιβλιογραφικαὶ ἀναζητήσεις.

Ἄρθρον 5ον

Ἐπαφαὶ μετὰ τῆς ξένης ζωῆς

1. Διοργανοῦνται περιοδικῶς ἐπαφαὶ τῶν φοιτητῶν μετὰ προσωπικότητων τῆς ξένης χώρας.
2. Ὅμοίως διοργανοῦνται μορφωτικαὶ ἐκδρομαὶ εἰς τὴν ξένην χώραν καὶ ἐπισκέψεις ξένων καὶ διεθνῶν ἰδρυμάτων κ.λπ.
3. Ὅμοίως καλλιεργοῦνται σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων φοιτητῶν τῶν ἀναλόγων σχολῶν, ἐνδεχομένως δὲ διοργανοῦνται καὶ ἀνταλλαγαὶ μεταξὺ αὐτῶν.

Ἄρθρον 6ον

Μέθοδοι διδασκαλίας

1. Ἡ διδασκαλία θὰ ἀκολουθῇ τὰς μεθόδους τῶν καθ' ἕκαστον ἀνεγνωρισμένων ἐν Ἀθήναις Ἰνστιτούτων ξένων γλωσσῶν καὶ τῶν σχετικῶν ξένων Κέντρων Ἑρευνῶν.
2. Κατὰ τὴν διδασκαλίαν θὰ γίνεται κατ' ἀρχὴν χρῆσις τῶν βιβλίων διδασκαλίας καὶ τῶν λεξικῶν τῶν ἀνωτέρω Ἰνστιτούτων.
3. Κατὰ τὸ δυνατόν θὰ ἐπιδιώκεται νὰ διεξάγῃται ἡ διδασκαλία κατὰ σύστημα ἀκουστικοοπτικόν.

Ἄρθρον 7ον

Ἐξετάσεις

1. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου διδακτικοῦ ἔτους (κατὰ μῆνα Μάϊον) ὁ διδάσκων τὴν ξένην γλῶσσαν, βασιζόμενος εἰς τὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐπίδοσιν ἐκάστου φοιτητοῦ, ὡς καὶ εἰς μίαν τελικὴν γραπτὴν καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν θὰ δίδῃ κατάλογον τῶν ἱκανῶν φοιτητῶν, ὅπως προαχθῶσιν εἰς ἀνωτέραν τάξιν. Οἱ μὴ κριθέντες ὡς ἱκανοὶ πρὸς προαγωγὴν φοιτηταὶ δύνανται νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐξέτασιν κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον. Ἐὰν οὗτοι καὶ πάλιν ἀποτύχωσιν, ὀφείλωσι νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως.
2. Κατὰ τὸ τέλος τῶν μαθημάτων τῆς δ' τάξεως γίνονται κατὰ μῆνα Μάϊον τελικαὶ ἐξετάσεις. Ἐπαναληπτικαὶ ἐξετάσεις γίνονται κατὰ Σεπτέμβριον, Νοέμβριον, Ἰανουάριον καὶ Μάρτιον. Ἄνευ τῆς πιστοποιήσεως περὶ ἐπιτυχίας εἰς τὴν δ' τάξιν δὲν δύναται ὁ φοιτητὴς νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 8ον

Συνεργασία μετ' ἀνεγνωρισμένων Ἰνστιτούτων τῶν ξένων γλωσσῶν

1. Διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ξένων γλωσσῶν ἡ Πάντειος Σχολὴ συνάπτει συμβάσεις μετὰ τῶν ἀνεγνωρισμένων Ἰνστιτούτων ξένων γλωσσῶν, τὰ ὁποῖα

λειτουργοῦν ἐν Ἑλλάδι καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται δι' ἀποσπάσεως νὰ θέσωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Σχολῆς ἐν ὅλῳ ᾧ ἐν μέρει τὸ ἀναγκαῖον διδασκτικὸν προσωπικὸν (τῶν λοιπῶν προσλαμβανομένων τῇ ὑποδείξει τῶν Ἰνστιτούτων, ἐλευθέρως ὑπὸ τῆς Σχολῆς).

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις τῆς διδασκαλίας τῆς ξένης γλώσσης ἐν τῇ Παντείῳ χάριν παιδαγωγικοῦ συντονισμοῦ εἰς τὸν ἐκάστοτε διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου, μεθ' οὗ συνεβλήθη ἡ Πάντειος.

2. Ἐὰν δι' ὀρισμένας γλώσσας δὲν ὑπάρχουν Ἰνστιτούτα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Πάντειος Σχολὴ δύναται νὰ προσλαμβάνῃ ἐπὶ συμβάσει ἀπ' εὐθείας διδασκάλους ἐλευθέρως.

Ἄρθρον 9ον

Διδασκόμεναι γλώσσαι

1. Ὑποχρεωτικῶς διδάσκονται ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ ἡ Ἀγγλική, Γαλλική, Γερμανικὴ καὶ Ἰταλικὴ γλώσσα.

2. Ἡ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐπέκτασιν τῆς διδασκαλίας καὶ ἄλλων ξένων γλωσσῶν.

Ἄρθρον 10ον

Ἐξουσιοδότησις

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας, καθορίσθῃσονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Τμήματος Ξένων Γλωσσῶν.

Γ'. ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΝΤΕΙΩ ΑΝΩΤΑΤῃ ΣΧΟΛῇ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Εἰσηγητικὴ Ἑκθεσις

ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Νόμου «περὶ Τμήματος Ξένων γλωσσῶν
παρὰ τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν».

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἔχει τὸ προνόμιον νὰ καλλιεργῇ τὰς ἐπιστημονικὰς περιοχὰς τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων, τῆς δημοσίας διοικήσεως, τῶν κοινωνικῶν καὶ δημοσιογραφικῶν ἐπιστημῶν καὶ νὰ καταρτίζῃ τὰ ἡγετικά ἐπιστημονικὰ στελέχη τῆς δημοσίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Ἐν ὅψει λοιπὸν τῆς ὑψηλῆς

ταύτης ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς ἢ παρ' αὐτῇ συστηματικὴ διοργάνωσις τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν ἐπιβάλλεται ὡς ἐπεῖγον καὶ ἀναγκαιότατον αἵτημα, κυρίως δὲ σήμερον, ὅποτε ἡ Ἑλλάς ἐντάσσεται εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν κύκλον καὶ ὅποτε καλεῖται αὕτη νὰ ἀσκήσῃ ἀκτινοβολίαν καὶ ἐπὶ τῆς γείτονος Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς.

Τούτων οὕτως ἐχόντων πρέπει ἡ Σχολὴ νὰ ἐνισχυθῇ καὶ εἰς τὸ τμήμα τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῆς νὰ ἐκμανθάνωσι μίαν τοῦλάχιστον ξένην γλῶσσαν, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς ἐπὶ διεθνoῦς ἐπιπέδου ἀφ' ἐνὸς νὰ ἐπαυξάνωσι συνεχῶς τὰς ἐπιστημονικὰς τῶν γνώσεις διὰ παρακολουθήσεως τῆς σχετικῆς ξένης ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ εἶναι ἱκανοὶ ἐν οἰαδῇποτε θέσει νὰ συνεργάζωνται καρποφόρως ἐν τῇ περιοχῇ τῆς δράσεως τῆς διεθνoῦς κοινωνίας. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ὑποβάλλομεν τὸ παρὸν σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ὀργανοῦται παρὰ τῇ Παντείῳ Σχολῇ εἰδικὸν «τμήμα ξένων γλωσσῶν» κατὰ σύστημα ὅντως πλήρες καὶ ἄρτιον.

Ταῦτοχρόνως πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς διδασκαλίας παρὰ τῷ ἐν λόγῳ τμήματι καὶ τῶν βαλκανικῶν καὶ τῶν κυριωτέρων ἀνατολικῶν καὶ ἀφρικανικῶν ξένων γλωσσῶν, πληροῦται καὶ ἐν ὑφιστάμενον μέγα κενὸν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1.

Ἰδρυσις τμήματος ξένων γλωσσῶν

Παρὰ τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἰδρύεται «τμήμα ξένων γλωσσῶν».

Ἄρθρον 2.

Διδασκόμεναι γλῶσσαι

Ἐν τῷ τμήματι τούτῳ διδάσκονται :

α) Ὁρισμένοι ἐκ τῶν κυριωτέρων γλωσσῶν, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡς ἰδιαιτέρως χρήσιμοι διὰ φοιτητάς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, ἐν Ἑλλάδι, καὶ δὴ : Ἡ Ἀγγλική, ἡ Ἀραβική, ἡ Βουλγαρική, ἡ Γαλλική, ἡ Γερμανική, ἡ Ἰταλική, ἡ Ἰσπανική, ἡ Ρουμανική, ἡ Ρωσική, ἡ Σερβοκροατικὴ καὶ ἡ Τουρκικὴ (Κύκλος ὑποχρεωτικῶς διδασκομένων γλωσσῶν).

β) Διάφοροι ἄλλαι ξέναι γλῶσσαι, συμπεριλαμβανομένων τῶν κυριωτέρων ἀνατολικῶν καὶ Ἀφρικανικῶν γλωσσῶν (κύκλος προαιρετικῶς διδασκομένων ξένων γλωσσῶν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 3.

Διεύθυνσις τοῦ Τμήματος

§ 1. Τοῦ τμήματος προΐσταται «Διευθύνων Σύμβουλος».

§ 2. Ὡς διευθύνων σύμβουλος διορίζεται ἐπὶ συμβάσει τριετεί, ἥ ὅποια δύναται νὰ ἀνανεοῦται, Καθηγητῆς τῆς Φιλολογίας ξένου Πανεπιστημίου, λαμβάνων τὰς ἀποδοχὰς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς.

§ 3. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διευθύνοντος συμβούλου ἐκτιμᾶται ἰδιαιτέρως ἀφ' ἑνὸς ἢ μακρὰ καὶ εὐδόκιμος ἐμπειρία τοῦ ἐκλεγομένου περὶ τὴν ὁργάνωσιν τῆς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου γνώσιν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

§ 4. Διὰ τὴν ἐκλογὴν, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν κατόπιν ἡτιολογημένης προτάσεως τριῶν καθηγητῶν, ἐπικυρουμένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας, καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Συντονιστῆς Σπουδῶν

§ 1. Κατόπιν ἡτιολογημένης προτάσεως τοῦ διευθύνοντος συμβούλου καὶ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ἐκλέγεται καὶ διορίζεται ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, ἐπικυρουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς «συντονιστῆς σπουδῶν», ἐπὶ βαθμῶ δευτέρῳ.

§ 9. Ὡς συντονιστῆς σπουδῶν, ἐκλέγεται πτυχιούχος τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἢ πτυχιούχος τῆς φιλολογίας Πανεπιστημίου τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ πτυχιούχος ἰσοτίμων Ἰνστιτούτων τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

§ 3. Τὴν θέσιν ταύτην δύναται νὰ καταλάβουν Ἕλληνες.

§ 4. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἐκτιμᾶται ἰδιαιτέρως ἢ μακρὰ καὶ εὐδόκιμος ἐμπειρία τοῦ ἐκλεγομένου περὶ τὴν ὁργάνωσιν τῆς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν.

§ 5. Ὁ συντονιστῆς σπουδῶν :

α) Ἐκτελεῖ χρέη συνεργάτου ἀναπληρωτοῦ τοῦ διευθύνοντος συμβούλου.

β) Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν συντονισμόν τῶν σπουδῶν ὧν τῶν ξένων γλωσσῶν.

γ) Κατευθύνει τὸ ἔργον τῆς γραμματείας τοῦ τμήματος.

Ἄρθρον 5.

Μόνιμοι Καθηγηταὶ ξένων γλωσσῶν

§ 1. Κατόπιν ἡτιολογημένης προτάσεως τοῦ διευθύνοντος συμβούλου καὶ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν τῆς σχολῆς, ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, ἐπικυρουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὡς μόνιμοι Καθηγηταὶ καὶ ὡς ὑπεύθυνοι σπουδῶν τῶν ἐπὶ μέρους γλωσσῶν, ἐπὶ βαθμῶ τρίτῳ.

- α) Εἰς πτυχιούχους Φιλολογίας τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης.
- β) Εἰς πτυχιούχους Φιλολογίας τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.
- γ) Εἰς πτυχιούχους Φιλολογίας τῆς Γερμανικῆς γλώσσης.
- δ) Εἰς πτυχιούχους Φιλολογίας τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης.
- ε) Εἰς πτυχιούχους Φιλολογίας τῆς Ρωσικῆς γλώσσης.

§ 2. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἐκτιμᾶται ἰδιαίτερος ἀφ' ἑνὸς ἢ μακρὰ καὶ εὐδόκιμος ἐμπειρία τοῦ ἐκλεγομένου, περὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ γνῶσις τοῦ ὑποψηφίου τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄρθρον 6.

Διδάσκοντες

§ 1. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων ξένων γλωσσῶν ἀνατίθεται, κατόπιν ἡτιολογημένης προτάσεως τοῦ διευθύνοντος συμβούλου καὶ ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς ἐπικυρουμένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς πτυχιούχους τῶν τμημάτων ξένων γλωσσῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἢ εἰς πτυχιούχους τῶν Πανεπιστημίων τῆς ἁλλοδαπῆς ἢ εἰς πτυχιούχους ἰσοτίμων ξένων Ἰνστιτούτων ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἁλλοδαπῆς, ἐπὶ τριετῇ συμβάσει, δυναμένη ν' ἀνανεωθῇ.

§ 9. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐκτιμᾶται ἰδιαίτερος ἢ μακρὰ καὶ εὐδόκιμος ἐμπειρία τοῦ ἐκλεγομένου περὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς ξένης γλώσσης.

§ 3. Οἱ ἐπὶ συμβάσει προσλαμβανόμενοι ὡς καθηγηταὶ ξένων γλωσσῶν, λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς καθηγητοῦ ξένης γλώσσης τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ὁφείλοντες νὰ διδάσκουν 12 ὥρας ἐβδομαδιαίας.

§ 4. Δύνανται ἐπίσης νὰ προσληφθοῦν καθηγηταὶ καὶ μὲ μικρότερον ὥρariον διδασκαλίας (3, 6 ἢ 9 ὥρῶν), ὅποτε οὗτοι πληρώνονται καθ' ὥραν διδασκαλίας, καθοριζομένης τῆς ἀμοιβῆς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 7.

Γραμματεία τοῦ Τμήματος

Αἱ τακτικαὶ θέσεις τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

α) 1 θέσις γραμματέως καὶ στενοδακτυλογράφου, γνωριζούσης τοῦλάχιστον 2 ξένας γλώσσας ἐπὶ βαθμῷ 6φ.

β) 1 θέσις γραμματέως καὶ δακτυλογράφου γνωριζούσης τοῦλάχιστον 2 ξένας γλώσσας ἐπὶ βαθμῷ 6φ ἢ 7φ.

γ) 1 θέσις γραφέως ἐπὶ βαθμῷ 7φ ἢ 8φ γνωριζούσης τοῦλάχιστον 1 ξένην γλῶσσαν.

Ἄρθρον 8.

Ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τοῦ τμήματος

Αἱ τακτικαὶ θέσεις τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ παρὰ τῷ τμήματι ξένων γλωσσῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

α) 2 θέσεις κλητῆρων ἐπὶ βαθμῷ 10φ ἢ 11φ.

β) 2 θέσεις καθαριστριῶν (ὑπηρετριῶν) ἐπὶ βαθμῷ 13φ ἢ 12φ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 9.

Ὑποχρεωτικὴ ἡ γνῶσις ξένης γλώσσης ὑπὸ τῶν φοιτητῶν

§ 1. Οὐδεὶς φοιτητὴς δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς, ἐὰν δὲν γνωρίζῃ ἐπαρκῶς μίαν ἐκ τοῦ κύκλου τῶν ὑποχρεωτικῶς ἐξεταζομένων ξένων γλωσσῶν.

§ 2. Πᾶς φοιτητὴς ἐγγραφόμενος εἰς τὴν Πάντειον Σχολήν, ὀφείλει ὁμοῦ μετὰ τῆς αἰτήσεώς του πρὸς ἐγγραφὴν καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν νὰ συνυποβάλλῃ καὶ δῆλωσιν περὶ τῆς ξένης γλώσσης, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων ξένων γλωσσῶν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐκλέξει.

§ 3. Ἡ δῆλωσις γίνεται διὰ τῆς συμπληρώσεως εἰδικοῦ δελτίου, τὸ ὁποῖον λαμβάνουν οἱ φοιτηταὶ παρὰ τῆς γραμματείας τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν.

Ἄρθρον 10.

Τρόπος ἐκμάθησεως τῆς ξένης γλώσσης ὑπὸ τῶν φοιτητῶν.

Οἱ φοιτηταὶ δύνανται νὰ ἐκμάθωσι τὴν ξένην γλῶσσαν, εἴτε κατ' ἰδίαν καὶ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς Σχολῆς, εἴτε παρακολουθοῦντες τὰ μαθήματα ξένων γλωσσῶν ἐν τῷ εἰδικῷ τμήματι τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 11.

Περὶ φοιτητῶν οἱ ὅποιοι ἐδιδάχθησαν ξένην γλῶσσαν
ἐκτὸς τῆς Σχολῆς

§ 1. Φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς, οἱ ὅποιοι ἐδιδάχθησαν κατ' ἰδίαν καὶ ἐκτὸς τῆς σχολῆς μίαν ἐκ τῶν ὑποχρεωτικῶν ξένων γλωσσῶν, ὑποβάλλονται ἐνώπιον διμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν εἰς «ἐξετάσεις ἐπαρκείας», ὅποτε χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς «πιστοποιητικὸν ἐπαρκoῦς γνώσεως» τῆς ξένης γλώσσης.

§ 2. Αἱ ἐξετάσεις ἐπαρκείας διεξάγονται κατὰ τὸ τελευταῖον 10ήμερον τοῦ μηνὸς Μαΐου, κατὰ τὸ τελευταῖον 10ήμερον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, καὶ κατὰ τὸ δεύτερον 10ήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

§ 3. Κατὰ τὰς περιόδους ταύτας οἱ φοιτηταὶ δύνανται νὰ προσέλθουν πρὸς ἐξέτασιν, οἷονδήποτε ἔτος καὶ ἂν διανύουν ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ, ὑποβάλλοντες προηγουμένως, σχετικὴν γραπτὴν αἴτησιν περὶ συμμετοχῆς των εἰς τὴν συγκεκριμένην ἐξεταστικὴν περίδον.

§ 4. Αἱ ἐξετάσεις ἐπαρκείας ξένης γλώσσης εἶναι γραπταὶ καὶ προφορικαὶ καὶ δίδονται ἅπαξ ἐπὶ καθυριζομένης ὕλης τεσσάρων ἐτῶν.

§ 5. Τῶν ἐξετάσεων ἐπαρκείας ἀπαλλάσσονται φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς προσκομίζοντες σχετικὸν πτυχίον ἢ πιστοποιητικὸν ξένου Πανεπιστημίου ἢ ξένης ἀνωτέρας σχολῆς ἢ ἰσοτίμου ξένου Ἰνστιτούτου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν εἰς αὐτοὺς «Πιστοποιητικὸν ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν ἐξετάσεων ἐπαρκείας», κατατίθεται δ' εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ τμήματος φωτοτυπία τοῦ σχετικοῦ πτυχίου ἢ πιστοποιητικοῦ.

Ἄρθρον 12.

Περὶ φοιτητῶν, οἱ ὅποιοι παρακολουθοῦσι τὰ μαθήματα
τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν

§ 1. Πάντες οἱ φοιτηταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ φοιτήσουν εἰς τὸ τμήμα ξένων γλωσσῶν, ἵνα ἐκμάθουν τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκλεγείσαν ξένην γλῶσσαν ἐκ τοῦ κύκλου τῶν ὑποχρεωτικῶν ξένων γλωσσῶν.

§ 2. Ὅμοίως φοιτηταὶ καὶ πτυχιῶχοι ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν δυνατότητα παρακολουθοῦντες μαθήματα εἰς τὸ τμήμα ξένων γλωσσῶν νὰ ἐκμάθουν προαιρετικῶς οἷονδήποτε ξένην γλῶσσαν.

§ 3. Πάντες ἐκείνοι, οἱ ὅποιοι πρόκειται νὰ παρακολουθήσωσι τὰ μαθήματα ξένης γλώσσης, ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσωσιν αὐτοπροσώπως εἰδικὰ δελτία, ἐξ ὧν δείκνυται ἀφ' ἑνός, ποίαν γλῶσσαν ἐξέλεξαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐὰν πρόκειται περὶ ὑποχρεωτικῆς ἢ προαιρετικῆς γλώσσης, καὶ τὰ ὅποια δελτία καταθέτουσι εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν. Μετὰ ταῦτα, οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσκαλοῦνται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων

εἰς κατατακτηρίους ἐξετάσεις, ἵνα κατόπιν τούτων ἐνταχθῶσιν εἰς μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων τάξεων, αἱ ὁποῖαι λειτουργοῦν εἰς τὸ τμήμα ξένων γλωσσῶν, τῆς ἐντάξεως γινομένης ἀνεξαρτήτως τοῦ ἔτους σπουδῶν των ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ.

Ἄρθρον 13.

Τάξεις διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν

§ 1. Ἡ φοίτησις εἰς τὸ τμήμα ξένων γλωσσῶν, εἶναι τετραετής. Ἐὰν ὁμως παραστῇ ἀνάγκη, ἡ διεύθυνσις τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν δύναται νὰ διοργανώσῃ καὶ ἐνδιάμεσον τάξιν διὰ τοὺς πρωτοετείς οἱ ὅποιοι οὔτε τελείως ἀρχάριοι εἶναι, ἀλλ' οὔτε καὶ ἱκανοὶ διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν δευτέραν τάξιν.

§ 2. Εἰς ἐκάστην τάξιν ἡ διδασκαλία τῆς ξένης γλώσσης γίνεται κατὰ κύκλους τὸ πολὺ μὲ 30 φοιτητάς. Πάντως, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀλλαγὴ τοῦ κύκλου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, πλὴν ἐπὶ ὅλως ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, καὶ κατόπιν εἰδικῆς γραπτῆς ἐγκρίσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν.

§ 3. Τὸ τμήμα ξένων γλωσσῶν, ὀφείλει νὰ προβῇ ἐντὸς εὐλόγου χρόνου εἰς τὴν συγγραφὴν καὶ ἐκδοσιν δαπάναις τῆς σχολῆς, εἰδικὰ βιβλία (δι' ἐκάστην τάξιν) καὶ δι' ἐκάστην ξένην γλῶσσαν.

Ἄρθρον 14.

Ἑπαφαὶ μετὰ τῆς ξένης ζωῆς

Παρὰ τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν, διοργανοῦνται περιοδικῶς ἐπαφαὶ τῶν φοιτητῶν μετὰ προσωπικοτήτων τῆς ξένης χώρας. Ὁμοίως διοργανοῦνται μορφωτικαὶ ἐκδρομαὶ εἰς τὴν ξένην χώραν καὶ ἐπισκέψεις ξένων καὶ διεθνῶν ἰδρυμάτων κλπ. Ὁμοίως καλλιεργοῦνται σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων φοιτητῶν τῶν ἀναλόγων σχολῶν, ἐνδεχομένως δὲ διοργανοῦνται καὶ ἀνταλλαγαὶ μεταξὺ αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐναρξεις καὶ λήξεις μαθημάτων. Ὡραι διδασκαλίας

§ 1. Τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν ἀρχονται κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ λήγουν κατὰ τὴν 20ὴν Μαΐου. Εἰς ἑκάστον κύκλον ἡ διδασκαλία κατ' ἀρχὴν ὀρίζεται εἰς 3 ὥρας ἐβδομαδιαίως.

§ 2. Φοιτητῆς, ὁ ὁποῖος ἐσημείωσε πέραν τῶν 15 ἀπουσιῶν ἐτησίως, διαγράφεται τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν, δυνάμενος νὰ ἐπανεγγραφῇ μόνον κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Ἄρθρον 16.

Προαγωγὴ εἰς ἀνωτέραν τάξιν.

§ 1. Φοιτηταὶ ὑποβαλλόμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους εἰς ἐνδια-

μέσως διεξαγομένας φροντιστηριακάς εξετάσεις, καὶ ἐπιτυχάνοντες προβιβάσιμον βαθμόν, προάγονται ἄνευ ἐτέρου εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν.

§ 2. Ἐὰν οὗτοι δὲν ἐπιτύχουν τοιοῦτον προβιβάσιμον βαθμόν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οὗτοι προσκαλοῦνται εἰς προαγωγικάς εξετάσεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἄφ' ἐνὸς κατὰ τὸ τελευταῖον 10ήμερον τοῦ Ἰουνίου καὶ ἄφ' ἐτέρου κατὰ τὸ τελευταῖον 10ήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου.

§ 3. Αἱ ἐν λόγῳ εξετάσεις διενεργοῦνται ἐνώπιον δύο καθηγητῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ εἰς εἶναι, εἰ δυνατόν, καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ τμήματος τοῦ φοιτητοῦ.

§ 4. Αἱ προαγωγικαὶ εξετάσεις εἶναι γραπτὰ καὶ προφορικαί. Αἱ γραπτὰ εξετάσεις προηγούνται τῶν προφορικῶν. Εἰς προφορικάς εξετάσεις δύναται νὰ προσέλθῃ μόνον ὁ φοιτητής, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν βάσιν εἰς τὰς γραπτὰς, ἥτοι βαθμόν 5. Τελικῶς δὲ προάγονται ὅσοι λάβουν τὴν βάσιν, μετὰ τὸν συμφηρισμὸν τῶν βαθμῶν τῶν γραπτῶν καὶ προφορικῶν εξετάσεων, ἥτοι μέσον ὅρον βαθμόν 5.

Ἄρθρον 17.

Προϋποθέσεις τῆς συμμετοχῆς τῶν φοιτητῶν
εἰς τὰς μεταπροκριματικὰς πτυχιακὰς εξετάσεις

Οὐδεὶς φοιτητὴς δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὰς μεταπροκριματικὰς πτυχιακὰς εξετάσεις, ἐὰν δὲν συνυποβάλῃ μετὰ τῆς οἰκείας αἰτήσεώς του περὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς μεταπροκριματικὰς πτυχιακὰς εξετάσεις :

α) Εἴτε πιστοποιήσιν τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν τῆς Παντείου περὶ ἀπαλλαγῆς του ἀπὸ τῶν εξετάσεων ἐπαρκείας.

β) Εἴτε πιστοποιήσιν περὶ ἐπιτυχίας του εἰς τὰς εξετάσεις ἐπαρκείας τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν τῆς Παντείου.

γ) Εἴτε ἐνδεικτικὸν ἀπολυτήριον εξετάσεων ἐκ τοῦ τμήματος ξένων γλωσσῶν τῆς Παντείου.

Ἄρθρον 18.

Φοίτησις εἰς τὸ τμήμα ξένων γλωσσῶν
διαφόρων δημοσίων ὑπαλλήλων

Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς γίνονται δεκτοὶ πρὸς φοίτησιν ἐν περιωρισμένῳ ἀριθμῷ καὶ διάφοροι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχωσι τὴν ιδιότητα τοῦ φοιτητοῦ τῆς Παντείου, ἀποστελλόμενοι ὑπὸ τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, ὡς ἰδίως ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἀξιωματικοὶ τῶν Σωμάτων ἀσφαλείας, ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἐμπορικοὶ ἀκόλουθοι, μορφωτικοὶ ἀκόλουθοι, ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Τύπου, διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Ἀσφαλείας κ.τ.λ..

ΜΕΡΟΣ Ζ'

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Δικαίωμα έγγραφης

Ὡς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται οἱ κατ' ἔτος κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ ἐπιτυχόντες εἰς εἰσιτήριο διαγωνισμὸν, προκηρυσσόμενον κατ' ἔτος δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων.

Μετεγγραφαι

Πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς (Νομικοῦ Τμήματος) ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων ὡς καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ἐγγράφονται εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Πτυχιούχοι λοιπῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν ὡς καὶ Σχολῶν Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Ἀξιοματικῶν Χωροφυλακῆς καὶ Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, ἐγγράφονται εἰς τὸ πρῶτον ἔτος ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

Ἐπίσης ἄνευ ἐξετάσεων ἐγγράφονται καὶ ἀλλοδαποί, ὡς καὶ ὁμογενεῖς, ὧν οἱ γονεῖς διαμένουν μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Σχολῆς ὀριζόμενα προσόντα.

Εἰς πτυχιούχους Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὁμοταγῶν Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, παρέχεται ἡ ἰσοτιμία τοῦ πτυχίου ἀποφάσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν, ἡτις ὀρίζει ἐνδεχομένως τὰ μαθήματα, εἰς ἃ οἱ πτυχιούχοι οὗτοι ὀφείλουν συμπληρωματικῶς νὰ ἐξετασθῶν.

Έγγραφαι

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν τινὸς ὡς φοιτητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολή : α) σχετικῆς αἰτήσεως, β) ἀκαδημαϊκοῦ ἀπολυτηρίου, γ) συμπληρωμένου στατιστικοῦ δελτίου καὶ δ) δύο φωτογραφιῶν.

Εἰς τὸν ἐγγραφέντα παρέχεται δελτίον ἀναγνωρίσεως καὶ σπουδῶν.

Λήξις τῆς ιδιότητος τοῦ σπουδαστοῦ

Ἡ ιδιότης τοῦ φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς λήγει : α) λόγῳ καθυστερήσεως ἀναεώσεως τῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ ἓν ἔτος, β) λόγῳ ἀποβολῆς, γ) λόγῳ παρελεύσεως δύο ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς κεκανονισμένης συνολικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τετραετοῦς φοιτήσεως.

Ἀκαδημαϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔτος

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Μαΐου ἐκάστου ἔτους.

Ἐκδηλώσεις τῆς Σχολῆς

Κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν ἐνάρξεως τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, τελεῖται Ἀγιασμὸς ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν τελετῶν. Κατ' αὐτὴν ὁ ἀπερχόμενος Πρύτανις ἀπειθύνει ἀποχαιρετιστηρίους ὁμιλίας πρὸς τοὺς φοιτητάς, πρὸς τοὺς πτυχιούχους, πρὸς τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς καὶ τέλος πρὸς τὸ βοηθητικὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικόν.

Κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου γίνεται ἐπίσημος τελετὴ ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ.

Κατὰ μῆνα Νοέμβριον γίνεται ἐπίσημος τελετὴ ὑποδοχῆς τῶν νέων φοιτητῶν καὶ ὀρκωμοσίας αὐτῶν. Κατ' αὐτὴν ὑποδέχεται τοὺς νέους φοιτητάς ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τῶν φοιτητῶν, ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τῶν πτυχιούχων καὶ τέλος ὁμιλεῖ ὁ Πρύτανις τῆς Σχολῆς.

Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον γίνεται ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν νέων ἀκαδημαϊκῶν ἀρχῶν τῆς Σχολῆς, καθ' ἣν ὁ Πρύτανις τοῦ προηγούμενου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἐκθέτει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς πρυτανείας του συνάγων τὰ ἐντεῦθεν συμπεράσματα ἐκ τῆς ἐμπειρίας, παραδίδει δὲ τὰ πρυτανικὰ διάσημα πρὸς τὸν πρύτανιν τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, ὅσους ἐν προλόγῳ ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ χαραχθεῖσαν ἀκαδημαϊκὴν πολιτικὴν τῆς νέας πρυτανείας, μετὰ ταῦτα δὲ ἐκφωνεῖ τὴν πρυτανικὴν ἐπιστημονικὴν του ὁμιλίαν.

Κατὰ τὰ Χριστούγεννα γίνεται ἡ χριστουγεννιάτικη ἐορτὴ τῶν φοιτητῶν.

Κατὰ τὴν 30 Ἰανουαρίου γίνεται ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς Παιδείας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθ' ἣν ἐκφωνεῖ τὸν προσήκοντα λόγον ἐντεταλμένος ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καθηγητῆς τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὰς Ἀπόκρεω ὀργανοῦται εἰδικὴ σχετικὴ ἐκδήλωσις διὰ τοὺς φοιτητάς.

Κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου γίνεται ἐπίσημος τελετὴ ἐπὶ τῇ Μεγάλῃ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ καθ' ἣν ἐκφωνεῖ τὸν πανηγυρικὸν ὁ ἐκάστοτε Πρύτανις.

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις

Ι. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς φοιτήσεως εἶναι εἰς ἄλλα μαθήματα γραπταὶ καὶ εἰς ἄλλα μαθήματα προφορικαί. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν εἰς ἕκαστον μάθημα τοῦλάχιστον 5. Ἡ βαθμο-

λογία είναι 0, 1, 2 (κακῶς), 3 και 4 (μετρίως), 5 και 6 (καλῶς), 7 και 8 (λίαν καλῶς), 9 και 10 (ἄριστα).

II. Αἱ τμηματικά εξετάσεις διεξάγονται ἀπὸ 1-15 Ἰουνίου καὶ ἀπὸ 1-15 Ὀκτωβρίου. Ὁ προσελθὼν κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ἰουνίου καὶ λαβὼν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 θεωρεῖται ἐπιτυχών. Ὁ μὴ προσελθὼν κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν ταύτην περίοδον, ὡς καὶ ὁ ἀποτυχών εἰς ἅπαντα ἢ εἰς τινὰ μόνον μαθήματα, ἐπανεξετάζεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου. Ὁ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου προσελθὼν καὶ λαβὼν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 θεωρεῖται ἐπιτυχών. Ὁ λαβὼν εἰς τρία μαθήματα κάτω τοῦ 5 θεωρεῖται ἀποτυχών καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὁ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου ἀποτυχών εἰς δύο μόνον μαθήματα ἐπανεξετάζεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς. Ἐπιτυχών κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον 5 παρὰ πάντων ἢ δύο τοῦλάχιστον μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἕκαστον μάθημα, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχών καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοιαύτης δύναται μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς νὰ ἐξετασθῇ καὶ φοιτητῆς μηδόλως προσελθὼν κατ' ἀμφοτέρας τὰς προηγηθείσας περιόδους, Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου, ἐνεκεν ἀσθενείας ἐνόρκως πιστοποιουμένης. Οὗτος θεωρεῖται ἐπιτυχών, ἐφ' ὅσον ἔλαβεν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον 5, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχών καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Πτυχιακά ἐξετάσεις

Τὰ τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων, τὰ τῶν διδασκομένων μαθημάτων κλπ. καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Β.Δ. 672/1963, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 86256/1965 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπ. Παιδείας (ΦΕΚ. 790/26-11-65 τεῦχος Β').

Προνομία

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς φοιτητάς τῶν Πανεπιστημίων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναβολὴν κατατάξεως εἰς τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν, καὶ ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στράτευσιν, τὰς ὑποτροφίας, τὰς ἀτελείας, τὰς συγκοινωνιακὰς εὐχερείας καὶ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν.

Συμπεριφορὰ Φοιτητῶν ἐν τῇ Σχολῇ

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ὀφείλουσι νὰ συμπεριφέρονται κατὰ τρόπον καταδεικνύοντα ὅτι ἔχουν τύχει καλῆς ἀγωγῆς. Πρέπει διαρκῶς νὰ καταβάλ-

λωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως συμπληρώσωσι τὰ κενὰ καὶ τὰς τυχὸν ἐλλείψεις των ἐν προκειμένῳ. Δέον νὰ συμπεριφέρονται μετὰ λεπτότητος ἐναντι τῶν συναδέλφων των, νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐν γένει συμπεριφορὰν κοσμίαν καὶ εὐπρεπῇ καὶ νὰ τηρῶσι τὸν ἐναντι τῶν πρεσβυτέρων των ὀφειλόμενον σεβασμόν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσαγορεύουν τοὺς καθηγητὰς των ἄλλως ἢ διὰ τοῦ τίτλου αὐτῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σπεύδουν νὰ διέρχωνται πρῶτοι εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ τὰς κλίμακας, ὡσάκεις συμπέσῃ νὰ διέρχεται πρεσβύτερός των. Δέον νὰ ἀποτείνουν τὸν πρὸς τοὺς διερχομένους καθηγητὰς των ὀφειλόμενον χαιρετισμόν. Νὰ μὴ σταματοῦν αὐτοὺς εἰς τοὺς διαδρόμους ἢ καθ' ὁδὸν πρὸς ζήτησιν πληροφοριῶν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου, τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς. Νὰ μὴ γράφωσι καὶ χαράσσωσιν ἐπὶ τῶν τοίχων ἢ ἐπίπλων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτουν χαρτιά εἰς τοὺς διαδρόμους κλπ. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν φοιτητῶν καπνιστὰς νὰ τηροῦν τοὺς κανόνας καλῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ κάπνισμα (π.χ. νὰ μὴ ρίπτωσι τὴ στάκτην κατὰ γῆς, νὰ μὴ εἰσέρχωνται εἰς γραφεῖον καπνίζοντες, νὰ μὴ ἀπευθύνουν καπνίζοντες τὸν λόγον πρὸς πρεσβυτέρους, νὰ ρίπτωσι τὰ ἀπορρίμματα εἰς εἰδικὰ δοχεῖα, νὰ μὴ καπνίζωσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν κλπ.).

Κατὰ τὰς ὥρας τῶν μνημάτων των δὲν εἶναι ἐπιτετραχμένον νὰ εὐρίσκωνται οἱ φοιτηταὶ εἰς τὸ κυλικεῖον ἢ τοὺς διαδρόμους. Ὅφειλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ φροντιστήρια. Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν παραδόσεων καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας ἀπαγορεύεται καὶ ὁ ἐλάχιστος ἔστω θόρυβος ἢ ψιθυρὸς.

Οἱ φοιτηταὶ ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως συνειδητοποιήσωσι σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ἑρθὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ καλὴ ἀγωγή, ἡ τήρησις τῶν κανόνων εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, ἡ μέριμνα διὰ τὴν καθαριότητα πανταχοῦ τῆς Σχολῆς κλπ., ἐπιβάλλονται ὅχι ἀπλῶς διὰ τὸν φόβον πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἀλλὰ κυρίως ἐξ ἐσωτερικῆς ἀνάγκης παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου, ἐκ καθήκοντος εὐπρεπείας, ὅπερ οὐδεὶς καλλιεργημένος ἄνθρωπος δέχεται νὰ παραβῇ, καὶ μὴ ἀπειλούμενος τυχὸν διὰ τιμωρίας.

Πειθαρχικά

Πᾶσα κακὴ συμπεριφορὰ ἐναντι πρεσβυτέρων ἢ συναδέλφων, πᾶσα πρᾶξις ἀπάξουσα πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ φοιτητοῦ, πᾶσα παράβασις κανονιστικῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῆς Σχολῆς ἢ ἑλλειψίς τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὰς ἀκαδημαϊκὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς διδάσκοντας σεβασμοῦ ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

Πλὴν τῶν ἄλλων, πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἐξῆς :

1) Πᾶσα διατάραξις τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως καὶ ἡσυχίας.

2) Τὸ ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν διδασκαλίας χάπνισμα, ἔστω καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα.

3) Ἡ ἔστω καὶ ἀθόρυβος παρχμονή εἰς τοὺς διαδρόμους, καθ' ἣν ὥραν εἰς τὴν παράπλευρον αἴθουσαν γίνεται διδασκαλία.

4) Ἡ κατὰ τὰ διαλείμματα χρησιμοποίησις τῆς καθηγητικῆς ἑδρας ὡς βήματος ὁμιλίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ φοιτητάς.

5) Πειθαρχικὸν παράπτωμα ἀποτελεῖ ἡ ἀπάντησις τοῦ φοιτητοῦ ὅτι δὲν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν φοιτητικὴν του ταυτότητα, ἂν ἤθελεν αὕτη τῷ ζητηθῇ ὑπὸ καθηγητοῦ ἢ τοῦ γεν. γραμματέως τῆς Σχολῆς ἢ παρὰ βοηθοῦ ἢ παρ' ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας ἐντεταλμένου τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

6) Αἱ πολιτικαὶ καὶ κομματικαὶ συζητήσεις ἐν τῇ Σχολῇ.

7) Ἡ πάσης φύσεως φθορὰ ἢ ρύπανσις χώρων κλπ. τῆς Σχολῆς, ιδίως τῶν λουτρῶν καὶ τῶν ἀποχωρητηρίων.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι : α) ἐπίπληξις, β) αὐστηρὰ ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου μετ' ἐνδεχομένης, ἀποφάσει ταύτης, δημοσιεύσεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς δι' ἐπικολλήσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν οἰκίαν πινακίδα, γ) ἔγγραφος ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀποβολῆς, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 6 μηνῶν, ε) ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον, καὶ στ) ὀριστικὴ ἀποβολή.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. α' ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρεουσῶν ἀρμοδιότητων. Ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ φοιτητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιβολὴ πειθαρχικῆς ποινῆς ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. γ'—ζ' δημοσιεύεται. Πᾶσα ἐν γένει πειθαρχικὴ ποινὴ σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ γνωστοποιεῖται δι' ἐγγράφου τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν κηδεμόνα αὐτοῦ.

Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου διὰ τὰς παραβάσεις περὶ τὰς ἐξετάσεις

Ἡ Σύγκλητος ἐπειδὴ ἀπέδωκεν ὅλως ἐξαίρετον σημασίαν εἰς τὸ ἥθος τῶν μελλόντων ἐπιστημόνων, καὶ μάλιστα τῶν προοριζομένων, ἵνα ἀσκήσωσι λειτούργημα ἐν τῇ δημοσίᾳ ζωῇ τῆς χώρας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι ἄψογος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἐψήφισε τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα τοῦ ὑπὸ κατάρτισιν «Πειθαρχικοῦ Φοιτητικοῦ Κανονισμοῦ».

«Παραβάσεις περὶ τὰς ἐξετάσεις»

Ἄρθρον 1.

Ἀπάται ἢ προπαρascευῇ ἀπατῶν περὶ τὰς ἐξετάσεις.

§ 1. Ἀπαγορεύεται :

α) Ἡ ἀντιγραφὴ ἢ ἡ ἀπόπειρα ἀντιγραφῆς.

β) Ἡ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐξετάσεων κατοχὴ βιβλίων, σημειωμάτων πάσης φύσεως, ἐντύπων, χειρογράφων ἢ ἄλλων, ἀμέσως ἢ καὶ ἀπλῶς ἐμμέσως ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐξεταστέον μάθημα, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ δοθέντα θέματα τῶν ἐξετάσεων ἢ ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀπηγγέλθησαν καὶ εἰσέτι τὰ θέματα.

γ) Ἡ μεταβολὴ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ δοθέντος δι' ἄλλον, ὥστε ὁ ἐξεταζόμενος νὰ γράψῃ τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸν ἄλλον ἀριθμὸν θέματα ἐξετάσεων.

δ) Αἱ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀπαγγελίας τῶν πρὸς ἐξέτασιν θεμάτων οἰασδήποτε φύσεως, ἔστω καὶ ἄσχετοι πρὸς τὰς ἐξετάσεις, συνομιλίας ἢ οἰασδήποτε φύσεως ἄλλαι συνεννοήσεις μεταξὺ συνεξεταζομένων.

ε) Ἡ χάραξις ἐπὶ τῶν θρανίων, τοίχων ἢ ἀλλαχοῦ φράσεων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων σημείων, τὰ ὅποια ἐνδεχομένως δύνανται νὰ ὑποβοηθήσωσι τοὺς ἐξεταζομένους εἰς μελλούσας ἐξετάσεις καθ' οἰονδήποτε τρόπον.

στ) Ἡ δόσις ψευδῶν στοιχείων ταυτότητος ἐπὶ τῆς κόλλας ἢ προφορικῶς ἢ ἡ ἄρνησις νὰ δώσῃ ὁ ἐξεταζόμενος τὰ στοιχεῖα ταυτότητος καὶ ἡ μὴ παράδοσις τῆς κόλλας μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων.

ζ) Ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον συνεννόησις τῶν ἐξεταζομένων μεθ' οἰουδήποτε ἄλλου πλὴν τῶν συνεξεταζομένων προσώπων ἐπὶ σκοπῷ ἀπάτης περὶ τὰς ἐξετάσεις.

η) Ἡ πλαστογράφησις τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἐπιβλεπόντων ἢ ἄλλων σημείων ἐλέγχου οἰασδήποτε φύσεως τῆς κόλλας.

θ) Ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀποδοχὴ βοήθειας ἢ ὑποβοήθησις ἄλλου πρὸς ἀπάτην περὶ τὰς ἐξετάσεις.

ι) Ἡ παρατήρησις εἰς τὴν κόλλαν συνεξεταζομένων, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ ἄλλων θεμάτων.

ια) Ἡ προσκόμισις εἰς τὴν αἴθουσαν κόλλας μὲ ἔτοιμα πιθανὰ θέματα ἐξετάσεων.

ιβ) Ἡ κρυφία ἀκρόασις διδομένων θεμάτων ἢ ἡ δολία πρὸ τῶν ἐξετάσεων προσπάθεια πρὸς γνῶσιν τῶν μελλόντων νὰ δοθῶσι θεμάτων ἐξετάσεων.

ιγ) Ἡ ἀπόσβεσις τῆς σημειωθείσης ὑπὸ ἐπιτηρούντων κόλλας.

ιδ) Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἐξετάσεων οἰουδήποτε δι' οἰονδήποτε λόγον πρὸ τοῦ πέρατος τῶν ἐξετάσεων.

ιε) Ἡ διείσδυσις φοιτητῶν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν ἐξετάσεων πρὸς παράδοσιν κόλλας.

§ 2. Ἐπὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων τούτων σημειοῦται ἡ κόλλα, ἀπομακρύνεται ἀμέσως ὁ συλλαμβανόμενος ἐκ τῆς αἰθούσης τῶν ἐξετάσεων καὶ γίνεται ἔγγραφος ἀναφορὰ τοῦ ἐπιτηροῦντος εἰς εἰδικὸν βιβλίον πειθαρχικῶν ἀναφορῶν.

§ 3. Αἱ ἄνω παραβάσεις, ὡς καὶ οἰαيدήποτε ἄλλαι παρεμφερεῖς περιπτώσεις συνεπάγονται διὰ πρώτην μὲν φορὰν ἐξάμηνον ἀποβολήν, διὰ δευτέραν (ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ ἑτεροειδῶν παραβάσεων ἢ ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀπηγγέλθη τυχὸν δι' οἰονδήποτε λόγον εἰσέτι ἡ πρώτη ποινὴ) ἐτησίαν καὶ διὰ τρίτην διετὴ ἀποβολήν. Ἐπὶ τετάρτης ὑποτροπῆς ὁ φοιτητὴς ἀποβάλλεται ὁριστικῶς τῆς Σχολῆς.

§ 4. Πᾶσαι αἱ ποιναὶ αὗται ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 2.

§ 1. Ἀπαγορεύονται :

α) Αἱ φωνασαίαι, ἀποδοκιμασίαι ἢ ἄλλης φύσεως διαταράξεις τῆς τάξεως καὶ εὐπρεπείας κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐξετάσεων τόσοι ἐκ μέρους τῶν ἐξεταζομένων ὅσον καὶ ἐκ μέρους φοιτητῶν μὴ ἐξεταζομένων.

β) Ἡ ἄρνησις τοῦ ἐξεταζομένου ὅπως μετακινήθῃ τῆς ὑποδειχθείσης εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τῶν ἐπιτηρούντων νέας θέσεως καὶ γενικῶς πᾶσα ἀνυπακοή του εἰς τὰς ἐντολάς τῶν ἐπιτηρούντων.

γ) Ἡ αὐθαίρετος ἀλλαγὴ θέσεως ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐξετάσεων.

δ) Ἡ εἰρωνεία, ἡ ἀποδοκιμασία, ἡ ἐπίδειξις ἀναιδεύσεως ἢ θρασυτήτος καὶ γενικῶς πᾶσα ἀπρεπὴς καὶ ἀγενὴς συμπεριφορὰ τῶν ἐξεταζομένων ἐναντι τῶν ἐπιτηρούντων.

ε) Ἡ ἀπρεπὴς καὶ ἀγενὴς συμπεριφορὰ ἐξεταζομένων ἐναντι συνεξεταζομένων συναδέλφων των.

§ 2. Ἐπὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων τούτων σημειοῦται ἡ κόλλα καὶ γίνεται ἔγγραφος ἀναφορὰ τοῦ ἐπιτηροῦντος εἰς εἰδικὸν βιβλίον πειθαρχικῶν ἀναφορῶν.

§ 3. Αἱ ἄνω παραβάσεις ὡς καὶ οἰαيدήποτε ἄλλαι παρεμφερεῖς περιπτώσεις συνεπάγονται διὰ πρώτην μὲν φορὰν τρίμηνον ἀποβολήν, διὰ δευτέραν (ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ ἑτεροειδῶν παραβάσεων ἢ ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀπηγγέλθη τυχὸν δι' οἰονδήποτε λόγον εἰσέτι ἡ πρώτη ποινὴ), ἐξάμηνον, διὰ τρίτην ἐτησίαν, διὰ πέμπτην διετὴ. Ἐπὶ ἑκτῆς ὑποτροπῆς ὁ φοιτητὴς ἀποβάλλεται ὁριστικῶς τῆς Σχολῆς.

§ 4. Πᾶσαι αἱ ποιναὶ αὗται ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 3.

Βιαιότητες κατὰ τὰς ἐξετάσεις

§ 1. Ἀπαγορεύονται ἐκ μέρους φοιτητῶν, ἐξεταζομένων ἢ μή, κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἐναντίον ἀλλήλων ἢ ἐπιτηρούντων χειροδικίαι ἢ οἰασδήποτε ἄλλης φύσεως βιαιότητες.

§ 2. Ἐπὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων τούτων σημειοῦται ἡ κόλλα, ἀπομακρύνεται ἀμέσως ὁ συλλαμβανόμενος ἐκ τῆς αἰθούσης τῶν ἐξετάσεων καὶ γίνεται ἔγγραφος ἀναφορὰ τοῦ ἐπιτηρούντος εἰς εἰδικὸν βιβλίον πειθαρχικῶν ἀναφορῶν.

§ 3. Αἱ ἄνω παραβάσεις, ὡς καὶ οἰαδήποτε ἄλλαι παρεμφερεῖς περιπτώσεις συνεπάγονται διὰ πρώτην μὲν φορὰν ἐτησίαν ἀποβολήν, διὰ δευτέραν (ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀπηγγέλθη δι' οἰονδήποτε λόγον εἰσέτι ἢ πρώτην ποινὴν) ὀριστικὴν ἀποβολήν ἐκ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 4.

Πλάγια μέσα κατὰ τὰς ἐξετάσεις

§ 1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φοιτητὰς νὰ μεταχειρίζωνται οἰασδήποτε φύσεως πλάγια μέσα κατὰ τὰς ἐξετάσεις.

§ 2. Ὅμοιως θεωροῦνται ἀπαράδεκτοι ὑπὸ τῆς Σχολῆς αἱ ὑπὸ τρίτων γενόμεναι συστάσεις, ἰσχυριζομένων ὅτι αὗται γίνονται ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐξεταζομένου φοιτητοῦ, θεωρούμεναι κατὰ τεκμήριον καὶ αὗται ὡς πλάγια μέσα.

§ 3. Ὅμοιως ὡς χρῆσις πλαγίων μέσων θεωροῦνται ὑπὸ ἀπολύτως ἀνάλογον πνεῦμα, ἀμφότεραι αἱ περιπτώσεις τῶν ἄνω παραγράφων καθ' ἃς γίνεται χρῆσις πλαγίων μέσων, διὰ νὰ ἐπηρεασθοῦν τὰ μέλη τῆς ἐπιβαλλούσης τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς Συγκλήτου.

§ 4. Ἐπὶ χρήσεως πλαγίων μέσων ἐπιβάλλεται ἐξάμηνος ἀποβολή, ἐπὶ πρώτης ὑποτροπῆς, ἐτησία, ἐπὶ δευτέρας, διετής, καὶ ἐπὶ τετάρτης διαρκῆς ἀποβολή.

Ἄρθρον 5.

Συρροή παραβάσεων

Ἐπὶ συρροῆς παραβάσεων γίνεται συνεκτίμησις (οὐχὶ ἀθροιστικὴ) καὶ ἐπιβάλλεται ἐνιαία βαρεῖα πειθαρχικὴ ποινὴ).

Ἄρθρον 6.

Ἐπέκτασις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄνω διατάξεων

Αἱ ἄνω διατάξεις ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ διεξαγωγῆς φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, ἐξετάσεων, ἢ ἄλλων διαγωνισμῶν κ.ο.κ.

Δεκαήμερον τῶν φοιτητῶν καὶ πτυχιούχων

Ἡ Σχολὴ καθ' ἕκαστον ἔτος. πρὸς ἐκδήλωσιν τιμῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τοὺς φοιτητὰς καὶ πτυχιούχους διοργανώνει ἐν «δεκαήμερον τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν πτυχιούχων».

Κατὰ τὸ δεκαήμερον τοῦτο συνήθως γίνονται αἱ ἀκόλουθοι ἐκδηλώσεις :

α) Στέψις τοῦ ἐν τῷ κήπῳ τῆς Σχολῆς «μνημείου τοῦ ὑπὲρ πατρίδος πεσόντος φοιτητοῦ τῆς Παντείου», ὡς καὶ τοῦ μνημείου ἐνθα εὐρίσκονται ἐναποτιθεμένα τὰ ἐκ Παρισίων διακομισθέντα ὅστ' αὐτοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τῆς Σχολῆς ἔθνικοῦ εὐεργέτου Ἀλεξάνδρου Πάντου (συμμετοχὴ τῆς μουσικῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τοῦ Δήμου).

β) Συμπαρακολούθησις λειτουργίας (συμμετοχὴ τῆς φοιτητικῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας).

γ) Δεξίωσις τῆς Πρυτανίας, καθ' ἣν προσκαλοῦνται τὰ μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Συλλόγων Φοιτητῶν καὶ τῶν Πτυχιούχων μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

δ) Διήμερος ἐκδρομὴ.

ε) Συμπαρακολούθησις παραστάσεως εἰς Ἑθνικὸν Θέατρον.

στ) Συμπαρακολούθησις παραστάσεως εἰς Κρατικὴν Λυρικὴν Σκηνήν.

ζ) Συναντία διδομένη ὑπὸ τοῦ Μουσικοῦ Τμήματος τῆς Σχολῆς.

Δεκαήμερον τῶν Ὑπαλλήλων

Καθ' ἕκαστον ἔτος συνήθως κατὰ τὸ φθινόπωρον, ὁργανοῦται εἰς ἐνδειξιν τιμῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς τὸ «δεκαήμερον τῶν ὑπαλλήλων». Αἱ ἐκδηλώσεις τούτου συνίσταται συνήθως : α) εἰς ἐν κοινὸν γεῦμα, τοῦ Πρυτάνεως, τῆς Συγκλήτου, τῶν λοιπῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, τοῦ βοηθητικοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ ὅλου τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ ἀνεξαιρέτως βαθμοῦ : β) εἰς μίαν διήμερον ἐκδρομὴν, γ) εἰς ἓνα αὐτοκινητιστικὸν ἢ ἓνα διὰ πλοίου ὁλιγόωρον περίπατον, δ) εἰς μίαν μικρὰν δεξίωσιν ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Πρυτάνεως πρὸς ἅπαν τὸ προσωπικόν, ε) εἰς τὴν δωρεὰν συμπαρακολούθησιν μιᾶς θεατρικῆς παραστάσεως εἰς τὸ Ἑθνικὸν Θέατρον ἢ εἰς τὴν Κρατικὴν σκηνήν.

Ἡμέρα τῆς ἐθελοντικῆς αἰμοδοσίας

Σχολὴ ἀποδίδουσα ἐξέχουσαν σημασίαν εἰς τὴν συμπαράστασιν διὰ τὴν θεραπείαν καὶ τὴν διάσωσιν τῆς ζωῆς τοῦ ἀγνώστου συνανθρώπου ὁ ὁποῖος ἐνδεχομένως δύναται νὰ εἶναι καὶ ὁ ἀδικήσας τὸν δίδοντα ἐθελοντικῶς αἷμα του, διοργανώνει δις κατ' ἔτος (φθινόπωρον καὶ ἔαρ) τὴν «ἡμέραν τῆς ἐθε-

λοντικῆς αἰμοδοσίας) ἐκ μέρους τοῦ προσωπικοῦ, τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν πτυχιούχων.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συνεργεῖον ἐξ ἱατρῶν καὶ νοσοκόμων τοῦ Κέντρου Αἰμοδοσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ προσέρχεται εἰς τὴν Σχολήν, ἔνθα γίνεται ἡ ἐθελοντικὴ αἰμοδοσία, τῶν ἐκδηλώσεων τούτων λαμβάνεται κινηματογραφικὴ ταινία, ὡς καὶ τηλεόρασις, προσέρχονται δὲ καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Τύπου, τοῦ Ε.Ι.Ρ. καὶ τοῦ Σταθμοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ἦδη εἰς τὴν Σχολὴν ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὁ χρυσοῦς σταυρός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπελέγη ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῆς Φοιτητικῆς Ἀντιλήψεως κ. Ι. Κ. Παπαζαχαρίου Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας Αἰμοδοσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Γραφεῖον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν

Παρὰ τῇ Γραμματείᾳ λειτουργεῖ εἰδικὸν γραφεῖον «ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν». Τοῦτο ἀπαντᾷ εἰς αἰτήσεις πληροφοριῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων γονέων καὶ κηδεμόνων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. Γραπτὰ ἀπαντήσεις δίδονται μόνον πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διαμένοντας, παρακαλοῦνται ὅμως οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅπως συναποστέλλωσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον τὰ γραμματόσημα τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀπαντήσεως.

Ταυτοχρόνως τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον ἀναγγέλλει εἰς αὐτοὺς τὰ τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῶν, τὰς τυχόν ἐπιβληθείσας πειθαρχικὰς ποινὰς ἢ ἀπονεμηθείσας ἀμοιβάς, χορηγηθείσας ὑποτροφίας κ.ο.κ.

Ὑποτροφίαι

I. Εἰς πρωτεύοντας φοιτητὰς καὶ φοιτητρίδας τῆς Πανεπιστημίου Σχολῆς παρέχεται ὀρισμένος ἀριθμὸς ὑποτροφιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ κεκκωνισμένα. Πληροφορίαι εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

II. Ἐν τῷ Τμήματι Ξένων Γλωσσῶν διοργανοῦνται εἰδικὰ ἐντατικὰ μαθήματα διὰ τοὺς ὑποψηφίους ὑποτρόφους εἰς ξένας γλώσσας.

III. Ἀνάλογα φροντιστηριακὰ μαθήματα εἰδικεύσεων διὰ τοὺς ὑποψηφίους ὑποτρόφους διοργανοῦνται ὑπὸ τῶν διαφόρων Σπουδαστηρίων.

IV. Τέλος ἡ Σχολὴ εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ξένων Χωρῶν διὰ τὴν χορηγήσιν ὑποτροφιῶν ὡς καὶ διὰ μορφωτικὰς ἀνταλλαγὰς ἢ παρακολούθησιν ξένων θερινῶν πανεπιστημιακῶν μαθημάτων,

Ὑποχρεωτικαὶ παρουσίαι εἰς τὴν Γυμναστικὴν

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμπλήρωσις εἴκοσι τοῦλάχιστον δι' ἑκάτερον τῶν ἐτῶν τούτων ὠριαίων μαθημάτων εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν, διαπιστουμένη δι' ὑπογραφῆς σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ φοιτητικὸν βιβλιάριον σπουδῶν. Ὡς ὠριαῖον μάθημα γυμναστικῆς θεωρεῖται καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ φοιτητοῦ εἰς ἐκδρομὴν τῆς Σχολῆς.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ἐργαζομένων, ὁ καθηγητὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἔχει ὀρίσει εἰδικῶς πρωϊνὰς ὥρας μαθημάτων εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου (γωνία ὁδοῦ Μαυρομματαίων καὶ Κοδριγκτώνος), ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Γυμναστήριον εἰς τὸ Δέλτα Φαλήρου.

Τῶν ὑποχρεωτικῶν τούτων παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν ἀπαλλάσσονται : α) οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες φοιτηταί, ὀφείλοντες νὰ προσκομίσωσι σχετικὴν πιστοποίησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ τῆς χωροφυλακῆς τῆς περιφερείας των, β) οἱ ἀθληταί. Ὦν ὁ πῖναξ ὀνομάτων ἔχει κατατεθῆ εἰς τὴν Σχολὴν πρὸ τῶν ἐξετάσεων. γ) οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατὸν ἢ στρατιωτικῶς ὀργανωμένας ὑπηρεσίας, δ) οἱ ἀφυπηρετήσαντες καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον στρατοῦ καὶ ε) λόγῳ ἀσθενείας πιστοποιουμένης ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς. στ) τὰ μέλη τῆς Κλασικῆς καὶ τῆς Βυζαντινῆς Φοιτητικῆς Νορμδίας.

Φοιτητικὸς ἀθλητισμός

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμήμα φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ. Πᾶς φοιτητὴς καὶ πᾶσα φοιτήτρια ὀφείλουσι νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὴν φοιτητικὴν ἀθλητικὴν κίνησιν. Ὑπάρχουσι δύο ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ φοιτητικοὶ σύνδεσμοι παρὰ τῇ Σχολῇ, ὁ Σύνδεσμος τῶν «κυανῶν» (φοιτηταί καὶ φοιτήτριαι καταγόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν) καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν «λευκῶν» (οἱ καταγόμενοι ἐκ τῆς πρωτευούσης). Ἐκαστος ἐκ τῶν δύο φοιτητικῶν ἀθλητικῶν συνδέσμων διαθέτει : α) ὁμάδα κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, β) ὁμάδα ποδοσφαίρου, γ) ὁμάδα καλαθοσφαίρας, δ) ὁμάδα ἀντισφαίρισεως, ε) ὁμάδα κολυμβήσεως, στ) ὁμάδα ὕδατοσφαίρισεως, ζ) ὁμάδα κωπηλασίας, η) ὁμάδα ποδηλασίας. Καθ' ἑκάστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διοργανοῦνται ἐπίσημοι ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, καθ' οὓς ἀπονέμονται βραβεῖα καὶ κύπελλα.

Γραφεῖον Τύπου

Αἱ ἀνακοινώσεις τῆς Σχολῆς διαχετεύονται μέσῳ τοῦ Γραφείου Τύπου εἰς τοὺς ἀποδέκτας :

α) εἰς ὅλας τὰς ἑλληνικὰς ἡμερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν (ἀσχέτως κομματικῆς ἀποχρώσεως).

β) εἰς τὸ Ε.Ι.Ρ. (διὰ τὰς ἐκπομπὰς τοῦ Κεντρικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν).

γ) εἰς τὸν Σταθμὸν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων (δι' τὰς ἐκπομπὰς τοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν).

δ) εἰς τὴν ἡμερίδα «Στρατιωτικὰ Νέα», ἡ ὁποία κυκλοφορεῖ ἐν τῷ στρατῷ

ε) εἰς τὴν Κυπριακὴν Πρεσβείαν (διὰ τὴν περαιτέρω διοχέτευσιν διὰ τοῦ κυπριακοῦ Τύπου καὶ τῶν κυπριακῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν πρὸς τὸν κυπριακὸν λαόν).

Τὸ Γραφεῖον Τύπου ἐπίσης τηρεῖ εἰς εἰδικὰ τεύχη πάντα τὰ δημοσιεύματα τοῦ Τύπου, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν Σχολήν.

Εἰδικὴ σημασία ἀποδίδεται εἰς τὴν διὰ τοῦ Γραφείου Τύπου γνωστοποιήσιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ φοιτητῶν περὶ τῶν διαφόρων προθεσμιῶν, ὥστε νὰ μὴ δικαιολογῆται οἰονδήποτε αἶτημα δι' ἐκπρόθεσμον αἴτησιν ἐγγραφῆς, ἐπανεγγραφῆς συμμετοχῆς εἰς ἐξετάσεις κτλ.

Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Παντείου

Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Π.Α.Σ.Π.Ε. ἰδρυθεὶς τῷ 1946 καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον συλλογικὸν ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν φοιτητικῶν συμφερόντων. Ὁ Σύλλογος ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ γραφεῖα αὐτοῦ εὐρίσκονται ἐν τῇ Σχολῇ. Μέλη αὐτοῦ εἶναι φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς, ὅσοι δι' αἰτήσεώς των εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρώον τοῦ Συλλόγου.

Σύλλογος Πτυχιούχων

(Τηλέφ. 628.493)

Ι. Ὁ Σύλλογος τῶν Πτυχιούχων ἰδρύθη ἐν ἔτει 1942, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 5834 τῆς 24-10-1942 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, καὶ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μεταξὺ πτυχιούχων φοιτητῶν καὶ Σχολῆς.

Πλεῖστοι ὅσοι ἐκλεκτοὶ πτυχιούχοι εἰργάσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς εὐοδόσεως τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν καὶ σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ των.

Συνεργασία τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν Συλλόγων τῶν Φοιτητῶν καὶ τῶν Πτυχιούχων

I. Ἡ Σχολὴ συνεργάζεται μετὰ τοῦ «Συλλόγου τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν πτυχιούχων τῆς Παντείου» καὶ παρέχει ἀρωγὴν εἰς αὐτούς, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον οἱ σύλλογοι οὗτοι εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἐὰν δὲν ἐκτρέπωνται οὗτοι εἰς ἐνεργείας καὶ ἐκδηλώσεις, ἀπαρადέκτους πρὸς τὴν δεδομένην καθομολόγησιν ὑπὸ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν Σχολὴν νέων φοιτητῶν καὶ καθ' ἣν οὗτοι ὑπόσχονται τὰ ἐξῆς : «Περὶ τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας παντὶ σθένει ἀεὶ σπουδάσειν καὶ τῆς τούτων μελέτης ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐπιμελήσασθαι. Πᾶν ποιήσιν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, κόσμον ἡθῶν καὶ σεμνότητα τρόπων, τάληθές δὲ καὶ τὸ δίκαιον οὕτω θεραπεύσειν, ὥς τοὺς Ἕλληνας σπουδαστὰς μάλιστα προσήκει. Τὰ θεσπίσματα τοῦ τεμένους τούτου τῆς σοφίας διὰ παντὸς ἀκέραια τηρήσειν καὶ ἀκίβδηλα».

II. Ἡ συνεργασία τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν ἄνω συλλόγων γίνεται διὰ καθιερώσεως τακτικῆς συνεργασίας τοῦ Πρυτάνεως ἢ ἐτέρου μέλους τῆς Συγκλήτου, ἰδίως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Συλλόγου.

Ἡ συνεργασία αὕτη ἀφορᾷ ἀφ' ἐνὸς εἰς τὴν δημιουργίαν ψυχικῆς καὶ ἠθικῆς ἐπαφῆς τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν πνευματικῶν τῆς τέκνων καὶ ἀφ' ἐτέρου εἰς τὴν ἄμεσον ἰσχύσιν τῶν ποικίλων προβλημάτων τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν πτυχιούχων, τὰ ὅποια τοιοιτοτρόπως θὰ δυνήθοῦν νὰ προωθηθοῦν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς πρὸς ἐπίλυσιν.

Ἡ συνεργασία αὕτη ἀφορᾷ ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ὑποβοήθησιν ὑπὸ τῶν συλλόγων τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν πτυχιούχων τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐπιδιωκόμενου ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐπιστημονικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ τοῦ ἔργου.

III. Κατὰ τὰς διαφορὰς ἐκδηλώσεις τῆς Σχολῆς, ὡς ἐθνικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς, καλοῦνται ἰδιαίτερος τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν Συλλόγων τῶν Φοιτητῶν καὶ τῶν Πτυχιούχων.

Ἐκπρόσωποι τῶν ἄνω συλλόγων ὁμοίως προσκαλοῦνται κατὰ τὰς διαφορὰς ἐκδηλώσεις τῆς Σχολῆς, ἵνα ὑποβοηθήσωσιν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῶν ξένων τῆς Σχολῆς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν ἐργασίαν.

IV. Ἡ Σχολὴ διαθέτει εἰδικὸν γραφεῖον διὰ τοὺς Συλλόγους τῶν Φοιτητῶν καὶ τῶν Πτυχιούχων, εἰδικὰς πινακίδας διὰ τὰς ἀνακοινώσεις των καὶ ἐπιτρέπει εἰς αὐτούς τὴν διάθεσιν αἰθουσῶν διὰ τὰς ὑπὸ τῶν Συλλόγων διοργανουμένας διαλέξεις των ἢ ἄλλας ἐγκρινομένας ἐκδηλώσεις των.

Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων πρέπει νὰ ὑποβάλωσι τὰ διάφορα αἰτήματά των μετὰ λεπτότητος, μὴ θίγοντα τοὺς καθηγητάς, τὸ βοηθητικὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, ὡς τὸ διοικητικὸν προσωπικόν τῆς Σχο-

λῆς, ἐνῷ ἀφ' ἐτέρου τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ὀφείλει νὰ ἱκανοποιῇ γοργῶς καὶ προθύμως τὰ διάφορα αἰτήματά των, ἐὰν ταῦτα εἶναι δίκαια καὶ ὀρθά. ἐὰν δὲ τὰ ἀποκρούῃ, ὀφείλει μετ' εὐγενείας καὶ ἄκρας λεπτότητος νὰ ἐξηγῇ τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Συλλόγων νὰ εἰσέρχωνται εἰς τοὺς χώρους τῆς γραμματείας, τοῦ λογιστηρίου καὶ γενικῶς τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Σχολῆς παρὰ μόνον εἰς τὰς ἐπιτρεπομένας ὥρας, οὔσης ἀπαρἀδέκτου τῆς ἀσκήσεως, διὰ μιᾶς τοιαύτης, εἰσόδου ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων ἐκ μέρους τῶν ἐκπροσώπων τῶν Συλλόγων, ἡ ὁποία θεωρεῖται ἀπολύτως ἀπαρἀδεκτος.

Ὅμοίως εἶναι ἀπολύτως ἀπαρἀδεκτος ἡ εἴσοδος δι' ἐλεγχον κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐξετάσεων ἢ εἰς ἄλλους χώρους ἐργασίας κτλ.

Τελετὴ καθομολογήσεως τῶν Πτυχιούχων τῆς Σχολῆς καὶ ἀπονομῆς τῶν μεμβρανῶν τοῦ πτυχίου των

Καθ' ἐκάστην Πέμπτην καὶ καθ' ὥραν 9 π.μ. γίνεται ἐνώπιον τοῦ Πρυτάνεως ἡ τελετὴ τῆς καθομολογήσεως τῶν νέων πτυχιούχων τῆς Σχολῆς. Ἡ καθομολόγησις γίνεται ὑπὸ τῶν ὀρκιζομένων πτυχιούχων μετ' ὑψωμένην τὴν δεξιὰν χεῖρα πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἐπαναλαμβάνοντων τὸν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἢ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνούμενον ὅρκον.

Μετὰ τὴν καθομολόγησιν προσφωνεῖ τοὺς νέους πτυχιούχους ἀφ' ἐνὸς ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τῶν Φοιτητῶν ἀποχαιρετῶν τοὺς ἀπερχομένους συναδέλφους, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τῶν Πτυχιούχων, ὑποδεχόμενος τοὺς νέους συναδέλφους εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν πτυχιούχων.

Μετὰ ταῦτα προσφωνεῖ τοὺς ὀρκισθέντας ὁ Πρύτανης.

Ὑπογράφονται δύο πρωτόκολλα ὀρκωμοσίας, ἐξ ὧν ἓν λαμβάνει ὁ πτυχιούχος, τὸ ἕτερον δὲ παραμένει εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Σχολῆς. Ὅμοίως ὁ νέος πτυχιούχος συμπληρῶνει εἰδικὸν ἔντυπον δελτίον μετὰ τῶν στοιχείων του, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Τμήμα, ὅπερ τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον τῶν Πτυχιούχων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἄνω τελετῆς τῆς καθομολογήσεως ἀπονέμει ἐπισήμως ὁ Πρύτανης τὰς μεμβράνας τοῦ πτυχίου των εἰς παλαιοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὴν ἄνω τελετὴν δύνανται νὰ παρίστανται μέλη τῆς οἰκογενείας ἐκάστου ὀρκιζομένου ἢ ἐκάστου λαμβάνοντος τὴν μεμβράνην πτυχιούχου.

Τῆς τελετῆς λαμβάνονται φωτογραφίαι, αἵτινες καταχωρίζονται εἰς εἰδικὰ λευκώματα τῆς Σχολῆς.

Γραφείον Στατιστικῆς

Ἡ Σχολὴ ἐλπίζει ὅτι ταχέως θὰ δυνηθῇ νὰ ιδρύσῃ Γραφείον Στατιστικῆς, σκοπὸς τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι ἡ συγκέντρωσις καὶ ἀνάλυσις στατιστικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνισχύσεως τῆς ἐρευνῆς εἰς τοὺς διαφόρους ἐπιστημονικοὺς κλάδους.

Εἰδικώτερον, τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ιδρυόμενον Γραφεῖον θὰ ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον :

α') τὴν συγκέντρωσιν καὶ τήρησιν ὠρισμένων κατηγοριῶν στατιστικῶν στοιχείων χρησίμων δι' ἐρευνητικὰς ἐργασίας εἰς ἐπὶ μέρους ἐπιστημονικοὺς κλάδους.

β) τὴν στατιστικὴν ἀνάλυσιν διαφόρων θεμάτων.

γ) τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἀνάλυσιν στατιστικῶν στοιχείων ἀναφερομένων εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

δ) τὴν ὀργάνωσιν σεμιναρίων πρὸς συζήτησιν εἰδικῶν στατιστικῶν θεμάτων.

Τοῦ ἐν λόγῳ Γραφείου θὰ προΐσταται οἰκέτις καθηγητῆς ἡ ὑφηγητῆς τῆς Στατιστικῆς.

Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τοῦ Γραφείου θὰ ἀποτελεῖται καὶ ἐκ πτυχιούχων ἡ φοιτητῶν, προσφερόντων τὰς ὑπηρεσίας των χάριν ἀσκήσεως των ἡ χάριν ἀπλῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς.

Τὸ γραφεῖον θὰ διαθέτῃ αὐτόματον ἡλεκτροκίνητον ἀθροιστικὴν μηχανήν, καταγράφουσαν τὰς πράξεις ἐπὶ ταινίας χάρτου, ὡς καὶ αὐτόματον ἡλεκτροκίνητον μηχανήν τεσσάρων πράξεων περιστροφικὴν κινουμένου ὀχήματος.

Ὑπηρεσία Φοιτητικῆς Ἀντιλήψεως

Ὁργανώθη («Ὑπηρεσία Φοιτητικῆς Ἀντιλήψεως»), περιλαμβάνουσα τοὺς ἀκολούθους διαφόρους τομεῖς :

1. Τομεὺς χριστιανικῆς φοιτητικῆς δράσεως. Ὁργάνωσις τῆς χριστιανικῆς φοιτητικῆς κινήσεως.

2. Τομεὺς Βιβλιοθηκῶν καὶ Ἀναγνωστηρίου.

3. Τομεὺς Λογοτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων.

4. Τομεὺς ἐπιστημονικῶν διαλέξεων

5. Τομεὺς φοιτητικοῦ κινηματογράφου καὶ φοιτητικοῦ θεάτρου.

6. Τομεὺς μουσικῆς ἀγωγῆς.

7. Τομεὺς στεγάσεως.

8. Τομεὺς ἐξευρέσεως ἐργασίας.

9. Τομεὺς ἐστιάσεως.

10. Τομεὺς φοιτητικῆς ἱματιοθήκης.

11. Τομεὺς φοιτητικῶν εἰσιτηρίων καὶ κινήσεως.
12. Τομεὺς ἐκδρομῶν.
13. Τομεὺς ψυχαγωγίας.
14. Τομεὺς ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως.
15. Τομεὺς μορφωτικῶν ἀνταλλαγῶν.

Χριστιανική φοιτητική κίνησις

Ἡ Σχολή, προσπαθεῖ, ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν χριστιανικὴν φοιτητικὴν κίνησιν. Τοιοῦτοτρόπως διωργάνωσε φοιτητικὴν ἐκκλησιαστικὴν βυζαντινὴν χορωδίαν, ἣτις συμμετέχει εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς ἐκδηλώσεις (λειτουργίας, μνημόσυνα κλπ.). Ὁμοίως ἡ Σχολή συμμετέχει εἰς διαφόρους θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις, φέρ' εἰπεῖν κατὰ τὴν παγκόσμιον ἡμέραν τῆς Προσευχῆς τοῦ Φοιτητοῦ.

I. Χριστιανικὸς Ὁμίλος Φοιτητῶν.

Ὁ Χριστιανικὸς Ὁμίλος Φοιτητῶν εἶναι μία μικρὰ κοινωνία ὀρθοδόξων χριστιανῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Σχολῶν. Σκοπὸς τοῦ Ὁμίλου εἶναι : Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ψυχικοῦ καταρτισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ πρὸς ἀνάδειξιν ἀξίων χριστιανῶν πνευματικῶν ἡγετῶν τῆς κοινωνίας καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἰδανικῶν τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

II. Τομεὺς Ἑργασίας.

α') *Βιβλικὴ Μελέτη* : Κατ' αὐτὴν γίνεται συμμαλέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἡ ὁποία ἀποβλέπει ὄχι εἰς τὴν ξηρὰν ἐρμηνείαν καὶ τὴν θεωρητικὴν συν-εξέτασιν τῆς Βίβλου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐποικοδομὴν.

β') *Πυρῆνες* : Κατὰ σχολὰς τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου μελετοῦν καὶ ἐξετάζουν ἀπὸ κοινοῦ θέματα ἐπιστημονικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

γ') *Πνευματικὴ ζωὴ* : Συμμετοχὴ εἰς κοινὴν λατρείαν καὶ μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς διοργανώσεως εἰδικῶν λειτουργιῶν χάριν τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου.

δ') *Ἀλληλεγγύη* : Ἐμπρακτος ἐκδήλωσις τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην συναδέλφους καὶ δὴ τοὺς ἀσθενεῖς φοιτητάς, εἰς σεισμο-πλήκτους εἰς πτωχοὺς κ.ο.κ.

ε') *Διαλέξεις* : Πρὸς εὐρυτέραν μόρφωσιν τῶν φοιτητῶν διοργανοῦνται διαλέξεις μὲ ὁμιλητάς διαπρεπεῖς ἐκπροσώπους τῶν ἐπιστημῶν, Καθηγητάς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν κλπ.

στ') *Κατηχητικὸν ἔργον* : Εἰδικὴ ἐκπαίδευσις κατηχητῶν καὶ κατηχητριῶν καὶ ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν κατηχητικὴν κίνησιν πρὸς χριστιανικὴν διάπλασιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

ζ') Ἐπαρχία : Ἐπαφὴ μετὰ τῶν ἐκεῖ μελῶν τοῦ Ὁμίλου διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐντύπου ὕλικου (περιοδικῶν, εἰκόνων, σχεδιαγραμμάτων Βιβλικῆς Μελέτης, Ὁμιλιῶν, κλπ.).

η') Διεθνὴς ἐπικοινωνία : Ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν καὶ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος αὐτῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου. (Ἐπίτιμος Πρόεδρος ὁ κ. Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου).

III. Βυζαντινὴ Φοιτητικὴ Χοροφδία.

Εἰς ταύτην συμμετέχουν φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι :

Ἐκδηλώσεις τῆς ἄνω χοροφδίας συνήθως εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

α) συμμετέχει συνήθως κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου.

β) συμμετέχει εἰς λειτουργίας εἰς ἐκκλησίας, ἰδίως πτωχὰς συνοικίας.

γ) συμμετέχει εἰς λειτουργίας εἰς ἐκκλησίας τῶν ἐπαρχιῶν. ἰδίως δὲ καὶ μικρῶν χωρίων.

δ) συμμετέχει εἰς λειτουργίας εἰς ἐκκλησίας τῶν ἐπαρχιῶν ἰδίως δὲ τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν.

ε) δίδει κατ' ἔτος ἐπίσημον συναυλίαν Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Φοιτητικὸν Ἀναγνώστηριον καὶ Βιβλιοθήκη

I. Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀπόρους φοιτητάς καὶ φοιτήτριάς, μὴ δυναμένους νὰ προμηθευθῶσι διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, διωργάνωσεν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ φοιτητικὸν Ἀναγνώστηριον. Ἡ Βιβλιοθήκη διαθέτει ἑλληνικὰ καὶ ξένα συγγράμματα, πλουτίζεται δ' ἀφθόνως καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ νέων. Ἡ αὐτὴ διαθέτει διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὡς καὶ ἡμερίδας.

II. Κανονισμὸς λειτουργίας Βιβλιοθήκης :

1) Πᾶς φοιτητὴς εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἀναγνώστηριον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς ὀφείλει :

Νὰ ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείῃ τὴν θύραν ἄνευ θορύβου. Ὅμοιως ὀφείλει νὰ βαδίξῃ ἄνευ θορύβου.

Νὰ καταθέτῃ τὴν ταυτότητα του καὶ τὸν χαρτοφύλακά του εἰς ἀρμόδιον ὑπάλληλον τῆς Βιβλιοθήκης. Νὰ παραλαμβάνῃ τὸ αἰτηθὲν βιβλίον. Νὰ κάθεται χωρὶς νὰ προκαλῇ θόρυβον καὶ ἀταξίαν, χωρὶς νὰ μεταθέτῃ καθίσματα, χωρὶς νὰ συνομιλῇ μὲ συναδέλφους του.

2) Ὁ φοιτητὴς ὀφείλει νὰ σέβεται τὴν ἡσυχίαν τῶν ἄλλων καὶ νὰ πειθαρχῇ εἰς τὴν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος τῆς Βιβλιοθήκης.

3) Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνάμιξις καὶ μετακίνησις τῶν ταξινομημένων βιβλίων εἰς τὰς θυρίδας.

4) Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς οἱ χρησιμοποιοῦντες τὰ διάφορα βιβλία νὰ σημειώνουν ἐπ' αὐτῶν, νὰ τὰ ρυπαίνουν, νὰ σχίζουσιν ἢ νὰ ἀποκόπτουν φύλλα κ.ο.κ. (Τοῦτο θεωρεῖται βαρύτερον πειθαρχικὸν παράπτωμα δυνάμενον νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν ἀποβολὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ὡς καὶ εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως τοῦ λοιποῦ τῆς βιβλιοθήκης εἰς τὸν παρεκτραπέντα.

4) Ὁ προϋστάμενος τῆς Βιβλιοθήκης ἀναφέρει εἰς τὸν Πρύτανιν τῆς Σχολῆς πάντα παρεκτρεπόμενον σπουδαστὴν πρὸς τιμωρίαν.

III. Φοιτητικὴ Δανειστικὴ Βιβλιοθήκη.

Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ καὶ τὴν κατ' οἶκον μελέτην ὠργάνωσε καὶ τὴν Δανειστικὴν Βιβλιοθήκην, διδομένων τῶν βιβλίων μόνον διὰ δύο τὸ πολὺ ἡμέρας.

Πᾶς φοιτητῆς, ὁ ὁποῖος γίνεται ὑπερήμερος, καλεῖται εἰς ἀπολογίαν ἀμέσως. Ἐν συνεχείᾳ θὰ κριθῇ οὗτος εἴτε ἀναπολόγητος, ἐὰν δὲν ὑποβάλλῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἀπολογίαν του, εἴτε μετ' ἀπολογίαν.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι κυρώσεις εἶναι ἐν ἀρχῇ ἐπίπληξις. Ἐπὶ δευτέρας ὑποτροπῆς ἐπιβάλλεται στέρησις τοῦ δικαιώματος τῆς χρήσεως τῆς δανειστικῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Ἐπὶ τρίτης ὑποτροπῆς ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἀποβολὴ ἐκ τῆς Σχολῆς τρίμηνος καὶ ἐντεῖκα στέρησις τοῦ δικαιώματος χρήσεως τῆς δανειστικῆς βιβλιοθήκης. Τέλος ἐπὶ τετάρτης ὑποτροπῆς ἀποβάλλεται ὁ φοιτητῆς ἐπὶ ἑξ μῆνας μέχρις ἐνὸς ἔτους, ταῦτοχρόνως δὲ ἐπιβάλλεται ἡ διηνεκὴς στέρησις τοῦ δικαιώματος χρήσεως τῆς δανειστικῆς βιβλιοθήκης.

Ἐὰν ὁ φοιτητῆς ἀφαιρέσῃ σελίδας ἢ ἐπιφέρῃ ἄλλην καταστροφὴν τοῦ βιβλίου, θὰ τιμωρηθῇ δι' ἀποβολῆς τρίμηνου καὶ διὰ διαρκοῦς στέρησεως τοῦ δικαιώματος τῆς χρήσεως τῆς βιβλιοθήκης.

Ἐὰν παρέλθουν ἄπρακτοι 7 ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ ὤφειλεν ὁ φοιτητῆς νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ βιβλίον, τότε, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὑποβάλλεται ἀμέσως μήνυσις ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς κατὰ τοῦ ὑπολόγου ἐπὶ ὑπεξαίρεσει εἰς τὴν Εἰσρηγελίαν.

Τομεὺς Λογοτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων

Διοργανοῦνται ἰδίως σειρὰ διαλέξεων εἴτε ἐκ μέρους λογοτεχνῶν, εἴτε ἐκ μέρους φοιτητῶν.

Ὅμοίως διοργανοῦνται «λογοτεχνικά βραδυνά».

Τομεὺς ἐπιστημονικῶν διαλέξεων καὶ ἐκδηλώσεων

Διοργανοῦνται ἰδίως σειρὰ διαλέξεων ἢ ἀνακοινώσεων ἐπὶ ἐπιστημονικῶν θεμάτων εὐρυτέρου ἐνδιαφέροντος, σεμινάρια, ἐπιστημονικὰ συμπόσια, «ἐπιστημονικά βραδυνά» κτλ.

Τομεὺς φοιτητικοῦ κινηματογράφου καὶ θεάτρου

Ἡ Σχολή, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν καθολικὴν καλλιέργειαν τῆς προσωπικότητος τῶν φοιτητῶν αὐτῆς, ἀπεφάσισε τὴν ὀργάνωσιν παρὰ τῇ «Ἑπιτροπῇ Φοιτητικῆς Ἀντιλήψεως» καὶ εἰδικοῦ Τμήματος ὑψηλῆς πνοῆς «Φοιτητικοῦ Θεάτρου».

Ἀρετηρία δὲν εἶναι μόνον ἡ σκέψις ὅτι αἱ Ἀθῆναι ὑπῆρξαν ἡ γενέτειρα τοῦ θεάτρου, ἀλλὰ ἐπιπροσθέτως καὶ ἡ θετικὴ ἐπιθυμία τῆς Σχολῆς, ὥπως ἂν ἐνὸς παράσχει αἰσθητικὴν καὶ πνευματικὴν ἀπόλαυσιν εἰς τοὺς θεατὰς φοιτητάς, φοιτητρίδας καὶ πτυχιούχους τῆς καὶ ἂν ἐτέρου, ὥπως ἀπελευθερώσῃ τὴν ψυχὴν τῶν ἀπὸ τῶν τυραννικῶν δεσμῶν μιᾶς ταπεινῆς ἀντιλήψεως τῆς θεατρικῆς τέχνης καὶ, ἀσχοῦσα αἰσθητικὴν ἀγωγὴν, ὁδηγήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν καλυσθητικὴν συνείδησιν, ἣ ὁποία δὲν θὰ συντροφεύεται ὑπὸ ταπεινοῦ περιεχομένου θεάματος.

ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην τὸ Τμήμα τοῦτο συνεργάζεται στενωδῶς μετὰ τῶν ἁρμοδίων Διευθύνσεων τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας, τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, διαφόρων ἄλλων ἀξιολόγων θεάτρων, τοῦ Σωματείου Ἡθοποιῶν, τῶν Δραματικῶν Σχολῶν κ.ο.κ.

Μουσικὸν Τμήμα

1. Τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Μουσικοῦ.
2. Περιλαμβάνει ἂν ἐνὸς φοιτητικὴν ὀρχήστραν καὶ ἂν ἐτέρου φοιτητικὴν καλλιτεχνικὴν χορωδίαν.
3. Τῆς ὀρχήστρας συμμετέχουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φοιτηταί, φοιτήτριαι καὶ πτυχιούχοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν φοιτήσει εἰς Ὡδεῖα πιάνο, βιολί, βιόλα, βιολοντσέλλο, βαθύχορδα, πλυνγιάλους, ὀξυβόας, εὐθυαύλους, βαρυαύλους, σάλπιγγας, κορνέττας, τρομπόνια, ἄρπας καὶ ἄλλα βοηθητικά.
4. Τὸ μουσικὸν τμήμα διοργανώνει «μουσικὰ βραδινά», συναυλίας ἐν τῇ Σχολῇ, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἰδίως δὲ εἰς τὰς ἀκριτικὰς περιοχάς, εἰς χωρία, εἰς κομμοπόλεις, εἰς νοσοκομεῖα κτλ.
5. Τὸ μουσικὸν τμήμα συνεργάζεται καὶ μετὰ ἀξιολόγων ὀρχηστρῶν ἢ μουσικῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν Σχολήν, μετὰ καλλιτεχνῶν τῆς ἰνδρικῆς ἢ ἄλλης σκηνῆς καὶ διοργανώνει συναυλίας χάριν τῶν φοιτητῶν, ρεσιτὰλ κτλ.
6. Τὸ μουσικὸν τμήμα διαθέτει ταινιοθήκην ἐξ ἐκλεκτῆς μουσικῆς, μηχανοτόφωνον, δίσκους καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ταῦτα δὲ πάντα, διότι ἡ Σχολή ἀποδίδει ἐξέχουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς μουσικῆς ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν ὡς καὶ γενικῶς εἰς τὴν ἀναβιβάζουσαν καὶ ἐξευγενίζουσαν τὸ ἦθος καλλιτεχνικὴν ἀγωγὴν.

Τομεὺς Στεγάσεως

Μέχρις οὗ κατορθώσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν παλαιὸν τῆς πόθον πρὸς δημιουργίαν Οἴκου Φοιτητοῦ καὶ Οἴκου Φοιτητρίας ἐξοικονομεῖται ἡ κατάστασις ἰδίως διὰ συνεργασίας μετὰ περιόικων, ἐνοικιαζόντων εὐθηνὰ φοιτητικὰ δωμάτια.

Ὁμοίως συνεργάζεται τὸ τμήμα τοῦτο μετὰ διαφόρων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν Σχολὴν Οἴκων Φοιτητῶν καὶ Φοιτητριῶν, ὡς λ.χ. τῶν Οἴκων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τῆς «Ζωῆς» καὶ ἄλλων.

Ἐπίσης διὰ τοῦ Ταμείου Φοιτητικῆς Προνοίας προσπαθεῖ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πληρωμὴν ἐνοικίου εἰς φοιτητὰς ἢ φοιτητρίδας.

Τέλος συνεργάζεται μετὰ ἐπιχειρηματιῶν, βιομηχάνων ἢ ἄλλων πρὸς παροχὴν ἀρωγῆς διὰ τὴν πληρωμὴν ἐνοικίου κτλ. εἰς ἀπόρους ἐπιμελεῖς φοιτητὰς.

Τομεὺς Ἐξευρέσεως Ἑργασίας

Ἐνταῦθα ἀνήκουν ἰδίως ἡ διευκολύνσεις τῶν ἐχόντων ἀνάγκην πρὸς ἐξεύρεσιν ἐργασίας καὶ ἡ υποβοήθησις των διὰ τῆς διοργανώσεως μαθημάτων πρὸς ἀπόκτησιν προσόντων ἐξασφαλιζόντων πρόσληψιν.

Φοιτητικὸν Συσσίτιον

Δυνάμει πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ἰδίᾳ πιστώσεων παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας λειτουργεῖ πλησίον τῆς Σχολῆς Ἑστιάτοριον δωρεὰν διὰ τὸ μεσημβρινὸν καὶ βραδυνὸν φαγητὸν δι' ἀπόρους ἐπιμελεῖς φοιτητὰς.

Τομεὺς Φοιτητικῆς ἱματιοθήκης

Ἐνταῦθα ἀνήκει ἡ ἰδίως δι' ἐράνων ἢ δι' ἄλλων μέσων συλλογὴ εἰδῶν ἀμφιέσεως ἢ ὑποδήσεως χάριν πτωχῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

Πρὸς τοῦτο τὸ Τμήμα δέχεται τοιαῦτα εἶδη παρὰ εὐπόρων φοιτητῶν, φοιτητριῶν κτλ., εὐρίσκεται δὲ καὶ εἰς συνεργασίαν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, ξένων ὁργανώσεων, Χριστιανικῶν Ὁργανώσεων, Ἱματιοθηκῶν κτλ.

Τμήμα φοιτητικῶν εἰσιτηρίων καὶ κινήσεως

Τὸ τμήμα τοῦτο, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν, χορηγεῖ τὰ φοιτητικὰ εἰσιτήρια διὰ τὰ ἀστικά λεωφορεῖα.

Ἐπίσης εὐρίσκεται εἰς συνεργασίαν μετὰ τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἑταιρείας ἢ ἄλλων ξένων ἀεροπορικῶν ἐταιρειῶν, ἐπίσης δὲ μετὰ ἐφοπλιστικῶν Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ γενικὰς ἢ ἀτομικὰς ἐκπτώσεις, ἐνδεχομένως δὲ καὶ παροχὰς δι' εἰδικὰς περιπτώσεις δωρεὰν εἰσιτηρίων.

Ἐκδρομικὸν Τμῆμα

Τοῦτο κατάρτιζει τὸ ἐτήσιον ἐκδρομικὸν πρόγραμμα κεχωρισμένως διὰ τὸ α', τὸ β', τὸ γ' καὶ τὸ δ' ἔτος, ὥστε νὰ διδῇ ἡ Σχολὴ τελικῶς εἰς τοὺς φοιτητὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τεσσάρων ἐτῶν τῆς φοιτήσεώς των νὰ ἐπισκεφθοῦν εἰ δυνατόν, τὰς σημαντικωτέρας περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος δὲ διὰ τοὺς τελειοφοίτους δίδει τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς ἐκδρομῆς εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Αἱ ἐκδρομαὶ συνδυάζουν ποικίλους σκοπούς, ἰδίως δὲ καὶ μορφωτικούς. Πᾶσα ἐκδρομὴ κινηματογραφεῖται, συγκεντρώνονται δὲ πλὴν τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ αἱ λαμβανόμεναι φωτογραφαί.

Τὸ ἐκδρομικὸν τμῆμα συνδυάζει τὰς ἐκδρομὰς καὶ μὲ προσφορὰν τῶν συμμετεχόντων φοιτητῶν πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν, ἃς ἐπισκέπτεται ἡ ἐκδρομικὴ ὁμάς, λ.χ. δώρων εἰς Ἀκρίτας, εἰς μαθητὰς καὶ ἐπαρχιακὰ σχολεῖα, εἰς ἐκκλησίας πτωχῶν χωρίων κτλ. Ὁμοίως ὁργανοῦνται κατὰ τόπους καὶ ὁμιλίαι ἐκ μέρους συμμετεχόντων καθηγητῶν ἢ φοιτητῶν ἢ πτυχιούχων.

Ὑπάρχει εἰδικὴ ἀποθήκη ἐκδρομικοῦ ὕλικου.

Εἰς τὰς ἐκδρομὰς κατὰ κανόνα συμμετέχει εἰς ἰατροὺς, ὑπάρχει δὲ καὶ φαρμακευτικὸν ἐκδρομικὸν ὕλικόν.

Ἡ ἐκδρομὴ τελεῖ ὑπὸ Ἀρχηγόν, βοηθούμενον ὑπὸ ὑπαλλήλου ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἀναλόγως τῆς περιστάσεως, ὧν ἡ συμμετοχὴ θεωρεῖται ὡς ἐκτέλεσις εἰδικοῦ ἔργου.

Τομεὺς Ψυχαγωγίας

Τὸ Τμῆμα εὐρίσκεται εἰς συνεργασίαν μετὰ τῶν Συλλόγων τῶν Φοιτητῶν καὶ Φοιτητριῶν, προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἐκδηλώσεις ὑγιεῖς ψυχαγωγίας.

Τμῆμα ἱατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσηλευτικῆς περιθάλψεως

1. Ἐν τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ ἰατρεῖον καὶ φαρμακεῖον (Τοῦτο ἐσταμάτησε προσωρινῶς τὴν λειτουργίαν του μέχρι νομοθετικῆς τακτοποιήσεως τοῦ θέματος).

2. Εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ δωρεάν, εἰ δυνατόν, χορηγήσεις αἵματος, διὰ δωρεάν, εἰ δυνατόν, μικροβιολογικὰς ἢ ἀκτινολογικὰς ἐξετάσεις, ὡς καὶ διὰ παροχὴν σημαντικῶν ἐκπτώσεων φαρμάκων καὶ νοσηλείας.

3. Ἐπὶ ἐπείγουσων περιπτώσεων ἢ εἰδικῶν περιπτώσεων βοηθεῖ ἐκάστην περίπτωσιν καὶ τὸ Ταμεῖον Φοιτητικῆς Προνοίας.

4. Τὸ τμῆμα συνεργάζεται καὶ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς.

Τμήμα μορφωτικῶν ἀνταλλαγῶν

Τοῦτο εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ μετὰ ὁργανώσεων καὶ μετὰ ὑπηρεσιῶν καὶ ξένων κρατῶν διὰ τὴν διευκόλυνσιν μορφωτικῶν ἀνταλλαγῶν. Στόχος τοῦ τμήματος εἶναι καὶ ἀνέγερσις φοιτητικῶν ξενόνων, διευκολυνόντων τὰς τοιαύτας ἀνταλλαγὰς.

Τμήμα φοιτητικῶν κατασκηνώσεων

Μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ πόθου τῆς Σχολῆς πρὸς ἀπόκτησιν χώρου καὶ ἀνέγερσιν ἀφ' ἑνὸς ὁρεινῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου παραθαλασσίων μονίμων φοιτητικῶν κατασκηνώσεων τὸ τμήμα εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων Κατασκηνώσεων.

Ἡδὴ ἐγένετο ἀπαρχὴ συνεργασίας πρὸς ἀνταλλαγὴν διὰ φοιτητικὰς κατασκηνώσεις μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἰταλίαν.

Ταμεῖον Περιθάλψεως τῶν Φοιτητῶν

Ἰδρύθη παρὰ τῇ Σχολῇ «Ταμεῖον Περιθάλψεως Φοιτητῶν».

Οἱ πόροι τοῦ Ταμεῖου προέρχονται ἐκ προαιρετικῶν φοιτητικῶν εἰσφορῶν, εἰσφορῶν ἐκ μέρους ἄλλων (φέρ' εἰπεῖν εἰς μνήμην ἀντὶ στεφάνου κλπ.), ἐκ τῶν εἰσπράξεων διοργανουμένων ἐορτῶν, συναυλιῶν κλπ., ἐξ εἰδικῶν συνδρομῶν ἐκ μέρους συνδρομητῶν τοῦ ταμεῖου, ἐκ τῆς πωλήσεως εἰκονογραφημένων δελταρίων, ἐκ τῆς πωλήσεως διαφόρων βιβλίων κλπ.

Τὸ Ταμεῖον ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς οἰκισθῆποτε φύσεως πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν.

Εἰδικώτερον τοῦτο ἀποσκοπεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἐνίσχυσιν :

- α) τῶν ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
- β) τῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν,
- γ) τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
- δ) τῶν φοιτητικῶν ἐορτῶν, συναυλιῶν κλπ.

Ἐντευκτήριον Βοηθητικοῦ Ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ

Παρὰ τῇ Σχολῇ ὑπάρχει ἐντευκτήριον τοῦ Βοηθητικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Προσωπικοῦ, ἐν ᾧ δέχονται οἱ ἐπιστημονικοὶ Βοηθοὶ τῶν Σπουδαστηρίων καὶ τῶν ἐδρῶν τοὺς φοιτητὰς καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὑπ' αὐτῶν ἐκάστοτε ὀριζομένας. Ἐνδεχομένως οἱ φοιτηταὶ γίνονται δεκτοὶ καὶ ἐν τοῖς οἰκείοις σπουδαστηρίοις.

Προθεσμίαι ἐγγραφῶν, δηλώσεων ἐξετάσεων κλπ.

Δὲν γίνεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ παράτασις τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν ἔστω, καὶ ἐὰν πρόκειται περὶ ἀνωτέρας βίας.

Πρὸς τοῦτο οἱ φοιτηταὶ ἅς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τῶν τὰ ἀκόλουθα ὡς πρὸς τὰς προθεσμίας :

Αἱ ἐγγραφαὶ ἢ ἐπανεγγραφαὶ ἐνεργοῦνται ὡς ἐξῆς :

—'Εὰν σπουδαστὴς ἐπεράτωσεν ἐπιτυχῶς τὰς ἐξετάσεις τοῦ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περιόδου τοῦ Ἰουνίου ὑποχρεοῦται ὅπως ἀνανεώσῃ τὴν ἐγγραφήν τοῦ εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

—'Εὰν φοιτητὴς ἐπεράτωσεν ἐπιτυχῶς τὰς ἐξετάσεις τοῦ κατὰ τὴν περιόδου Ὀκτωβρίου ὑποχρεοῦται ὅπως ἀνανεώσῃ τὴν ἐγγραφήν τοῦ εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

—'Εὰν φοιτητὴς ἐπεράτωσεν ἐπιτυχῶς τὰς ἐξετάσεις τοῦ κατὰ τὴν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἐξέτασιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

—'Εὰν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἐξεταστικῆς περιόδου προκύπτῃ διὰ σπουδαστὴν δικαίωμα μεταφορᾶς ἐνὸς ἢ δύο μαθημάτων (συμφώνως τῷ νόμῳ) εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος, οὗτος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὸ ἐπόμενον ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἐξεταστικῆς περιόδου, διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

—'Εὰν σπουδαστὴς ἀπέτυχε κατὰ τὰς ἐξετάσεις περιόδου Ὀκτωβρίου εἰς πλείονα, τῶν δύο μαθημάτων ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπανεγγραφῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος σπουδῶν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς περιόδου Ὀκτωβρίου διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

—'Εὰν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἐξεταστικῆς περιόδου δὲν προκύπτῃ διὰ σπουδαστὴν δικαίωμα μεταφορᾶς μαθήματος ἢ μαθημάτων (συμφώνως τῷ νόμῳ) εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπανεγγραφῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος σπουδῶν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

Πινακίδες ἀνακοινώσεων

Ὑπάρχουν εἰδικαὶ πινακίδες ἀνακοινώσεων ἀνηρτημέναι εἰς τὴν Σχολήν. Τοιοῦτοτρόπως ὑπάρχουν πινακίδες ἀνακοινώσεων :

α') μία, ἢ περισσύτεραι πινακίδες δι' ἕκαστον καθηγητὴν ἢ ὑφηγητὴν.

- β') μία πινακίς διὰ τὰς ανακοινώσεις τοῦ βοηθητικοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ.
- γ') μία πινακίς διὰ τὰς ανακοινώσεις τῆς Γενικῆς Γραμματείας.
- δ') πινακίδες διὰ τὰς ανακοινώσεις τῆς Γραμματείας, τοῦ Λογιστηρίου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης.
- ε') πινακίδες διὰ τὰς ανακοινώσεις τῶν Συλλόγων τῶν Φοιτητῶν καὶ τῶν Πτυχιούχων.
- στ') πινακίδες διὰ τὰ πειθαρχικά.
- ζ') πινακίδες τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ τοῦ Φοιτητικοῦ Ἀθλητισμοῦ.
- η') πινακίδες διὰ τὸ Μουσικόν Φοιτητικόν Τμήμα καὶ τὴν Φοιτητικὴν Χορωδίαν.
- θ') πινακίς διὰ τὴν Χριστιανικὴν Φοιτητικὴν Δράσιν καὶ τὴν Βυζαντινὴν Φοιτητικὴν Χορωδίαν.
- ι') πινακίδες διὰ τὰ Φοιτητικὰ Εἰσιτήρια.
- ια') πινακίδες διὰ τοὺς νεοεισερχομένους φοιτητάς.
- ιβ') πινακίς διὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς.
- ιγ') πινακίδες διὰ τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις τῆς Σχολῆς.
- ιδ') πινακίς διὰ τὴν Ἱατροφαρμακευτικὴν καὶ Νοσηλευτικὴν Ἀντίληψιν τῶν Φοιτητῶν.
- ιε') πινακίς διὰ τὰς φοιτητικὰς ἐκδρομὰς
- ιστ') πινακίδες διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἐργασίας καὶ τὴν φοιτητικὴν στέγην.
- ιζ') πινακίδες διὰ τὸ φοιτητικὸν θέατρον καὶ τὸν φοιτητικὸν κινηματογράφον.
- ιη') πινακίδες διὰ διαλέξεις.
- ιβ') πινακίς διὰ τὸ φοιτητικὸν συσσίτιον.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν φοιτητῶν ἐπὶ μιᾷ πινακίδος ἐν τῇ ἰσογείῳ ἀριστερᾷ τῇ εἰσερχομένῳ, ἡ ὁποία ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπειογούσας ανακοινώσεις.

Πρόκειται νὰ γίνουν καὶ ἄλλαι πινακίδες διὰ τὰ Σπουδαστήρια καὶ τὰ Ἰνστιτοῦτα τῆς Σχολῆς.

Χρονικόν

Ἦρχισε τηρούμενον ἡμερολόγιον τῆς Ἱστορίας τῆς Σχολῆς δι' ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, ὀνομαζόμενον «Χρονικόν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους . . . ».

Ἐπιστημονικόν Περιοδικόν τῆς Σχολῆς

Ἐλήφθη ἀπόφασις περὶ ἐκδόσεως ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιθεώρησις τῶν Πολιτικῶν καὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν».

Μνημεῖον πεσόντος ὑπὲρ Πατρίδος φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς

Ἐλήφθη ἀπόφασις περὶ ἀνεγέρσεως ἐν τῷ κήπῳ τῆς Σχολῆς «μνημείου τοῦ πεσόντος ὑπὲρ πατρίδος φοιτητοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν».

Γραφεία Πρυτανείας, Καθηγητῶν καὶ Γεν. Γραμματείας

1. Ὁ κ. Πρύτανις κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον δέχεται τοὺς φοιτητάς, τοὺς πτυχιούχους καὶ λοιποὺς καθ' ὥραν 12-1 μ.μ.

Κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἐκάστης Τετάρτης ὁ κ. Πρύτανις ἔχει ἀπὸ ὥρας 5-6 μ.μ. συνεργασίαν μετὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῶν Φοιτητῶν, ἀπὸ 6-6.30' μ.μ. μετὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῶν Πτυχιούχων καὶ ἀπὸ 6.30'-8 μ.μ. μετὰ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ.

Καθ' ἐκάστην Δευτέραν ὁ κ. Πρύτανις ἔχει συνεργασίαν μετὰ τῶν διαφόρων Τμηματαρχῶν καθ' ὥραν 12-1 μ.μ.

2. Ἐκαστος Καθηγητῆς δέχεται τοὺς φοιτητάς, τοὺς πτυχιούχους καὶ λοιποὺς ἐν τῷ οἰκείῳ Σπουδαστηρίῳ τῆς ἑδρας του (οὐχὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ) καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ἐκάστοτε ὀριζομένης.

3. Ἡ Γεν. Γραμματεὺς δέχεται τοὺς φοιτητάς, τοὺς πτυχιούχους καὶ λοιποὺς καθ' ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 10 π.μ. μέχρι 1 μ.μ.

Ὁ Τύπος περὶ τῆς Σχολῆς

Εἰς εἰδικὰ τεύχη ἐπικολλῶνται τὰ διάφορα δημοσιεύματα τοῦ Τύπου περὶ τῆς Παντείου Σχολῆς. Τοιοῦτοτρόπως ὑπάρχει ἡ Ἱστορία τῆς Σχολῆς, ὡς ἀπεικονίζεται ἐν τῷ Τύπῳ.

Βιβλιοθήκη τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀντιπρυτάνεως καθ. κ. Γ. Τενεχίδου ἐδημιουργήθη εἰδικὴ βιβλιοθήκη, εἰς ἣν συγκεντρώνεται τὸ πνευματικὸν ἔργον τῆς Σχολῆς (συγγραφαὶ Καθηγητῶν, ὑφηγητῶν, ἐπιστημονικοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, διδακτορικαὶ ἐργασίαι, ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς, Ἐπιστημονικαὶ καὶ Διοικητικαὶ Ἐπετηρίδες κτλ.).

Ἔργαστήριον Φωτογραφικόν, Κινηματογραφικόν καὶ Μαγνητοφωνήσεως

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τοιοῦτον ἔργαστήριον μὲ προορισμὸν τὴν λήψιν φωτογραφιῶν, κινηματογράφησιν καὶ μαγνητοφώνησιν τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων τῆς Σχολῆς (τελετάς, ὁμιλίαι, διαλέξεις, μαθήματα, δεξιώσεις, ἐκδρομαὶ κτλ.).

Τμῆμα Μηχανογραφήσεως

Λειτουργεῖ Τμῆμα Μηχανογραφήσεως με σκοπὸν ἀφ' ἑνὸς τὰς ἀνάγκας τῆς μηχανογραφικῆς διοικητικῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν μηχανογραφίαν τῶν φοιτητῶν τοῦ Τμήματος Δημοσίας Διοικήσεως.

Συλλογὴ Ἐκθεμάτων τοῦ Κυπριακοῦ πολιτισμοῦ

Ἀπαρχὴν τῆς Συλλογῆς ἐκθεμάτων τοῦ Κυπριακοῦ Πολιτισμοῦ ἀπετέλεσεν ἡ ἐκ μέρους τῆς γενετείρας τοῦ ἐκ τῶν ιδρυτῶν τῆς Παντείου ἀειμνήστου Γεωργίου Φραγκοῦδῃ δωρεὰ ἀμφορέως ἐκ κυπριακῆς γῆς τῆς γεωμετρικῆς περιόδου. Ὁ ἀμφορεὺς προσεφέρθη ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ἐν Κύπρῳ κατὰ τὸ Πάσχα 1966 πρὸς τὸν Πρύτανιν τῆς Σχολῆς κ. Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἀντιπροσωπευτικὴν ὁμάδα ἐκ φοιτητῶν, φοιτητριῶν, ὡς καὶ ἀνηκόντων εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ τὸ διοικητικὸν προσωπικόν, ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κύπρου κ. Κ. Σπυριδάκη.

Ἡ δωρεὰ ἀπετέλεσεν ἐκδήλωσιν ἐθνικῆς χαρᾶς, ὡς καὶ τιμῆς πρὸς τὴν Σχολήν, ἐν ᾗ ἐφοίτησαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ φοιτοῦν πάμπολλοι διακρινόμενοι διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἐπιμέλειάν των Κύπριοι φοιτηταί.

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τοὺς ἑαυτῆς φοιτητάς δοκιμάσαι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε. Περὶ τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας παντὶ σθένει ἀεὶ σπουδάσειν καὶ τῆς τούτων μελέτης ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐπιμελήσασθαι. Πᾶν ποιήσειν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, κόσμον ἡθῶν καὶ σεμνότητα τρόπων, ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ δίκαιον οὕτω θεραπεύσειν, ὡς τοὺς Ἑλληνας σπουδαστάς μάλιστα προσήκει. Τὰ θεσπίσματα τοῦ τεμένουστος τούτου τῆς σοφίας διὰ παντὸς ἀκέραια τηρήσειν καὶ ἀκίβδηλα. Οὕτως εἴη ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τοὺς ἑαυτῆς πτυχιούχους δοκιμάσαι με κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογῶ τήνδε. Ἐκ τοῦ ἱεροῦ τούτου Διδασκαλείου τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐξερχόμενος, κατ' ἐπιστήμην βιώσομαι ὡς οἷόν τε καθαρῶς τὰν τὴν ἀσκῶν καὶ μετ' ἐπιμελείας θεραπεύων. Τὰς διδασκαλίας τοῦ τεμένουστος τούτου τῆς σοφίας διὰ παντὸς ἀκέραιας τηρήσω καὶ ἀκίβδηλους. Τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρώμενος ὁδηγῶ, ἀγαθὸν δὲ καὶ μέτριον ἑμαυτὸν παρέχων ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ διατελέσω, ὡς τὸν εὖ μὲν πεφυκότα, ἑλληνικῶς δὲ πεπαιδευμένον προσήκει. Οὕτω, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἐμῶν Καθηγητῶν, εἴη μοι ὁ Θεὸς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς διδασκόντων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρίναι με κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογῶ τήνδε :

Ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἀριστοτελείου πνευματικῆς Ἑστίας τὸν θεῖον πυρσὸν τῆς ἐπιστήμης λαβὼν οὐ παύσομαι πειρώμενος, ὅσον ἂν δύναμαι, ἅμα μὲν τὸν ἐνστολαχθέντα ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης ἐσαι ἀκέραιον καὶ ἀκίβδηλον τηρήσειν, ἅμα δὲ τὰ παρὰ σεπτῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων παρειλημμένα φῶτα μεταλαμπαδεύειν, αἰεὶ δὲ πρόσω χωρῶν τὸ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν πεφιλημένον καὶ ἱερὸν φυτὸν καταρδεύειν Ἑλλάδος ὄνομα τίμιον καὶ εὐδοξον ἀπεργάζεσθαι.

Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν ἐπιτελοῦντι εἴη ὁ Θεὸς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

*Τῆς ζωῆς μου ἔγινε σκοπὸς
ἡ δικαιοσύνη κί' ἡ τιμὴ
Καὶ τοῦ νόμου ἄγρυπνος φρουρὸς
θέλω νάμαι σ' ὅλη τῇ ζωῇ.*

*Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορά.*

*

*Τοῦ δικαίου εἶναι προσταγὴ
τοὺς ἀδικημένους νὰ βοηθῶ.
Κί' ὅταν ἡ πατρίδα μὲ χρειασθῇ
ἔτοιμος γιὰ νὰ θυσιασθῶ.*

Ἐ π ῶ δ ὀ ς

*Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορά.*

Στίχοι : Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσικὴ : Χ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἑνορχήστρωσις : Θ. ΕΡΜΗΛΙΟΥ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΑΚΑΔΗΜ. ΕΤΟΥΣ 1964-1965

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ

I. Τὴν 27ην Ὀκτωβρίου 1964 ἐγένετο τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μετ' ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν κ. Δ. Βεζαννῆν.

Τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1964 ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν. Κατ' αὐτὴν ὁ τότε Προπρύτανης Καθηγητὴς κ. Ἰ. Γεωργιάκης ἐζήτησε τὰ πεπραγμένα τῆς Πρυτανείας τοῦ καὶ ὁμίλησε ὁ τότε Πρύτανης Καθηγητὴς κ. Γ. Παπαχατζῆς μετ' θέμα :

«Ἡ συμπλήρωσις 35 ἐτῶν λειτουργίας ἑνὸς θεσμοῦ καὶ ἑνὸς Ἰδρύματος καὶ οἱ παράλληλοι βίοι των».

Τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1964 ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ὑποδοχῆς τῶν νέων φοιτητῶν τῆς Σχολῆς.

Τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1964 ἐγένετο εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τῆς Σχολῆς Χριστουγεννιάτικη ἐορτὴ μετ' συμμετοχὴν πολλῶν καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν.

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1965 ἐγένετο ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μετ' ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν κ. Μ. Στασινοπούλου.

Τὴν 24ην Μαρτίου 1965 ἐγένετο ἐορτασμὸς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου μετ' ὁμιλητὴν τὸν τότε Πρύτανην κ. Γ. Παπαχατζῆν.

II. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σχέσεων μετὰ τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς ἀλλοδαπῆς ἐδόθησαν εἰς τὴν Σχολὴν αἱ κάτωθι διαλέξεις καὶ ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ ἐκδηλώσεις.

Κατὰ τὸ διάστημα 29-31 Ὀκτωβρίου 1964 διοργανώθη ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Ἰδρύματος Γροτίου ἡ 14η ἡμέρα τοῦ Γροτίου. Ἡ πανηγυρικὴ ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τῆς Σχολῆς.

Κατ' αὐτὴν εἰσηγητὴς ἦτο ὁ τότε Πρύτανης Καθηγητὴς κ. Γ. Παπαχατζῆς.

Τὴν 30ην Ὀκτωβρίου 1964 ἐγένετο ἡ τελετὴ ἀναγορεύσεως εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τοῦ κ. Jean Lesage Πρωθυπουργοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας Πολιτείας Κεμπέκ τοῦ Καναδᾶ.

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παβίας κ. Rodolfo de Nova ἐγίνε διαλέξεις τὴν 6ην Νοεμβρίου 1964 μετ' θέμα : τὸ πρόβλημα τῆς οὐδετερότητος εἰς τὸ κοσμικὸν διάστημα.

Ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Montpellier κ. Georges Péquignot ἐγίνε διάλεξις τὴν 24ην Νοεμβρίου 1964

μέ θέμα : «Τὰ κεντρικὰ ρεύματα πολιτικῆς σκέψεως κατὰ τὸν διαχρεῦσαντα αἰῶνα».

ὑπὸ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Γενεῇ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ μέλους τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου κ. C. Wilfred Jenks ἔγινε διάλεξις τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1964 μέ θέμα : «Ἡ σύγχρονος ἔννοια τῆς κυριαρχίας».

Τὴν 15ην Μαρτίου 1965 ἐγένετο ἡ τελετὴ ἀναγορεύσεως εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Σχολῆς τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βόννης κ. Johannes Strauss. Κατ' αὐτὴν ὁ κ. Johannes Strauss ἐξεφώνησε λόγον μέ θέμα : «Ἑλληνικὴ Ἱεραρχία καὶ Ῥωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία».

Τὸν τιμηθέντα παρουσίασεν ὁ Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Δ. Ζακωθινός.

ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων κ. Paul Gaudemet τὴν 5ην Ἀπριλίου 1965.

Κατὰ τὸ διάστημα 17-22 Μαΐου 1965 διωργανώθη ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος συνέδριον μέ θέμα : «Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης καὶ ἡ Ἑλλάς», αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποῖου ἔλαβον χώραν εἰς τὴν αἰθούσαν τελετῶν τῆς Σχολῆς.

III. Ὁ Ἀντιπρύτανης τῆς Σχολῆς κ. Γ. Παπαχατζῆς μετέβη τὴν 20ην Ἀπριλίου 1964 εἰς Παρισίους κατ' ἐντολὴν τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ἔμεινεν ἐπὶ εὔχρσι περίπτου ἡμέρας εἰς τὰ πλαίσια τοῦ προγράμματος ἀνταλλαγῆς Καθηγητῶν μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Γαλλίας. Ὁ κ. Παπαχατζῆς εἶχε συναντήσεις μέ καθηγητὰς τῆς Νομικῆς Σχολῆς Παρισίων καὶ τοῦ Ἰνστιτούτου Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Σχολῆς Διοικήσεως καὶ συνεζήτησε θέματα ἀφορῶντα ἰδίως εἰς τὸν ἀποδοτικώτερον τρόπον ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας Σχολῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τὰς καλλιτέρας μεθόδους ἐπιμορφώσεως στελεχῶν τῆς κρατικῆς διοικήσεως.

Εἰς τοὺς τελειοφοίτους τῆς Ἐθνικῆς Σχολῆς Διοικήσεως (E.N.A.) ὁ κ. Παπαχατζῆς ἐδίδασκεν εἰς ὥρας προγράμματος παραχωρηθείσας παρὰ Καθηγητῶν τῆς École Nationale d'Administration, θέματα συγκριτικοῦ δικαίου, σχετικὰ μέ τοὺς θεσμοὺς διοικητικῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Γαλλίαν. Τὰ μαθήματα παρηκολούθησαν, πλὴν τῶν τελειοφοίτων τῆς E.N.A., καὶ Ἕλληνες ἐπιστήμονες διαμένοντες εἰς Παρισίους καὶ μετεκπαιδευόμενοι εἰς τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον, παρέστησαν δὲ εἰς αὐτὰ καὶ Γάλλοι Καθηγηταί.

IV. Κατὰ Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1964 ὁ Πρύτανης κ. Γ. Παπαχατζῆς, ὁ Ἀντιπρύτανης κ. Ἰω. Παπαζαχαρίου καὶ ὁ συγκλητικὸς κ. Παν. Πέρδικας ἐξεπροσώπησαν τὴν Σχολὴν εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις τελετὴν ἐγκαινίων τῆς Φιλοσοφικῆς πανεπιστημιακῆς Σχολῆς Ἰωαννίνων.

V. Ὁ Πρύτανης τῆς Σχολῆς κ. Γ. Παπαχατζῆς ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως (ὑπὸ τὴν ιδιότητά αὐτοῦ ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας) εἰς Παρίσιους κατ' Ἰούλιον 1965, ὅπου καὶ ἐξεπροσώπησε τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ κεφαλῇ ἀποστολῆς ἐκ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Γ. Μαραγκοπούλου, τοῦ Παρέδρου κ. Ἄθω Τσούτσου καὶ ἄλλων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὸ συγκληθὲν ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτεύουσῃ 13ον Διεθνὲς Συνέδριον Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν, τὸ ὁργανωθὲν ἀπὸ τὸ ἐν Βρυξέλλαις Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν (Institut International des Sciences Administratives).

Ἐθνικὸς Σύλλογος Πτυχιούχων

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἔχει ὡς ἑξῆς :

Πρόεδρος	: Δημήτριος Κωτσόπουλος.
Ἀντιπρόεδρος	: Κων/νος Τσιγαρίδας.
Γεν. Γραμματεὺς	: Ἰωάννης Μάρακας.
Ταμίας	: Παναγιώτης Θανόπουλος.
Ἐφορος	: Βασίλειος Γκούβας.
Εἰδικὸς Γραμματεὺς	: Κων/νος Παπαλέξης.
Σύμβουλοι	: Γεώργιος Κέμος, Δημήτριος Κυβέλος, Ἰωάννης Κωστόπουλος.

Ἐθνικὸς Σύλλογος Φοιτητῶν

Πρόεδρος	: Ι. Κουλαξῆς.
Α' Ἀντιπρόεδρος	: Γ. Πέτσος.
Β' Ἀντιπρόεδρος	: Γ. Γιαννακάκης.
Γεν. Γραμματεὺς	: Ι. Γαλανόπουλος.
Εἰδικὸς Γραμματεὺς	: Ε. Ἀναθρεπτάκης.
Ταμίας	: Μ. Μιχόπουλος.
Σύμβουλοι	: Χ. Λυμπερόπουλος, Ε. Πασχαλίδης, Α. Κοσμόπουλος, Ν. Σταυριανάκης.

Σύνδεσμος Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας Φοιτητῶν Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας Σπουδαστῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἔχει ὡς κάτωθι :

Πρόεδρος	: Χαρίτος Σπυρίδων.
Ἀντιπρόεδρος	: Κίννας Ἰωάννης.
Γεν. Γραμματεὺς	: Κουνινιώτης Νικόλαος.
Ταμίας	: Φλεριανὸς Κωνσταντῖνος.

Γεν. Ἐφορος : Κεφαλαῖς Χαρίλαος.

Ἐφορος Ἐξωτερικῶν Σχέσεων : Κοντοβασίλης Ἰωάννης.

Ἐφορος Τύπου, Διαφωτίσεως καὶ Δημ. Σχέσεων : Ζιώγας Δημήτριος.

Ἐφορος Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων : Καραχάλιος Νικόλαος.

Ἐφορος Κοινωνικῶν Ἐκδηλώσεων καὶ Ἐκδρομῶν : Ρουσῖνος Γεώργιος.

Διδάκτορες τῆς Σχολῆς

1. Ἀλκης (Βασίλειος) Παπακώστας.

Θέμα διατριβῆς : «Ἡ παγκόσμιος διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου».

Ἀνακήρυξις : 10-12-1956. Βαθμὸς «Ἀριστα».

2. Δημήτριος Οἰκονόμου.

Θέμα διατριβῆς : «Ὁ πειθαρχικὸς ἔλεγχος τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων. καὶ ἰδίᾳ περὶ πειθαρχικῆς ἀγωγῆς».

Ἀνακήρυξις : 13-6-1960. Βαθμὸς «Ἀριστα».

3. Κωνσταντῖνος Χορτάτος.

Θέμα διατριβῆς : «Τὸ Δίκαιον τῆς ἀνιθαγενείας».

Ἀνακήρυξις : 17-6-1961. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».

4. Κωνσταντῖνος Μαγνήσαλης.

Θέμα διατριβῆς : «Ἡ συμβολὴ τοῦ πυρηνικοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐνεργειακῆς Οἰκονομίας εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους περιοχάς».

Ἀνακήρυξις : 16-12-1963. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».

5. Νικόλαος Κόνσολας.

Θέμα διατριβῆς : «Ἡ Στατική καὶ δυναμικὴ ἐποπτεία τοῦ οἰκονομικοῦ χώρου τῆς Δωδεκανήσου».

Ἀνακήρυξις : 13-1-1964. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».

6. Κωνσταντῖνος Κούρτης.

Θέμα διατριβῆς : «Προβλήματα ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Δημοσίας Διοικήσεως ἐν Ἑλλάδι».

Ἀνακήρυξις : 13-1-1964. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».

7. Δημήτριος Κόρσος.

Θέμα διατριβῆς : «Ἡ Σύμβασις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου».

Ἀνακήρυξις : 29-1-1964. Βαθμὸς «Ἀριστα».

8. Σάββας Σπέντζας.

Θέμα διατριβῆς : «Αἱ οἰκονομικαὶ καὶ δημοσιονομικαὶ ἀπόψεις τοῦ Πλήθωνος».

Ἀνακήρυξις : 7-12-1964. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».

9. Ἰωάννης Παπαζάχος.

Θέμα διατριβῆς : «Ῥυθμοὶ ἀντικειμενοποιήσεως τῆς ἐργασίας κατὰ τὴν παραγωγικὴν λειτουργίαν τῆς βιομηχανίας — Συμβολὴ εἰς τὴν θεωρίαν τῆς παραγωγικότητος».

Ἀνακήρυξις : 25-1-1965. Βαθμὸς «Λίαν Καλῶς».

10. Γεώργιος Δημηακόπουλος.

Θέμα διατριβῆς : «Ἡ Διοικητικὴ ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν».

Ἀνακήρυξις : 9-5-1966. Βαθμὸς «Ἀριστα».

**Ἐκδόσεις τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς
Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν**

1. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετησίς : Τόμος Α' 1949-50. Ἀθῆναι. 1950.
» Β' 1952-53. Ἀθῆναι. 1953.
» Γ' 1957-58. Ἀθῆναι. 1957.
2. Ἡ συμβολὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Πολιτισμόν. (Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐντολῇ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1950 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στασινοπούλου).
3. Κυριαρχία καὶ ὑπερεθνικοὶ θεσμοί : Εὐρωπαϊκὸν Συμβούλιον καὶ Ὑπερεθνικαὶ Ἰδέαι. Διαλέξεις γενόμεναι τὴν 18ην καὶ 20ὴν Μαρτίου 1952 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Carlo Schmidt, Ἀθῆναι 1952.
4. Περὶ τῆς σχέσεως Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Διάλεξις γενομένη τὴν 15ην Μαρτίου 1954 ὑπὸ τοῦ Δρος Hans Möller, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου. Ἀθῆναι. 1954.
5. Θρησκεία καὶ Ἔθνος. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Δημ. Βεζανῆ, Ἀθῆναι 1956.
6. Τὸ Δίκαιον ἐναντι τῶν ἀτομικῶν περιπτώσεων. Διάλεξις γενομένη τὴν 2αν Νοεμβρίου 1956 ὑπὸ τοῦ Δρος Ἑρρίκου Henkel, Καθηγητοῦ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου. Ἀθῆναι. 1956.
7. Αἱ νεώτεραι κατευθύνσεις τοῦ Γαλλικοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. Διάλεξις γενομένη τὴν 9ην Ἀπριλίου 1956 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Διοικητικοῦ

- Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Bordeaux κ. Jean - Marie Auby. Ἀθῆναι. 1956.
8. Τὰ ψυχολογικὰ στοιχεῖα τοῦ Αἰκιστιζοῦ Ἐλέγχον τῆς Διοικήσεως. Διάλεξις γενομένη ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Jean - Marie Auby τὴν 11ην Ἀπριλίου 1956. Ἀθῆναι. 1956.
 9. Λόγος Πανεγυρικὸς ἐπὶ τῇ 28ῇ Ὀκτωβρίου. Ἐκφωνηθεὶς τὴν 28-10-1955 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Μ. Στασινοπούλου. Ἀθῆναι. 1956.
 10. Πανεγυρικὴ ὁμιλία ἐπὶ τῇ Ἑπετερίῳ τῆς 25ης Μαρτίου. Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Καλλιμαῆ. Ἀθῆναι. 1957.
 11. Ἡ πορεία τοῦ Ἑθνικοῦ ποδὸς τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν (1821-1830). Λόγος πανηγυρικὸς τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τενεκίδου. Ἀθῆναι. 1957.
 12. Εἰκοσιπενταετηρίς 1930-1955. Ἀθῆναι. 1957.
 13. Περί τῆς φύσεως τοῦ Νόμου. Διάλεξις γενομένη τὴν 22ην Ἀπριλίου 1958 ὑπὸ τοῦ κ. Hermann Eichler, Καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἴκον. καὶ Κοινων. Ἐπιστημῶν Νυρεμβέργης. Ἀθῆναι. 1958.
 14. Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Φιλοσοφία. Τρεῖς διαλέξεις τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ἰ. Α. Γεωργάκη. Ἀθῆναι. 1959.
 15. *Colloque sur la peine de mort*. Πρακτικὰ τοῦ λαβόντος χώραν ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1960 Διεθνoῦς Συνεδρίου περὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς. Ἀθῆναι. 1961.
 16. Σύμμεικτα Σεφεριάδου. Τόμοι 2. Ἀθῆναι. 1961.
 17. Αἱ ἀρχαιοελληνικαὶ ῥίξεις τοῦ Εἰκοσιένα. Πανεγυρικὸς λόγος τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τενεκίδου. Ἀθῆναι. 1962.
 18. Προσωπικὸν Ἀρχεῖον Νικολάου Ἰ. Σαριπόλου. Ἑκδόσεις ταξινομηθεῖσα καὶ σχολιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ Καθηγητοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κ. Μ. Στασινοπούλου. Ἀθῆναι. 1963.
 19. *Colloque sur les aspects actuels de la souveraineté*. Πρακτικὰ τοῦ λαβόντος χώραν ἐν ἔτει 1961 Συνεδρίου. Ἀθῆναι. 1964.
 20. Εἰς μνήμην John F. Kennedy. Ἀθῆναι. 1964.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

ΤΩΝ ΛΑΒΟΝΤΩΝ ΠΤΥΧΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α'. Τριετούς φοιτήσεως

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι
1937-1938	5	1952-1953	154
1938-1939	16	1953-1954	225
1939-1940	37	1954-1955	242
1940-1941	184	1955-1956	357
1941-1942	403	1956-1957	467
1942-1943	135	1957-1958	422
1943-1944	140	1958-1959	523
1944-1945	54	1959-1960	470
1945-1946	62	1960-1961	551
1946-1947	109	1961-1962	467
1947-1948	83	1962-1963	521
1948-1949	89	1963-1964	574
1949-1950	83	1964-1965	636
1950-1951	87	1965-1966 (μέχρις Ἰουνίου)	465
1951-1952	105		

Β'. Τετραετούς φοιτήσεως

I. Τμήμα Δημοσίας Διοικήσεως

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι
1964-1965	69	1965-1966 (μέχρις Ἰουνίου)	14

II. Τμήμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι
1964-1965	35	1965-1966 (μέχρις Ἰουνίου)	5

ΜΕΡΟΣ Η΄

ΣΚΙΑΓΡΑΦΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ, ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ,
ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
(Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς)

"PANTIOS," SCHOOL OF POLITICAL SCIENCE

The «Pantios» School of Political Science was founded in Athens in 1930 through private initiative on the model of the School of Political Science in Paris in order to provide Greece with a School of political studies and give the country public servants of a higher standard. The foundation of this Institution constitutes a necessity for Aristotle's homeland, which is also the cradle of political science.

Alexander Pantos, originating from Pelion and graduate of the School of Political Science in Paris, left, by his will, all his fortune for the foundation of this School: besides, George Frangoudis, from Cyprus, took the initiative together with a group of inspired men of that time, with a view to create the School of Political Science.

The School is being directed by the General Assembly of the Professors and the Governing Board chosen by this General Assembly.

For the year in course the Governing Board is formed by the Rector Mr. J. K. Papazachariou, Professor of Criminology, the Rector of last year Mr. G. Papahadzis, Professor of Administrative Law, the Vice-Rector Mr. G. Tenekides, Professor of Public International Law and Messrs. D. Vezanis and G. Daskalakis, Professors of Public Law as Members.

The Diploma is equivalent to that given by the Department of the School of Political Science at the Faculty of Law and other Institutions of a University standard. The course of studies lasts four year. Young people of both sexes who have obtained a High School or Commercial High School degree are admitted to the School following a required entrance examination; the students have to take an examination at the end of each year and they obtain a Diploma after having successfully passed the required oral and written examination on completion of their studies.

The curriculum of the School is essentially different from that offered by University level institutions in Greece. Although it has departments corresponding to those of the University its task is different. Following the modern concepts of education relative to the teaching of political and social science, the School includes several curricula referring to Law, with a stress on Public Law, economics, sociology, philosophy, history, political science, public administration etc.

The School gives the Students a Diploma of political science; a

doctorate is given to students having been through six months training and having prepared a thesis.

The following three Institutes are annexed to the School: a) Institute of Public Administration, b) Institute of Public International Studies, c) Institute of regional economic Development, and three more Institutes are in project, namely: a) Institute of Social Studies, b) Institute of Journalism and c) Institute of Mediterranean Studies.

Furthermore the following are under planning:

a) Center of Scientific Research in Missolonghi with the cooperation for the local municipality.

b) a center for scientific Research in Cyprus and

c) a center for scientific Research in Creta for summer Courses.

The publication of a scientific magazine is planned under the heading «Revue of Political and Social Sciences». No student is admitted to the final examination for graduation if he does not know one of the eight foreign languages provided by the Law. Among these languages the English Language is included. To that effect a Department of Foreign Languages is annexed to the School, where the students may learn at their discretion any other language (african, eastern, balcanic mediterranean languages).

There is also a Students Welfare Service which covers the following fields: students' orchestra and chorus, students' theatre and movies, students' club, students' home for each sex, students' mess, students' bat, students' wardrobe, literature section, conference and communication section, excursion section and medical welfare.

Physical Education and activities : Athletic matches as well as numerous excursions to sites of archeological educational and artistic interest are organized not only within Greece but also abroad, by a special student Committee, Cinema and theatre performances are frequently organized as well.

Library and Reading hall : In order to help students who cannot afford scientific books, a reading hall is open at certain hours; the library contains a large number of books and magazines and is being constantly enriched by new ones.

I. PROFESSORS

1. A. Angelopoulos	: Economic Policy
2. Gr. Cassimatis	: Social Law
3. G. Coussoulakos	: Civil Law

-
4. G. Dascalakis	:	Introduction to the Science of the
Public Law
5. J. Georgakis	:	Penal Law
6. G. Papahadjis	:	Administrative Law
7. J. Papazachariou	:	Social Pathology and Criminology
8. J. Paraskevopoulos	:	Political Economy
9. P. Perdikas	:	Commercial Law
10. J. Pintos	:	Introduction to the Social and Eco-
nomic Sciences and Economic
Geography
11. J. Spandanopoulos	:	Book-keeping and Economy of the
private enterprises
12. M. Stassinopoulos	:	Administrative Law
13. G. Tenekides	:	Public International Law
14. D. Vezanis	:	General Theory of the State
15. G. Vlachos :		Political Science

II. EXEPTIONALS PROFESSORS

1. Platon Stamatiadis	:	Sociology
2. Den. Karagiorgas	:	Public Finance

III. ASSOCIATE PROFESSOR

1. Constantin Drakatos	:	Statistic

IV. SPECIAL COURSES

1. Prof. G. Panoutsopoulos	:	Gymnastics, Sports

V. FOREIGN LANGUAGES

ÉCOLE DES SCIENCES POLITIQUES "PANTIOS,,

L'École des Sciences Politiques «Pantios» fut fondée à Athènes en 1930 grâce à une initiative privée et sur le modèle de l'École des Sciences Politiques de Paris afin de donner à la Grèce une École pour l'éducation politique des jeunes et la formation de cadres de fonctionnaires d'un niveau supérieur. Cette Institution répondait à une nécessité pour la patrie d'Aristote, berceau de la science politique.

Alexandre Pantos, originaire du Pélion et diplômé de l'École des Sciences Politiques de Paris, légua toute sa fortune à la fondation de cette École, tandis que Georges Frangoudis, originaire de Chypre, prenait l'initiative en vue de la création d'une École Libre de Sciences Politiques en collaboration avec des esprits éclairés de l'époque.

L'École est administrée par l'Assemblée Générale des Professeurs et par le Sénat élu par cette Assemblée Générale.

Pour l'année présente, le Sénat de l'École des Sciences Politiques Pantios se compose de la façon suivante : du Recteur Mr. J. K. Papazachariou, professeur de Criminologie, at Pathologie Sociale, du Recteur de l'année précédente, Mr. G. Papachatzis, professeur du Droit Administratif, du Vice-Recteur (recteur de l'année suivante) Mr. G. Ténékidès, professeur du Droit public International et des membres du Sénat Messieurs D. Vezanis, et G. Dascalakis, professeurs du Droit public.

Le diplôme de l'École est équivalent à celui de la section des Sciences Politiques de la Faculté de Droit et des Grandes Écoles, conférant exactement les mêmes titres pour la nomination aux fonctions publiques. La durée des études est de quatre ans. Les jeunes gens et les jeunes filles titulaires d'un certificat de fin d'études secondaires ou d'école de commerce secondaire y sont admis après concours; un examen est prévu à la fin de chaque année et les candidats obtiennent la licence au terme de leurs études après avoir subi avec succès les épreuves prévues tant écrites qu'orales.

Le cycle des études diffère essentiellement de celui des institutions d'enseignement supérieur en Grèce. Bien que possédant des chaires équivalentes à celles de l'Université l'École a cependant une mission différente. Dans cet ordre d'idées l'École des Sciences Politiques «Pantios» d'Athènes, se conformant aux conceptions modernes relatives à l'enseignement des sciences politiques et sociales, a inscrit à son programme d'études les diverses disciplines afférentes au Droit, accordant une atten-

tion particulière au Droit public, l'économie, la sociologie, la philosophie, l'histoire, la science politique, l'administration publique etc.

Le cycle d'études est sanctionné par le «Diplôme de Sciences Politiques», tandis que le Doctorat est accordé après un stage de six mois et soutenance de thèse.

Il existe auprès de l'École les trois Instituts suivants:

- a) Administration publique
- b) Études Internationales.
- c) Développement Économique Régional.

Trois nouveaux Instituts sont en cours d'études:

- a) Sciences Sociales
- b) Journalisme.
- c) Études Méditerranéennes.

On projette également:

- a) un Centre de Recherches Scientifiques à Missolonghi en collaboration avec la municipalité de la ville,
- b) un Centre de Recherches Scientifiques à Chypres et
- c) un Centre de Recherches Scientifiques en Crète (pour les séminaires Universitaires Internationaux de la saison estivale.

Il existe également auprès de l'École un Service de Prévoyance pour les Étudiants avec diverses sections: (orchestre et chœur des étudiants, théâtre, cinéma, Club, Maison des Étudiants et Maison des Éduquantes, Restaurant, Buffet, Vestiaire ainsi qu'une Section artistique, Section de Conférences et de Communications, Section d'excursions et Assistance médicale et pharmaceutiques avec soins médicaux.

On prépare en outre la publication d'une Revue Scientifique ayant pour titre: «Revue des Sciences Politiques et Sociales».

Aucun des étudiants ne peut se présenter pour l'examen de fin d'études (diplôme) s'il ne connaît l'une des huit langues prévues par la loi une de ces langues est la langue française.

Dans ce but «Une Section de langues étrangères» fonctionne auprès de l'École où sont également enseignées aux étudiants qui le désirent les langues d'Africaines, Orientales, Balkaniques et Méditerranéennes.

Éducation physique et diverses activités: Des concours d'athlétisme sont prévus; d'autre part, le Comité spécial des étudiants organise fréquemment des excursions d'un caractère scientifique et artistique en Grèce aussi bien qu'à l'étranger. Des séances de cinéma et des représentations théâtrales ainsi que des concerts sont également organisés.

Bibliothèque et salle de lecture : Une salle de lecture est à la disposition des étudiants qui ne pourraient pas se procurer les ouvrages scientifiques; la bibliothèque dispose d'un grand nombre de livres et de revues et s'enrichit constamment de nouvelles acquisitions.

Il existe un centre médical à l'intention des étudiants; un «*Bureau de travail*» pour les étudiants diplômés de l'École a été institué par le Comité de prévoyance des étudiants.

I. PROFESSEURS

1. A. Anghélopoulos	:	Économie Politique
2. Gr. Cassimatis	:	Droit Social
3. J. Coussoulakos	:	Droit Civil
4. G. Daskalakis	:	Introduction à la Science du Droit
Public
5. J. Georgakis	:	Droit Pénal
6. G. Papachadzis	:	Droit Administratif
7. G. Papazachariou	:	Pathologie Sociale et Criminologie
8. J. Paraskévopoulos	:	Économie Politique
9. P. Perdikas	:	Droit Commercial
10. J. Pintos	:	Introduction aux Sciences Sociales
et Économiques et Géographie
Économique
11. J. Spandanopoulos	:	Comptabilité et Économie des En-
treprises privées
12. M. Stassinopoulos	:	Droit Administratif
13. G. Ténékidès	:	Droit International Public
14. D. Vezanis	:	Théorie Générale de l'État
15. G. Vlachos	:	Science Politique

II. PROFESSEURS EXTRAORDINAIRE

1. Platon Stamatiadès	:	Sociologie
2. Dénis Caragiorgas	:	Économie Publique

III. PROFESSEURS AGREGÉS

1. Constantin Dracatos	:	Statistique

IV. COURS SPÉCIAUX

1. Prof. Gr. Panoutsopoulos	:	Gymnastique, Sports

V. LANGUES ÉTRANGÈRES

DIE PANTIOS HOCHSCHULE FÜR POLITIK IN ATHEN

Um Griechenland eine Hochschule für die politische Erziehung der Jugend und die Ausbildung der höheren Beamtenschaft zu sichern, ist 1930 die Pantios Hochschule für Politik auf private Initiative und nach dem Vorbild der Pariser Hochschule für Politische Wissenschaften gegründet worden. Diese Institution war eine Notwendigkeit im Lande des Aristoteles, der Wiege der Staatswissenschaft.

Alexander Pantos vom Gebirge Pilion stammend, ein Magister der Pariser Hochschule für Politische Wissenschaften, hinterliess sein ganzes Vermögen für die Gründung dieser Schule, während der Zypriote Georg Frangudis die Initiative der tatsächlichen Errichtung und Entwicklung der Hochschule unter der Mitarbeit und Unterstützung gebildeter Zeitgenossen übernahm.

Die Hochschule wird durch die Generalversammlung der Professoren und durch den von diesen gewählten Senat verwaltet.

Der Senat setzt sich in diesem Jahr aus dem Rektor Herrn J. K. Papasachariu, Professor der Kriminologie, dem Rektor des vergangenen Jahres Herrn G. Papahatzis, Professor des Verwaltungsrechts, dem Vize-Rektor (Rektor für das kommende Jahr) Herrn G. Tene-kides, Professor für Völkerrecht, und den Senatsmitgliedern Herren D. Wesanis, und G. Daskalakis, Professoren des Öffentlichen Rechts, zusammen.

Das Diplom der Pantios Hochschule ist den Diplomen der Abteilung für Staatswissenschaften der Juristischen Fakultäten der Universitäten gleichwertig, was die Aufnahme in staatliche und andere öffentlich-rechtliche Dienststellen anbetrifft. Die Dauer des Studiums ist vierjährig. Die Jungen beider Geschlechter, die ein Abschlusszeugnis der Mittelschule besitzen, werden nach Prüfung aufgenommen. Eine Zwischenprüfung ist nach Abschluss des ersten, des zweiten und des dritten akademischen Jahres vorgesehen. Die Kandidaten bekommen ihr Diplom am Ende ihres Studiums, nachdem sie die vorgeschriebene schriftliche und mündliche Endprüfung bestanden haben.

Der Umkreis der Fächer unterscheidet sich wesentlich dem der anderen juristischen Fakultäten Griechenlands. Die Pantios Hochschule vertritt eine ganz andere Mission. In diesem Sinne führt sie, in Uebereinstimmung mit den neuesten, jetzt herrschenden, Auffassungen, in ihrem Studienprogramm die Fächer des Rechts (ganz besonders

des öffentlichen Rechtes), der Wirtschaft, der Soziologie, der Philosophie der Geschichte, der Politischen Theorie, der Öffentlichen Verwaltung.

Den Absolventen des vierjährigen Studiums wird das «Diplom der Politischen Wissenschaften» erteilt; das Doktordiplom denen, die nach 6-monatiger praktischer Arbeit und auf Grund einer Doktorarbeit, die Doktorprüfung erfolgreich bestehen.

In der Hochschule bestehen drei Institute :

a) für staatliche Verwaltung, b) für internationale Studien und c) für regionale wirtschaftliche Entwicklung. Drei weitere Institute sind geplant : a) für soziale Wissenschaften, b) für Journalistik und c) für mediterrane Studien.

Ebenfalls sind geplant : a) eine Zentrale für wissenschaftliche Forschung in Messolonghi, in Zusammenarbeit mit dem dortigen Bürgermeisteramt, b) eine Zentrale für wissenschaftliche Forschung auf Zypern und c) eine Zentrale für wissenschaftliche Forschung auf Kreta (letztere für sommerliche internationale Universitäts-Seminare).

Es besteht ferner eine Dienststelle für studentische Fürsorge mit verschiedenen Zweigen (Studenten-Orchester und Studenten-Chor, Studenten-Bühne und Kino, Studenten-Club, Studenten-Heim, Studentinnen-Heim, Studenten-Mensa und Erfrischungsraum, Studenten-Bekleidung, literarische Abteilung, Abteilung für Vorträge und Bekanntmachungen, Abteilung für Ausflüge, ärztlich-medikamentale und Krankenhaus-Betreuung).

Die Herausgabe einer wissenschaftlichen Zeitschrift unter dem Titel «Rundschau der politischen und sozialen Wissenschaften» ist in Vorbereitung.

Keiner der Studenten kann sich zu der Diplomprüfung melden, wenn er nicht eine der vom Gesetze vorgesehenen Fremdsprachen spricht. Eine dieser Fremdsprachen ist auch die deutsche Sprache.

Zu diesem Zweck existiert in der Hochschule eine «Abteilung für Fremdsprachen», in der Studenten nach Belieben auch andere Fremdsprachen lernen können, wie afrikanische, orientalische, balkanische und mediterrane Sprachen.

Leibesübungen und sonstige Tätigkeiten : Turnerische und leichtathletische Wettkämpfe, wissenschaftliche und kulturelle Reisen und Exkursionen im Inland und nach dem Ausladen, sowie Kino, Theatervorstellungen und Konzerte. Es finden statt.

Bibliothek und Lesesaal : Ein Lesesaal steht zur Verfügung der

Studenten. Die Bibliothek verfügt über eine grosse Zahl von Büchern und Zeitschriften, und wird durch neue Ankäufe ständig bereichert.

Ein Aerztliches Zentrum sorgt für die Gesundheit der Studenten, ein Anstellungsbüro für die absolvierenden Diplominhaber der Hochschule.

I. ORDENTLICHE PROFESSOREN

1. A. Angelopulos	: Volkswirtschaftslehre
2. Greg. Cassimatis	: Sozialrecht und Sozialpolitik
3. G. Cussulakos	: Bürgerliches Recht
4. G. Daskalakis	: Einführung in das Öffentliche Recht
5. J. Georgakis	: Strafrecht, Strafprozessrecht und
Strafpolitik
6. G. Papahatzis	: Verwaltungsrecht
7. J. Papasahariu	: Sozialpathologie und Kriminologie
8. J. Paraskewopulos	: Volkswirtschaftslehre
9. P. Perdikas	: Handelsrecht
10. J. Pintos	: Einführung in die sozial - und
wirtschaftlichen Wissenschaften
und in die Geoökonomie
11. J. Spandanopulos	: Betriebswirtschaftslehre und Buch-
haltung
12. M. Stassinopulos	: Verwaltungsrecht
13. G. Tenekides	Völkerrecht
14. D. Wesanis	: Allgemeine Staatslehre
15. G. Vlachos	: Politik

II. AUSSERORDENTLICHE PROFESSOREN

1. Platon Stamatiadis	: Soziologie
2. Dionysios Karngiorgas	: Finanzwissenschaft

III. PRIVATDOZENTEN

1. Konstantin Drakatos	: Statistik

IV. LEIBESÜBUNGEN UND SPORT

1. Prof. Gregorius Panutsopulos	: Gymnastik, Sport

V. FREMDE SPRACHEN

Esiste un centro medicale per gli studenti, ed un «Ufficio d'Impiego» per gli studenti diplomati della Scuola fu creato dal Comitato di Previdenza Studentiva.

I. PROFESSORI

1. A. Angelopulos	:	Economia Politica
2. Gr. Cassimatis	:	Diritto sociale e politica sociale
3. G. Cussulakos	:	Diritto Civile
4. G. Daskalakis	:	Introduzione alla Scienza di Diritto Pubblico
5. J. Georgakis	:	Diritto Penale
6. G. Papahatzis	:	Diritto Amministrativo
7. J. Papazacariu	:	Socialpatologia e Criminologia
8. J. Paraskevopoulos	:	Economia Politica
9. P. Perdikas	,	Diritto Commerciale
10. J. Pintos	:	Introduzione alle Scienze Economiche e Sociali e Geografia Economica
11. J. Spandanopulos	:	Ragioneria ed Economia Aziendale
12. M. Stassinopulos	:	Diritto Amministrativo
13. G. Tenekidis	:	Diritto Internazionale Pubblico
14. D. Vezanis	:	Teoria dello Stato
15. G. Vlachos	:	Scienza Politica

II. PROFESSORI STRAORDINARI

1. Platon Stamatiadis	:	Sociologia
2. D. Karagiorgas	:	

III. LIBERO DOCENTE

1. Constantinos Drakatos	:	Scienza delle finanze pubblica

IV. GIMNASTICA - SPORT

1. Prof. Gr. Panutsopoulos	:	

V. LINGUE STRANIERE

ΜΕΡΟΣ Θ'
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

I

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ
ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

(Λεωφόρος Συγγρού 146)

Α'.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

Γραφεία Πρυτανείας	911-682
.....	914-688
(Πρύτανις)	911-511 (έσωτ. 83)
.....	911-511 (έσωτ. 85)
Γραφείον Αντιπρυτάνεως	913-000
.....	911-511 (έσωτ. 88)

Β'.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Γεν. Γραμματεὺς	919-719
.....	911-511 (έσωτ. 84)
Γραφεία Γενικῆς Γραμματείας	911-697
Προθάλαμος Γενικῆς Γραμματείας	911-511
.....	911-511 (έσωτ. 81)
.....	911-511 (έσωτ. 82)

Γ'.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Γραμματεὺς	911-697
.....	911-511 (έσωτ. 82)
Γραφεία Γραμματείας	919-713
.....	911-511 (έσωτ. 5)

Δ'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Διευθυντής	919-714
.....	911-511 (έσωτ. 80)

Λογιστήριον	919-711
.....	911-511 (έσωτ. 3)
Γραφεία Οικονομικών Υπηρεσιών	911-511 (έσωτ. 4)

Ε'.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Γραφείον Μηχανικών	919-712
.....	911-511 (έσωτ. 93)

ΣΤ'.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Βιβλιοθήκη καὶ Ἀναγνώστηριον	919-718
.....	911-511 (έσωτ. 6)
Βιβλιοθήκη Σαριπόλου	911-511 (έσωτ. 97)
Βιβλιοθήκη Γεωργάκη	911-511 (έσωτ. 92)

Ζ'.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

Ἰατρεῖον	919-717
.....	911-511 (έσωτ. 86)
Φοιτητικὸν Κυλικεῖον	911-511 (έσωτ. 1)
Γραφείον Σωματικῆς Ἀγωγῆς	911-511 (έσωτ. 1)
Γραφείον Συλλόγου Φοιτητῶν	911-511 (έσωτ. 1)

Η'.

ΕΤΕΡΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Κατοικία Θυρωροῦ	919-715
.....	911-511 (έσωτ. 7)

Θ'.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΩΝ, ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ
ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

— Ἐντευκτήριον Καθηγητῶν	914-689
.....	911-511 (έσωτ. 87)
— Ἐντευκτήριον Βοηθ. Ἐπιστημονικοῦ Προσωπικοῦ	911-511 (έσωτ. 90)
— Γραφείον Πνευματικῶν Σχέσεων (Ἀντιπρύτανης καθ. Γ. Τενεκίδης. — Προϊσταμένη διοικητικοῦ τοῦ Γραφείου Δ)νὶς Μαρίνα Ρισβᾶ	913-000

- Σπουδαστήριο α' Ξδρας Διοικητικού Δικαίου
(καθ. Μ. Στασινόπουλος, έπιστ. βοηθός Γ. Δη-
μακόπουλος) 911-511 (έσωτ. 96)
- Σπουδαστήριο β' Ξδρας Διοικητικού Δικαίου
(καθ. Γ. Παπαχατζής, έπ. βοηθός Έ. Στεφάνου) 911-511 (έσωτ. 95)
- Σπουδαστήριο Πολιτειολογίας και Συνταγματι-
κού Δικαίου (καθ. Δ. Βεζανής έπ. βοηθός Δ. Καρα-
κώστας) 911-511 (έσωτ. 97)
- Σπουδαστήριο Εισαγωγής εις Δημ. Δίκαιον και
Συνταγματικόν Δίκαιον (καθ. Γ. Δασκαλάκης, έπ.
βοηθός Ί. Μεταξάς) 911-511 (έσωτ. 97)
- Σπουδαστήριο Νομικών Έπιστημών (έπ. βοηθός
σπουδαστηρίου Γ. Σακκάς) 911-511 (έσωτ. 95)
- Σπουδαστήριο Πολιτικής Έπιστήμης (καθ. Γ.
Βλάχος, έπ. βοηθός Γ. Κωτσοθόλου) 911-511 (έσωτ. 94)
- Σπουδαστήριο Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου (καθ.
Γ. Τενεκίδης, έπ. βοηθός Π. Παρλαθάντζας) 911-511 (έσωτ. 99)
- Σπουδαστήριο Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και Δι-
πλωματικής Ίστορίας (καθ. Γ. Τενεκίδης, έπ. βο-
ηθός Α. Καλογεροπούλου - Στράτη) 911-511 (έσωτ. 99)
- Σπουδαστήριο Πολιτικής Ίστορίας (καθ. Γ.
Παπαχατζής, έπ. βοηθός "Α. Άθραμέα 911-511 (έσωτ. 89)
- Σπουδαστήριο Ποινικού Δικαίου (καθ. Γ. Γεωρ-
γάκης, έπ. βοηθός Ά. Καμινάρης) 911-511 (έσωτ. 92)
- Σπουδαστήριο Άστικού Δικαίου (καθ. Γ. Κου-
σουλάκος, έπ. βοηθός Γ. Άρμακόλας) 911-511 (έσωτ. 91)
- Σπουδαστήριο Έμπορικού Δικαίου (καθ. Π. Πέρ-
δικας, έπ. βοηθός Π. Παπαγαρυφάλλου) 911-511 (έσωτ. 91)
- Σπουδαστήριο Οικονομικών Έπιστημών (έπ. βο-
ηθός σπουδαστηρίου Γ. Καφούσης) 911-511 (έσωτ. 98)
- Σπουδαστήριο Οίκον. Γεωγραφίας (καθ. Ί. Πίν-
τος, έπ. βοηθός Χ. Λιναρδόπουλος) 911-511 (έσωτ. 98)
- Σπουδαστήριο Έφηρμοσμένης Οικονομικής (καθ.
Ά. Άγγελόπουλος, έπ. βοηθός Ν. Κωνσταντινίδης) 911-511 (έσωτ. 98)
- Σπουδαστήριο Πολιτικής Οικονομίας (καθ. Ί.
Παρασκευόπουλος, έπ. βοηθός Γ. Σπυρόπουλος) 911-511 (έσωτ. 98)

- Σπουδαστήριον Λογιστικής (καθ. Ή. Σπανδανό-
πουλος, έπ. βοηθός Άχ. Μπουντουβής) 911-511 (έσωτ. 98)
- Σπουδαστήριον Δημ. Οικονομίας (καθ. Δ. Καρά-
γιωργας) 921-511 (έσωτ. 98)
- Σπουδαστήριον Στατιστικής (ύφηγ. Κ. Δρακᾶτος) 911-511 (έσωτ. 98)
- Σπουδαστήριον Κοινωνιολογίας (καθ. Πλ. Σταμα-
τιάδης, έπ. βοηθός Θ. Στρατηγόπουλος) 911-511 (έσωτ. 89)
- Σπουδαστήριον Έγκληματολογίας καὶ Κοινωνικῆς
κῆς Παθολογίας (καθ. Ή. Παπαζαχαρίου, έπ. βο-
ηθός Α. Δαρκαδάκη) 911-511 (έσωτ. 92)
- Σπουδαστήριον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς (καθ. Γρ.
Κασιμάτης) 911-511 (έσωτ. 89)
- Σπουδαστήριον Φιλοσοφίας (καθ. Δ. Βεζανῆς, έπ.
βοηθός Ά. Πόταγα) 911-511 (έσωτ.- 89)
- Σπουδαστήριον Πνευματικῶν Έπιστημῶν (έπ. βο-
ηθός Σπουδαστηρίου Ά. Σκοπέτου) 911-511 (έσωτ. 89)

II

Ν Ε Α Π Τ Ε Ρ Υ Ξ

(Λεωφ. Συγγροῦ 146 καὶ Άαγουμιτζῆ)

.....
.....

III

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

(Γωνία οδῶν Άριστοτέλους καὶ Κ. Παπαζαχαρίου)

Τηλέφωνον Διευθύνσεως 919-716

IV

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

(Καστέλλα, οδός Μανούσου Κουνδούρου 2)

Τηλέφωνον Διευθύνσεως 457-154

V

ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Α'

ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Ευελπίδης Χρυσός, Μουρούζη 7	711-020
Ζακυθινός Διονύσιος, Δημοκρίτου 6	612-819
Θεοδωρακόπουλος 'Ιωάννης, Σκουφά 19	611-560
Καλιτσουνάκης Δημήτριος (Γλυφάδα) Εύρυνάλης 12	045-000
Καλλιαβιάς 'Αριστομένης (Ψυχικόν) Πάρνηθος 57	673-786
Καλογερόπουλος - Στρατής Σπυρίδων, 'Ηροδότου 10	716-284
Κουγέας Σωκράτης, Καρυατίδων 8	910-608
Σόντης 'Ιωάννης, ('Εκάλη) Δεκελείας 4	019-279

Β'

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

'Αγγελόπουλος 'Αγγελος, Παρθενώνος 32	911-088
Βεζανής Δημήτριος, 'Αλωπεκής 42	712-223
Βλάχος Γεώργιος, 'Αριστοτέλους 78	812-722
Γεωργάκης 'Ιωάννης, Σκουφά 36	625-496
Δασκαλάκης Γεώργιος, 'Ιακωβίδου 54	882-742
Κασιμάτης Γρηγόριος, Φρυνίχου 18	236-778
Κουσουλάκος Γεώργιος, ('Αμαρούσιον) Διονύσου 22	017-400
Παπαζαχαρίου 'Ιωάννης, 'Υψηλάντου 43 (019-975)	723-037
Παπαχατζής Γεώργιος, 'Ιοφώντος 7	717-072
Παρασκευόπουλος 'Ιωάννης, Πατριάρχου 'Ιωακείμ 53	233-033
Πέρδικας Παναγιώτης, Τσακάλωφ 14 (0192-188)	624-190
Πίντος 'Ιερώνυμος, Μιμνέρμου 2	712-108
Σπανδανόπουλος 'Ιωάννης, 'Αλωπεκής 33	714-516
Στασινόπουλος Μιχαήλ (Ψυχικόν) Ταυγέτου 7	673-197
Τενεκίδης Γεώργιος, Πλουτάρχου 3	710-868

Γ'

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Καράγεωργας Διονύσιος, Δημητρακοπούλου 89	914-877
Σταματιάδης Πλάτων, Καρνεάδου 39	722-401

Δ'

ΥΦΗΓΗΤΑΙ

Δρακάτος Κωνσταντίνος, Τσακάλωφ 1	232-906
---	---------

Ε'

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος, Σύρου 29	221-862
--	---------

ΣΤ'

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ
ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΩΝ

Καφούσης Γεώργιος, Δυοβουνιώτου 28	916-350
Σακκάς Γεώργιος, Σκουφᾶ 36	613-150
Σκοπέτου Ἀναστασία, Ἀρνης 3	714-809

Ζ'

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΔΡΩΝ

Ἀβραμέα (Κατσαντώνη) Ἀννα, Φιλολάου 45	711-860
Ἀρμακόλλας Γεώργιος, Ἀκαρνανίας 5 (226-946)	778-409
Δαρδαδάκη Αἰκατερίνη, Ἡχοῦς 2	937-777
Δημακόπουλος Γεώργιος, Κανάρη 14	615-590
Καλογεροπούλου - Στράτη Αἰκατερίνη, Ἡροδότου 10	716-284
Καμινάρης Ἀγγελος, Βερανζέρου 47	534-463
Καρακώστας Δημήτριος (Νέα Κηφισιά) Ἡλίου 10	011-011
Κωνσταντινίδης Νικόλαος, Δραγατσανίου 8	230-108
Κωτσοβόλου Γιούλικα, Ἀστυπалаίας 27	
Λιναρδόπουλος Χαράλαμπος, Πύρρου 43	715-371
Μεταξᾶς Ἰωάννης, Ἀχαρνῶν 264	871-643
Μπουντουθῆς Ἀχιλλεύς, Τζιραίων 14	812-918
Παπαγαρυφάλλου Παναγιώτης, Ἴπποκράτους 76 (624-746) ...	621-536
Παρλαθάντζας Πέτρος, Ἴπποκράτους 17	631-447
Πόταγα Ἀννα, Ἀκρωνος 2	716-458
Σπυρόπουλος Γρηγόριος, Ναυαρίνου 17	230-011
Στεφάνου Ἐλένη, Κρίτωνος 14	714-162
Στρατηγόπουλος Θεόδωρος (Χαλάνδριον) Ποταμοῦ Καλαμᾶ 27 (538-536)	682-002
Τρικκαῖος Κωνσταντίνος, Θεμιστοκλέους 34	631-759

Η'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Γενικὴ Γραμματεία

Κουγέα (Μιχάλου) Βάσω, Λεωφ. Συγγροῦ 197 634-695

2. Γραφεῖα Γενικῆς Γραμματείας

Χωριανοπούλου (Λιουδάκη) Ἀργυρώ, Πραξαγόρου 34

3. Γραμματεία

Χρυσάνθη (Κουβελιώτου) Χρυσάνθη, Κρητῶν 50 912-490

4. Γραφεῖα Γραμματείας

Ἀνδρούτσου Βασιλική, Καισαρείας 40

Καραντώνη Αἰκατερίνη (Πειραιεύς) Μεγ. Ἀλεξάνδρου 4 463-175

Κοκκίνου Ἑλένη, Κόδρου 9 224-077

Μάνδαρη (Σταυροπούλου) Μαρία, Σινώπης 3 773-708

Μπόρα Κατίνα, Καλυψοῦς 6 965-808

Παπάζογλου Βαρβάρα, Στράθωνος 5 722-398

Σιγάλα (Κασιμίδου) Μαρία, Μαυρογένους 3 916-732

Στραβολαίμου Οὐρανία, Βούρβαχη 16 913-454

Σωτηροπούλου Μαρία, Θήρας 89 845-222

Χαλιούλιας Σάββας, Ἀγίων Ἀναργύρων 18 010-508

Χατζηγιάννη (Μακρή) Γεωργία, Λήμνου 17 838-693

5. Δακτυλογράφοι

Αὐλωνίτου Πολυμερία, Σουλιωτῶν 38 914-014

Γλυκοῦ Βασιλική, Τριφυλίας 43 522-506

Γκρισὶν Ἀγγελική, Ἀλεξανδρείας 88 529-314

Εὐαγγελάτου Ρουμπίνα, Γερανίου 38

Τσουφλᾶ Σοφία, Θράκης 34

6. Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν

Δέδες Κωνσταντῖνος, Ὑπάτης 7 665-620

7. Διεύθυνσις Λογιστηρίου

Παπαγεωργίου Νικόλαος, Εὐρυδάμαντος 57 968-633

8. Γραφεῖα Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν

Βαρελλᾶ Μαρία, Ἠχοῦς 2 937-777

Δρακοπούλου (Ταγλάουερ) Μαριάννα, Ἐρεχθείου 14 914-504

Ζάχος Ἡλίας, Βαλτετσίου 40 572-602

Πρωτοπαπᾶ Ἀναστασία, Μεϊντάνη 19 918-643

9. Διεύθυνσις Βιβλιοθήκης

Βακατάσης Βασίλειος, Τιμοθέου 12 (Παγκράτι)

10. Γραφεῖα Βιβλιοθήκης

Κίσσα Πηνελόπη, Ἰλλυρίας 12 832-441

Κυριαζῆς Μιχαήλ, Θεοτοκοπούλου 29

Φραγκοῦδη Ζωή, (Καλλιθέα) Ἀθηνᾶς 81 962-787

11. Γραφεῖον Πρυτανείας

Παπαδάκη Ἰσμήνη, Ὀρλώφ 3 915-483

12. Γραφεῖον Πνευματικῶν Σχέσεων

Ρισβᾶ Μαρίνα, Ἰω. Δροσσοπούλου 98 875-416

Θ'

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Ἀλθέρης Γεώργιος (Κατοικία ἐν τῇ Σχολῇ) Λ. Συγγοῦ 146 919-715

Θεοδώρου Βασίλειος, Νάνσεν 13

Καπάδοχος Μιχαήλ, Δεινοκράτους 43 711-678

Μᾶρκος Ἡλίας (Περιστέρη), Γαλαξειδίου 9

Ρουκουνάκης Ἐμμανουήλ, Γραβιᾶς 24

Τζέμης Ἀριστείδης, Βαλτετσίου 48

Ι'

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

1. Βασιλικά Ἀνάκτορα

Τηλεφ. Κέντρον 712-761

2. Βουλῆ τῶν Ἑλλήνων

Δ)τῆς Ἰδιαίτερου Γραφείου Προέδρου τῆς Βουλῆς 230-830

Εἰδικὸς Σύμβουλος 231-726

Βιβλιοθήκη Βουλῆς (Γραμματεία) 238-296

3. Πολιτικὸν Γραφεῖον Προέδρου
Κυβερνήσεως

Πρόεδρος 226-987

Γεν. Δ)τῆς Ἰδιαίτερου Π.λ. Γραφείου 227-904

Δ)τῆς Ἰδιαίτερου Γραφείου 226-440

Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως 224-403

Γραμματεὺς Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 224-264

4. Α. Σ. Δ. Υ.

Πρόεδρος	318-513
Ἀντιπρόεδρος	318-524
Ἀντιπρόεδρος	318-512
Γεν. Δ)τῆς	318-547

5. Γενική Δ)νσις Διοικητικῆς Ὁργανώσεως

Γεν. Δ)τῆς	510-387
------------------	---------

6. Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας

Ὑπουργός (ιδ. γραφ.)	220-033
Γεν. Γραμμ. (ιδ. γραφ.)	227-741
Δ)τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως	223-047
Τμῆμα Διοικητικόν Ἀνωτ. Ἐκπ.	233-222
Τμῆμα Προσωπικοῦ Ἀνωτ. Ἐκπ.	233-247
Τμῆμα Διεθνῶν Μορφωτικῶν Σχέσεων	233-477
Τμῆμα Ὑποτροφιῶν Ἐξωτερικοῦ	227-766
Εἰδικός Σύμβουλος (καθηγητῆς κ. Γ. Βλάχος)	227-696

7. Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα
καὶ ἄλλαι Σχολαί

α'. Πρόεδρος Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν	626-721
Γεν. Γραμματεὺς Ἀκαδημίας	626-717
β'. Πρύτανις Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν	620-003
Γεν. Γραμματεὺς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν	620-004
Γραμματεία Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν	610-112
γ'. Πρύτανις Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν	616-922
Γεν. Γραμματεία Πολυτεχνείου	616-918
δ'. Θεσσαλονίκη (αὐτόματος σύνδεσις)	09-31
Γραμματεία Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης	70-437
ε'. Πρύτανις Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν	811-124
Γεν. Γραμματεὺς Α.Σ.Ο.Ε.Ε.	837-361
στ'. Πρύτανις Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς	561-944
Γραμματεὺς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς	561-281
ζ'. Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ Πειραιῶς	477-751
η'. Σχολὴ Εὐελπίδων	812-842
θ'. Σχολὴ Ὑπαστυνόμων	685-033 καὶ 686-940
ι'. Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς	779-096
ια'. Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων	452-701

ιβ'. Σχολή 'Ικάρων (Κέντρον)	648-104
ιγ'. Σχολή Λιμενικῶν Δοκίμων (Κέντρον)	421-211
ιδ'. Σχολή Κοινωνικῶν Λειτουργῶν 'Αποστολικῆς Διακονίας ..	581-520
ιε'. Σχολή Κοινωνικῶν Λειτουργῶν 'Υπουργ. Δικαιοσύνης	631-317
ιστ'. Σχολή Γενικῆς Μορφώσεως	223-541
ιζ'. Σχολή 'Εθνικῆς 'Αμύνης	810-250
ιη'. 'Υγειονομική Σχολή	663-881

8. Δικαστήρια

α'. Πρόεδρος Συμβουλίου 'Επικρατείας	223-830
'Αντιπρόεδρος (καθ. Μ. Στασινόπουλος)	224-163
'Αντιπρόεδρος (καθ. Γ. Παπαχατζής)	232-419
Γραμματεὺς	235-141
β'. Πρόεδρος 'Αρείου Πάγου	624-360
Εισαγγελεὺς	625-031
Γραμματεία	625-551
γ'. Πρόεδρος 'Εφετείου 'Αθηνῶν	229-571
Εισαγγελεὺς	225-574
Γραμματεία	233-991 καὶ 228-373
δ'. Πρόεδρος Δικαστηρίου 'Ανηλίκων 'Αθηνῶν	628-046
('Επιμεληταὶ)	628-046
Πρόεδρος Δικαστηρίου 'Ανηλίκων Πειραιῶς	477-041
('Επιμεληταὶ)	473-659

9. Ἐκκλησία

Μακαριώτατος (Πρωτοσυγκελλία)	237-654
'Ιδ. γραφεῖον	234-253

10. Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον

Πρόεδρος	526-272
Γεν. 'Επίτροπος	524-352
Πάρεδρος (παρὰ τῇ Παντείῳ)	537-142
Εισηγητῆς (παρὰ τῇ Παντείῳ)	522-568

11. Νομικὸν Συμβούλιον

Πρόεδρος	317-748
----------------	---------

12. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν

Δ)τῆς ἰδ. γραφείου Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν	230-427
Γεν. Δ)τῆς	231-652

13. Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους

Ἰδ. γραφεῖον Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν	228-517
Γεν. Δ)τῆς	231-325
Ἀναπληρωτῆς Γεν. Δ)τῆς	228-608
Δ)τῆς Νομικῶν Προσώπων	224-195
Τμηματάρχαι Νομικῶν Προσώπων	228-568 — 230-474 — 232-248

14. Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον

Δ)τῆς	524-364
Δ)τῆς Ἐκδόσεως Ἐφημ. Κυβερνήσεως	525-761

15. Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων

Δ)τῆς	527-197
-------------	---------

16. Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως

Ὑπουργὸς	222-519
Ἰδ. Γραφεῖον	228-539
Γεν. Γραμματεὺς	232-880
Εἰδ. Συνεργάτης	238-615
Νομικὸς Σύμβουλος Γραφείου Τύπου	633-959
Δ)σις Ἐξωτερικοῦ Τύπου	626-303
Δ)σις Ἐσωτερικοῦ Τύπου	611-306

17. Ἀστυνομία καὶ Χωροφυλακὴ

α'. Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως (ὕπασπιστής)	835-862
β'. Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων (ὕπασπιστής)	526-838
Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀθηνῶν (ὕπασπιστής) ..	234-015
Γενικὴ Ἀσφάλεια (Δ)τῆς	817-660
ΙΓ' Ἀστ. Τμήμα (Διοικητής)	910-843
Ἀξιωμα. Ὑπηρεσίας ΙΓ' Ἀστ. Τμ.	910-322
Παράρτημα ΙΓ' Ἀστ. Τμ.	910-853
Διοικητῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν	522-929
Ἀξιωματικὸς Ὑπηρεσίας Τροχαίας (Κέντρον) 530-111 ἕως	530-115
Τουριστικὴ Ἀστυνομία	230-040
Ἄμεσος Δράσις	100
γ'. Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς (ὕπασπιστής)	813-236
Τροχαία Κηφισιάς	012-008—012-261
Τροχαία Γλυφάδας	046-035
Τροχαία Νέας Ἰωνίας	890-064
Τροχαία Ἀγίας Παρασκευῆς	684-420

Τροχαία Αιγάλεω	582-972
΄Αμεσος ΄Επέμβασις	109
δ΄. Διευθύνσεις ΄Εγκληματολογικῶν ΄Υπηρεσιῶν (Καθηγητής) ..	529-690
΄Αστυνομικὸς Διευθυντής	529-110
΄Υποστράτηγος Χωροφυλακῆς	529-472

18. ΄Υπουργεῖον Συντονισμοῦ

΄Υπουργὸς	262-250
΄Ιδ. γραφεῖον (Δ)τῆς)	635-142
΄Ιδιαίτερον γραφεῖον	535-164
Γεν. Γραμματεὺς	632-260
Γεν. Δ)τῆς ΄Επενδύσεων	632-347
Δ)τῆς Προσωπικοῦ	630-746

19. Στατιστικὴ ΄Υπηρεσία

Γεν. Δ)τῆς	521-046
Δ)σις Διοικητικοῦ	529-920
Δ)σις Μηχανογραφίας	817-120
Δ)σις Δημοσιεύσεων	529-372
Στατιστικὴ ΄Υπουργείου Παιδείας	235-772
Στατιστικὴ ΄Υπουργείου Δικαιοσύνης	627-502

20. ΄Υπουργεῖον ΄Υγιεινῆς

΄Υπουργὸς	522-360
΄Ιδ. γραφεῖον	521-473
Πολιτικὸν Γραφεῖον	529-165
α΄. Γεν. Δ)τῆς	529-902
Δ)τῆς Κοινωνικῆς ΄Υγιεινῆς	532-953
Δ)τῆς ΄Ιατρικῆς ΄Αντιλήψεως	521-576
Δ)τῆς Φαρμάκων	527-360
β΄. Δ)σις ΄Υγειον. Περιθάλψεως Δημοσίων ΄Υπαλλήλων	318-281
Τμηματάρχαι	318-282 καὶ 318-298
γ΄. ΄Λυσοιατρεῖον	562-263 καὶ 562-724
δ΄. ΄Υγειον. Κέντρον Ἀττικῆς (Δ)τῆς)	663-631
Τηλεφ. Κέντρον	663-745 καὶ 645-786
ε΄. Αἰγινήτειον	720-813

21. Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς

α΄. Κεντρικαὶ ΄Υπηρεσίαι. Πρόεδρος	613-848
Γεν. Γραμματεὺς	613-563
Δ)σις Δημοσίων Σχέσεων	610-683

β'. Νοσοκομείον	664-016—664-045—664-085
γ'. Σταθμός Α' Βοηθειών (Κλησισ)	525-555
Δ)σισ	525-549
δ'. Κέντρον Αιμοδοσίας (Άλκιβιάδου 4) Γεν. Δ)τής (Θόδας)	816-066
Κεντρική Έφορεία	819-391
Τηλεφ. Κέντρον	819-392 καὶ 819-393

22. Νοσοκομείον Εὐαγγελισμοῦ

Τηλεφ. Κέντρον	720-001
Εἰσαγωγή ἀσθενῶν	ἐσωτερικὸν 213

23. Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας

α'. Ὑπουργός	521-271
Δ)τής Ἰδιαιτέρου γραφείου	520-424
Ἰδ. γραφεῖον	520-329
Γεν. Γραμματεὺς	522-862
Γεν. Δ)τής	521-249
Δ)σισ Δημοσίας Ἀντιλήψεως	524-900
Τμῆμα Κοινωνικῶν Λειτουργῶν	534-765
Δ)σισ Παιδικῆς Προστασίας	534-768
Δ)σισ Ἀναπήρων	524-695
β'. Κέντρον Προνοίας Ἀττικῆς	527-258
Κέντρον Προνοίας Πειραιῶς	413-982

24. Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν

α'. Ἰδ. γραφεῖον Ὑπουργοῦ	913-459
β'. Ταχυδρομεῖον Μακρυγιάννη	910-291

25. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Ὑπουργός	611-180
Ἰδιαίτερον Γραφεῖον Ὑπουργοῦ	611-276
Ὑφυπουργός	611-216

26. Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

α'. Γραφεῖον Ὑπουργοῦ	222-212 καὶ 230-323
β'. Δ)τής Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως	222-821
Δ)σισ Ἰθαγενείας	220-139
γ'. Δ)σισ Ἀποδημίας	221-704
Ἀστυνομικὸς Ἐλεγχος	221-482

27. Ο. Τ. Ε.

Πρόεδρος	226-599
Γενικός Διευθυντής	222-001
Ίδ. Γραφείον	237-281
Δ)σας Κατασκευῶν	536-199

28. Ι. Κ. Α.

Τηλεφωνικόν Κέντρον	524-861
---------------------------	---------

Δ. Ε. Η.

Γεν. Δ)τῆς καὶ Σύμβουλος	534-301
--------------------------------	---------

30. Ἰδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν

Πρόεδρος	613-564
Γεν. Δ)τῆς	230-274

31. Ε. Ι. Ρ.

Γεν. Δ)τῆς	711-372
Δ)σας Δημοσίων Σχέσεων	720-354

32. Ε. Ο. Τ.

Πρόεδρος (καθηγητῆς Ί. Γεωργάκης)	234-562
Γεν. Γραμματεὺς	234-727

33. Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων

Γεν. Δ)τῆς	617-484
Δ)τῆς Δανείων	610-457

34. Ἀθλητισμός

α'. Γεν. Γραμματεὺς	224-750
β'. Πανελλήνιον Γυμναστήριον	822-463

35. Τράπεζαι

α'. Τράπεζα Ἑλλάδος (Διοικητῆς)	238-096
Τηλεφ. Κέντρον	230-551
Εἰδικὴ Ὑπηρεσία (Βαρδάκης)	ἑσωτερικά 606, 825, 711
β'. Ἐθνικὴ Διοικητῆς (καθ. Ί. Παρασκευόπουλος)	318-954
γ'. (Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως) Ὑποδ. καθ. Ί. Πίντος	237-501
Ὑποδιοικητῆς καθηγητῆς Ί. Σπανδανόπουλος	237-504
δ'. Ἐμπορικὴ Διοικητῆς (καθ. Στρ. Ἀνδρεάδης)	233-311
ε'. Κτηματικὴ (Διοικητῆς)	611-202
Νομικὸς Σύμβουλος (καθ. Π. Πέρδικας)	631-053

36. Βασιλικὸν Ἰδρυμα

α'. Γεν. Γραμματεὺς	226-895
Γεν. Δ)τῆς	221-108
Δ)σις Προσωπικοῦ	225-369
β'. Ἐθνικὴ Ἑστία	882-040

37. Βασιλικὴ Πρόνοια

Πληροφορίαι	712-574
Προϊστάμενος	719-612
Τμῆμα Μελετῶν	718-974

38. Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη

Γραμματεία	614-413
------------------	---------

39. Νομαρχία Ἀττικῆς

Νομάρχης	522-750
----------------	---------

40. Δῆμοι

αδ. Δήμαρχος Ἀθηναίων	522-858
Γεν. Γραμματεὺς	522-856
β'. Δήμαρχος Πειραιῶς	410-583

41. Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ὑπουργὸς (ιδ. γρ.)	525-930 καὶ 525-931
Γεν. Γραμματεὺς	525-921
Γεν. Δ)τῆς Ποινικῶν Ὑποθέσεων	525-929
Δ)σις Ποινικῶν καὶ Σωφρονιστικῶν Ὑποθέσεων	525-912
Τμῆμα Ἀνηλίκων	525-312
Ἐπιθεώρησις Φυλακῶν	525-927
Ἐπιθεώρησις Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων	525-937

42. Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων

Ἰδιαιτέρον Γραφεῖον Ὑπουργοῦ	238-292
Δ)σις Ἀπαλλοτριώσεων	235-351

43. Βιβλιοπωλεῖα περὶ τὴν Πάντειον

Ἀναστασίου Ἀπ.	911-189
Παπᾶ Μαρία	913-554
Σάκκουλας Ἰωάννης	912-757
Σετάκης Στυλιανὸς	910-434

44. Μηχανικοί

α'. Παπαθανασόπουλος Βασ. (Καθηγητής)	225-160 και 613-938
β'. Κουτσούρης Ρέννος (Άρχιτέκτων)	612-142

45 Μουσικὸν Τμήμα

Έρμηλιος Θᾶνος (Μαέστρος)	876-971
---------------------------	---------

46. Κύπρος

Πρεσβεία	624-057—914-768—624-007
----------	-------------------------

47. Διάφορα

Σταθμός Ταξι	910-875
Άνηπαρόπουλος (Ξυλουργικά)	917-812
Κατριάδκης (Υδραυλικά)	931-535
Ξυπολυτᾶς (Ηλεκτρολογικά)	930-662
Κεραμόπουλος (Άρχαιολ. Μουσείον, Συνετ)σμός Ἀκαδημίας)	817-714

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
Μέρος Α'. Γενικῶς : 'Ιστορικὸν τῆς ιδρύσεως τῆς Σχολῆς	5
Μέρος Β' : 'Ακαδημαϊκαὶ ἀρχαὶ τῆς Σχολῆς	13
Διδακτικὸν προσωπικὸν	15
Διοικητικὸν προσωπικὸν	19
Συμβούλια — 'Εφορεῖαι — 'Επιτροπαὶ	22
Μέρος Γ'. Διδασκαλία : Πρόγραμμα μαθημάτων α' ἔτους	27
Πρόγραμμα μαθημάτων β' ἔτους	28
Πρόγραμμα μαθημάτων γ' ἔτους	29
Πρόγραμμα μαθημάτων δ' ἔτους	31
Διδασκομένη ὕλη α' ἔτους	34
Διδασκομένη ὕλη β' ἔτους	47
Διδασκομένη ὕλη γ' ἔτους	61
Διδασκομένη ὕλη δ' ἔτους	73
Πρόγραμμα ἐποπτικῆς διδασκαλίας	99
Μέρος Δ'. 'Επιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ ἐπιστημονικὸς Προγραμματισμός :	
Σπουδαστήρια γενικῶν ἐπιστημονικῶν περιοχῶν	109
Σπουδαστήρια 'Εδρῶν	111
Μέρος Ε' : 'Ινστιτοῦτα	125
'Επιστημονικὰ Κέντρα	135
Μέρος ΣΤ' : Τμῆμα ξένων γλωσσῶν	139
Μέρος Ζ' : 'Οδηγὸς τοῦ φοιτητοῦ	155
Καθομολόγησις πίστεως τῶν εἰσερχομένων νέων φοιτητῶν	181
Καθομολόγησις πτυχιούχων τῆς Σχολῆς	181
Καθομολόγησις διδακτόρων τῆς Σχολῆς	182
Φοιτητικὸς Ὕμνος τῆς Παντείου	183
Σύντομον ἱστορικὸν τοῦ παρελθόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1964-1965	184
Στατιστικὴ τῶν λαβόντων πτυχίον πολιτικῶν ἐπιστημῶν ..	190
Μέρος Η' : Περίληψις ἀγγλιστὶ	193
Περίληψις γαλλιστὶ	196
Περίληψις γερμανιστὶ	199
Περίληψις ἰταλιστὶ	202
Μέρος Θ' : Διευθύνσεις καὶ Τηλέφωνα	207